

Número 800 - octubre 2019 Any LXXVI 4 €

EDITORIA CASSANENCA
cassadigital.cat

Llumiguia

Revista de Cassà de la Selva

fundada el 1944

Llumiguia

EDITORA CASSANENCA

Editora Cassanenca és una entitat sense ànim de lucre, inscrita en el Registre d'Associacions de la Generalitat amb el núm. 1690 de la Secció 1a del Registre de Girona, amb data 7 de novembre de 1989.

LLUMIGUIA és una revista cassanenca d'aparició mensual (Dip. legal GE 59-1958 ISSN: 2014-2900 Digital: 2014-2919)

PREU DE L'EXEMPLAR:

4 €. Subscripció anual (12 números), 45 €

EDITA:

Editora Cassanenca
Ctra. Provincial, 93 17244 Cas-
sà de la Selva
Administració: 972 46 36 47
Redacció: 626 26 41 80
CI G-17/235847
www.cassadigital.cat
llumiguia@gmail.com

DIRECTOR:

Joan Carles Codolà i Vilahur

REDACTORS I COL·LABORADORS LITERARIS I GRÀFICS:

Xavier Al-
bertí, Joan Barceló, Joan Bosch,
Carme Bosch, Carles Brucet, Jo-
aquim Cadanet, Josep Maria Cala-
tayud, Isabel Carbó, Xavier Carrera,
Joaquim Carreras, Graciela Coris i
Saura, Josep M. Dausà, Agustí Do-
mingo, Eduard Duran, Foto Oliveras,
Josep Ferrer, Cati Fontané, Josep
M. Fusté, Narcís Fusté, M. Dolors
Godoy, Dolors Grau, Josep Her-
nández, Núria Hernández, Eduard
Llinàs. Eloi Madrià, Carles Malagri-
da, Roser Malagrida, Joan Maymí,
Joaquim Massa, Mercè Mir, Olga
Morote, Joan Mundet, Eduard Na-
dal, Josep M. Olivé, Ester Ortíz,
Meritxell Parramon, Òscar Pérez,
Enric Plantés, Albert Puigmolé, Do-
lors Rubirola, Marc Salgas, Eduard
Salvadó, Arcadi Sitjà, Sílvia Soliguer,
Carles Torrent i Pagès, Jordi Vila,
Josep Vilallonga, Xavier Viñas.

DISSENY GRÀFIC:

Xavier Amores Gabriel

IMPRESSIÓ:

Ducform, SA Cassà de la Selva Tel.
972 46 30 50

Llumiguia és una revista plural, de-
mocràtica, catalana i d'àmbit local
oberta a les opinions i comentaris
de tots els cassanencs. Els concep-
tes i opinions sostinguts en els arti-
cles signats que surten a Llumiguia
no representen necessàriament
l'opinió de la revista.

Apareix a final de cada mes.

MEMBRE DE L'ASSOCIACIÓ CATALANA DE LA PREMSA COMARCAL

I l'actualitat dia a dia, a:
www.cassadigital.cat

cassà  digital

Sumari

Com podreu comprovar, aquest exemplar número 800 de Llumiguia té dues parts; de la pàgina 4 fins a la 61 dediquem els continguts a la celebració del 75è aniversari de la revista; a continuació, us oferim les seccions habituals de cada mes.

75È ANIVERSARI:

Salutació del President
de la Generalitat **4**

Salutació de l'alcalde
de Cassà **5**

Salutació del President
de la Diputació **5**

Salutació del President
de l'ACPC **6**

Repàs històric a 75 ays
de Llumiguia **8 - 26**

Col·laboracions: *Enric
Plantés, Antoni Mas,
Joan Barceló, Josep M.
Dausà, Josep Poch, Puig
d'Arques, Kiku Nadal,
Jaume Abelli, Agustí
Domingo, Joan Riera, Ilar
Taps, Joaquim Bosch,
Carles Planas, Eva Ar-
deriu, Aureli Hernández,
Josep M. Fusté, Xavier
Albertí, Quim Massa,
Joan Maymí, Joan Camp,
Joan i Xevi Carrera, Quim
Mundet, Xavier Carbó i
M. Dolors Godoy*

27 - 61

OPINIÓ

Editorial **3**

Diuen els lectors **62 - 67**

El meu racó **62**

Raciocini **65**

Economia d'estar per... **67**

La Veu dels partits: ERC
i PDeCAT **68 - 71**

CASSÀ AL DIA

El Ple Municipal:
Sessió maratoniana que
reflecteix les divergències
entre govern i oposició **72 - 77**

El Grup Sant Josep
surt molt ben situat als
pressupostos participatius **78 - 79**

Es proposa instaurar zona
verda a diferents carrers **80**

Queixes diverses dels veïns
del carrer del castell **81 - 83**

Tot i la pluja, èxit de la Fira
de Santa Tecla **84 - 92**

Manifestacions
d'indignació popular per la
sentència de l'1-O **93 - 97**

Maria del Mar Bonet i
Miquel Gil, al Càntut **106 - 107**

Meteorològiques **108**

Polícia Local **108**

Estadístiques **108**

De tot Arreu **109**

Àrea de cultura de
l'Ajuntament de Cassà **114 - 115**

Des de la Casa de la Vvila **110 - 113**

ENTREVISTES

Agustí Domingo **98 - 99**

Ernest Sánchez **100 - 101**

Agustí Bota **102 - 103**

ENTITATS

Mou-te en bici **116 - 118**

Colla Excursionista **119 - 121**

Amics de la Sardana **122 - 126**

Gegants de Cassà **127 - 129**

Escola Puig d'Arques **130 - 131**

Escola Aldric **132 - 135**

Institut de Cassà **136 - 139**

Col·legi La Salle **140 - 143**

ESPORTS

Futbol / UD Cassà **144 - 147**

Patinatge / FDC **148 - 149**

Bàsquet / FD **150 - 153**

Foment Deportiu **154 - 156**

Hoque / FDC **157**

Taekwondo / Jorsan **158 - 159**

Ciclisme i Tennis **160**

I A MÉS

El Vi de la Pilar **161**

Consells de Salut **162**

Higiene dental **163**

Entre el somni i la vigília **164**

Entreteniments **165 - 167**

Amb el suport de:



Generalitat de Catalunya
Departament
de la Presidència



Ajuntament de
Cassà de la Selva



Diputació de Girona

aniversari
75è

Ens agradaria haver pogut celebrar-ho com cal...

En altres circumstàncies, aquesta editorial hauria de ser un escrit de celebració i d'agraïment. Festa pels 75 anys de vida de Llumiguia i un agraïment molt fort i sincer a tots aquells que des de 1944 han fet possible arribar fins al número 800 de la revista cassanenca. I hauríem de detallar el que hem fet i el que ens evoquen aquests 800 números i la història de Cassà del 75 anys darrers... Però no ho podem ni ho volem fer. Escrivim aquesta editorial just quan encara estan ben vius els efectes de la sentència de l'1 d'octubre que ha condemnat de maner absolutament injusta, arbitrària i antidemocràtica els nostres representants, els homes i dones escollits pel poble català i que simplement van complir ja sigui des de la política o des de la societat civil, allò que els havíem demanat: avançar cap a la independència de Catalunya.

El sentiment d'indignació i d'incomprensió davant aquest atemptat a les llibertats – les privades dels condemnats i les públiques de la ciutadania – ens deixen amb el sentiment de que la democràcia que nosaltres –la majoria del poble català– volem, és diferent de la que volen i entenen a Espanya. Els catalans volem que la voluntat del poble sigui la que dictimini cap on ha d'avançar el país i la societat. A Espanya creuen que la llei els ha de servir per ofegar qualsevol expressió que no sigui adequada als seus interes-

sos i la sentència els dona una empara legal que a l'Europa democràtica no s'hauria d'acceptar.

Com s'ha dit i escrit, aquesta sentència és un clar exemple del fracàs de la política. I no marca un final, com manifesten els representants de l'estat espanyol, sinó l'inici d'una llarga etapa d'inestabilitat com ja s'ha demostrat els dies immediats després de fer-se pública la resolució del TSJ. Perquè lluny de suposar una solució, fa més gran el problema. La sentència l'hem sentit com un escarni, una humiliació i una revenja contra l'independentisme, i els jutges s'han agafat a la lectura més extrema del Codi Penal, per veure un aixecament tumultuari allà on a qualsevol país democràtic només hi ha un legítim dret de protesta, de reunió, d'exercici de la dissidència cívica i de lliure expressió de la voluntat política.

Després de tant inventar-se que a Catalunya hi havia fractura social ara, la sentència, a més de la càrrega d'injustícia que comporta, és un atemptat a la convivència que pot provocar aquesta fractura entre els que accepten que hi hagi polítics a la presó i els que defensen la llibertat d'expressió per damunt de tot.

I, de fet, aquesta llibertat d'expressió, la que ha permès a Cassà de la Selva portar la revista Llumiguia a complir els 75 anys, també la tenim en perill davant una sentència a la que dona suport un govern espanyol i que és un atac a la democràcia i a la llibertat.

La nostra portada

La portada d'aquest exemplar número 800 de Llumiguia, especial 75è aniversari, l'ha dissenyat l'artista cassanenc Carles Torrent Pagès. Ell mateix ens n'explica el significat i ens proposa un joc....

"Amb aquest 75 d'aigua es vol remarcar la idea de fluïdesa en el creixement de la revista. L'aigua és l'element líquid que s'adapta al seu contenidor i aquí pren la forma de la data que se celebra. Des de la seva creació fins avui, s'ha passat per moltes etapes, i ha hagut d'adaptar-se a cada nou moment per seguir creixent i reflectint tota la informació d'àmbit local. La composició està realitzada a partir del treball tant directe com digital, i la seva tonalitat predominant blava vol remarcar una de les tasques importants que fa aquesta publicació que és la de compendiar històries amb càrregues emocionals.

Són moltes les notícies publicades, col·laboradors, redactors, fotògrafs, gent, històries, comentaris, opinions,... Números i més números que ara ens seria impossible determinar.

Els números disposats en perspectiva són els que configuren el quadrat màgic d'ordre 7 que la seva suma en qualsevol direcció dona per resultat 175... Del 75 al 175 queda un llarg recorregut per seguir cap endavant i així continuar sumant més anys de vida. En definitiva, fent la història i deixant-ne constància en aquesta pàgina simbòlica que amb el color vermell representa la història viscuda i viva de Cassà de la Selva. La línia blanca diagonal en projecció ascendent com de Llum (LLUMIGUIA) guia cap al camí de futur que està traçat, però marca també que ja es porta feta una llarga trajectòria.

Amb aquesta publicació ja s'ha assolit el número 800. i us proposo un joc: Sabeu aconseguir aquesta xifra relacionant amb operacions matemàtiques els números 47, 16 i 48 o el 49, 17, 33, o el 48, 16, 32?"

Carles Torrent Pagès

aniversari
75è



75 anys apostant per la informació de proximitat

Com a president de Catalunya, és per a mi un honor celebrar amb vosaltres els 75 anys de la revista Llumiguia, aniversari que coincideix amb la publicació del número 800. I us agraeixo molt que em doneu l'oportunitat de felicitar-vos a través d'aquestes línies i donar-vos les gràcies per la tasca que heu dut a terme al servei de la informació de proximitat dels cassanencs i les cassanenques.

En aquesta llarga trajectòria haureu trobat, de ben segur, no poques dificultats, però les heu anat superant amb esforç, perseverança i il·lusió, pensant sempre en els vostres conciutadans i conciutadanes. Des dels vostres inicis, al mes de juny de 1944, heu estat testimonis de molts canvis al nostre país i a la nostra societat, com també al món dels mitjans de comunicació i de les noves tecnologies. I us heu anat adaptant a aquests reptes, com ho palesa la publicació, ara ja fa 11 anys, del portal cassadigital.cat. Un digital que us ha permès obrir-vos a nous públics i arribar sobretot als lectors més joves.

La revista Llumiguia, a més de fer una gran tasca al servei de la informació de proximitat sobre l'actualitat de Cassà de la Selva, és també una eina important de cohesió social, reflex de l'activitat de la vila, de la qual us feu ressò mes a mes, informant abastament de totes les iniciatives culturals, socials, esportives o econòmiques organitzades per les entitats que formen el teixit associatiu de la vila.

Aquest és un servei que, n'estic convençut, aprecien molt els vostres lectors i les mateixes entitats. Com també valoren les iniciatives i les activitats reivindicatives de grups ciutadans que s'han impulsat des de la revista amb l'objectiu de promoure el diàleg i la participació dels cassanencs i cassanenques en els debats del poble.

La premsa comarcal té una funció clau en l'equilibri i la cohesió d'un territori, valors que són prioritaris per al Govern. Per aquest motiu, enguany hem posat en marxa l'estratègia de dinamització territorial Un país d'oportunitat, un País Viu, que marca una nova relació de confiança i de bilateralitat entre les comarques i la Generalitat. En el marc d'aquesta estratègia farem, conjuntament amb cada territori, un diagnòstic compartit de les principals problemàtiques i treballarem de forma bilateral les possibles solucions.

A més de contribuir a aquest equilibri i cohesió, la premsa comarcal té un paper cabdal per donar a conèixer i difondre la història recent d'un territori. Des de Llumiguia, sabedors que aquesta història és un gran bé a preservar i aprofitant les possibilitats que ens donen els mitjans actuals, també poseu a l'abast de la ciutadania un important arxiu de la història contemporània local, a través del fons documental de la revista.

Una altra eina, també molt necessària, que permet fer memòria del que han estat els esdeveniments més destacats de Cassà de la Selva en aquestes més de set dècades.

L'existència d'una premsa viva, arrelada al territori i connectada amb els interessos de la seva gent i de la seva terra és una realitat que ens ha de fer sentir orgullosos a tots plegats. I també ens ha d'encoratjar a seguir atents



als batecs de la societat, a les inquietuds i als reptes, com els que està encarant el nostre país en aquests moments tan excepcionals que vivim en defensa dels nostres drets i les nostres llibertats. Amb una repressió inèdita als països europeus, amb una gran regressió de drets i llibertats fonamentals, com la llibertat d'expressió, i amb presos polítics i exiliats.

Aquests darrers anys hem vist un poble abraçar la causa de la llibertat, de forma radicalment democràtica i pacífica, a la catalana manera. El Govern que encapçalo està fermament compromès a fer efectiva la República i a defensar els drets i les llibertats de tots els catalans, davant les amenaces, les intimidacions, els exilis i les presons.

Us encoratjo a ser cronistes d'aquests reptes, d'aquesta proposta de país que vol ser inclusiva, perquè som un sol poble, vinguem d'on vinguem, i parlem el que parlem. Tots tenim com a eixos centrals el benestar, el progrés, la cohesió, la creació d'oportunitats i la lluita pels drets i la llibertat.

Acabo aquestes línies desitjant-vos que a aquests 800 números se sumin molts més, i animant-vos a seguir endavant amb aquesta tasca al servei de la informació de proximitat i a continuar treballant amb la mateixa il·lusió i empena amb què ho heu fet durant aquests 75 anys de trajectòria.

L'enhorabona i per molts anys!

Quim Torra i Pla

President de la Generalitat de Catalunya

Fer 75 anys el mes d'octubre

La revista Llumiguia va néixer fa anys en uns moments molt convulsos, s'havia passat una cruel guerra civil, la dictadura franquista ja s'havia imposat, s'estava en plena depuració social i política i amb el patiment generalitzat de tota la societat per aguantar una insostenible austeritat i autarquia. A nivell europeu, la 2a Guerra Mundial feia un gir, l'ocupació de bona part d'Europa per Alemanya anava cada vegada més en retrocés, la pressió dels aliats per la banda de França i la pressió soviètica per la banda oriental va ser decisiva.

És en aquest context que sorgeix la iniciativa de crear una revista divulgativa d'àmbit local. Per tant, va néixer en una època molt complicada i amb uns mitjans molt precaris. Poder fer aquest aniversari, 75 anys i el núm. 800, amb salut es deu a la tossuderia dels qui l'han dirigit i la iniciativa de molts voluntaris que al llarg de cada mes van aportant el seu granet de sorra. Escrits, reportatges, col·laboracions, opinions, etc., han anat modelant el tarannà inicial fins a fer-la un referent informatiu del poble de manera indiscutible.

I és tan així, que molts cassanencs, que per diferents circumstàncies han marxat del poble, continuen mantenint la subscripció per estar informats del que passa cada mes i recordar les cares i carrers que tant enyoren.

Val la pena destacar la decisió que es va prendre quan es va decidir fer una aposta ferma per editar la revista en llengua catalana. Es va voler donar protagonisme i importància a una llengua que havia estat prohibida en quasi tots els àmbits. La decisió d'explicar-se en la llengua catalana ha creat escola. Des del meu punt de vista ha estat un factor inclúsiu per a tots aquella onada d'emigrants que van arribar en els anys 60 i 70 i per a tots aquells que no van ser mai escolaritzats en català. Llumiguia ha sigut una eina d'aprenentatge molt valuosa.

Aquesta feina ingent al llarg dels anys, que no es veu ni es coneix, per part de molts col·laboradors ha convertit la revista Llumiguia en un punt de referència informativa i un tresor per explicar la nostra història i la transformació que ha fet el poble durant tots aquests anys. La documentació recollida al llarg de tots aquests anys i la possibilitat de ser consultada la converteix en un patrimoni envejable i que cal donar-li el merescut reconeixement.

No sé si és casualitat o coincidència però fer una celebració durant el mes d'octubre té un component de reivindicació nacional rellevant que no podem obviar: Va ser un 2 d'octubre de 1928 quan es va publicar la primera Constitució de la República Catalana, amb Francesc Macià com a protagonista. Va ser durant els Fets del 6 d'octubre de 1934 que el president Lluís Companys va proclamar l'Estat Català. Va ser el 15 d'octubre de 1940, que el que fou 123è president era afusellat al fossar de Santa Eulàlia del castell de Montjuïc. Va ser un 25 d'octubre de 1979 que es va aprovar el primer Estatut d'Autono-



mia de Catalunya després de la dictadura. Va ser l'U d'octubre de 2017 que vam celebrar el Referèndum sobre la independència de Catalunya, amb més de 2 milions de votants i que vam patir una violència desfrenada per part de la Policia Nacional i de la Guàrdia Civil. Va ser el 10 d'octubre de 2017 que es signava per la majoria independentista del Parlament de Catalunya La Declaració d'Independència de Catalunya, un text polític en el qual es declara la constitució de la República Catalana, com a Estat independent, sobirà, de dret, democràtic i social.

A partir d'ara els cassanencs i cassanenques hauran de tenir present que a les reivindicacions i manifestacions de caràcter reivindicatiu de principis de tardor hi haurem d'afegir el de la nostra revista local.

Us encoratjo i us animo, a tots el que feu possible Llumiguia, que aquest arbre que heu fet créixer al llarg de tants anys, amb arrels profundes en el territori continuï viu durant molts anys més. Moltes felicitats per fer-ho possible.

Robert Mundet i Anglada
Alcalde de Cassà de la Selva

El periodisme de proximitat té tot el sentit del món

Cinc anys després d'acabada la guerra i de l'ensulsiada republicana —que va significar la pèrdua de tants referents del nostre país— naixia aquesta revista, que ara arriba als tres quarts de segle, publica el número 800 i encara, la tercera dècada d'aquest segle, té l'objectiu de continuar essent la publicació de referència de Cassà de la Selva. I ho fa braç a braç amb cassadigital.cat, el projecte digital que complementa des de fa més d'una dècada la bona feina feta durant tants anys per Llumiguia.

La revista va néixer, com tantes altres publicacions del país, en un context molt complicat, quan la rica i variada premsa que tenia Catalunya en el primer terç del segle passat va desaparèixer literalment i només van sobreviure aquelles publicacions lligades al nou règim. De fet, el soplug que l'Església va donar a moltes noves publicacions va permetre la seva aparició i va servir perquè els veïns tinguessin una part de la informació més propera al seu abast, fora dels canals oficials. Amb el temps i amb l'arribada de la transició, la premsa local va reviuir i, recollint l'anhel de molts ciutadans que, d'acord amb els nous temps, reclamaven una informació més ajustada al que succeïa, va ser la base del model català de comunicació, que és deutor de la premsa local i comarcal. Serveixin, doncs, aquestes ratlles com a homenatge a tota la gent que d'una manera o altra ha contribuït durant aquests setanta-cinc anys al contacte per-



manent de Llumiguia amb els veïns de Cassà i, especialment, com a homenatge als vuit directors que hi han deixat la seva empremta.

El periodisme és imprescindible en una societat democràtica i, per això, la feina dels mitjans és explicar tot allò que passa i oferir les claus per interpretar per què passa. Això, a la premsa local, on els protagonistes són també els veïns, fa aquesta feina doblement meritòria, perquè tot allò de què es parla toca de molt a prop. Per aquesta doble raó la premsa local és tan necessària, ja sigui en un format de revista mensual o de publicació digital. Al marge dels canals de difusió, el que cal és el periodisme compromès que es fa i que té una demanda social. I és que, independentment dels grans esdeveniments que succeeixen a casa nostra, hi ha una voluntat de saber tot allò que passa al cantó de casa i per què està passant, cosa que ha generat un mercat publicitari propi que no troba canals de difusió en altres mitjans supraterritorials i que, sobretot, ha reforçat la identitat del món local.

Llumiguia és una baula que, des 1944, i sobretot amb la creació, el 1989, d'Editora Cassanenca, ens connecta amb el ric sistema d'informació local de què havia disposat Catalunya i demostra que el periodisme de proximitat té tot el sentit del món. Llarga vida a Llumiguia!

Miquel Noguer i Planas

President de la Diputació de Girona



VIATGES
noves rutes
GC-1231
www.novesrutes.com

VIATGES AMB GRUP I GUIA ACOMPANYANT

C/ Sant Dalmau, núm. 17 bis
Tel. 972 87 74 85 - 972 84 10 27 - 972843126
17430 SANTA COLOMA DE FARNERS

Més de 30 anys fent viatges

Orgull de Llumiguia

Aquest any la revista Llumiguia de Cassà de la Selva commemora els 75 anys de la seva existència i la seva edició del número 800.

Com a president de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal, en primer lloc vull felicitar a tots els que han fet possible aquesta efemèride. Estar informant la gent de Cassà de la Selva durant tots aquests anys i de tots els esdeveniments que han succeït, tant culturals com socials, institucionals i esportius, no és una tasca fàcil. I més si es fa amb el rigor i la pluralitat com a objectiu. Sense el treball de tot un bon gruix de professionals i col·laboradors al llarg d'aquests anys, això no hauria estat possible.

En tot aquest temps, segur que s'han hagut de superar molts entrebancs, molts canvis de model i moltes crisis. De ben segur que no ha estat gens fàcil, però gràcies a la constància, a la tenacitat, a la professionalitat i a l'estima pel territori, per la seva gent, i les entitats que la representen, això ha estat possible.

La gran família de la Premsa Comarcal i Local, avui i sempre, ens sentim orgullosos de tenir associada una publicació com Llumiguia, perquè sou un bon exemple a seguir. Com tantes altres publicacions del nostre país que, des del seu entorn, i durant molts anys, han estat notari i testimoni de tot el que ha passat. Aquestes i Llumiguia, ara especialment, representen una premsa que, si no existís, Catalunya no seria la mateixa.

Avui toca felicitar-vos de tot cor i esperar-vos cap a un futur millor.

Si continueu mantenint a les vostres mans la pluralitat, la importància dels continguts, el rigor i l'anàlisi, el demà és esperançador, i més avui que el periodisme està en una crisi profunda de credibilitat.

La premsa local i comarcal és, sens dubte, la més difícil i complicada, i fa de la credibilitat i el rigor les seves principals virtuts. Perquè parla de la nostra gent, de les nostres entitats, de les nostres institucions, i ho fa des del respecte i la proximitat. I aquestes són unes característiques inqüestionables del nostre col·lectiu.

Com a president de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal, tinc el gran orgull de comptar en la meua junta amb el director de Llumiguia, en Joan Carles Codolà, com a secretari de la nostra associació; això demostra el prestigi que ha assolit la vostra revista en el nostre país.

L'ACPC estarà sempre al vostre costat, com també amb les 137 publicacions que representem. Hi som per ajudar-vos en allò que us faci falta, des de formació fins a tota classe d'assessorament.

Revistes com la vostra fa que ens sentim orgullosos i que la nostra entitat hagi gaudit del prestigi que avui té, després de 39 anys de la seva fundació.

És un gran orgull i satisfacció felicitar-vos en nom de tots els nostres editors. I només un prec: continueu com ara i no defalliu mai.

#Orgull de ser de Premsa Comarcal!

Francesc Fàbregas i Bonet
President de l'Associació Catalana
de la Premsa Comarcal

aniversari
75à



pbosch
arquitecte

PERE BOSCH BARRERA
Arquitecte
EDUARD FUSTÉ BOSCH
Arquitecte

www.pbosch.cat
pereb@coac.cat
Tel. 972 460 730

La vida de la revista, íntimament lligada a la de Cassà

Els 75 anys de Llumiguia

Amb aquest número 800 que teniu a les mans la revista Llumiguia celebra aquest mes els seus 75 anys d'història. Que una revista, especialment de caràcter local, arribi a aquesta efemèride, la veritat és que és un fet extraordinari en el context actual i és un esdeveniment que s'ha de celebrar.

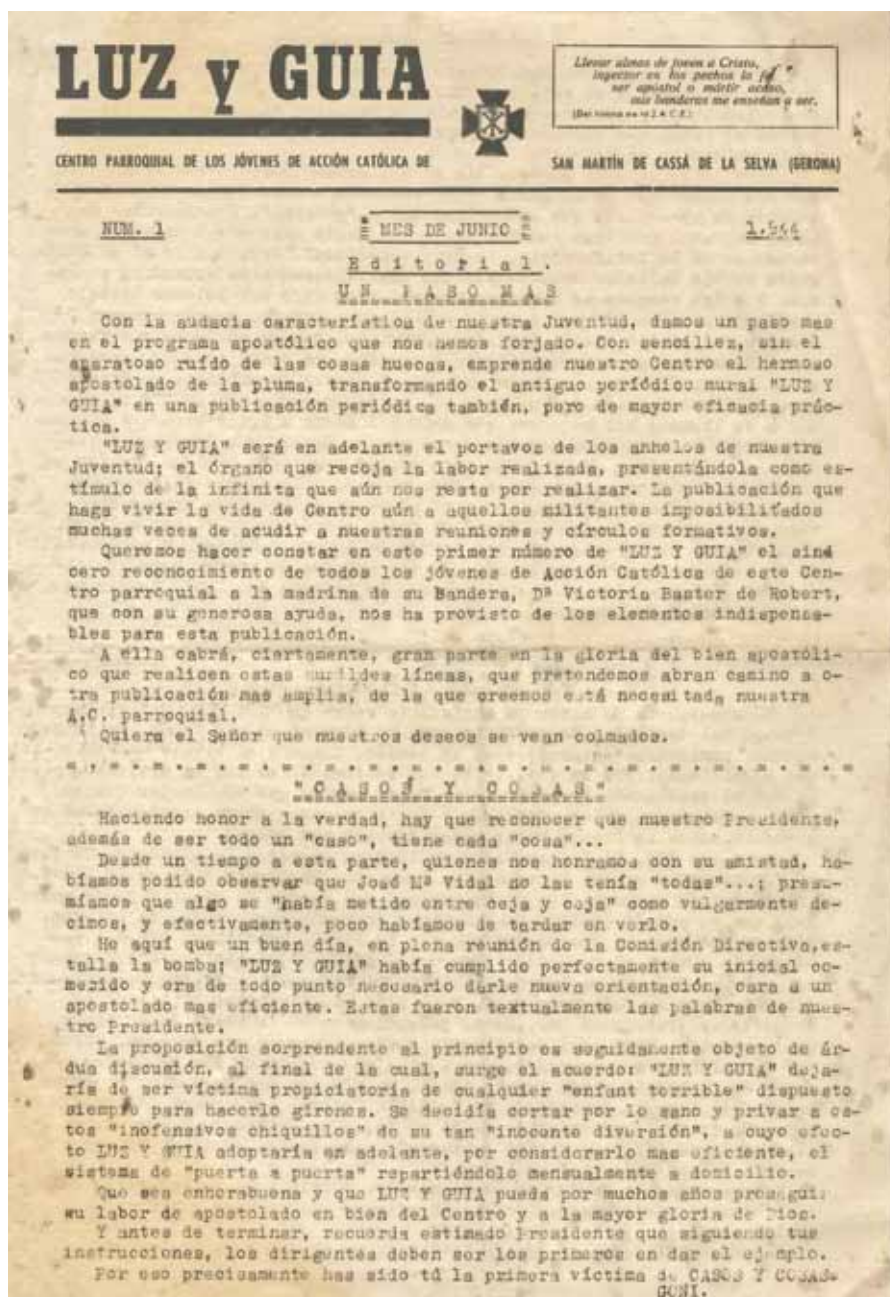
Aquest èxit s'explica en part, per la força i la tenacitat de totes les persones que l'han fet possible, ja sigui els seus equips de redacció i direcció o totes les persones que, any rere any, mes a mes i número a número hi han col·laborat, ja fos escrivint alguns dels seus articles, publicant-hi les seves fotografies, organitzant els seus continguts, maquetant cada número de la revista, realitzant la seva impressió o bé repartint-la entre els seus subscriptors. Però tot això no hauria estat possible sense els milers de lectors que al llarg de tots aquests anys han comprat i llegit la revista i que se l'han fet seva.

Actualment la revista Llumiguia s'ha convertit en una part fonamental de la vida del poble de Cassà. Llegint les seves pàgines, hom es pot assabentar de totes les notícies i coses que hi passen (ajuntament, entitats, paròquia, cultura, escoles, esports...). Però repassant els números més antics també podem conèixer de primera mà com era la vida del nostre poble en el passat i les coses que hi varen succeir.

En aquest article farem un petit repàs, encara que sigui una mica general, de la història de la revista Llumiguia, la qual està estretament lligada a la història i a l'evolució que ha viscut el poble de Cassà aquests últims 75 anys.

L'ORIGEN DE LA REVISTA; SOTA ELS PRIMERS ANYS DE LA DICTADURA FRANQUISTA

El nostre viatge comença a finals de l'any 1943 quan un grup de joves del poble vinculats a Acció Catòlica varen començar a enviar tot un seguit de cartes als soldats cassanencs que estaven fent el servei militar en diversos punts d'Espanya. En elles els explicaven amb més o menys gràcia i en format de carta, les principals notícies que havien passat al poble, per tal que aquests no perdessin el vincle i el contacte amb la nostra vila. Aquesta iniciativa que va rebre el nom de Correo del Ausente va tenir tant èxit



que poc després aquest mateix grup de joves varen penjar totes aquestes cartes en un mural que tenien en el propi local d'aquesta agrupació, que estava situat a can Vardalet a la Plaça Petita i que feia les delícies de totes les persones que s'hi acostaven i que el llegien amb molta atenció. D'aquí va sorgir la idea d'agrupar-les i convertir-les en una petita revista de caràcter mensual per tal de fer-les extensible a la resta de la població. Fou d'aquesta manera com va néixer la revista LUZ Y GUIA, el primer número de la qual, va sortir publicat el mes de juny de l'any 1944 i tenia solament

dues pàgines ciclostilades.

S'ha de tenir en compte que la revista va sorgir en una època amb un context social, polític i cultural molt convuls. Els anys 40 foren anys de postguerra. La guerra s'havia perdut a Cassà el 3 de febrer del 1939 i els estralls d'aquest conflicte encara estaven ben vius i presents. Foren anys de fam, de misèria, d'escassetat de productes de primera necessitat, de racionament, d'estraperlo, de pors, de rancors, de repressió, de manca de democràcia i llibertat. El franquisme i l'església ho impregnaven tot i el nacionalcatolicisme i l'autarquia s'estaven



Núm. 2

MES DE JULIO

1.944

RENDICIÓN VISCOVAL

Hemos recibido la siguiente carta, que nos complacemos en publicar para conocimiento de nuestros lectores:

En nombre del Excmo. Sr. Obispo, cumplo acusarles recibo de su amable carta de 19-07-44, en la que adjuntaba un ejemplar del nuevo periódico editado por ese Centro, "LUZ Y GUIA", que el Excmo. y Rmo. Sr. Obispo ha recibido como una nueva manifestación de apostolado escrito.

El Excmo. y Rmo. Sr. Obispo me complace en felicitarlos por el inicio de esta nueva fase de apostolado e intentar del cielo copiosas gracias para todos...

Sigue palabras de felicitación y firma el Rmo. Sr. D. José M. Noguer, Delegado Diocesano de ACCIÓN CATÓLICA.

MARCHA ADELANTE

Alentados por la interna bendición de nuestro amadísimo Prelado, hemos dado un paso más en la confección de nuestro "LUZ Y GUIA", ampliándolo a cuatro páginas y haciendo extensivo su contenido a las cuatro ramas de la Acción Católica parroquial.

Esperamos que nuestro esfuerzo sea acogido con entusiasmo y agrado y que esta publicación, a pesar de su modestia y sencillez, contará con el apoyo de todos nuestros hermanos en el apostolado.

Apoyo que habrá de manifestarse no tan sólo con la subscripción personal, sino con el logro de suscripciones de amigos y conocidos no pertenecientes a nuestra Asociación.

Así empezará "LUZ Y GUIA" a ser un eficaz medio de apostolado.

EDITORIAL

"VEN Y SIGUEME"

Jóvenes católicos! Les despierto el pasaje evangélico que pongo a tu consideración y meditación profundamente. Se trata del emotivo diálogo que sostiene con el Divino Maestro un joven bueno como tú que quiere ser discípulo.

Ha cumplido los mandamientos desde los primeros años de su juventud. Ha sido recto en sus juicios y justo en todas sus obras e incluso ha practicado el precepto sublime de la caridad para con el prójimo. Y anhelando la santidad perfecta, pregunta a Jesucristo: "¿qué me falta hacer más?" Al oír esto Jesús, mirándole fijamente, le manifestó agrado y le dijo: "Si quieres ser perfecto, anda, vende cuanto tienes, y dalo a los pobres, y tendrás un tesoro en el cielo; y ven y sígueme. Habiendo oído el joven esta razón, se marchó triste, porque tenía muchas posesiones." (San Mat. 19, 16 y San Mar. 10, 17).

"Ven y sígueme" te dice también Jesucristo, llamándote, no sólo para una vida austera del claustro, pero sí para la del apostolado. Y Jesús te ama. Para ello será ciertamente necesario que hagas muchos sacrificios. Sé así generoso. No te entristezcas ni entristezcas al Divino Maestro. Y con la cruz a cuestas, si es preciso, sigue valiente al Redentor en su camino, seguro de que sólo así has de ser cada día más perfecto.

JUAN MARGALL, pbro. Párroco.



Núm. 3

MES DE AGOSTO

1.944

SOLIMNIDADES DE LA IGLESIA

La Asunción de la Santísima Virgen

Fiesta triunfal del amor de caridad sobre la muerte o, si queréis, deliquio de amor de la Virgen, que alegar su vida temporal, la dispone aún más para su victoria completa.

Dice San Bernardo que era preciso que María muriese a impulso del amor; y añade que defendiese que, dada su inmundicia absoluta respecto del pecado, María o no había de morir o haber de ser las heridas de la caridad las que la salvaran con la vida terrena. Como así sucedió; como el Hierro se atravesó irrevocablemente por el hierro, así también el Purísimo Corazón de la Virgen, forjado en la fragua de la caridad de Dios, que la llenó de gracia y embelleció en la gloria, se defendió de todas las virtudes, se precipitó irresistiblemente hacia la Bien, logrando así su tránsito a la muerte sin que la muerte triunfara de su vida.

Y así, por ministerio de Angeles, fué trasladada a los Cielos en cuerpo y alma para reunirse para siempre con su Hijo, Dios y Señor.

Hijos de María en el orden de la gracia por voluntad expresa de Jesucristo, celebramos con júbilo, como canta la Iglesia, este triunfo total y consolador de nuestra Madre.

JUAN MARGALL, pbro. Párroco

HOJERO PARROQUIAL

Contestó a nuestras preguntas con vos muy queda, como teniendo que romper con palabras el hechizo de modestia y el perfume de caridad que respiran sus actos. Hablamos a una señora dirigente de la A.C. femenina, suplicándole nos diga algo de las actividades de su Rama para LUZ Y GUIA.

Tal vez no ha sospechado esa ferviente apóstol del Señor que en el ligero titubeo de sus palabras hallamos la mejor respuesta. Ciertamente que las señoras y los jóvenes de A.C. no llevan a cabo actos retumbantes de vistuosidad y ostentación. Raras veces los hemos oído pronunciar discursos, realizar campañas folios o sacristas, actos que, en último término, serían casi impropios de su delicada feminidad. No vemos casi nunca a nuestra Acción Católica femenina parroquial en insólitos congresos y reuniones y, no obstante, la sabemos infiltrada profundamente en el apostolado activo de nuestra villa.

Porque, ser de Acción Católica, no implica solamente asistir con regularidad a los actos reglamentarios. No es un alcance mucho más amplio y elevado. Ha llevar a Cristo a la mente y al corazón de quienes le rodean. Ha mostrarles a Cristo bueno, con nuestra bondad; puro, con nuestra pureza; amante y compasivo con nuestra caridad.

Y eso es lo que magníficamente vienen haciendo esas señoras y jóvenes apóstolas, que NO HANAN ENO FRAM-JAN intencionalmente. Nos lo han dicho los pobres que se visitan con su caridad. Nos lo está diciendo a gritos esa obra ejemplar del HOJERO PARROQUIAL que manda tantas veces, en febriles noches veraniegas de oración, la túnica con que luego cubrirán la desnudez de Cristo. Del mismo Cristo que hace dos mil años se echó como hecho a su persona cuanto sufrimiento al mas humilde de los pobres...

SUSCRIBIR A SUS AMIGOS A "LUZ Y GUIA"

Els primers exemplars de Llumiguia, records de fa 75 anys.



CUINA
FORTTA

Can Fosa, 14 (darrere el Restaurant Mas Canyet)
17459 CAMPLLONG (Girona)
T 972 461 366 i T Mòb. 609 257 232 (WHATSAPP)
www.cuinafortta.com

aniversari
75



El pas a la impremta, va representar un canvi significatiu en la consolidació de la revista

imposant. Per tant no és estrany que el context de l'època estigui ben marcat i representat en els primers números d'aquesta revista (1944-1949).

Aquests estaven escrits totalment en castellà i la major part dels seus articles feien referència a temes religiosos. En ells s'exposava els valors i les virtuts de la moral i la religió cristiana i es feia una crònica regular de totes les activitats que realitzava l'agrupació d'Acción Católica (excursions, pelegrinatges, cursos, seminaris, actes litúrgics...), ja que molts dels seus promotors n'eren membres. A més a més durant uns anys la revista també es va publicar com un suplement del full parroquial (1944-1949) i més tard sota el subtítol de "Revista Católica Cassanense" (1949-1984).

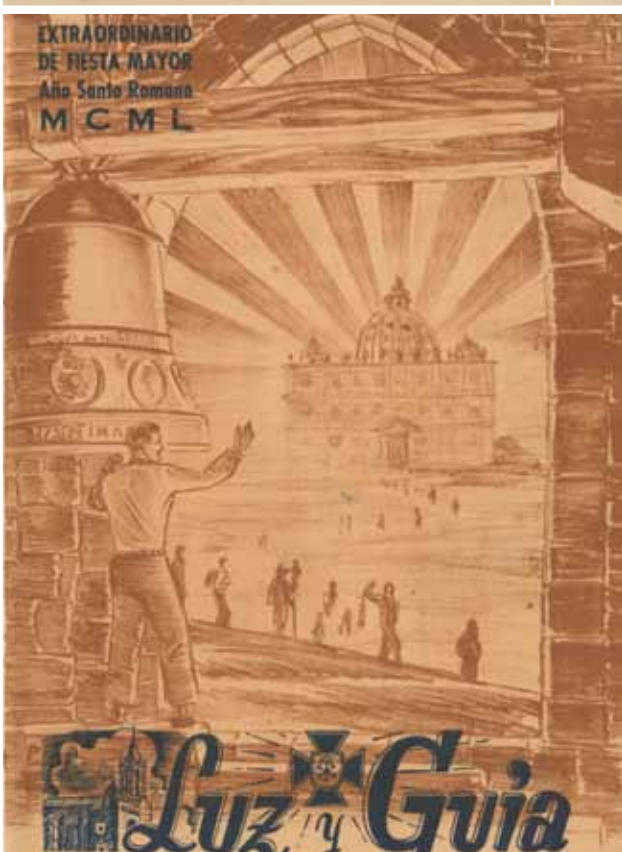
Tot i això en cap moment es va abandonar la idea inicial d'informar sobre la vida del poble i els esdeveniments que hi passaven. Per això, i dins de l'apartat de "Vida Cassanense", s'hi publicaven tota mena d'articles sobre la vida municipal. En ells es parlava sobre les reunions, acords i projectes que s'havien aprovat en el ple de l'Ajuntament, reportatges i cròniques sobre els actes de la Festa Major, la Fira de Santa Tecla o Festes de Nadal, articles sobre les competicions esportives i els seus resultats, notícies sobre les obres de teatre, balls o exposicions que es realitzaven en el municipi...

D'aquesta manera, i a poc a poc, la revista va anar creixent pel que fa al número de pàgines i sobretot al nombre de col·laboradors i subscriptors.

De les dues pàgines inicials es va passar a 4, 6 o 8 en la majoria de números publicats entre 1944 i 1949, tot i que aquesta quantitat sempre variava segons les notícies i els continguts que hi havia en cada moment, essent més nombroses durant els mesos de maig i juny per la Festa Major (30-40 pàgines) i també en els mesos de desembre i gener per les Festes de Nadal (16-20 pàgines). En canvi durant l'època estival, el nombre de pàgines es reduïa força degut a l'escassetat de notícies que hi havia en aquell moment i això va fer que durant molts anys es publicués un sol número durant els mesos de juliol i agost.

Si hom llegeix amb atenció aquests primers números de la revista, veurà com aquests estan publicats en blanc i negre i pràcticament no hi ha cap fotografia que acompanyi o il·lustri els seus articles. En canvi sí que hi ha alguns dibuixos fets a tinta i de temàtica bàsicament religiosa tant a les portades com en algunes de les pàgines interiors. Aquest fet contrasta molt amb els números actuals, fets tots ells a color i plens de fotografies. Però s'ha de tenir en compte que en aquell moment (anys 40) les tècniques d'impressió i les càmeres de fotografier eren molt cares i poques famílies en podien tenir; dins d'aquest context d'autarquia i d'escassetat de productes de primera necessitat.

Fins al número setè, la revista fou totalment gratuïta, però a partir d'aquell moment es va haver d'establir una subscripció anual de 4 pessetes per fer front a l'augment de pàgines



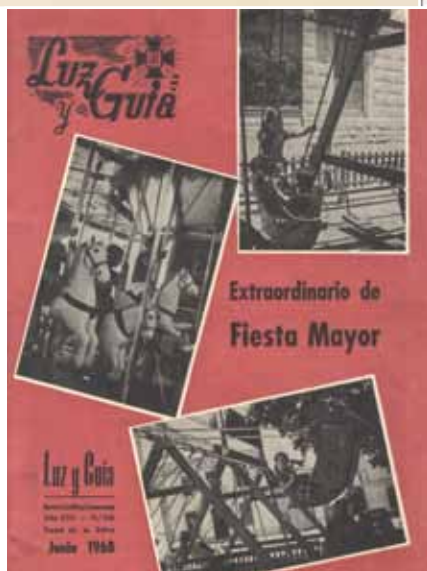
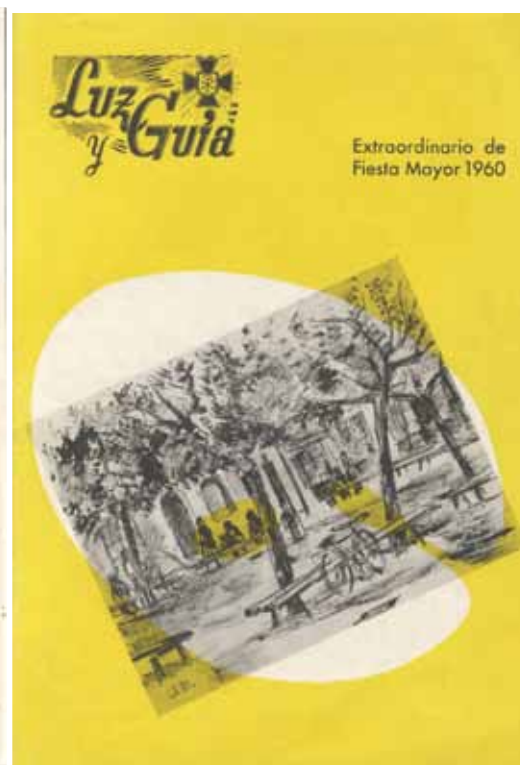
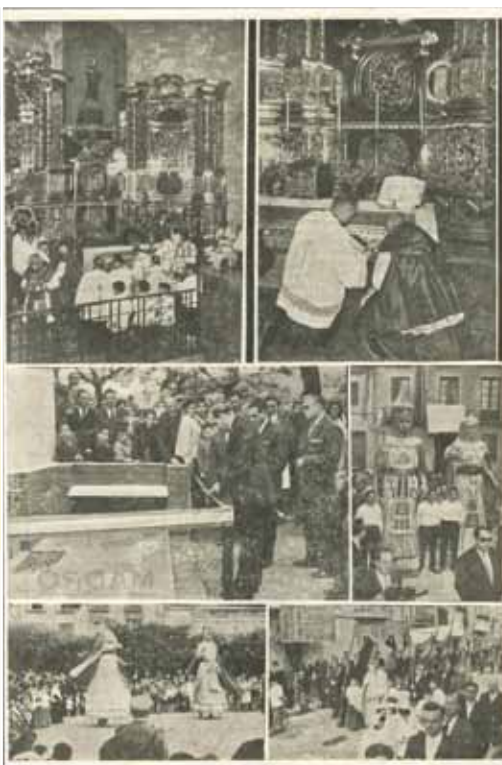
i els costos d'impressió que es duïen a terme a la impremta Vilallonga del carrer Major.

Durant aquest primer període els directors de la revista foren en Josep Maria Vidal Figueras (1944-1947) i en Pere Abellí Parleris (1947-1949).

LA CONSOLIDACIÓ DE LA REVISTA ALS ANYS 50-60-70

El creixement de la revista està estretament lligat al creixement que va experimentar el poble de Cassà durant els anys 50, 60 i 70, dins del procés de consoli-





dació que va viure la dictadura franquista a partir de l'abandonament de l'autarquia, la liberalització parcial dels preus, el comerç i la circulació de mercaderies. En aquest moment es va produir l'obertura del règim cap a l'exterior gràcies al reconeixement internacional d'alguns països com ara l'Argentina (1947) o els Estats Units (1953) i el reconeixement d'alguns organismes oficials com ara la FAO (1951), l'UNESCO (1953), l'ONU (1955) o el Concordat amb la Santa Seu (1953), tot això circumscrit dins del context de la Guerra Freda. Aquestes dècades van estar marcades pel creixent demogràfic, l'estabilitat econòmica, la prosperitat i el "Desarrollismo".

A Cassà els diversos consistoris municipals que es varen anar succeint durant aquest període i que varen estar encapçalats pels alcaldes, Josep Maria Vidal i Figueras (1953-1960) -que havia estat director de la revista-, Francesc Nadal i Oller (1960-1966) -també habitual col·laborador de Lluimgüia-, Josep Maria Almeda i Ferrer (1966-1971) i Josep Mestras i Sors (1971-1979); varen intentar modernitzar el poble i satisfer les necessitats i les demandes dels veïns.

L'any 1955 es va dur a terme la inauguració de la Casa de Cultura i la Biblioteca de la Caixa de Pensions. Poc després també es va començar a construir els habitatges socials del grup Sant Josep, coneguts popularment com les Cases Barates (1956) i els pisos de la Mare de Déu de les Sogues del carrer Raval (1959), que varen servir per posar fi a les demandes d'habitatge que hi havia al nostre poble, degut a l'arribada de la immigració andalusa i d'altres punts de l'estat espanyol, que havien vingut a treballar a Catalunya fugint de les dificultats que es vivien en els seus llocs d'origen.

Durant la Festa Major de l'any 1959 també es va inaugurar la nova xarxa de subministrament d'aigua potable del poble que posava fi a l'escassetat d'aigua que patia la nostra població. Per les mateixes dates els gegants de Cassà (l'Aldric i l'Isaura) varen ser presentats en societat i varen realitzar el seu primer ball de Festa Major a la plaça de la Coma. Aquell mateix any també es va inaugurar la primera fase de les obres de reconstrucció de l'altar major de l'església parroquial que

CENTRE KALMA

PODOLOGIA

EL-LABORACIÓ PRÒPIA DE PLANTILLES

OSTEOPATIA I QUIROMASSATGE

ESTUDI PERSONALITZAT DEL PEU

Rambla onze de setembre 88 · 17244 Cassà de la Selva T. 972 46 40 89 · M. 663 077 578



Del blanc i negre inicial es va passar a una revista bicolor, que podia arribar a les tres o quatre tintes quan s'imprimia l'exemplar de la Festa Major.

havia estat destruït durant la Guerra Civil. Uns anys que reflecteixen l'inici de la reconstrucció del poble en diversos sentits i l'entrada en una nova època.

Durant els anys següents també es varen dur a terme altres projectes de millora del nucli urbà com ara la construcció de la xarxa de sanejament

(1962-1972), la pavimentació de la majoria de carrers del poble (1959-1970), la renovació de l'enllumenat públic (1961-1971) i l'arribada de l'electricitat, telèfon i aigua potable a totes les cases del poble, especialment d'aquelles que estaven situades a la perifèria del nostre nucli urbà (1950-1970).

També convé recordar que l'any 1969 el Carrilet va realitzar el seu últim viatge entre Girona i Sant Feliu de Guíxols a causa de la millora de les nostres comunicacions i transports; i al fet que moltes famílies ja disposaven d'un sistema propi de locomoció com ara els populars 600.

Durant els últims anys del franquis-

Serveis exclusius que t'ofereim a la farmàcia

- Club Pares Felços!**
Descomptes i promocions especials en maternitat i natalitat.
- Ortopèdia**
Venda i lloguer de material ortopèdic estàndar, adaptat i esportiu.
- Tarjeta client**
Acumula punts en les teves compres de parafarmàcia per bescanviar-ho en descomptes o serveis.

FARMÀCIA BALERI 25 ANYS

Fes la teva comanda a través de qualsevol d'aquests canals:

APP de Farmàcia Baleri
 WHATSAPP 603 566 435
 WEB www.farmaciabaleri.com

Carretera Marina 113, Cassà de la Selva
T. 972 461 159 | info@farmaciabaleri.com



El català es va anar introduint en els continguts de la revista

me, en ple procés de canvis i reivindicacions polítiques, diversos joves del poble que no havien viscut directament els estralls de la Guerra Civil varen començar a perdre la por al règim i varen començar a realitzar tot un seguit de moviments d'oposició política. Val la pena destacar la

tasca educadora i catalitzadora que va dur a terme Manel Tolosà l'any 1963 quan va publicar per primera vegada en català la Circular de la Colla Excursionista Cassanenca i els actes que va realitzar aquesta mateixa entitat durant tots aquests anys quan va celebrar diversos jocs

florals, recitals de poesia o cançons, cursets de català, xerrades, conferències en català. Luz y Guia ja publicava part del seu contingut en català.

Entre 1950 i 1968 el director de la revista foren Ben en Joaquim Riera Valenti, en Joan Codolà Surís i en Joan Barceló Bertran.

Durant aquest període, la temàtica religiosa va anar perdent importància dins de la revista Llumiguia i aquesta a poc a poc es va anar obrint, fins que es va convertir, seguint l'exemple de les altres revistes que hi havia en aquell moment (la revista de Girona, la revista Àncora de Sant Feliu, la revista Proa de Palamós, etc.) en el





Els enfrontaments de Luz y Guía amb el darrer alcalde franquista al final de la dictadura, va arribar a provocar tensos enfrontaments entre la revista i el batlle d'aquells anys, Josep Mestras. A la dreta alguns retalls de com es va reflectir aquest debat fins i tot en la premsa gironina.

...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...

RECTORIA AJUNTAMENT
...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...

portaveu de la vida social, política, cultural i esportiva del poble de Cassà.

Això va fer que la revista tingués cada cop més acceptació entre els veïns i cada cop més subscriptors. De retruc aquesta va anar creixent pel que fa al nombre de pàgines, temàtiques publicades, tipus de formats, maquetació i també en el nombre de col·laboradors que hi escrivien els seus articles.

Tot i que aquesta es continuava publicant en blanc i negre, les lletres, títols o parts en color cada cop eren més presents i va anar augmentant també el nombre de fotografies que acompanyaven els seus articles.

Durant tot aquest període la revista va sortir publicada de forma puntual. Solament hi va haver un curt període de

Y GUIA

ACLARACION

Me refiero al escrito de la «Oficina de Información del Ayuntamiento» que publica el Sr. Romero en el diario de Gerona «Los Sitios», el día 22 de los corrientes. Concretamente al apartado b): «Dirigir al Reverendo...»

He pensado si el silencio sería la mejor respuesta a dicha Nota, pero creo que los fulgurantes tienen derecho a una aclaración; ya que parece desprestigiar la dignidad del que suscribe, puesto que habla de gravísima responsabilidad sobre supuesta «Información calumniosa...» de Luz y Guía, que edita la Junta Parroquial de Acción Católica y que ha de ser Revista Católica y portavoz de la Comunidad cristiana de Cassà.

Para general conocimiento, me es grato manifestar lo siguiente:

a) Me ha sorprendido y entristecido que haya aparecido tal escrito en la Prensa (no local) y con mucha antelación al comunicado oficial. Parece que un diálogo abierto y sincero podía resultar más eficaz.

b) El objetivo de «Luz y Guía» no es precisamente señalar al horario de Misa y demás actos del culto; de ello cuida la «Hoja parroquial». Su cometido es mucho más amplio: pulsar y dejar constancia de la vida del pueblo, dejando siempre abierta una ventana donde asomarse la voz de la Parroquia. Ordinariamente no necesita la tutela del Párroco.

c) Incumbe al Párroco supervisar todo lo que puede afectar a la Fe o a la Moral; no así, la procedencia o exacta veracidad de las noticias que publica; de ello cuida el Director de la Revista, en el que tengo depositada toda mi confianza.

d) Es curioso hacer mención de que en 30 años que se viene publicando la Revista son pocos los números donde no haya alusiones más o menos directas a la Corporación municipal; y sin embargo nunca se interpretó como «una oposición sistemática a la labor del Consistorio». Ni creo que haya sido la causa de la profunda desconfianza que de un tiempo a esta parte se va agudizando entre los vecinos de ésta.

e) Agradecer en lo que se merece que «por unanimidad, esta Corporación Municipal ofreciera su ayuda y apoyo total a la revista, en el momento que vuelve a ser lo que fue: Revista Católica y portavoz de la Comunidad Cristiana de Cassà». Sinceramente, no quisiera tener nunca necesidad de tal ayuda oficial.

Para terminar, quisiera añadir que la coherencia que pone el periodista, que dice: «Para bien de la Comunidad, se ha de aplicar la Ley y sancionar las infracciones que arbitrariamente se han cometido en cada uno de los casos expuestos» no creo ayude precisamente a la armonía que debe existir entre los vecinos y que se invoca en el mencionado escrito.

JOSE XUTGLA, párroco

Marzo de 1
Deposito Legal G
Impresión: Gráficas D
Provincial, 38 - Cas
Suscripción anual
Número normal su

dit que les dones d
les primeres al parad
Thas complagat amb els
llosos, els baldats;
Has practicat malament
religioses;
Has volgut interpretar la
a només un petit man
Ara, ella es vengen,
Han fet passos i gestio
vant les autoritats, i no
els ordits.
Senyor, sé que si provo
com tu, seré condemna
Tinc por.
Ja m'assenyalen amb el
N'hi ha que somriuen, d
alguna s'escandalitzen
men amics han arribat
de traïr-me.
Tinc por de deturar-me a
Tinc por d'escollir la me
Xixuniu! cal avançar a
s'he pas de prendre tot
tra, val més pactar an
i amb tot, Benyor, sé que
Ajuda'm a lluitar,
Ajuda'm a parlar,
Ajuda'm a viure el teu E
Fins a la fi,
Fins a la follia,
La follia de la Crou.

Página 8 LOS SITIOS

CASSÀ SELVA

AYUNTAMIENTO Y PARROQUIA, ENFRENTADOS

La Corporación ejercerá acción judicial contra la revista "Luz y Guía", editada por la Acción Católica

Cuando el día lunes, a las 10.30, se reunieron en el ayuntamiento de Cassà de la Selva, para tratar de la revista "Luz y Guía", editada por la Acción Católica, se acordó que la Corporación ejercerá acción judicial contra la revista.

Como resultado de la reunión, se acordó que la Corporación ejercerá acción judicial contra la revista "Luz y Guía", editada por la Acción Católica.

La Corporación ejercerá acción judicial contra la revista "Luz y Guía", editada por la Acción Católica.

La Corporación ejercerá acción judicial contra la revista "Luz y Guía", editada por la Acción Católica.

La Corporación ejercerá acción judicial contra la revista "Luz y Guía", editada por la Acción Católica.

La Corporación ejercerá acción judicial contra la revista "Luz y Guía", editada por la Acción Católica.

La Corporación ejercerá acción judicial contra la revista "Luz y Guía", editada por la Acción Católica.

La Corporación ejercerá acción judicial contra la revista "Luz y Guía", editada por la Acción Católica.

Se presentó e
República



...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...

...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...

...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...

...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...

...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...

...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...

...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...
...el que sigui, però no se'n fa cas...



Política, cultura, meteorologia, esports... Eren temes que van anar centrant la proposta informativa de Luz y Guía abans del canvi a Llum i Guia.

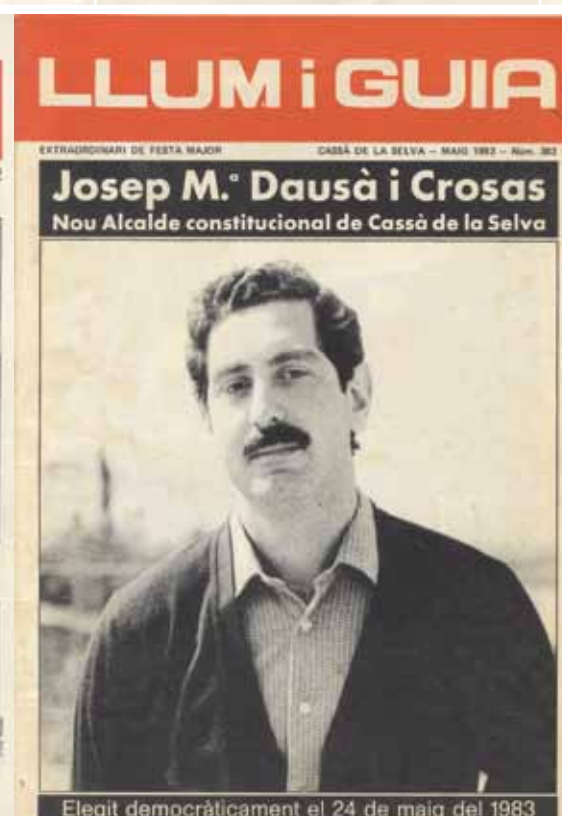
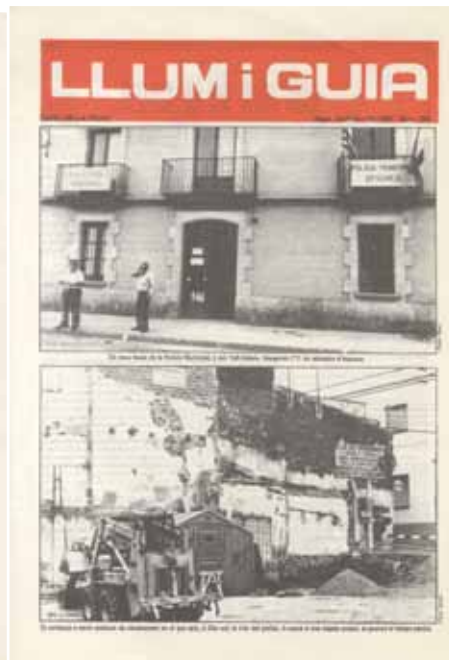
temps, entre el juny de 1968, quan el director era Joan Barceló, (núm. 240) i el maig de 1970 (núm. 241) en què això no va ser possible, a causa de l'aprovació de la "Llei Fraga" que obligava que al capdavant d'un mitjà de comunicació (premsa, radio, televisió) hi hagués un periodista titulat. Tot i aquest petit contratemps, a partir de l'any 1970 tot va tornar a la normalitat i la direcció de la revista va passar aquesta vegada a mans d'en Joan Codolà Surís, el qual va ostentar aquest càrrec fins a l'any 1994.

RECUPERACIÓ DE LA DEMOCRÀCIA (ANYS 70-80)

Amb la mort del dictador Francisco Franco l'any 1975 i amb el retorn a poc a poc a la democràcia, primer amb la celebració de les primeres eleccions democràtiques a Espanya després de la Guerra Civil l'any 1977 i que van ser guanyades per la UCD d'Adolfo Suárez, després amb la recuperació de la Generalitat de Catalunya i el retorn del president Josep Tarradellas l'any 1977 i finalment amb el referèndum de la Constitució Espanyola de l'any 1978 i de l'Estatut de Sau

de l'any 1979; la revista Llumiguia es va anar adaptant als nous temps.

Els darrers anys de la dictadura es van anar succeint els enfrontaments entre la revista i l'alcaldia de Cassà per la diferència de tarannà entre una ciutadania que aspirava un canvi polític i un règim que encara als anys 70 afirmava que "el pueblo de Cassà se siente unido con los valores del Movimiento". L'enfrontament va ser tan acusat que fins i tot l'alcalde de llavors, Josep Mestras va convocar una roda de premsa amb els mitjans de comunicació de Girona per queixar-se



La intensa activitat social, cultural, política i econòmica local de finals del segle XX, a les pàgines de Llumiguia.

reminiscència franquista. També va retirar la placa franquista que hi havia al davant de la façana de l'església parroquial. També va democratitzar l'ajuntament i va implantar el català com a llengua bàsica de l'administració. Posteriorment en les eleccions de l'any 1983, el partit de Convergència i Unió fou el guanyador d'aquests comissis i Josep M. Dausà Crosas es va convertir en el nou alcalde de Cassà, càrrec que va anar revalidant en totes les eleccions posteriors fins a l'any 1999.

Durant tots aquests anys (1975-1989) el nucli urbà de Cassà també va experimentar un fort creixement amb la construcció de la urbanització del mas Cubell, del Vinovell i



L'increment de material gràfic va incloure la publicació de les primeres fotografies i pàgines a tot color a partir del 1990.

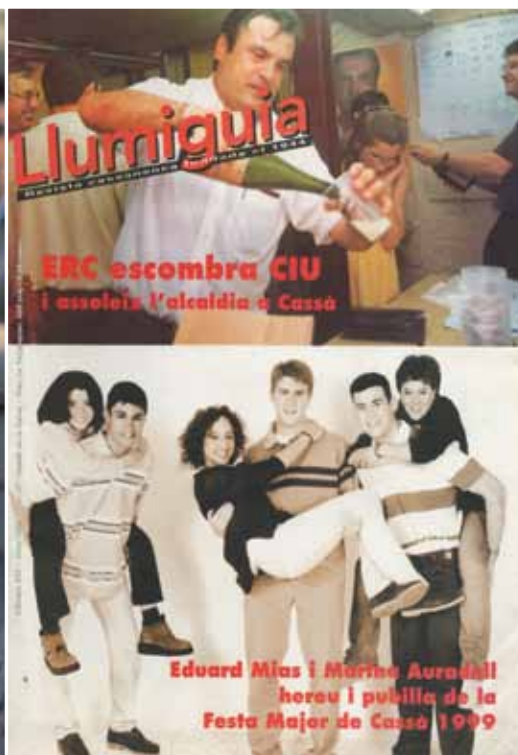
del mas Prats. Durant aquests anys també es va dur a terme l'elaboració de les Normes Subsidiàries del Pla General i també el desenvolupament del Pla Industrial Parcial. També es va adquirir els terrenys de la FEVE, és a dir els terrenys que hi havia al costat de l'estació del Carrilet i per on passava l'antic ferrocarril de Girona a Sant Feliu i que es varen convertir en un camp de futbol infantil i en el recinte firal de la Festa Major. També es va rehabilitar l'edifici de l'antiga estació del Carrilet que estava en molt mal estat i es va reconvertir en una sala de conferències, exposicions i activitats culturals. També es va construir la Llar de Jubilats i l'edifici de Correus a la plaça de la Coma i es va remode-

lar l'hospital municipal, el pavelló poliesportiu i la Casa de Cultura. També es va comprar i rehabilitar l'edifici de can Nadal situat a la Rambla Onze de Setembre i que a partir de l'any 1989 es va convertir en la seu del nostre ajuntament.

Pel que fa a la revista Llumiguia, tot i que aquesta s'havia publicat fins aquell moment majoritàriament en castellà, gairebé des de l'inici també s'hi havien publicat alguns textos en català, especialment versos i poesies en els primers temps. Tot i que aquests textos en català eren força testimonials en aquell primer moment (anys 50-70), aquest fet ja havia provocat algunes disputes i tocs d'atenció per part del Governador Civil de Girona i les auto-

ritats censors del moment, els quals recordaren als directors de la revista que aquesta s'havia de publicar íntegrament en castellà.

Ara bé amb el pas dels anys i dins d'aquest procés democratitzador i de normalització lingüística els escrits en català cada cop foren més habituals. Tot i això no va ser fins a l'any 1983 quan aquesta va ser escrita i publicada íntegrament en català. Uns anys abans però, juliol de 1981, ja s'havia produït la catalanització del nom de la revista. Aquesta va consistir en una simple traducció literal del nom. De Luz y Guía es va passar a dir Llum i Guia. Però no va ser fins a l'any 1993 en què es va unir aquestes dues paraules formant un sol mot (Llumiguia),



Llumiguia ha estat testimoni dels moments més rellevants de la vida local de Cassà en tots els seus àmbits.

tal com el coneixem actualment.

Durant aquests anys també es va dur a terme una gran tasca de recuperació de la nostra història local. A l'entorn de la Colla Excursionista Cassanenca es varen dur a terme tot un seguit d'estudis, debats, xerrades i conferències sobre quin era l'origen i el significat del nom del nostre poble, sobre quina era la veritable grafia amb què s'havia d'escriure el nom del nostre municipi (l'etern debat de la SS o la Ç, segur que el recordeu), de quin era el veritable escut municipal... La revista Llumiguia va ser un testimoni d'excepció de tots aquests esdeveniments i en va ser el seu principal canalitzador i divulgador. A banda de continuar explicant la crònica social i esportiva del poble, la revista també va començar a publicar articles de temàtiques molt diverses. Convé destacar per exemple els nombrosos articles sobre la nostra geografia, en els quals es parlava sobre els límits del nostre terme municipal, sobre la seva geologia, fauna, vegetació, rius, rieres o torrents; els articles sobre l'evolució de la demografia del nostre poble al llarg dels segles, sobre la història dels noms dels carrers del poble, sobre els orígens i la construcció de l'església parroquial



(aquí val la pena recordar els articles del rector Josep Xutglar i més tard els del cronista i cofundador d'aquesta revista Josep Bosch i Mercader), sobre els altres edificis o monuments singulars del poble (les Mesures, la Torre Salvana...) o els articles sobre la vida de diversos cassanencs il·lustres com ara els de Joan Gener i Prats fets per en Josep Maria Olivé i Tolosà.

El seguiment de l'actualitat política municipal va ser també una de les constants de la revista, que des del 1977 es va proposar anar informant del que passava a la casa de la vila amb informacions dels plens i decisions municipals. Aquest fet fins i tot va provocar diverses polèmiques que

acabaren als jutjats com en el cas d'un secretari que es va sentir ofès per un comentari sobre la seva actitud al ple – el cas que es va conèixer com "la trista figura", o la denúncia d'un regidor que va queixar-se de la fotografia publicada de quan la policia municipal el va obligar a abandonar una sessió plenària.

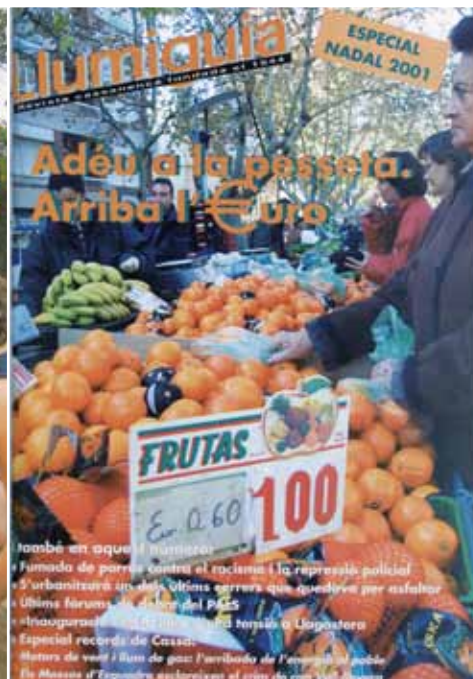
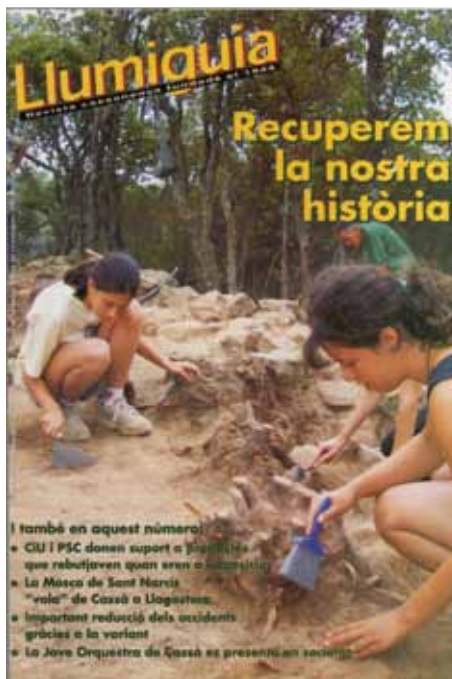
En aquells anys Llumiguia de la mà de Joan Codolà i Josep Bosch van ser dels promotors d'un moviment de promoció i defensa de la premsa comarcal en català que va culminar amb una reunió a Canyamars (Maresme) que va establir les bases del que actualment és l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal, fundada el 1981 i amb prop de 150 publicacions.

ACTUALITAT (1990-2019)

Sense cap mena de dubte aquests últims 30 anys ha estat el moment en què Cassà ha experimentat el gran creixement i la transformació que l'ha convertit en el poble que és avui dia.

La proximitat amb la ciutat de Girona i les bones comunicacions que tenim cap a la costa o cap a l'interior han fet que moltes persones hi hagin vingut a viure. Això ha fet que la població hagi augmentat de forma exponencial i que hàgim superat als 10.000 habitants.

Ha estat durant aquest període d'estabilitat i de creixement econòmic (almenys fins a la crisi del 2008-2011) quan els diversos consistoris municipals que s'han anat succeint: Josep Maria Dausà (1983-1999), Antoni Baulida (1999-2008), Carles Casanova (2008-2011), Enric Bagué (2011-2015), Martí Vallés (2015-2019) i Robert Mundet (2019-); han construït els grans equipaments municipals que tenim actualment, com ara, l'Institut, la llar d'Infants, el Centre d'Atenció Primària (CAP), el pavelló Polivalent, les pistes poliesportives del camp de futbol, la Sala Galà, l'Escola Aldric, la piscina co-



berta, el teatre del Centre Recreatiu, la compra i rehabilitació de can Trinxeria i can Frigola...

Tot i que el món del suro continua essent un dels grans sectors o motors econòmics de la nostra població, la indústria s'ha anat diversificant cap a la metal·lúrgia i especialment el sector dels serveis.

Al mateix temps el nivell de vida dels cassanencs també ha millorat molt en aquests últims anys, primer pel trasllat al polígon industrial en els anys 90 de totes les fàbriques, especialment de suro, que hi havia dins el nucli urbà de Cassà i que provocaven uns grans nivells de pol·lució i contaminació. I posteriorment per la inauguració l'any



Joaquim Miralles i Pi

DIPLOMAT EN CIÈNCIES EMPRESARIALS

jmiralles@mirallesconsultors.cat

Josep Planchart i Muntada

GRADUAT SOCIAL

jplanchart@mirallesconsultors.cat

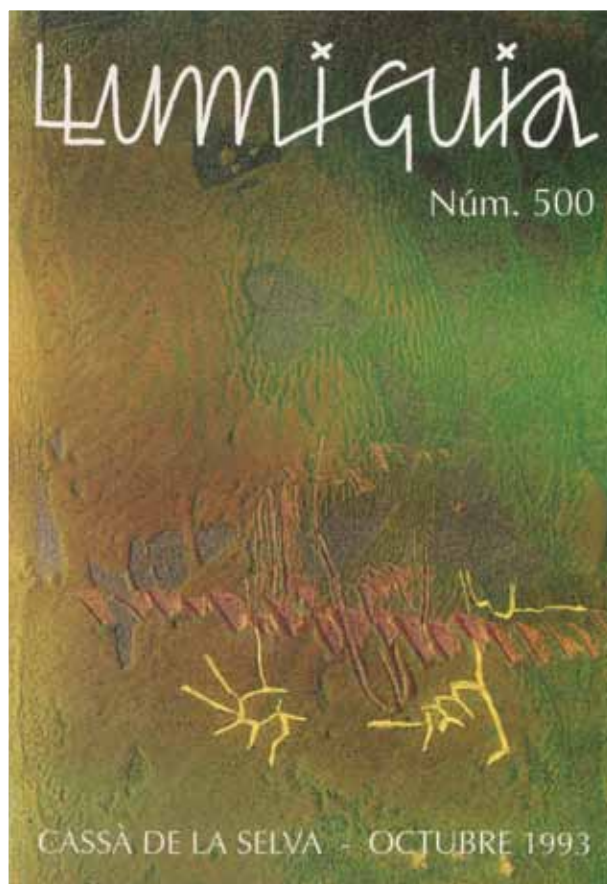
Francesc Torrijos i Marchante

LLICENCIAT EN CIÈNCIES ECONÒMIQUES

ftorrijos@mirallesconsultors.cat

Consultoria Empresarial, Fiscal i Laboral, Comptabilitat, Tràmits Administratius, Servei Jurídic i Immobiliari

Carrer Ample, 47 - 17244 Cassà de la Selva - Tel. **972 46 36 28** - Fax 972 46 36 29
assessoria@mirallesconsultors.cat



Llumiguia també ha editat números especials per recordar dates o xifres de publicacions remarcables

2000 de la Variant de Cassà que va permetre descongestionar tot el trànsit rodat que fins aquell moment passava per dins de la població i que causava unes grans molèsties als veïns.

Actualment Cassà és un poble viu i dinàmic. Aquest gaudeix d'una bona salut i té un teixit humà molt important. Aquest fet es veu reflectit en les nombroses agrupacions i entitats de caràcter esportiu, cultural o social que hi ha al municipi i que amb les seves activitats, són les que articulen la vida del nostre poble. La revista Llumiguia és un bon exponent d'aquesta vitalitat, ja que en les seves pàgines es pot veure cada mes els actes i les activitats que realitzen totes aquestes entitats.

Avui dia la revista Llumiguia té poc a veure amb els primers números que es varen publicar l'any 1944. Actual-

ment la revista està dirigida per en Joan Carles Codolà i cada número té de mitjana unes 80 o 100 pàgines, tot i que en molts moments s'ha superat aquesta xifra. Des de mitjans dels anys 90 la portada i algunes pàgines interiors es varen començar a publicar en color tot i que la resta de la revista encara es feia blanc i negre. En l'actualitat la totalitat de la revista està publicada en color i aquesta està plena de fotografies. Hi ha ajudat molt la millora i l'abaratiment en els sistemes d'impressió i sobretot els grans avenços en ordinadors, càmeres digitals i programes informàtics que han facilitat enormement la tasca de maquetació de la revista. També han augmentat d'una forma molt important el nombre de col·laboradors que hi escriuen els seus articles i sobretot



I també en aquest número:
 • L'Ajuntament vol que la Fira de Santa Tecla serveixi de promoció de Cassà
 • Entrevistes amb: Aleix Abull, Maritzell Parramon, Ester Nadal, M. Lluïsa González i Carles Simon
 • Gran èxit del Sòfiojant 2015
 • L'equip Barrio, campió del grup A del torneig de futbol a 7
 ... i tota l'actualitat de les entitats locals

Coneixes el nostre servei d'Infocàncer?

INFOCÀNCER és un consultori *online* i un telèfon gratuït que està disponible **24 hores durant els 7 dies de la setmana**. T'atendran qualsevol consulta i un equip de voluntaris i professionals t'oferiran informació, suport, ajuda o assessorament.



On ens trobaràs?
 C/Albereda, 3 - 5 Baixos
 GIRONA - 17004

Tel. 972 201 306
girona@aecc.es



el nombre de lectors i subscriptors. A més a més de l'any 2008 també existeix una versió en format digital, cassàdigital.cat que ha superat la xifra d'un milió de visites i que cada dia té més acceptació i seguidors.

En definitiva la revista Llumiguia s'ha convertit en el principal portaveu de la vida del nostre poble. Sense la seva existència el poble de Cassà no seria el mateix poble que coneixem avui dia. Segur que ens faltaria alguna cosa....

M'agradaria finalitzar aquest article felicitant a la revista Llumiguia pels seus 75 anys d'història i desitjant que en pugui complir molts més en un futur.

Xavier Niell Ciurana

Farmàcia Agustí Domingo

40 anys al teu servei

aniversari
75è

Fa 35 anys (1948)... el número 400 de Llumiguia

El novembre de 1984, fa 35 anys, Llumiguia va celebrar el seu número 400 coincidint amb el 40è aniversari i es van publicar articles de diferents col·laboradors de la revista.

En reproduïm algun extracte:

Va néixer una nit del mes de maig del 1944, a l'últim pis d'una casa del carrer dels Dolors. Recordo aquell moment -hauria de dir "aquell gran moment" - com si fos ara mateix. Ens trobàvem a l'estança mitja dotzena d'amics.

Érem els "pares" i pertanyíem al Centre de Joves d'Acció Catòlica. Després d'aquell part tan laboriós, quedàrem entresuats

i amb les mans negres de tinta de multicopista.

La criatura era petita, esmerlida, gens bufona, però malgrat ésser tan poca cosa, parlava perfectament el castellà i tenia les idees força clares. Cap dels presents podia somniar que aquell nou-nat -grogüenc i parlador— arribés a assolir l'edat madura dels quaranta anys, esdevingués, a poc a poc, un ésser valent, fort i de tan bona salut que no sols arribarà probablement a sobreviure'ns sinó, pel que sembla i la marxa que porta, a ser àmpliament centenari. Malgrat les seves poques gràcies, el teníem a les mans embadalits, igual que ho fan els pares i les mares, com presentint el naixement del més bell dels somnis.

El primer contratemps va donar-se a l'acte del bateig. El Sr. Rector d'aleshores, el recordat Dr. Margall, que al cel sia, volgué assumir també les funcions de padrí, entossudint-se en què havia d'anomenar-se LUZ Y GUÍA. Nosaltres rebutjàvem aquest nom per trobar-lo un pèl pedant i, francament, un xic carca.

Però no hi hagué res a fer! Anys més tard i en diferents ocasions, vam intentar de canviar-li el nom per un de més adient ("El nostre poble", "Cassà", ja no els recordo). Però LLUM i GUIA, com els joves d'avui, tenia idees pròpies, se sentia una mica "cregut" d'exercir força bé de portaveu d'un poble tan important com el nostre, ja es barallava amb la censura d'aquell temps, s'expressava acuradament en català, es permetia, quan con-



venia, una actitud crítica amb qui fos i, sobretot, entrava cada mes a les llars cassanenques, fins i tot a les de fora de Catalunya i d'Europa. Així és que, amb tan gran prestigi, es negà rotundament a un nou bateig. Cal reconèixer, és cert, que aleshores el nom ja no tenia importància. No deia res. Era una música amable, familiar, optimista.

Més que un títol era, gairebé, una melodia: -LLUM i GUIA! Ha sortit LLUM i GUIA...!

.../... La nostra revista ha estat una petita escola de periodisme i les seves planes han acollit dotzenes i dotzenes de col·laboradors senzills, i també ben il·lustres. Notícies, editorials, comentaris, humor, proeses esportives, campanyes de suport a tantes coses dignes que han anat promovent-se durant aquesta quasi mitja centúria en què Cassà de la Selva ha viscut la increïble transformació d'un progrés evident a tots els àmbits. I el testimoni mensual de les alegries i condols de cada família, pàgines viscudes de la petita història nostra. I també grans esdeveniments, que donaven lloc a una edició extraordinària: la vinguda de la Verge de Fàtima, les aigües, els gegants, les festes majors...

I la gran proesa —crec ben merescut aquest qualificatiu— de convocar l'any 1950 els II Jocs Florals de la Vila, organitzats per LLUM i GUIA, amb el patrocini de l'Ajunta-



En aquestes pàgines, reproduïm els textos publicats amb motiu del número 400 de Llumiguia en el qual van escriure alguns dels fundadors de la revista.

ment, als que concorregueren més de 500 treballs en poesia i prosa, d'arreu de Catalunya i de molts indrets d'Espanya. .../...

Però l'important és que al llarg de 400 números, LLUM i GUIA ha estat testimoni i impulsor de coses nostres. És gairebé mig segle d'història col·lectiva. Me'n sento ben orgullós d'haver-ne estat el primer director.

Cada mes ve a visitar-me a casa meua LLUM i GUIA. Penso, aleshores en la nit del seu naixement i com va créixer dia a dia, amb penes, alegries i fatics. I ara que ja és adult, quan ens trobem, li faig present els seus orígens: sembrador de concòrdia i de sement cristiana. I constructor del tarannà espiritual i material de Cassà de la Selva, un poble que tots estímem tant.

Josep M. Vidal Figueras

.../... conté una visió de conjunt de la vida de Cassà, amb les seves inquietuds, disputes, penes, alegries i il·lusions.

I allarga el seu missatge arreu on viuen cassanencs, en els cinc continents.

Com que la veterania és un grau, i es compta entre les publicacions comarcals de més llarga trajectòria, ara sí que podem afirmar que ho és, una revista de debò. Desitjo que, sense vanaglòria, i amb ganes de millorar, amb ànsies de servei i autèntic amor a Cassà, i amb un esperit de cristiana germanor, continuï endavant per molts anys.

Pere Abellí i Parleris



Crec que la meua direcció provingué de la falta de voluntaris en esta època d'escassetat de redactors. En els anys seixanta hi havia massa ocupació remunerada per a tothom. Recordo les meves penes per omplir les setze pàgines que ens havíem proposat de llençar, en lloc de les dotze habituals fins aleshores. Un reduït grup d'amics ens reuníem a can Narcís Dalmau, on les meves enfadoses pressions obtenien el seu ajut, sovint d'una qualitat extraordinària.

Penso, per exemple, en la sèrie "Las Calles hablan", d'en Josep Nin. Si que arribava puntual la digna i essencial col·laboració del Sr. Rector i comptava amb la ploma entusiasta i magistral del Sr. Juanola, al cel sigui. També amb l'assidua i alegre eficiència d'en Jaume Gispert, i, com a recurs, amb les demandes d'auxili a la creativitat

de la M. Dolors Godoy i d'en Josep Baleri. Faig aquí història de l'extensa i qualificada aportació fotogràfica de l'Agustí Tècul i dels treballs del nostre artista-dibuixant en Josep M. Capdevila.

.../...

Però, en un pla més íntim, confesso "post omnia" que m'escapa el riure quan veig que era un director saberut que sentenciava, corregia i censurava. Haurien d'ésser altres temps... O bé jo hauria d'ésser molt més jove...

Avui tot ha canviat en tots els ordres. Les trenta-dues pàgines ja habituals de L. i G. i la llarga llista de redactors i col·laboradors també ho demostren. Si aquest auge és expressió de la vida del poble, n'hem d'estar contents. Endavant.

Joan Barceló i Bertran

Marc Pagès Ruscalleda

Fisioteràpia col.1911
Recuperació funcional
Osteopatia

C/Ramon Llull núm.13
17244 Cassà de la Selva

Mòbil 609 77 25 93

Marc Pagès Ruscalleda

Osteòpata per la
Universitat E.O.B.
(Barcelona) i per
la Universitat de
Maidstone (Anglaterra)



Hores convingudes. Telf. 609 77 25 93

Considero que les paraules ENHORABONA i PER MOLTS ANYS, defineixen i condensen perfectament

els meus sentiments envers aquest esdeveniment.

ENHORABONA, perquè "LLUM i GUIA", ha reeixit de tots els obstacles i les dificultats, de tot

ordre, durant el seu ja llarg camí fins al dia d'avui.

ENHORABONA, pel testimoni històric de la vida cassanenca de la qual va deixant constància escrita i fotogràfica, al llarg dels anys.

PER MOLTS ANYS: Efectivament ja es comptabilitzen "molts anys" que, mes rere mes, "LLUM i GUIA" ha sortit al carrer amb la seva mensual informació, que il·lusionadament esperen tants cassanencs.

Vull expressar el meu més fervent i sincer desig, que durant "molts més anys", vagi continuant aquesta tasca informativa, així com també la de caràcter formatiu, en aspectes tan importants, com és la vida religiosa i de l'esperit.

Acabo aquest breu comentari, amb la més cordial felicitació a l'equip de redacció actual, per la superació constant —ben palesa per cert— tant en qualitat com en quantitat i varietat del missatge que, mensualment, posa a disposició de tots els cassanencs, residents i forans.

Joaquim Riera i Valentí



Amb aquestes paraules vull felicitar molt cordialment tots els que heu fet possible que la revista "LLUM i GUIA" hagi sortit durant 400 mesos. És un fet important, i un exemple de continuïtat i d'esperança. Per això, en arribar a una data com aquesta que commemorem, cal mirar enrere per a veure d'on venim, per a comprovar si tenim les arrels ben fermes. I també cal mirar endavant, amb il·lusió i

etc.

Precisament per aquest contingut que interessa els ciutadans, no us caurà mai dels dits. Sempre, en una pàgina o altra, la nostra atenció se sentirà atreta per una informació, per un comentari o, inclús, si voleu, per un anunci. Es igual. La publicació, per al lector cassanenc, té un interès sentimental i no la canviaria per cap altra.

En la meua qualitat d'Alcalde i en nom de tots els cassanencs, em plau de felicitar "LLUM i GUIA" per aquesta efemèride. .../...

Seguiu per aquest camí. No defalliu. La veritat sempre sura. I encara que algú es cregui amb capacitat de capgirar la vostra independència de criteri, els qui us coneixem de debò sabem que això no s'esdevindrà mai.

A tots, doncs, els qui fan, mes a mes, "LLUM i GUIA", desitjo en el futur innombrables èxits; perquè els vostres èxits seran els nostres: els èxits de Cassà de la Selva.

Josep M. Dausà Crosas
Alcalde (el 1984)

LLIMÀ, S.L.
CONSTRUCCIONS METAL·LIQUES

c/ Catalunya, 4
Polígon Industrial
CASSÀ DE LA SELVA
Girona
info@llimasl.com
www.llimasl.com

MULTISERVEIS a la seva mida!
...i visqui tranquil!

DEMANI EL QUE NECESSITI!
PRESSUPOST IMMEDIAT
TRUQUI ARA!
972 46 01 72

ens avalen
26 anys
d'experiència

Llimanteniments
MANTENIMENTS, PORTES, AUTOMATISMES I ALUMINI

**TOT EN PETITES
REPARACIONS
DE LA LLAR.**

Serveis per a particulars
Serveis per a comunitats
Fabricació i instal·lació

Demani el que necessiti!
Pressupost immediat
TRUQUI ARA!
972 46 01 72

www.llimasl.com
info@llimasl.com

ens avalen
26 anys
d'experiència!

Venim de lluny: 75 anys i 800 números



Sota l'aixopluc de la parròquia, i amb la iniciativa del "Centro Parroquial de los Jóvenes de Acción Católica", fa setanta-cinc anys sortia a la llum "Luz y Guia". Cal remarcar que el nom venia de més lluny, com remarca l'editorial del número 1: "...transformando el antiguo periódico mural 'LUZ Y GUIA' en una publicación periódica también, pero de mayor eficacia práctica".

UN COP D'ULL PER SOBRE

Quan mires el primer número i uns pocs més que en segueixen, et dius: quins inicis més discrets! Però, ben segur que amb aquells petits primers passos es va poder anar vestint el que avui és una revista amb cara i ulls. Un full a doble cara ciclostilat començava un camí. Si els que van promoure els primers passos veiessin la revista avui, no se'n sabrien avenir.

BREU MIRADA PER DINS

La vida i activitats de la parròquia quedaven plasmades en les diferents notícies que apareixien. Cal dir que a partir del número 6 apareixia com a "Suplemento de Hoja Parroquial" (imatges de la dreta). Però, ben aviat, les diverses activitats del poble de Cassà tingueren un ressò important a les pàgines de la revista, ocupant diferents espais de notícies.

LA REVISTA AVUI

Dit breument: és el batec del poble de Cassà. Les diferents entitats i associacions donen a conèixer les seves activitats, que no són poques. Les aportacions de particulars mostren l'ample i divers ventall de la vida i pensament del poble, així com els diferents partits polítics. Un farcit de notícies ens ajuden a estar a l'aguait del dia a dia. Tot plegat



constitueix un rellegat mensual ple de vida.

És un goig poder contemplar tot el camí transcorregut fins avui. I cal felicitar, ben sincerament, totes aquelles persones que ho fan possible.

Enric Plantés i Badosa



JUNTS DES DE L'ABRIL

Indair - Gener Casadevall, S.A.

972 460 725 / 972 202 898

Segueix-nos a l'instagram: @indair_genercasadevall

A punt de solfa

Vivim en un país (la definició tant pot valer per Catalunya com per Espanya, perquè a tot arreu succeeix el mateix) en el qual la cultura està deixada de la mà de Déu. Els governants no han sabut, no han pogut o no han volgut, adonar-se de la importància del fet cultural a l'hora de consolidar una societat educada, justa, pacífica, equilibrada, respectuosa i respectada, i tots els adjectius que vulgueu anar afegint, per poder configurar el model societat ideal.

Aquesta ceguesa, ineptitud o mala fe, o potser un xic de cada cosa, ha motivat que tot un seguit de valors culturals que haurien pogut enriquir la nostra societat i millorar la convivència entre els veïns dels nostres pobles i ciutats, no tan sols no hagin anat en augment sinó que hagin experimentat una degradació progressiva i constant que, a la llarga, pot tenir conseqüències devastadores.

Enmig d'aquest panorama descoratjador, la tasca duta a terme des dels modestos mitjans locals -la majoria de les vegades impulsats per la iniciativa i l'esforç popular- adquireix un valor incalculable. Les revistes, les emissores de ràdio, les agrupacions corals i teatrals, els fòrums de cinema, les entitats de caràcter cultural i, en general, tot aquest conjunt d'activitats que neixen i es mantenen gràcies a l'impuls de quatre romàntics -sovint considerats com a somiatruïtes o eixelebrats- constitueixen el refugi dels nostres pobles que, d'altra manera, mostrarien un paisatge cultural absolutament erm i desolador.

No cal dir que la competència que pateixen aquestes iniciatives, tan modestes com lloables, és realment ferotge. A l'altra banda hi trobem tota la parafernàlia mediàtica imposada pels gurus que mouen els fils de la societat de consum i que lluiten sense treva per devorar qualsevol activitat que els pugui fer la més mínima ombra. I ho fan amb mitjans tan poderosos com mancats d'escrúpols.

I mentre això passa, els que cada quatre anys adquirei-



xen, entre d'altres, la gran responsabilitat de vetllar pel nivell intel·lectual dels ciutadans que els han escollit, miren indiferents cap a un altre costat, com si la cosa no anés amb ells o, simplement, tingués escassa importància.

Per tot plegat, en el moment que s'escauen el 75 aniversari i les 800 publicacions de Llumiguia, toca fer festa grossa. I a la vegada felicitar tots els que han fet possible la supervivència d'aquest mitjà que, malgrat la seva modestia i les seves limitacions, ha aconseguit tenir el poble ben informat i mantenir viu el caliu cultural, confiant que arribin temps millors i el foc nou faci de més bon revifar.

Com que l'espera pot ser llarga, desitgem bona salut i llarga vida a la revista, així com a totes les altres activitats locals que hem esmentat, perquè puguin seguir treballant i vetllant per mantenir el poble a punt de solfa.

Antoni Mas

Músic i compositor

CAFÈ PIZZERIA

DOSMILDOTZE

PLAÇA DE LA COMA, 15. CASSÀ DE LA SELVA

972462203

- Cafeteria
- Entrepans vegetals
- Menús diaris migdia
- Plats vegetarians
- Pizzes
- Servei a domicili

**AIGUA, LLUM, INST. SOLAR, GAS,
CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT,
DOMÒTICA**



C/ De la Via, 78 (Pol. ind. El Carrilet)
17244 Cassà de la Selva
Tel.: 972.46.44.50
E-mail: idamisa@idamisa.com

Apunt del meu quadern com epíleg (III)

El llumí perdura encès

Ja fa setanta-cinc anys i no s'apaga. Inaudit en un llumí! Els primers fulls publicats -crec recordar-los escrits amb ciclostil- provenien, en canvi de projecció, d'un ufanós i joïós mural sota la creu emblema de la Joventut d'Acció Catòlica amb l'apel·latiu conegut, replet tot el retaule d'alegres i entusiastes expressions i penjat espectacularment en el propi local, aleshores recentment inaugurat (carrer Major), a l'acabament de la nostra guerra, l'any trenta-nou.

No n'hi hagué prou del mural, l'impuls era més fort. Al cap de pocs anys, aquella mateixa creu i la devota expressió encapçalaven una publicació circulant mensual, aquesta que avui honorem, aleshores en castellà com tocava, modesta de possibilitats però il·lusionant. El títol històric que recordem, el definirem com a sinopsi de fe i de la ufanor litúrgica que sorgia d'un estat d'ànim col·lectiu fortament emotiu i reaccionari contra l'afogament de la religió dels anys anteriors, i com un nou i poderós efluvi de cris

Després de la nostra guerra, res-sorgí a Espanya, a fons i força estès, l'encara relativament nou (Roma, 1922) moviment de l'Acció Catòlica i aquí sobretot el de La Joventut d'Acció Catòlica, d'activisme pròpiament seglar, però naturalment promoguts per la clerecia, fins a acompanyar aleshores, amb un altre esperit menys ventós, l'aire victoriós de la Falange Española, en aquell moment ubiqua i vigorosa de debò.

El nacionalcatolicisme de l'Estat, vigent alhora i notable arreu, albergaria una impulsiva i engrescadora publicació local durant bona part de la seva existència fins que passats els anys i els sabuts esdeveniments de tot ordre i magnitud, en el nostre recinte el ben recordat Joan Codolà absorbí un dia l'administració i direcció de la publicació, en aquell moment sobrevinguda trista, quasi somorta, i amb l'ajuda del seu fill i successor Joan Carles n'han erigit l'actual Revista, un atribut que les sentides, lloables i també altives poques fulles d'aquells temps precedents els costava merèixer. Avui, sustentada en la història, és la pròpia i vistosa revista de l'actualitat cassanenca.

Crec que fou en el moment descrit, que aquesta començà a publicar-se en el nostre català. Lògicament també el seu nom, abans d'absoluta significació

religiosa, el qual fou variat de forma ocurrent, mitjançant una sincrasi gramatical ben respectuosa: "Llumiguia". És veritat que sona excessivament radiant, però, no hi ha dubte, persisteix plenament acceptat.

Puc explicar-ho, lleugerament així sí. Malgrat les llargues absències del poble en les èpoques d'estudis, gràcies a una certa contigüitat amb els dirigents i seguidors, explicitada mitjançant esporàdiques col·laboracions a través del temps, fins que aquells famosos, històrics i benefactors Curssets de Cristiandat (amb bandera "de colores") em marcaren com a tanta gent i, d'alguna manera, em feren director del "Luz y Guia" als anys seixanta, quasi a pesar meu. L'experiència fou positiva, magnífica, també un pèl torbadora, tot i la disposició dels col·laboradors, però me n'impossibilitaven la tasca les ocupacions i obligacions personals que tenia. Al cap d'uns anys, ho abandonava i ho deixava en altres mans amb similars dificultats.

Rememorar-ho tot és plaent. En especial, tanta gent participativa, disposada i il·lusionada que ja no hi és. En representació de tots ells, elegeixo uns noms: com a factor essencial, Francesc Duch, l'impressor des del bon principi, aleshores a la impremta Vilallonga. Fou l'etern ordenador d'espais i conformador dels aspectes de la publicació a través dels anys, fins a derivar aquesta en l'actual espectacularitat d'acord amb les modernes possibilitats en què es mou la seva descendència.

En el record dels escriptors, de tots ells, soc parcial aquí i em mou l'enyorament dels més amics que volaren ja fa molt de temps, d'aquells que, per fonda amistat, coneixia amb transparència i pensàvem junts. En Josep Nin de la seva última sèrie: "Las calles hablan" o en Jaume Gispert de can Serinyà, de "Nuestro pequeño mundo" i de "Meridià de la Coma". De fa molts anys, em ve a la memòria com un vestigi, l'erudita vocació històrica sobre el poble de Cassà del Sr. Gener farmacèutic, més tard subsistent en els acurats i interessants treballs del Sr. Juanola, secretari de l'Ajuntament. Que em perdonin els molts altres, tant els assidus com les firmes veteranes i reconegudes i també els immillorables, tots ells mereixedors d'elogis.

Feta la succinta història, amb el precepte íntim d'evitar pròpies subjectivitats tant com he pogut, vaig pensant que si el Llumiguia nasqué per a un fi predicatiu religiós, aquest seria escampar les creences cristianes. I si l'acompanyaven afanys cívics i civils, el cultural en primer lloc, ampliava coneixements i formació; si explicava històries o contalles i comentava fets i festes o tocava assumptes quotidians, facilitava i recreava la vida dels lectors i adquirents. Amb això, continuo pensant, el quadre general retroactiu de tota l'executòria, de l'autoria i de tants intervinents és franc, la claror absoluta. Tot es feia sense egoismes ni ambicions, mai pensant en interessos ni conveniències personals. Sense profits palpables, ni tan sols somiejats.

Ara és un altre temps. La ciutadania del país, de constant bonhomia, amb la democràcia i la modernitat se sent més lliure, més possibilitada i capacitada que abans, en mig d'un nou condicionament comparatiu ben positiu com és la política permesa-fins i tot preceptuada-, sempre activa, és veritat que també embrollada i amb tots els efectes que li són propis. També, doncs, una conseqüència diferencial destacada com és el nou vigor imperant, sovint l'estrèpit, d'aquells que s'hi mouen com a nominats o com actuant per infusió en mig de les multituds receptives, intricats ells en les diverses ideologies (també l'espectacular independentisme català). Naturalment, sense desdir mai un càlcul de conveniència personal. Ho fan perorant o escrivent pro la planejada addicció aliena, sovint amb una prominent intensitat i variada perspicàcia.

Centrant-nos en l'àmbit de la nostra publicació de la qual esperem i admirem l'ample i esplèndida il·lustració fotogràfica, les cròniques i els reportatges, el coment de les notícies, les anotacions convenients i els grats ensenyaments o la plaent narrativa mensual, penso, i aquí no puc evitar la subjectivitat (si ho fos), que l'abundosa i sempre interessada incitació política que els acompanya últimament, aquesta sí, atempta contra el lluminós títol protocol·lari de l'estimada revista.

J.Barceló B.

...motiu de satisfacció!

Aquests últims dies de setembre ens hem dedicat a fer endreça una mica a fons, la calor d'aquests mesos d'estiu francament no acompanyava gaire a fer més esforços del que cal.

Sabia que tenia una sèrie de Llumigües, alguns d'antics, que guardaven els pares. N'he volgut repassar uns quants i m'he quedat amb un de l'octubre de 1975, el número 300 de Luz y Guía, que en la seva editorial comentava "...no vamos a echar las campanas al vuelo pero tampoco silenciar que haber alcanzado esta meta es un motivo de satisfacción..."

La revista era en blanc i negre, només el títol tenia color, poques fotos, i un repàs a la vida del poble amb una plana del mestre Manel Tolosà, del parlar i escriure en català. També una entrevista al primer president dels Amics de la Sardana, entitat que va néixer aquell any, en Víctor Matas.

Quaranta-quatre anys després d'aquell número, la revista Llumigüia es continua editant amb un format d'acord amb els temps actuals, moltes més pàgines, a tot color i amb nombroses fotos que aporten els diferents col·laboradors. Jo mateix també en vaig ser durant força anys tant com a mestre de la Salle com re-

presentant del Club de Tennis. Potser aquest és un dels canvis més notables que ha aconseguit la revista des de fa uns anys: la implicació de les entitats i escoles del poble per transmetre les notícies o fets més rellevants que els han succeït.

Des de fa pocs anys el format digital complementa la revista amb la seva immediatesa pròpia dels temps que vivim.

Abans esmentava que l'any 1975 sortia a la llum el nombre tres-cents, en el qual el seu director expressava la seva satisfacció per haver arribat a aquest número. Enguany surt a la llum el número 800, el que teniu a les mans. Vuit-cents números en són molts. D'aquesta continuïtat i perseverança en el temps hi ha força responsables. N'esmentaré tres perquè al meu modest entendre són els que han portat en primera persona la feina de tirar endavant una revista sense la qual no s'escriuria la història de Cassà i de la que la revista en forma part intrínseca d'aquesta història, són en Joan Codolà, el primer director, el seu fill i actual director en Joan Carles Codolà i la col·laboradora més fidel des de sempre, la Maria Dolors Godoy, als quals cal afegir els col·

laboradors que al llarg del temps han fet possible que cada mes tinguem la revista als dits.

Felicitats a l'actual equip gestor i un profund agraïment a la seva tasca impagable des de qualsevol perspectiva.

Josep M. Dausà



Records de família

Sempre he pensat que és un privilegi per a Cassà de la Selva tenir una publicació com Llumigüia: independent, no subjecta als poders públics, i amb esperit de poble. Molts municipis no tenen una publicació com aquesta, i des d'aquest punt de vista Cassà és una vila afortunada.

Jo no vaig néixer a Cassà, però la meva mare, el meu avi i el meu besavi sí van néixer aquí, i per tant hi tinc una part important de les meves arrels familiars. La meva mare es va subscriure al Luz y Guía ja des de ben jove, quan treballava a Ca la Gorrista. Des d'aleshores, la revista sempre ha arribat, ininterrompudament, a la casa de la família Clara, al carrer de la Pau. Als anys 60 la meva mare es va casar i va anar a viure a Girona. Solíem venir a Cassà els diumenges a la tarda a veure els avis, i tinc com a record d'infantesa la imatge de la mare llegint el Llumigüia a la vora del foc per saber què havia passat al poble. Els avis ens van deixar, i la meva tia Pilar va seguir vivint a la mateixa casa on cada mes rep i llegeix exhaustivament la revis-

ta. L'atzar va fer que fa 22 anys jo vingués a treballar a l'Institut de Cassà, primer com a professor i en els darrers 11 anys com a director, i per tant també llegeixo cada mes el Llumigüia, i des de l'Institut hi enviem periòdicament una crònica, sabedors del seguiment que té aquesta publicació per part dels cassanencs. Encara ara sovint porto un exemplar a la meva mare, que encara viu a Girona, perquè pugui estar al dia dels fets de la seva població natal.

Llumigüia és el batec del poble de Cassà. A través de les seves pàgines hi podem veure la història del poble. No pas la història en majúscula que s'escriu des d'instàncies acadèmiques, sinó la història de la seva gent. Articles, poemes, reportatges, qui ens ha deixat, quin temps farà o ha fet, la política local, els esports, les entitats culturals, els centres educatius, les cartes dels lectors...I si fullegem números antics també podem veure que la fama és efímera, que aquells que durant un temps són protagonistes passen a l'oblit i són subs-

tituïts per uns altres. Sic transit gloria mundi, afirmaven els antics romans, un proverbi sens dubte universal.

Josep Poch Clara

Director de l'Institut de Cassà de la Selva



Amics de tota la vida

Ens complau molt poder ésser part d'aquest número especial del Llumiguia. Setanta-cinc anys són una vida, i els milers de continguts publicats en aquests vuit-cents números així ho testimonien.

Resulta inevitable contrastar els continguts d'aquells primers números, testimonis de la postguerra a Cassà, amb els continguts dels números més recents.

Pel que a la nostra escola es refereix, el Puig d'Arques va ésser gestat com a projecte l'any 1934, en període de la República, i inaugurat oficialment l'any 1939. D'això ja en fa 80 anys; cinc més que el Llumiguia, que va néixer el 1944. Així doncs, podríem dir que el Puig d'Arques recorda la revista de tota la vida, o que som coetanis. Malgrat això, la primera col·laboració de l'escola amb Llumiguia va fer-se en el número 425, però des de llavors, puntualment i quasi cada mes, no hem deixat d'aprofitar l'altaveu que ens dona aquesta publicació per poder fer arribar el dia a dia i les novetats educatives dels escolars, no tan sols a les seves famílies, sinó també a tots els cassanencs i cassanenques.

En aquell número, a les portes del Nadal, en què va haver-hi la nostra primera col·laboració hi sortia publicat que s'havia creat també al mateix temps una revista pròpia de l'escola anomenada "El punt i la coma", aquesta s'editava trimestralment amb els treballs i la col·laboració dels mateixos alumnes. També es va fer ressò de l'entrada en vigor d'una de les moltes lleis que ha tingut el món de l'ensenyança, la LODE (Llei Orgànica del

Dret a l'Educació) que va regir de forma més democràtica i representativa la comunitat educativa. Així mateix, es va fer esment de l'aprovació del Reglament de Règim Intern per part consell Escolar on estaven contemplats els drets i deures del sector educatiu. A més a més, es parla d'un nou sistema d'avaluació, de les sortides culturals i festes de l'escola, tardor i Nadal.

Van ser només 2 pàgines on vam poder dir la nostra. Des d'aquell número fins a l'actual, el 799, l'últim publicat, entre tots els centres escolars de Cassà hem omplert moltes pàgines més. Aquest cúmul de pàgines escrites ens evidencia una realitat: ni al nostre país, ni al nostre poble, la societat i el sistema educatiu de l'any 1987 tenen res a veure amb el nos-

tre present.

Ha canviat el poble, ha canviat la societat, i ha canviat in comptables vegades el sistema educatiu. L'any 1987, per exemple, a Cassà encara no existien ni l'institut, ni l'Aldric ni la Llar d'Infants.

Podríem seguir evocant el passat, podríem seguir contrastant dades amb el present i podríem, en definitiva, seguir parlant del Puig d'Arques, però aquest escrit no té aquesta finalitat, sinó que és Llumiguia l'homenatjat i per extensió totes aquelles persones que l'han fet i el fan possible. Enhorabona a tots! Estem segurs que en fareu, que en farem, com a mínim setanta-cinc més.

Escola Puig d'Arques



Els més petits xalaren de valent en el festival nadalenc.

JOAQUIM MASSA



Germans Cañet Xirgu SL
xirgu.net

LÍDERS EN GESTIÓ INTEGRAL DE RESIDUS DE LA CONSTRUCCIÓ



Cassà de la Selva.
E-8039 033
Planta de reciclatge.



Brunyola. E-1220 31
Monodipòsit controlat de residus de la construcció.



Tossa de Mar. E-1507 14
Servirunes. Planta de reciclatge.



Llumiguia, 75 anys, copsant la realitat de la vila de Cassà

75 anys de vida de la nostra revista mereixen un reconeixement i avui és un bon moment per recordar el seu naixement i especialment expressar la nostra gratitud a totes les persones que al llarg de tant d'anys han fet possible la publicació mensual.

A la dècada dels 40, un grup de cassanencs de professions diferents, vinculats a Acció Catòlica i per tant molt propers a la parròquia, pensen en la conveniència de millorar la comunicació entre els cassanencs, especialment amb aquells que es troben allunyats del seu poble.

En aquell moment decideixen impulsar una publicació escrita amb caràcter periòdic amb informació de l'actualitat local i articles amb caràcter formatiu especialment en l'àmbit de la religió catòlica.

Pensem en la inexistència de les tecnologies de comunicació actuals.

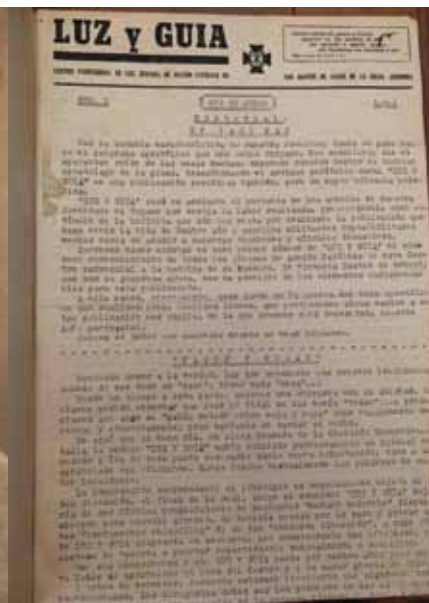
El Juny del 1944 surt a la llum el "Luz i Guia" número 1 en un format molt diferent a l'actual, un total de 4 pàgines probablement escrites amb una vella "Hispano Olivetti" per algun dels promotors en el poc temps lliure que els podia quedar.

Vegeu-ne el format en la fotografia que acompanya aquest escrit.

Avui 75 anys després, la idea inicial continua totalment vigent:

"Informar de l'activitat política, religiosa, cultural, esportiva que a Cassà com a poble amb un gran sentiment associatiu es desenvolupa constantment".

Podem imaginar-nos la quantitat de convilatans que a través de "Llum i Guia" han pogut estar informats del



Francesc Nadal Oller en l'època de sortida del primer número de Llumiguia

dia a dia del nostre poble.

Haig de reconèixer, que més enllà de petites col·laboracions en l'àmbit esportiu, la meua vinculació amb la revista ha estat més aviat poca, però tot i això voldria agrair a totes les persones que amb la seva tasca, a voltes poc reconeguda i fins i tot criticada han mantingut al llarg dels anys la publicació i els objectius pensats l'any 1944.

Trobaríem entorn de "Llumiguia" infinitat de persones que mereixen esser recordades.

Persones que més enllà de la seva vessant professional dedicaren una bona part del seu temps lliure a fer

possible la publicació de la revista.

En aquest cas, crec que és just reconèixer la dedicació de tota la família Codolà, especialment de Joan Codolà, director durant molt d'anys i d'en Joan Carles Codolà, director actual i responsable de la publicació, que amb la seva tasca i constància en demanar als col·laboradors la presentació dels escrits, han fet possible, després de passar per la impremta, presentar puntualment a final de cada mes la revista als lectors.

Quan parlem de persones vinculades a entitats o institucions locals, tinc per costum no citar noms. És la manera de no oblidar-nos de ningú i a

SERRA

ASSESSORS

A.S. CASSÀ ROQUETA, S.L.
Correduria d'assegurances

**ASSESSORIA FISCAL
COMPTABLE I LABORAL**

Plaça de la Coma, 18 17244 CASSÀ DE LA SELVA (Girona)
Tel. 972 46 07 26 / Fax: 972 46 18 86 / e-mail: aroqueta@cassa.com

aniversari
75à

A la dreta, en Kiku Nadal, amb tots els números de Llumiguia enquadernats.

la vegada recordar-los a tots.

Tot i així, penso que la majoria es sentirien identificats amb la dedicació i compromís d'en Francisco Nadal i Oller, el nostre pare.

Persona recta i disciplinada, emprenedora, amb un tarrannà estricte, combinat amb simpatia i bonhomia.

Persones arrelades al territori que amb gran generositat participaren activament en tots els àmbits de l'associacionisme local.

De ben segur que molts companys de la meua generació, fills d'aquells pioners, recordarem les moltes reunions que per una activitat o una altre s'anaven succeint durant la setmana.

Avui, ajuntament, demà esport i curiosament força sovint hi havia reunió de Llum i Guia.

Quan s'acostava el final de mes, es palpava un cert nerviosisme, tots es reunien a la seu de la revista (Can Colòla) per ensobrar i així fer possible la puntual distribució de l'exemplar que tantes persones allunyades del nostre poble esperaven amb el màxim interès.

Seguint la idea inicial del nostre pare, he continuat enquadernant any rere any la revista i per tant avui dispo de 798 exemplars degudament guardats en 45 volums tot esperant poder completar el d'enguany.

75 anys no passen en va i gràcies a l'esforç i dedicació dels responsables, Llumiguia s'ha adaptat a les noves tecnologies, evolucionant amb les exigències de cada moment.

Repassant la col·lecció veiem els canvis que s'han produït des del nº 1, de quatre pàgines escrites amb la vella "Hispano Olivetti" en blanc i negre, fins als darrers números, amb més de setanta pàgines, impresos amb les darreres tecnologies. Avui també disposem de part de la publicació en forma digital.

Comentar també el pas de la llengua castellana, emprada al començament, cap a la llengua catalana.

Aquests canvis també han afectat el contingut. Inicialment amb un fort caràcter i presència de la religió catò-



lica, que sense deixar de ser hi present, ha anat donant pas a informació de les activitats cassanenques.

Curiosament observem que fins al nº 361 del Maig-juny del 1981 la revista apareixia amb el nom inicial de "Luz y Guia" i que en el nº 362 del juliol canvia l'encapçalament per l'actual de "Llum i Guia". No he trobat cap comentari referit a aquest canvi. Després va passar a actual "Llumiguia". També es fa notar la introducció del color. Fins a finals dels 90 tot era en blanc i negre, excepte alguna publicitat o algun número especial de Festa Major. A partir del 1999 apareixen les primeres pàgines en color i des del 2004 es publica a tot color.

Sovint, quan necessito alguna in-

formació d'actes o esdeveniments locals, acudeixo a la col·lecció i sempre trobo la resposta.

Especialment durant l'etapa a la presidència del Foment, sovint repasava els exemplars enquadernats per recordar el que havíem fet i després de fer-ne la valoració proposar accions de millora per l'Entitat tant en el camp esportiu com en l'administratiu.

"Llumiguia es la historia escrita de Cassà dels últims 75 anys".

Serà amb "Hispano Olivetti", multicopista, offset, noves tecnologies, digital, etc, però aquest gran tresor dels cassanencs cal preservar-lo.

Per molts d'anys LLUMIGUIA.

Kiku Nadal i Vidal

TAN-LUX
TANCAMENTS DE PVC I ALUMINI

Tel. 972 477 616
info@tan-lux.com

Ctra. GIV-6741, km 0.83, nau A | 17244 CASSÀ DE LA SELVA (Girona)
GPS: 41° 52' 44.80" | 2° 52' 01.79"

www.tan-lux.com

Qui recorda en Pere Abellí?

El febrer de 1998 Llumiguia publicava la seva revista mensual. Era el número 548 i en la portada hi havia a tota plana una fotografia de la Sala Galà anunciant que l'Ajuntament la comprava per a fer-hi un centre cultural. Al peu, entre altres informacions: mor Pere Abellí exdirector de Llumiguia.

Mentre estava a la venda aquest número cada cop que el veia exposat en un establiment jo el comprava una vegada i una altra.

Ara en Joan Carles Codolà, director de Llumiguia i amic de tota la vida m'ha demanat que escrivís sobre el meu pare en ocasió del número 800 de la revista. Veig rellegint l'exemplar 548 esmentat i constato que des d'entitats cassaneres i amics que el coneixien bé descriuen molt encertadament la personalitat i les virtuts d'en Pere Abellí virtuts possiblement accentuades amb l'emoció que destapa la mort d'una persona propera i llargament tractada.

Per exemple L'Editora Llumiguia posava en relleu que es lliurà pels pèls del front de guerra... tenia un tarannà assenyat i estudiós... feia seguir-ho tot la botiga dels pares, estudis i mili quan tocava... s'havia integrat a la joventut d'Acció Catòlica... en projectar-se la revista local formà part del grup fundador el 1944 i fins a la seva mort conservà el lligam... fou regidor i primer tinent d'alcalde durant el mandat dels batlles Almeda i Mestras.

El Col·legi La Salle esmentava que com membre del Patronat de les escoles cristianes fou un home discret,



Una imatge familiar de la família Abellí de fa uns 60 anys; a l'esquerra, l'autor de l'article, en Jaume, i el seu pare, en Pere, repassant un volum de Llumiguia.

complidor estricte, treballador impenitent de totes les causes justes, situat en un segon pla aportava idees molt valuoses, informació exhaustiva, buscada amb tenacitat i perspicàcia.

Uns quants amics del pare parlaven d'experiències compartides en activitats parroquials, representacions dels Pastorets al Casal, Aplec de la sardana, Hospital de Sant Josep...

EL DIA A DIA DEL PARE

Jo em vesteixo de nen dels anys cinquanta i apporto uns apunts de com

jo veia el dia a dia d'en Pere Abellí en una època on el carrer dels Dolors bullia d'activitat. Amb ulls de criatura tot era molt divertit i no es percebia el treball dur i la precarietat d'aquells temps. El pare tenia trenta anys i rarament parava quiet doncs el negoci de vins significava un anar a munt i avall dels magatzems a la botiga o a l'estació del tren, traginant botes i garrafes combinats amb viatges a Barcelona Figueres o Girona per fer tractes als mercats del gremi.

Prenia apunts, era acurat i per desesperació dels viatjants de sabates

Sabia les marques, models, números, qualitats, preus i vendes de les compres d'anys anteriors.

Tenia un especial sentit de l'humor a vegades difícil d'entendre i us en posaré alguns casos:

Una vegada un client va preguntar-li si teníem "televisió" i el va fer entrar al menjador per ensenyar-li l'aparell de ràdio que era fet de tela i fusta i li digué "nosaltres en comptes de televisió tenim la visió de la tela".

Un dia un francès que conduïa un Peugeot dels grossos tot i haver-lo avisat que no intentés passar per un carrer tan estret va tirar endavant amb l'argument que "ce n'est pas interdit" fins "empotrar se" literalment a la cantonada de l'església fent un fum de mil dimonis maniobrant infructuosament. El pare li va dir que parés el motor que ens ofegaria a tots els veïns, el va convidar a dinar i després amb l'ajut de més gent va alliberar el cotxe movent-lo a mans.

Quan el Governador Civil el volia nomenar alcalde ell s'hi va negar. El Go-



A la imatge de la dreta, en Jaume, la Concepció i la Rosa Abellí i Oller i la Maria Elisa Abellí Jorba, amb el Ford esmentat a l'article; a l'atra imatge, en Pere i en Jaume Abellí, jugant amb la sorra de la platja.



vernador li va dir: Sap vostè que si s'hi nega el puc tancar a la presó. El pare li va contestar que era millor la presó que la pena de mort doncs si el nomenés alcalde ben segur que es moriria ràpidament.

Trobava que era trist viure al carrer dels Dolors número 13. Com que no podia canviar el número va provar de modificar el nom. Demanà que el carrer es bategés com a Verge dels Dolors o Mare de Déu dels Dolors. I no se'n va sortir. Tampoc li agradava que tot-hom en digués "el carrer dels gitanos" de la baixada que resseguint l'església arribava a Can Sixto. Deia que el nom era la baixada de Santa Anna i es va entretenir a veure quins mesos i a quines hores el sol il·luminava el medalló de la Santa que encara existeix a la paret de l'església. Evidentment va publicar-ho a Llumiguia.

El pare treia partit per divertir-se amb coses ben senzilles. Per saber el nivell de vi dins una bota sense haver-la d'obrir es picava el frontal de fusta amb els artells dels dits i sovint ell ho feia a ritme de Jazz de Cole Porter o d'algun moviment de la Suite del Gran Canyó.

Per les cases del barri es passaven unes imatges dins unes capelletes de vidre eren "la Sagrada Família" i "Maria Auxiliadora". El precepte era fer una cerimònia d'arribada i una de comiat

resant agenollats al voltant de taula unes jaculatories complicades i avorrides. Gairebé sempre fèiem apressuradament una única cerimònia doncs ja portàvem dies de retard per portar la imatge a la casa següent. El pare al veure tota la família resant de genolls se li escapava el riure a mitja pregària i ho deixàvem estar.

Una vegada la patronal va enviar una "Auca" amb dibuixos i rodolins n hi havia un que deia "en tota festa o festeta el pagès obra l'aixeta."

El pare ho va veure susceptible d'una interpretació poc honorable i la va canviar per "en tota celebració surt la bota del racó".

Varen passar dos fets que ens canviaren el lleure. S'aconseguí tancar les botigues els diumenges i el pare va comprar se un cotxe.

Tenia una matrícula rodona: GE 6000 i era un Ford de color negre "que havia fet la guerra".

Era primordial anar a la platja tants diumenges com fos possible. Fins i tot els dies que el temps no es veia clar s'intentava anar a banyar i com que en aquell temps al diari no sortia la previsió meteorològica pujàvem al terrat a contemplar el cel i la terra. Vèiem el nord l'oest i l'est – el Sud era tapat per l'edifici de l'església- però el sud no tenia importància. El pare feia la previsió

del temps basant-se en el color del cel al Canigó, i en el grau de visibilitat del Montseny per preveure la possible entrada de tramuntana. Per poc que es pogués, cap a mar!

Això sí, amb condicions: s'havia d'anar a una platja de sorra granada lluny d'una població, amb roques properes per a fer petxines...

I acabo com no podia ser diferent amb la importància que "el Llumiguia" tenia pel pare. Penso que en algun indret del seu cervell i del seu cor sempre existia el llum encès per la revista:

- Ei això pot ser interessant per publicar-ho!

- Va aneu a dormir aviat que avui a casa hi ha reunió de Llumiguia.

- Jaume, anem a la impremta del senyor Francisco Duch? Volia dir corregir les galerades, compaginar planes amb el seu escrit, el títol corresponent el clixé, algun anunci comercial. I és clar sense eines digitals.

- Jaume, porta aquest sobre a casa el senyor Codolà.

La darrera cosa que va escriure en Pere Abellí fou un sobre pel senyor Codolà que aquest cop no li vaig anar a portar. Li vaig entregar en mà a la casa del carrer dels Dolors quan ell va venir a donar-nos el condol el 30 de gener de 1998.

Jaume Abellí i Oller



VEÏNAT DE LLEBRERS, 30 CASSÀ DE LA SELVA / 972 46 22 77 / CANPERET.COM

Llumiguia o Luz y Guía

Som a la vigília de Nadal de l'any 1962, la revista Luz y Guía vol que tots els cassanencs tinguin el seu número per Nadal. Uns quants vailets com jo (9 anyets) ajudem a n'en Joan Riera a fer el repartiment. Des de "ca La Manolita" organitzem una petita brigada que recorre tots els carrers de Cassà per lliurar la revista. Un cop acabem ja tenim un petit premi. Recordo que tornant a casa i en passar per La Coma veig que comença a nevar omplint d'il·lusió el nostre juvenil estat d'ànim. Els més grans recordem l'abundant nevada d'aquell any.

Potser aquesta va ser la meua primera relació "directa" amb la revista que ara fa 75 anys.

Vaig néixer al carrer Tres de febrer (ara Travessera del Passeig) però em vaig criar, com gairebé tots els de la meua edat, més a l'exterior que a dins de les nostres cases i en el meu cas concret va ser entre el taller del meu pare, el pati de "Can Tou", el passeig Vilaret, els carrers de Cassà en general i a casa dels meus veïns que tenien una casa gran i, sobretot un pati i uns coberts on al llarg els anys hi vàrem fer de tot, fins i tot un circuit per córrer amb una mobylette que va acabar accelerant-se amb el peu perquè no sabíem reparar el puny del gas.

Potser us penseu, però què hi té a veure amb l'aniversari que estem celebrant, doncs bé resulta que a casa els meus veïns hi havia la seu del Luz y Guia on s'hi feia gairebé tot i de ben petits devoràvem els números més antics que hi havia guardats en el despatx-oficina general-redacció i arxiu de la revista i quan arribava el dia D ajudàvem tots a enganxar les etiquetes perquè la revista arribés a casa dels subscriptors.

I el títol què vol dir? Doncs què malgrat mirar moltes revistes antigues, un servidor era un subjecte passiu de la publicació fins un dia que asseguts vora del foc amb el senyor Joan Codolà i els tres fills seus (els meus amics Xevi, Santi i Carles) vàrem tenir una llarga dissertació i discussió del perquè a Cassà la seva revista s'havia de dir el nom en castellà i no en català. Com molt bé ens va explicar el senyor director era una llarga història relacionada amb qui i com es va fundar la revista pel que ell no es veia amb forces per capgirar-ho.

Però tal com dic aquí va començar la meua relació amb la revista que també m'ha permès realitzar un dels meus somnis.



Una imatge del Cassà nevad del 1962, que recorda l'autor, recollida per la càmera de Josep Rusalleda.

A part de la meua professió de farmacèutic sempre he tingut dues grans passions, per una part les curses de cotxes i per l'altra la fotografia i el periodisme.

Quan tenia 18 anys vaig començar a anar a veure les curses que es feien al circuit de Montjuïc a Barcelona, la primera vegada va ser el Gran Premi de F1 de l'any 1971 que va ser un regal del meu pare. Em va agradar tant que vaig tornar a totes les curses que s'hi van fer fins que es va tancar per motius de seguretat després del mortal accident d'un pilot, Rolf Stommelen, que va matar uns espectadors i treballadors de seguretat durant el Gran Premi de F1 de l'any 1975.

En ser estudiant, la nostra economia no ens permetia pagar les entrades a les curses i amb l'actual director del Llumiguia i altres companys vàrem buscar solucions per no haver de pagar i poder gaudir de l'espectacle. La primera va ser entrar al recinte de Montjuïc a les 4 del matí perquè encara no hi haguessin els controls situats, les altres vegades entràvem saltant un muret de gairebé dos metres que et donava accés a la zona del Poble Espanyol. Per fer-ho havíem de vigilar que la patrulla muntada de la Guàrdia urbana no ens veiés i ajudant-nos els uns als altres superàvem l'obstacle. Un cop dins amb les nostres senzilles càmeres immortalitzàvem el moment.

Però això només cobria dues de les tres passions que tinc, faltava la d'escriure. I ho vaig aconseguir gràcies a la revista Luz i Guia i a l'amabilitat del

sr. Joan Codolà que em va fer una sol·licitud d'acreditació adreçada al RACC per fer un reportatge sobre la cursa que s'havia de fer a Montjuïc aquella tardor. Arribava a Catalunya, per primer cop, tot un esdeveniment, el Tour de França automobilístic amb cotxes de tota mena.

Amb una modesta Minolta (no era ni reflex) feia les primeres passes com a fotògraf de cotxes i a partir d'aquell moment no vaig parar fins aconseguir fer el meu primer reportatge per una revista. Un pas que m'ha permès exercir de periodista acreditat per diaris, revistes i fins i tot per un llibre, ser cap de premsa de nombroses proves com el Rally Costa Brava i visitar llocs màgics pels afeccionats als cotxes com el GP de Mònaco, les 24 Hores de Le Mans i tantes altres curses que eren el meu somni de joventut.

Entre les fites més carinyoses que recordo us explicaré que vaig ser el primer redactor de l'esport dels cotxes al Punt Diari (encara en sóc un petit accionista), amb l'amic Carles Codolà vàrem fer un grapat d'especials dedicats al món del motor que de ben segur que formen part de la petita història de l'automobilisme esportiu, he pogut escriure en col·leccionables de l'editorial Altaya i vaig acabar la meua relació amb el periodisme del motor editant i dirigint la primera revista catalana del motor en català, Pista i Rally.

I tot plegat gràcies al Llumiguia, o potser hauria de dir Luz i Guia.

Agustí Domingo

La “redacció de ca la Manolita”

Els impulsors inicials de Llumiguia

Eren un grup nombrós de joves la majoria de la quinta del biberó, varen anar a la guerra del 36, amb uns ideals molt definits, tots membres dels Joves d'Acció Catòlica de la parròquia de San Martí de Cassà de la Selva. Feia temps que les seves opinions es feien públiques en un panell mural al local on es reunien tot sovint per fomentar els seus objectius, amb el nom de “Luz y Guia”.

El juny de 1.944 varen decidir fer “Un paso más” i així s'encapçala l'editorial del primer número escrit, un foli a dues cares mecanografiades, heretat el nom del mural “Luz i Guia”.

La decisió de tirar endavant la “revista” es va acordar en una reunió de la comissió directiva per suggerència del seu president Josep M. Vidal Figueres, més tard va ésser alcalde del nostre poble i gràcies a la Sra. Victòria Baster de Robert, madrina de la seva bandera, que va facilitar els elements indispensables per la seva publicació. Els cinc primers números es varen mecanografiar i imprimir al segon pis de la botiga de roba Cala Manolita al carrer dels Dolors.

Els objectius de la “revista” era donar a conèixer l'activitat del col·lectiu de Joves d'Acció Catòlica als cassanencs, tant de la població com als joves que es trobaven lluny de les seves llars on feien el “servicio militar”. El primer número es va passar porta a porta per tota les llars de la població, els següents per subscripció a un preu de quatre pessetes anuals pels dotze exemplars.

Els cinc primers exemplars eren mecanografiats, el primer un foli a doble cara, els quatre següents dos folis a dues cares i des de el sisè, novembre del 1.944, ja era imprès d'impremta. En el vuitè, extra de Nadal, ja es va incorporar la publicitat, tant d'empreses i comerços de Cassà com de rodalies (imatge superior), que ha estat bàsic per aconseguir la seva llarga vida.

El número inicial, a més de l'editorial amb el títol, com he dit “Un paso más”, sense signatura, es complementa amb un segon article amb el nom “Casos y cosas”, que va tenir certa continuïtat, en que es comentava petites xafarderies de l'entorn signat per Goni. Un tercer article la firma és d'en Sant-Yago, amb l'encapçalament de “Vida del Centro”, on es comenta



les activitats del grup d'Acció Catòlica i un quart amb el nom “El viento se lo llevo” es parla de la Festa Major, en que l'articulista, que no signa, constata que el vent es va emportar, el soroll, l'ostentació i la disbauxa i en canvi a n'el seu interior es conserva el record dels actes religiosos.

En el segon número, juliol de 1.944, s'encapçala amb la “Benedicció Episcopal” del Sr. Bisbe de Girona, que segurament ha aportat el seu gra de sorra a la llarga vida de l'actual Llumiguia, 75 anys són molts i 800 números també molts, el nom ha canviat de “Luz y Guia” a Llumiguia i els continguts també i molt. Des d'aquí la meva FELICITACIÓ més cordial.



Joan Riera



Art Floral Floristeria



C/ Molí, 44 46
Tel. 972 46 18 83
17244 CASSÀ DE LA SELVA

**De dilluns a dissabte,
obert matí i tarda.**



Feliç aniversari, Llumiguia!

Des del 1944 que heu estat al costat de tots els cassanecs i cassanenques... Feu 75 anys!!!!!! Quina il·lusió que avui dia encara estigueu aquí amb nosaltres compartint el dia a dia de la nostra gent! Des de la Llar d'infants us volem felicitar i agrair-vos tota la tasca feta i la que esteu fent. Gràcies per aquesta informació tan propera que puntualment ens doneu cada mes. Gràcies per ser la nostra revista! Us desitgem que continueu durant molts més temps amb tota l'empenta d'aquests anys!

Els infants de la Llar us han volgut felicitar d'una manera molt especial, fent un gran 75 amb les seves galledes del pati. FELICITATS =).



Records de Cassà de la Selva, records de Llumiguia

- Joaquim, ha vingut el carter?
- Sí mama...
- Hi ha el 'Luz y Guia'?
- Sí. Ara el pujo.

La Maria, la meva mare, quan s'acostava els darrers dies del mes, l'esperava amb frisança. Tot i que anàvem a Cassà molts diumenges a veure la família i gaudí de l'aire lliure al seu Mas necessitava aquest contacte amb el dia a dia del poble que significava i significa la revista de la que amb goig celebrem el 75è. Aniversari, que aviat és dit.

A mesura que ens anem fent grans, per la raó que sigui, anem fent repàs als records, i com que afortunadament els que queden enregistrats són els bons i millors, esdevé una acció plaent gairebé sempre.

Tot i que la meva infantesa i joventut l'he viscuda essencialment a Girona on vaig néixer, el fet de tenir els pares originaris de Cassà, i per tant molta part de la família hi residia, feia que hi vingués sovint. Especialment a l'estiu venia a passar-hi unes setmanes convidat a casa dels cosins de Can Codolà.

D'imatges i records me'n venen molts, uns lligats a les activitats d'estiu, d'altres a visites dels diumenges i com no, les celebracions familiars anuals, multitudinàries i tradicionals.

De l'estiu destacaria les activitats lligades al casal d'estiu que permetia una vida a l'aire lliure i descobrir els entorns del poble, Can Matabous, a la TorreMansa a menjar melons i xindries, a les pedreres, les partides de 'palo-mato', ...

Recordo les excursions a peu amb el 'tio' Joan, en Joan Codolà, el germà de la meva mare, fins a la Pineda d'en Rata, cap a les Gavarres. Tots junts amb els cosins i sempre que les seves ocupacions li permetien deixar una estona el despatx, on era la major part de les vegades que els visitàvem entre setmana, fèiem una passejada acompanyats del seu gos. També fins a la 'Pajarera' (la caseta dels aviadors), o a la Torre Verdaleta, a veure com batien el blat i feien els pallers.

- Nens, aneu cap al jardí i no molesteu, que el 'tio' té reunió.

Hi havia dies en què, només d'arribar, la 'tia' Assumpció, ens avisava que el 'cosidor' (la sala d'estar) era ocupada per la 'redacció' del 'Luz Y Guia'. Hi anàvem un moment a saludar, i tot seguit cal al jardí, a córrer.

Altres dies, ja només d'entrar a la casa trobàvem tots els paquets de revistes ben lligats i classificats, a punt d'anar a correu.

Recordo quan va 'arribar' la màquina d'etiquetar. Semblava una 'tricotosa' que permetia imprimir a l'espai d'etiqueta l'adreça del subscriptor corresponent mitjançant unes peces metàl·liques que tenien aquestes dades troquel·lades, una per cada subscriptor, i que anaven passant automàticament, a cada cop de maneta. Calia posar-hi cada exemplar de la revista orientat adequadament i abaixar la maneta....

Més endavant, quan vaig tenir carnet de conduir, l'acompanyava a corregir 'galerades' a Salt, un petit taller de linotipistes on les confeccionaven. Vaig poder descobrir com treballava la impremta, com es confeccionaven tots els textos abans de convertir-se en pàgines impreses. Un món avui pràcticament desaparegut amb les noves tecnologies.

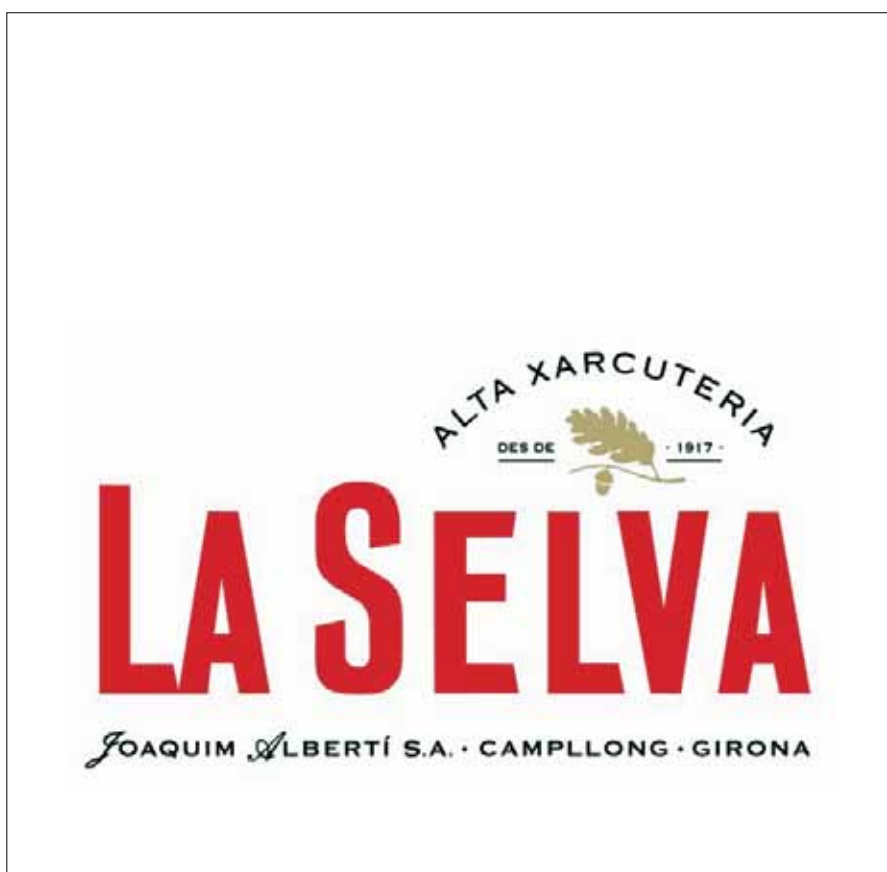
He admirat sempre d'en Joan Codolà el seu rigor i en fer les coses ben fetes, això sí amb una sornegueria molt afinada que feia que el seu comentari o 'retoc' l'enregistressis ràpidament i

no l'oblidessis mai.

Potser per la seva formació 'comptable' era exigent en la feina, fos la professional, fos la de la 'revista'. Tot i el que suposava corregir bé cada galerada, obligant a desfer l'emplomat d'una ratlla i canviar-hi el que estigués malament per a tornar-ho a emplenar... Havia de ser tot ben perfecte. Amb les facilitats que tenim avui, la rapidesa ens ha traït un xic, i de ben segur ens caldria recuperar aquest rigor.

El seu treball constant i persistent, juntament amb els col·laboradors, ens permet avui tenir un registre inesborrable de 75 anys de la història 'viva' de Cassà, de la seva gent i les seves facècies. El treball silent però persistent i professional alhora altruista i generós de la gent que fa possible la revista mereix que li sigui reconegut, divulgat però també promogut entre els joves atès que el relleu d'aquestes entitats, m'atreveixo a dir institucions, sempre és una tasca difícil i complicada que faci que sigui per molts anys més.

Joaquim Bosch Codolà



Gràcies per ser-hi... 75 anys!

La Vikipèdia ens defineix aniversari com a terme que s'utilitza per a designar el que hom commemora un fet o esdeveniment digne de record. Per molts anys!

Des del Foment Deportiu Cassanenc, us volem donar les gràcies per ser-hi, per la tasca que heu fet durant tots aquest 75 anys, i que esperem que continueu fent durant molt més.

Per nosaltres, representa tenir molta sort poder participar de la revista que cada mes arriba a moltes llars del poble i de fora d'ell. La feina que fem, dia a dia, cada mes, te n'adones que es converteix en una petita història de l'esport a Cassà amb el pas del temps. Resultats de les seccions, escrits, fotografies de jugadors i d'equips, tornejos, i altres esdeveniments que portem a terme, han quedat ja per sempre a l'arxiu del poble.

El Foment Deportiu Cassanenc, aquest any a fet 55 anys. Us venim al darrera. Per això des de el Club us volem encoratjar a seguir.

D'aquell primer "Luz y Guia" de juny de 1944, en que va néixer la revista, amb només dos fulls escrits a màquina, i, que començava: "Con la audàcia característica de nuestra Juventud...", heu arribat a on sou: 75 anys son molts. Patrocinadors, col·laboradors, gent que desinteressadament està amb vosaltres, rebeu també el reconeixement de part nostre i no perdem tots plegats l'audàcia característica de la nostra joventut.

Altra vegada, felicitats i per molts anys.

Carles Planas Domènech

President del Foment Deportiu Cassanenc



MATERIALS CASSÀ



BOTIGA I EXPOSICIÓ

PARQUETS

GRIFERIA I ACCESORIS DE BANY

BARBACOES I LLARS DE FOC

CONSTRUCCIÓ

REG I FONTANERIA

JARDINERIA I PROTECCIÓ LABORAL

TALL I DESBAST

ELECTRICITAT

EINES I MAQUINARIA

CARGOLERIA I PERFILERIA

TOTA CLASSE DE PINTURES I COLORS

A LA CARTA



**NOVES
COL·LECCIONS
A LA NOSTRA
EXPOSICIÓ**

OPTIMUS
FERRETERIES DE CONFIANÇA I PROXIMITAT

www.optimusferreteria.com

www.materialscassa.com

Ctra. de Girona a Sant Feliu Km 14 - Cassà de la Selva - 972 46 37 86

Llumiguia: 75 anys de periodisme quilòmetre zero

Fa cosa d'una setmana em va arribar un correu del director del Llum i Guia, en Joan Carles Codolà, demanant-me, si en motiu dels 75 anys de la revista, podia redactar alguna cosa que en fes referència. Vaig de bòlit perquè tinc dues noietes precioses, treballo i estudio l'enèsim màster de la meua vida per mantenir-me a la palestra professional – sort dels avis!-, però no em puc estar de fer quatre ratlles per una revista que forma part de la meua història personal i professional.

El meu primer contacte amb el Llum i Guia data del 1987, quan com tantes altres companyes havien fet abans i després que jo, en vaig aparèixer a la seva portada per haver tingut l'honor de ser pubilla del meu estimat poble. No ha plogut ni res des d'aleshores! Només han passat 32 anys, i tota una vida.

Gairebé deu anys més tard – en Codolà em recorda que va ser el 1995- vaig formar part de l'equip que va impulsar la revista durant un any. Jo acabava d'estudiar periodisme, col·laborava a tres o quatre mitjans de comunicació i no hi havia internet. Els tractaments de textos dels ordinadors que avui ja són considerats juràssics, ens jugaven més males passades que no ens ajudaven, i no ens podíem refiar dels correctors per no fer faltes d'ortografia. Durant aquells anys, doncs, l'ordinador del Llumiguia era el pare Codolà. Recordo anar amunt i avall amb els textos impresos perquè en Joan, que era un pou de ciència, corregís la revista que havia de sortir tres o quatre dies més tard i que, sempre, com amb qualsevol producte periodístic, anàvem a darrera hora amb el tancament (disculpa'm Joan Carles perquè ho he tornat a fer! ;-).

El Llumiguia és i ha estat la revista de Cassà per excel·lència on tothom qui s'expressi amb un mínim de rigor hi ha tingut i hi té cabuda. El seu director va heretar ja fa molt de temps l'amor del seu pare per la revista i no sense dificultats l'ha tirat endavant amb professionalitat i il·lusió. Col·lega d'una professió que ens estimem, però que està manifestament en hores baixes, en Codolà i el seu equip de redacció exerceixen un periodisme de veritat i de qualitat a través de les seves pàgines. Al Llumiguia no hi ha fake news, perquè si has falsejat una notícia o has comès algun error i surts al mercat els dimecres al matí més d'un o una et vindran a trobar per corregir-lo o esmenar-lo.

La revista de Cassà exerceix un periodisme local, de proximitat, de quilòmetre zero, com els mateixos productes del mercat, que si t'enganyen, t'ho fan saber a l'instant.

La nostra revista no ha tingut un camí ni fàcil, ni plàcid. Però, en aquesta qüestió sí que tots els equips de govern s'han posat d'acord. Han tingut clar que havia de continuar essent un referent informatiu pel nostre poble. Per tant, Per molts anys al Llumiguia i l'equip actual que la impulsa. I per molts anys també als futurs apassionats del periodisme de proximitat que potser un dia la tiraran endavant. Llarga vida a la revista de Cassà!

Eva Arderiu i Pi



Eva Arderiu i Pi, pubilla de Cassà, 1987

mobles
artigas s.l. ebenisteria i decoració

PROJECTES D'ENCÀRREC DISSENYS PROPIS

Polígon industrial - c/ de la Via, núm. 3
17244 Cassà de la Selva
Tel. 972 46 12 10

Esteve Artigas i Marcó

La finestra d'oportunitat o les ganes de revelar el secret

Corria pels volts de l'any 1993, no tinc ni la més remota idea de qui va guanyar la lliga de futbol d'aquell any, el número 1 a les llistes d'èxit de mig món era el "keep the faith" de Bon Jovi, però en canvi al 9toc crec recordar que sonava amb insistència el "walk of live" de Dire Straits, però tampoc em feu massa cas perquè la meua creixent addicció al "sega rally"¹ em feia perdre el món de vista.

Un servidor escoltava en bucle, gràcies al gran invent de l'autoreverse del radiocasete², el "master of Puppets" de Metallica. La guitarra i la música en tota la seva complexitat començaven a prendre més i més importància en el meu dia a dia, segurament en gran part pel fet d'haver crescut entre el "live in japan" dels Deep Purple del pare i el "ne me quite pas" de Jacques Brel de la mare, rauxa i sentiment a parts iguals.

Amb en Marc, company de classe a l'institut a la branca de lletres mixtes i la ment brillant del tàndem, vàrem començar a col·laborar de manera més o menys habitual amb el Llumiguia. Recordo que algun dia indeterminat de la setmana, i quan començava a fosquejar, ens acostàvem amb les nostres "variants" a la casa de la família Codolar a la carretera Marina. Allà ens esperaven el sempre recordat Joan Codolà, director en aquella època, i el seu fill i actual director, en Joan Carles. Ells dos ens encomanaven tasques variades, entre les que hi havia per exemple ensobrar els diferents enviaments pels subscriptors/es. En Marc i jo intentàvem complir amb la màxima diligència i rapidesa, tot i que val a dir, que part de l'efectivitat venia marcada per les ganes de no perdre's les trobades diàries amb la colla per fer-la petar al voltant dels nostres respectius ciclomotors³.

Les sinèrgies amb la revista varen anar augmentant paral·lelament i de manera equidistant al creixement de les nostres hormones, i com aquell qui no vol la cosa va néixer quelcom assimilable a un article mensual, firmat sota el pseudònim de Fil i Punta. Cert és, que la temàtica no era massa complexa, però tampoc pretenia ser-ho, potser ara i des de la distància ho podríem qualificar de crua ironia adolescent, o una crònica local feta des de l'humor més recalitrant. En tot cas, en el que probablement ens posaríem d'acord és que entre els seus paràgrafs s'hi podrien deixar entreveure els primers tints prerevolucionaris del caràcter dels seus autors.

El camí seguia, les nostres paraules començaven a bro-

MIL PELES DE FESTA MAJOR

DURANT la setmana del quatre al tretze de juny i entre les dures escomeses d'un tal Aznar i un senyor de talla incomparable i d'una presència sense igual arreu del món, Felip Gonzal (som afiliats al PSOE i tenim l'esperança, amb aquest text, si més no d'arribar al congrés) es desenvolupa la Festa Major?

Sí i rotundament sí, perquè: catalans no tornareu a passar gana, ja som aquí. Si creieu que tenim possibilitats d'arribar a la Montcloa marquem una creueta al quadrat de la dreta i si no, bon vent i barca nova.

Bé, no en feu massa cas d'aquesta introducció i acompanyem en el sentiment tots els PePes.



Sardanes a la Nit dels músics.

EREN tres quarts de deu del vespre d'un trist divendres quatre de juny, tot just els vampirs començaven a rontar-se les dents quan... (música fènica) el punyegut i afil·lat fabiol deixà sentir el seu temble co recordador que trencava el silenci de l'apagada Plaça de la Coma. L'electrificant començament feu posar els pèls

de punta a tots els bruixots, vampirs i bascos: rares allí reunides. Com si d'un riu de caribollisme es tractés d'agafaren de les mans, feren rullanes i saltaren i brincaren com cabres boges llençant a l'aire crits estridents. Tu, lector, abans de començar a escriure a la secció d'opinió i engegar-nos a col·le espànecs (que per cert són molt bons amb maio-

rietas) pren-te una si·lla i acaba de llegir el text.

Amb molta més animació de la de la crida anteriorment s'inicià una esplèndida XVIII Nit dels músics: castronocs que seguit la tradició dels darrers anys tocaren un ampli repertori de música sardanista. La gent tenia ganes de fer i la Coma s'omplí de gom a gom (n-

tar de manera natural i s'acumulaven centenars de versions diferents dels articles als nostres "386"⁴.

Segurament fruit d'aquesta inesperada fluïdesa literària,



Solucions informàtiques empresarials:

- Assessorament personalitzat
- Manteniment informàtic
- Venda i reparació de components informàtics
- Solucions mòbils per a smartphone
- Traslada la teua oficina al núvol
- Aplicació de gestió integral MGest:



- Facturació, producció i comptabilitat
- Enllaç amb web i comerç electrònic
- Centralització d'oficines i punts de venda
- Disponible en versió local o al núvol
- Personalitzable a mida de l'empresa
- Integració amb balances i caixes de cobrament

www.moncasoft.com · info@moncasoft.com · Ctra. Provincial, 150 · 17244 Cassà de la Selva (Girona) · T. 972 46 21 73

barrejada amb una fantàstica inconsciència i perquè no dir-ho, envalentonats per la recent lectura de Jack Kerouac i el poder de Stormbringer⁵, ens llençàrem de cap, i l'any 1993 en Marc i jo vàrem publicar el que seria el nostre últim article i alhora el més "transcendent", la crònica de la festa major titulada "1000 peles de festa major"

Reconec que si heu estat prou valents d'arribar fins aquest punt de la lectura, el més probable és que no entreveieu cap mena de transcendència en el que estic intentant explicar, però si em permeteu unes línies més per a poder desplegar el desenllaç, potser arribeu a compartir amb mi la premissa principal d'aquest escrit.

A Cassà històricament, i especialment des de les institucions, ha costat obrir finestres d'oportunitat als creadors joves que fan quelcom relativament transgressor, o tan sols una mica menys "encorsatat" del que marca el tarannà establert i predominant. Aquesta carència s'ha fet notar especialment en el món de la cultura, escriptors, músics, pintors, grafeters, ferrers, il·lustradors o recitadors de glosa no ho han tingut fàcil per a obtenir primeres oportunitats i un mínim recolzament institucional del seu poble. Ben cert és que un cop aquests joves creadors aconseguïen cert reconeixement fora del terme municipal, les finestres i les portes s'obren més fàcilment i l'artista passa a ser llavors si, un actiu important pel municipi del que fer-ne bandera quan és necessari.

I heus aquí on rau la grandesa

REFERÈNCIES, LLIBRE D'ESTIL PER A NO COETANIS



del veritable protagonista d'aquest petit relat nostàlgic, en contraposició a certes dinàmiques establertes, el Llumiguia va obrir sense pensar-s'ho, les seves pàgines a dos adolescents amb molta rauxa, poc seny i encara menys coneixements literaris, que únicament cercaven una oportunitat per a poder expressar el que duïen a dins.

Moltes gràcies, per molts anys, i orgull de Llumiguia!!!

Aureli Hernandez

En Punta d'en Fil i Punta

N. de la D.: A les imatges, reproduccions de parts l'article en qüestió on es pot apreciar l'estil dels col·laboradors.



tre acords amb la seva vella guitarra, sol en un racó fosc de l'arrel.

Al voltant de les dues arribà el gran moment per a les tres candidatures disposades a conrear-se com a públics per tal de luir la seva simplicitat representant el festiu poble de Cassà (Pep Maria, recorda't de les mil).

Precisament Pep Clauà fou qui llurà la cinta honorífica a Ester Pallerola i Lluís la nostra publicitat del 93. FELICITATS ESTER! (pots plorar, si ho desitges, o veure pots fer un parell de pèssols). Mentrestant en Janio continuava amb els acords de la seva vella guitarra. I anava fent.

Amb la trapa i el ritme que caracteritza el nostre alcalde i després de pronunciar un breu discurs, ballà unes 30 cançons amb l'Ester.

EL dimarts i com cada any el Grup de Teatre Cassanenc representà l'obra "El cabou era un saví" enmig d'una gran expectació. El grup no va defraudar a la seva fidel afició que omple l'arrel disposat a detectar-se amb les accions dels actors.

L'acte més destacat del dijous dia 10 fou el concert ofert a l'arrel per l'orquestra de cambra de l'Empordà amb el seu director Carles Coll.

E' dia 11, atenció! El llibre de la Selva és escrivint mundial! Diverses estrelles del cinema deixen de banda les seves

AUTO-ELÈCTRIC JORDÀ

Electricitat

Aire Condicionat

Vehicle Industrial

Maquinària Agrícola

Tacògrafs

Mecànica General

Injecció

Frens i ABS

Pre-ITV

Pol. Ind. el Carrilet, C/ Via 21 Tel. 972 46 34 74

SERVICIO OFICIAL VDO

Tacògraf analògic i digital

KIENZLE AUTOMOTIVE

BOSCH Automotive

Injection Systems



MOTS ENCREUATS

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A										
B										
C										
D										
E										
F										
G										
H										

Horizontals:
A.- Treguin la son. B.- Institut Nacional d'Indústria. Xucli suaument el suc d'una cosa. C.- Cosa mal feta, bunyol. Preparat de fulles de tell, molt emprat en infusió. D.- Cadascuna de les parts assortides en què es divideix un tot per a la seva distribució (al revés). Fruit de la vinya (al revés). E.- Consonant repetida. Líquid amarg expel·lit pel fette, bilis. F.- Vocals. Soca, tros de soca, separat de l'arbre (al revés i plural). G.- Esport aquàtic practicat amb embarcacions lleugeres. Escala graduada dels aparells receptors de ràdio (al revés). H.- Format d'aire. Eclesiàstic que ha rebut el diaconat (al revés).

Verticals:
1.- A la part interior d'un espai limitat. 2.- Trobaré a faltar alguna persona. 3.- Zona superior de l'escorça terrestre. Príncep sobirà d'un regne (al revés). 4.- Nota musical. 5.- Nota musical (al revés). Però. 6.- Article. 7.- Fang. Buidar el... (confessar-se). 8.- Dit de les flors semblants a la del lliri (femení). 9.- Afectat d'albinisme. Sentiment d'avversió i malvolença. 10.- Faràs niu.

SOLUCIÓ

HORIZONTALS:
A.- DAWKINSON. B.- INI. C.- NYAP. D.- TELL. E.- FOL. F.- VOCALS. G.- ESCALA. H.- DIACONAT. I.- FANG. J.- BUI. K.- NIU. L.- FANG. M.- BUI. N.- NIU. O.- FANG. P.- BUI. Q.- NIU. R.- FANG. S.- BUI. T.- NIU. U.- FANG. V.- BUI. W.- NIU. X.- FANG. Y.- BUI. Z.- NIU.

VERTICALS:
1.- DINTRE. 2.- ENYORAT. 3.- SIAI. 4.- HER. 5.- T. 6.- L. 7.- L. 8.- L. 9.- L. 10.- L.

L'original dels primers mots encreuats i tal i com van sortir publicats fa 35 anys.

Mitja feixa

75 anys de LLUMIGUIA, 800 publicacions que han vist la llum i han estat guia de molts cassanencs, i 400 encreuats publicats. Podríem dir que n'he omplert mitja feixa en relació al nombre de publicacions, per bé que no pas en referència al nombre d'anys, a causa del període de temps en què la revista es va deixar de publicar. Això, si no m'enganyen les meves pròpies anotacions, que, segons sembla, es remunten a l'agost del 1984, quan "suposadament" va sortir el primer encreuat d'una sèrie que arribaria fins avui.

De fet, el meu primer contacte amb la revista es remunta als anys 1973 o 1974, quan jo en tenia 12 o 13. Tot va començar quan un dia se'm va ocórrer d'escriure una carta al director de la revista proposant-li

de fer una secció d'entreteniments i adjuntant dins el sobre un encreuat fet per mi i una sèrie de retalls d'endevinalles trets d'antics llibres de text, naturalment tot en castellà. Fins que un dia es va presentar a casa meva un senyor que no coneixia de res, mossegant un havà d'un pam, que demanava per mi. "De les altres coses no però dels mots en creu, en podem parlar", em va dir. I em va explicar les condicions i com fer-ho. I en vaig arribar a publicar alguns, però devien ser tan dolents que finalment no varen reeixir.

Vull pensar que els meus coneixements de català deu anys més tard, coneguts per en Joan Codolà, pare de l'actual director, i aleshores director de la revista, van ser determinants perquè un dia m'aturés pel carrer i



núria herrero

fisioteràpia
osteopatia
low pressure fitness

pl. de la coma, 32 - 1r
Cassà de la Selva
616 97 16 12
www.nuriaherrero.cat

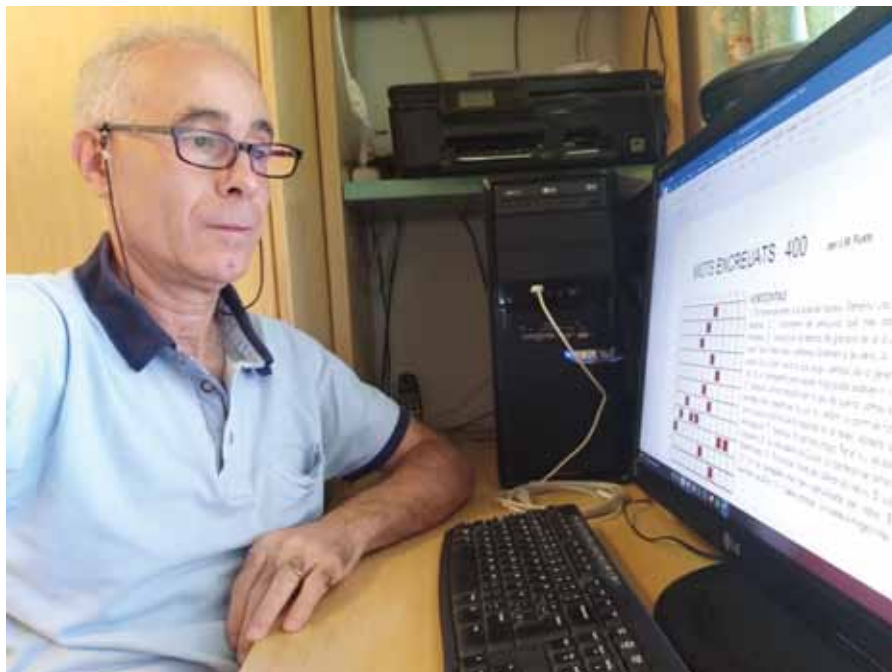
En Josep M. Fusté, davant l'ordinador, preparant els mots encreuats.

em proposés de reprendre aquella secció de "mots en creu", com en deia ell, que havia quedat en via morta durant uns anys, amb la condició que havia de ser en català, que per raons d'impremta la graella havia de ser sempre la mateixa, i que m'havia de comprometre a donar-li continuïtat. "Els mesos es destalonen, no te n'adonaràs i ja n'hauràs de lliurar un de nou", em va dir. I a fe de Déu que sabia el que deia.

Fins i tot ara me'n faig creus que l'avi Codolà -com el recordo afectuosament- confiés en un afeccionat als jocs de lletres tan maldestre com jo per tirar endavant aquell projecte. I és que el número 1, que encara tinc desat en un arxivador i que adjunto amb aquest text, era veritablement matusser. Segurament, la versió que vaig lliurar per a la seva publicació era escrita a màquina i amb una presentació més acurada. Malgrat tot, el seu contingut delatava la meua poca traça. Això no treu que el guardi amb una estima especial, perquè és el meu primer encreuat d'una sèrie que s'ha perllongat fins ara.

De seguida em vaig adonar que si volia fer una cosa seriosa i que aquell projecte no acabés com el rosari de l'aurora, els quadres negres de la graella havien de ser sempre els mateixos i a la mateixa posició, i no com al número 1 on n'hi havia una disposició anàrquica, que, a més, havia de marcar el mateix lector. Convençut d'això, hi vaig afegir una columna, vaig canviar la designació de les files de lletres a números i hi vaig introduir 10 quadres negres col·locats simètricament cap al centre de la graella. Amb aquest model, en vaig confeccionar tres per assegurar-me que seria capaç de donar-hi l'assiduitat que l'empresa requeria i vaig presentar a l'avi Codolà el número 2 tot assegurant-li que aquell format l'acabaria amortitzant. El cas és que va creure en mi sense saber gaire amb qui es jugava els quartos, i li va sortir prou bé perquè aquell format el vaig mantenir fins al número 86.

A partir del 87, prèvia consulta amb el director i amb el seu vistiplau, vaig fer un canvi substancial a la graella: 15 files i 19 columnes, amb una distri-



bució simètrica dels quadres negres. Això m'oferia la possibilitat d'inserir-hi moltes més paraules i constituïa un nou repte per a mi. Aquest format el vaig mantenir fins al número 137.

L'ús de l'ordinador va revolucionar la tasca perquè millorava molt les presentacions i permetia la publicació en qualsevol format de graella, si bé als seus inicis tant la graella com especialment les solucions suposaven una feina feixuga, gairebé artesanal. L'ús de programes com el Write i el Paintbrush, les aplicacions que jo utilitzava, no permetien gaires filigranes. A partir del 113, conservo el primer encreuat de l'etapa informàtica. La feina ha estat meua per recuperar-lo i recodificar-lo al format de Word.

A partir del número 183, el març de 2001, gràcies a l'ús d'Internet i més tard a l'adquisició de programari nou, vaig anar ampliant l'oferta d'entreteniments, que finalment ha quedat consolidada amb l'encreuat, una sopa de lletres, un laberint i un sudoku, fins a omplir una pàgina de la revista.

Des que vaig fer el salt a les noves tecnologies, ha estat una constant en mi la cerca de programes que em facilitin la feina, per bé que el millor aliat quan no sóc davant l'ordinador continua sent el paper i el llapis (i el mòbil amb el diccionari de l'IEC a punt per consultar). M'estic referint al típic encreuat de platja: en aquest sentit jo dec ser una rara avis perquè la meua pretensió no és resoldre'n com fan les persones normals, sinó crear-ne de nous entre bany i bany, sota l'ombra generosa del para-sol.

Recordo com a anècdota que la cinta de la meua màquina d'escriure era diferent de totes les conegudes; consistia en una mena de cartutx semblant a una cinta correctora ti-

pus Tippex. Això feia que es gastés ràpidament i tingués una vida útil molt curta. L'avi Codolà sempre em deia "a veure si canvies la cinta de la màquina, que aquí hi estic perdent la vista". Tan tossut era ell a dir-m'ho com jo a continuar amb la mateixa, fins que un dia me'n va regalar una, que no vaig poder fer servir perquè era incompatible amb la meua màquina. Això sí, se m'havien acabat les excuses i em vaig veure obligat a comprar-ne una de nova.

En aquests 35 anys que col·laboro fent els entreteniments, recordo dos encreuats especials: el dels 50 anys del LLUMIGUIA i el del número 600, el primer amb 609 quadres (21x29) i l'altre amb 600 (20x30). I ara, que publiquem el 800, he volgut fer-ne un altre de singular, amb 800 quadres (25x32). També, pel número del juliol, faig una segona pàgina amb entreteniments extres.

Altres col·laboracions meves anteriors a l'etapa dels entreteniments havien estat fer mensualment la crònica del Club d'Escacs Cassà -en aquella època jo hi jugava-, així com atrevir-me a comentar una partida d'escacs d'algu del club. Això va durar mentre el cronista oficial en aquell moment estava fent el servei militar.

També, en el terreny de la fotografia, he col·laborat puntualment en algunes ocasions. Sempre recordaré amb un nus a l'estómac l'enuig d'una persona que va sortir fotografiada a la portada de la revista. Era d'una sèrie de fotos d'un acte concret, i mai no m'hauria pensat que una d'aquelles podria encapçalar el LLUMIGUIA i molt menys que algú es pogués amoïnar per una cosa com aquesta.

Josep M. Fusté

Les gràcies de Cassà

Cassà no té pas una màgia especial o una rellevància patrimonial que el faci conegut arreu de les contrades. Però és ben cert que gaudeix d'unes mesures i una situació privilegiades i, sobretot, és el nostre. En el meu cas, la comunitat que m'ha vist néixer i créixer i que m'ha fet fruir i patir. I un paratge amb uns encants que, com sempre passa, saben apreciar més els de fora que no pas els de dins. Tot seguit miraré de relatar-los, des del meu punt de vista i a la manera de les gràcies empordaneses que declamà fa cent anys Coromines.

Els gegants. Batejats ganassos amb els escaients noms d'Aldric i isaura, són la nostra carta de presentació més afable. Aquí sí que podem parlar dels gegants més elegants de Catalunya, que amb el seu exotisme de pel·lícula de cinemascopie ens han fet gaudir de petits i ens embadaleixen encara de grans.

Les sardanes. El que millor distingeix Cassà i allò que perdura malgrat els embats de les modes. Sóc ballador esporàdic però m'emociona de debò enllaçar mans amigues o desconegudes per entomar la dansa i deixar-se endur per un esperit d'harmonia i amor a la pàtria. I recordar velles frisances, els aplecs, les ballades juvenils dels divendres o el dia que el cel va trencar el nostre himne èpic i joïós, "el sereno".

La flaire del suro. Avui ens queda lluny l'olor dels obradors escampats arreu i la vista dels fardos amunt i avall. El treball del suro s'ha empetitit i allunyat de vila, però ensumem encara que segueix essent allò més nostre i un element que uneix natura amb festa, escorça amb tap de vi o xampany, passant per mil facècies de tapers vividors.

L'esperit d'empresa. Del suro en devem segurament l'empenta que s'ha transmutat en múltiples sectors,



i avui encara tenim algunes de les nostres empreses al capdavant de l'economia gironina. Això ens ha infós, alhora, un aire burgès i plàcid.

Els secrets de l'església. Aquesta és l'obra sagrada i senyera de la ciutadania cassanenca i amaga en el seu interior un munt de detalls encisadors: pedres mil·lenàries, campanes eternes, serpents enigmàtiques o uns angelots antics i tendríssims entremig d'un altar de fàbrica nova.

L'enigma del castell. Teníem castell i no sabem on, per més que els indicis apuntin a la talaia de can Català. La principal bravesa local: lo fet de Cassà, és encara per conèixer del tot. Una revolta popular, un castell anorreat, un misteri per descobrir.

Els crusants de can Vila. La magdalena proustiana de tota una generació, un "croissant" que ni a París n'hi han, la joia perduda de la pastisseria cassanenca junt amb els panets negres de can Silvestre, sense menys-

nir per res el bon ofici actual de la Salvana i de can Cristià, que fan un rosari de llamins deliciosos dels que en soc devot.

La Sala Galà. És bonic el nom, singular la factura i extraordinària la funció. De ben enllà ha omplert de música la Vila, i ara també de literatura i arts.

Les cases amb cancell. Del moment àlgid de l'economia cassanenca en servem notables cases senyoriales que embelleixen el poble i amaguen sovint al seu interior racons humaníssims finament decorats per en Benet pintor.

Els "óssos". En totes les èpoques han sorgit grups de joves engrescats que han sacsejat el poble amb un devessall d'energia i imaginació. Serien els que publicaven la revista satírica L'Os o, fent un salt en el temps, la Colla dels tranquils, la primerenca Comissió de Festes, els Xilimbes o, avui, els jovenassos Corks.

Els que empenyen. Cassà és, sens



FONTANERIA
GAS
ELECTRICITAT
CLIMA

Josep Parés i Masferrer, S.L.

PROJECTES INDUSTRIALS
AUTOMATISMES
PNEUMÀTICA



dubte, poble d'entitats, amb un entramat civil fort impulsat per gent amb ganes de tirar endavant les seves dèries i donar vida al municipi. Tota l'admiració per aquests emprenedors perseverants i també pels regidors i alcaldes de tot color que ens lliuren el seu temps.

Els que et fan sentir bé. Sovint no són entre els que empenyen o si més no, no pas en primera línia. El seu cercle d'interès és més proper i immediat, no miren pas lluny. Només, sense gairebé voler, tenen el do d'amanagar-te amb la seva sola presència i conversa. I alguns se'n van, però sempre n'arriben de nous tocats per l'àngel. No dic noms, però els penso.

El passeig Vilaret. Mitja plaça, mig passeig, aquesta petita devesa de plàtans colgats, desapropitada, és l'indret on cada setmana dues vegades hi ha el tragí del mercat, i poc més. Però segueix essent recés d'avis i novins i alguna mainada escadussera.

El sopar de la Festa. Vestigi preciós del moment més esplendorós de la Festa Major, al carrer de la llet i molts d'altres mantenim la cita anual. És el moment de retrobar-se i un enllaç que

perdura tot l'any.

Les imatges d'un temps i d'un país. M'enamoren les fotos d'en Manel Miralles que em transporten a una època, la meua, que també socialment era d'un lànguid i subtil blanc i negre. I els dibuixos exquisits d'en Joan Gener copsant l'essència dels racons més bells del poble i els rodals.

Les Gavarres. Entre plana i muntanya, som al redós d'un massís modest, de dimensió mundana, on ens hi podem refugiar. És un espai aparentment monòton però que ens depara mil sorpreses de la nostra història remota i de les vivències de la gent pagesa més amagada,... i un bon grapat de bolets quan n'és el temps.

Sant Vicenç d'Esclet. Cassà és també els seus veïnats, i un dels indrets més bells que atresora és Sant Vicenç d'Esclet: el mas amb pati i capella, els camps de dall, el pi solemne i la mirada vasta -que tan bé ha reflectit en Pitxi-, i una diada entranyable, primaveral diria, en ple mes de gener.

El parlar. Em lloü de veres de guaitar tranquil·lament les singlantes i els esclaputs, les fuselles i els rien-

tings, fins i tot els formics, els papu-estisores, les llimotxes o els ratinyols. I m'agrada anomenar-los amb aquells mots de sempre, únics potser en algun cas, que ens fan ser també més a l'aprop d'allò que és de casa. Escarquillem-nos i peleiem per fer que no es perdin. Descuida't que, si som arriats, ho sembla que ens en sortirem de seguir estenent amb ganxets i estornicant quan ens plagui.

El Càntut. Les tradicions es poden generar sempre, i en tenim una de ben arrelada i recent: la trobada de cant tradicional Càntut que hem tingut la sort d'allotjar a casa nostra. La música popular d'ara i d'abans, participada i exultant.

El Llumiguia. El suport d'aquest article i tants i tants d'altres, la crònica més vital del poble, la proesa de la nissaga Codolà i molts altres col·laboradors que ens ha permès el privilegi de tenir un mitjà de comunicació propi durant quinze lustres, que aviat és dit. Moltes gràcies i per molts anys.

Xavier Albertí



ROSER Construcciones Metálicas, S.A.

Carretera Girona a Sant Feliu, núm. 369 - km. 11'500
Telèfons 9(72) 46 04 34 - 46 30 35
Télex 57329 RSER - E - Telefax 9(72) 46 37 00
17244 CASSÀ DE LA SELVA

Les meves beceroles a Llumiguia

Jo vaig començar a Llumiguia a la primavera del 1971, és a dir, que "només" fa 48 anys. En tenia 19 i ja feia de corresponsal a Cassà del diari "Barcelona deportiva"; va ser a través d'això que en Joan Carrera, que coincidíem al camp de futbol, em va recomanar a en Codolà. Aquest em va "fitjar" per a la revista per a fer els esports.

Tres anys més tard vaig començar a parlar de sardanes, cosa que encara faig i més endavant del Col·legi "Puig d'Arques", després he anat fent altres coses, com "Coneguem el nostre poble" i ara també, la meteorologia. Pràcticament no he faltat ni un sol mes.

Me'n recordo que per als articles usava una màquina d'escriure "Lettera 32" i tirava les fotos amb una Cannon del temps de la Maria Castanya.

Fèiem les reunions a can Narcís Dalmau amb l'avi Codolà, en Pitu Bosch, en Jaume Gispert, àlies "el Miron", la Maria Dolors Godoy, en Xicu Nadal, en Pere Abellí i altres. I jo, que era de llarg el caganiu de la colla, gaudia d'allò més en un lloc on cada mes es repassava de dalt a baix els esdeveniments del poble i la seva gent i hi vaig aprendre un munt de coses sobre la vila, que després vaig intentar transmetre a l'escola.

Pel que feia als esports, tenia una feinada immensa, ja que, a Cassà n'hi havia -i n'hi ha- molts: el futbol, amb un piló de categories i el Foment, amb un munt de seccions, el tennis, més tard el rugbi, els escacs, la petanca i un llarg etcètera. Ja, en aquell temps, omplia unes quantes planes cada número i a vegades donava prop de cent resultats.

Mes rere mes a empaïtar els caps de les seccions esportives, anotar notícies i resultats, tirar alguna foto, que és clar, havia de portar a revelar i després transcriure-ho al paper. Els noms dels esports encara no s'havien catalanitzat i m'inventava noms: bàsket, balomà...

La secció de sardanes la vàrem començar l'any 1974 amb els inicis de la fundació d'Amics de la Sardana. Aquestes varen ser les primeres paraules el desembre d'aquell any: "Per la iniciativa d'uns quants afeccionats del nostre poble, i dintre de la Colla Excursionista Cassanenca, s'ha format a Cassà una «Associació d'Amics de la Sardana». Els objectius principals d'aquesta entitat són: Fomentar i



En Quim, en plena feina davant de l'ordinador; i alguns dels primers escrits publicats. A dalt, la màquina d'escriure emprada en aquests articles inicials.



augmentar l'ambient sardanístic a Cassà, que a part de l'aplec no era molt brillant que diguéssim. Es compta poder fer uns cursets per a l'ensenyament de la citada dansa en els col·legis, i també, poder recaptar l'ajut possible, en forma de socis, de manera que es puguin fer a la vila de Cassà totes les audicions possibles"

No cal dir que, en aquesta secció m'hi vaig bolcar de ple, ja que la sardana sempre ha estat el meu fort. Notícies com la Proclamació de Cassà com a Ciutat Pubilla, el 2000, els centenaris de les cobles locals, les gegantines ballades de sardanes amb motiu d'aniversaris de la Nit dels Músics i d'altres esdeveniments, eren d'allò més engrescadores.

I un cop tot fet, cap al carrer Marina a portar-ho i en Joan Codolà, el director, m'ho repassava amb una meticulositat increïble, a part de les faltes de català, alguns dels resultats esportius que no quadraven. Sempre era l'últim en lliurar-ho i en Joan cada mes, carinyosament em renyava i jo li contestava que així les notícies serien més fresques.

Són records inesborrables.

Quim Massa

PLATS CUINATS

Can Joan

ROSTISSERIA

Tel. 972 46 34 79

C/ Catalunya, 15
17244 Cassà de la Selva

Horaris: de dimarts a diumenge, de 9 a 15 h
Dilluns, festa. Dilluns festius, de 10 a 14.30

Biblioteca familiar

Qui és que a casa seva no té un grapat de llibres de diverses mides i procedències que, amb els anys, s'han anat guardant, moltes vegades sense mirar-los i, molt menys, llegint-los? Així doncs, gràcies al pas del temps, moltes llars han anat creant la seva biblioteca familiar, una biblioteca dipositària de múltiples referències literàries, d'enciclopèdies genèriques i d'altres de diferents temàtiques, en definitiva, de referents culturals que, gràcies a la lletra impresa han fet un servei tant als seus components més veterans com a les noves generacions.

Paral·lelament, més enllà de la dimensió estrictament domèstica, i en aquest cas a nivell municipal, la biblioteca cassanenca, comptant amb el patrocini de la Caixa, sempre fou un espai d'acollida. Suposo que tots recordeu a la Maria Coromines, la bibliotecària, que amb la dedicació i la professionalitat que la caracteritzaren sempre va saber guiar-nos i aconsellar-nos adequadament en aquell petit antre de saviesa i de coneixement. Així mateix, també em ve a la memòria que a començaments de la dècada dels anys seixanta, la Colla Excursionista Cassanenca havia establert la seva pròpia biblioteca a casa de Robert Anglada, el carter. Se n'encarregava la seva filla Rosa, i bona part dels llibres eren d'en Joaquim Mundet, d'en Narcís Maymí i de la mateixa Rosa Anglada.

Una de les publicacions que, lògicament, no ha faltat mai a cap biblioteca de la vila, és la revista Llum i

Guia. Si sóc sincer, probablement és en aquelles sales plenes de prestatgeries i de llibres on vaig entrar en contacte amb aquella publicació que llavors s'intitulava Luz y Guía. Poc temps la rebriem a casa, quan encara vivia a casa els pares, de manera que aquesta publicació local m'acompanyaria sempre més, a mi i als meus.

Suposo que fou a la dècada dels anys vuitanta, quan la revista ja havia fet un recorregut de més de quaranta anys i havia arribat a l'entorn dels 450 números, quan vaig entossudir-me a aplegar la totalitat d'una col·lecció que en aquells moments, en el si de la biblioteca familiar, era incompleta. Em vaig adreçar, sobretot i especialment, als sogres –Joan Rich i Lola Bosch– i a la tia Teresa –Teresa Rich– els quals, com si fossin bibliotecaris d'una època remota –això sí, una mica desordenats– em proporcionaren bona part del material que em mancava, la major part exemplars dels anys quaranta i cinquanta. Amb tot, però, encara no havia completat tot el vast recorregut de la publicació local. Ho vaig aconseguir, finalment, gràcies a la generositat de Manel Miralles i de Joaquim Mundet, de manera que, a les portes del proper mes d'octubre d'enguany, en què sortirà el número 800, sento una satisfacció profunda així com una espècie de vertigen, suposo que igual com podeu sentir molts de vosaltres, en prendre consciència del pas dels anys, uns



anys tanmateix que tenim aplegats i ben recollits, com si fossin un tresor preciós, a les pàgines d'una revista que s'entossudeix a seguir complint aniversaris tot contribuint a preservar una crònica local inestimable.

Quan m'assec a la sala d'estar de casa i admiro aquesta quantitat ingent de volums enquadernats de color vermellós on hi he rel·ligat els meus estimats Llumiguies –des del primer fins al darrer– em sento molt afortunat, perquè sé que tinc a l'abast una clau de proporcions gegantines a tots aquells esdeveniments del passat que formen part de la nostra memòria col·lectiva.

Joan Maymí Coloreu



transjuncà,s.l.

Ctra. Provincial, 89
Tel. 972 46 00 92 / Fax: 972 46 33 13

17244 CASSÀ DE LA SELVA
(Girona)

De la revista Llumiguia a Cassàdigital.cat, fent un cafè

La vida ens porta per camins atzarosos, plens de boniques i subtils coincidències. Jo, granollerí de tota la vida, acabaria vivint a Girona a finals dels anys 90 per mirar de treure'm una carrera universitària. I mentrestant, per mirar de costejar les despeses i poder-me pagar alguna que altra farra vaig començar a treballar com a tècnic informàtic, on cada dia voltava amb cotxe per diferents racons de la província gironina amb la intenció de resoldre problemes informàtics amb un tornavis i amb més voluntat que habilitat. I tot i així encara me'n sortia prou bé... Així va ser com vaig conèixer Cassà. Aquell poble que s'havia de creuar fent una enorme essa per dins del casc urbà, ple de cotxes, ple de fum, i parant en un munt de semàfors, si és que tocava anar a fer feina cap a la costa. Encara faltaven anys perquè es fes la variant, de manera que un dia vaig provar de tallar per l'interior, a veure si podia escurçar la ruta, i em vaig topar amb el portal d'un edifici que em va sorprendre. Era un portal completament rodó i hi posava 'bon rotllo'. Era -i és- un bar cafeteria. Vaig trobar un aparcament a la Plaça de la Coma i vaig dirigir-me cap allà per descobrir aquell lloc, i de pas, fer-hi un cafè. Des d'aquell dia, cada vegada que em tocava anar cap a fer feina a la costa tenia parada obligatòria al Bar Bon Rotllo. Cassà havia passat de ser un lloc gris i ple de cotxes a ser el lloc on tenia la meua estona de cel fent un cafè tranquil.

La meua vida va continuar, però la meua carrera universitària va discontinuar, i me'n vaig anar a viure a Barcelona. Allà vaig continuar merdejant per Internet i fent amics virtuals, que amb el temps es van anar convertint en amics reals. Tan reals que al final uns quants ens vam acabar ajuntant i vam crear una empresa de projectes web, malalts com érem tots d'Internet. A l'empresa la vam anomenar Tirabol, en honor al ball de la Patum de Berga, tot i que ningú era d'allà. Però el nom ens semblava bonic, nostrat i sonava bé. I casualitats de la vida, un dels amics virtuals -també real- i soci de l'empresa era en Gerard. En Gerard de Cassà de la Selva. Concretament, de Llebrers de Baix. Així va començar la meua segona relació amb aquesta bonica vila.

Als inicis de l'empresa no teníem del tot clar què volíem fer. Desenvolupàvem petits projectes basats en la gestió de continguts, que era el què millor dominàvem, però fèiem una mica de tot. Quan un dia en Gerard em va dir que un tal Codolà de Cassà li havia demanat si podíem fer un web d'una revista del poble que es deia Llum i Guia vaig pensar que sonava molt a missa, però que podia ser molt interessant, perquè començàvem a tenir certa experiència en la creació de diaris digitals. Quan vaig conèixer en Codolà en persona, només li vaig posar una condició (a veure si colava) per fer el projecte, i era que, si us plau, canviessin el nom de Llumiguia per alguna cosa més actual. S'hi va avindre de seguida, i diria que vam trigar menys de 2 minuts a decidir-nos pel nom de Cassà Digital. Era fàcil, s'entenia, i no generava cap ambigüitat. Ara bé, recordo que pel logotip ens vam allargar una mica més... perquè quina és la icona de Cassà? Primer vam provar amb un gos, però quedava una mica estrany. Però quan ho vam provar amb una alzina suera no vam tenir cap dubte. Ja teníem la imatge gràfica de Cassà Digital creada i a punt. La resta ja va anar venint sol.

Cassà Digital va estrenar-se l'any 2008 -podeu veure la portada de Llumiguia que ho anunciava-, i va ser un dels nostres primers diaris digitals. No el primer, però sí el primer d'una nova sèrie que estàvem a punt de començar, i que amb els anys ens portaria a fer fins a un centenar



de diaris digitals, aportant valor, coneixement i experiència amb la intenció de fer de crossa a la digitalització de tota la premsa comarcal i de proximitat catalana que amb el canvi de mil·lenni no ha tingut més remei que adaptar-se als nous temps. L'evolució i el creixement de Cassà Digital va ser tan bona, que justament l'any passat en vam fer una renovació integral, amb una maqueta adaptada a dispositius mòbils i amb moltes altres millors que ajudarien i facilitarien la seva tasca de comunicació.

Encara recordo quan va tocar presentar el web en la seva estrena, que l'amic Codolà em va fer venir a la Biblioteca de Cassà per explicar a la gent lectora de Llum i Guia què havíem fet i perquè ho havíem fet. Que la gent entengués aquesta aposta i aquest canvi de cicle. I sabeu què en recordo especialment d'aquell dia? Doncs que abans d'entrar a la Biblioteca vaig anar un moment al Bon Rotllo, que està just al davant, a fer un cafè tranquil. Perquè la vida ens porta per camins atzarosos, plens de boniques i subtils coincidències, que hem de saber aprofitar i gaudir.

Joan Camp / Director comercial de Tirabol



Una revista de tota la família

Que Llumiguia ha estat una revista familiar en el més ampli sentit de la paraula ho evidencien els dos escrits que acompanyem que han preparat en Joan Carrera i el seu fill Xevi (a la foto de la dreta) que, a més de lectors, han estat molts anys col·laboradors de la revista.

QUAN JO TENIA 17 ANYS...

El naixement del actual "LLUMIGUIA" va ser l'any 1944, quan jo tenia 17 anys i feia un any que havia deixat els estudis de primària al col·legi la Salle de Cassà de la Selva. Recordo també que ja festejava la que seria la primera esposa, la Rosa Bosch Mercader, nascuda el 19 de febrer de 1926 i que va morir a Barcelona al 25 de febrer de 1979.

Perquè faig referència a aquest records? Doncs perquè el germà de la meua difunta esposa era en Josep Bosch Mercader "en Pitu", que crec que va ser un dels fundadors de la revista "LUZ Y GUIA" -ja que aquells temps era obligatòria escriure en "castellano" la Lengua del imperio espanyol-.

Si no vaig equivocat l'antic "LUZ y GUIA" va iniciar-se on l'antiga "ACCIO CATÓLICA de Cassà, situada en un edifici a prop de la farmàcia Frigola.

La meua més gran afecció al "Teatre Amateur" va iniciar-se quan anava als "Hermanos" i això han significat les meues cròniques al actual "LLUMIGUIA" i això m'ha fet recordar els inicis de grans directors teatrals, en Josep M. Xifró i en Narcís Negre, un grandíssim record per ells dos (ACS).

Desitjo permolts anys i llarga vida a l'anostra revista Llumiguia.



Joan Carrera Triola

ESPORTS, BÀSQUET I ENTREVISTES

Com passen els anys...! 75 anys de LLUMIGUIA i ja arribem al número 800. Recordo que quan era petit a casa meua i en la família molts hem sigut col·laboradors de la revista LLUMIGUIA: el meu oncle i padrí, en Josep Bosch Mercader (en Pitu), que sempre escrivia articles, al meu pare en Joan Carrera Triola que feia les cròniques del futbol i que encara de tant en quan escriu algun article sobre el teatre. Jo mateix vaig començar de molt jove en les cròniques del bàsquet; primer va ser en Joaquim Massa, més tard, amb en Xevi Miralles... I ara aquest últims anys: he fet entrevistes a les que havien sigut pubilles de Cassà; en celebrar el 50è aniversari del F.D.Cassanenc fent entrevistes a persones vinculades a l'esport del Foment; i últimament a persones grans que són del poble o que han viscut al poble de Cassà. I també seguim amb el bàsquet en general del F.D.Cassanenc i

de la Salle Cassà (anys enrere del col·legi Puig d'Arques).

Gràcies al LLUMIGUIA tinc tota la història del Bàsquet de Cassà de la Selva; cada mes faig fotocòpies de les cròniques, dels retalls de diari i fotos que surten del bàsquet i ho guardo en una llibreta (cada temporada), ho tinc des del 19 de març del 1968 que es va inaugurar la pista poliesportiva del F.D.Cassanenc.

Pel fet de tenir tota aquesta documentació, alguns nois i noies m'han vingut a demanar informació sobre el bàsquet, per tal de poder fer el treball de reserca.

Espero continuar fent de col·laborador i més ara que estic jubilat.

Que la nostra revista continuï sortint cada mes... I per molts anys!

Xavier Carrera Bosch

MARTA BASSOLS

ARRANJAMENTS DE ROBA

Vores a mà i a màquina
Cremalleres
descosits
Etc...

C/ Horts 36
Tel 972 461855
Cassa de la selva

HORARI TALLER
DILLUNS A DIVENDRES
TARDA- 4h a 8
DISSABTE
MATÍ- 10h a 1h

Fa més de cent anys...

Alguns records, retalls de premsa...

EL IDEAL - 21 DE FEBRERO DE 1903. LA CANTINA DEL MANSO XIRGU.

Los republicanos de CASSÀ DE LA SELVA celebraron este año el aniversario de la República de 1873 con una gira campestre a la que acudieron unas 3.000 personas. Debido a la iniciativa del Sr. Barnés. Se levantó al Mas XIRGU la cantina. El señor Barnés regalo 50 embutidos, 50 panecillos, y 50 cuartillos de vino... Todo lo recaudado se entregó a la Sociedad Benéfica Liberal de Cassà

EL AUTONOMISTA. 10 DE ENERO DEL 1904. CASSÀ DE LA SELVA (IMATGE DE LA DRETA)

.../... "Brillante resultado la velada literaria-musical celebrada por el coro La Tenora en el Teatro Círculo Recreativo. Media hora antes del teatro estaba al completo, había una gran iluminación. La junta de la Sociedad presidía el acto.

Cantarán las bonitas piezas *Els pescadors*, *Salut als cantors*, *L'Emigrant* El mas al revés.

Usaron la palabra los señores siguientes: D. Sebastià Oliver, dedicando un recuerdo al iniciador del cor D. José Vilaret. D. Domingo Vidal, ... el Sr. Vidal Font D. Juan Crus, D. Jorge Mavmí. D. Manuel Torres, D. Pedró Arenas. D. Eduardo Vilaret (protector), habló el Presidente Tolosa. (En Manuel Tolosa i Surroca va ser-ne President)

La muchedumbre abandono el local y encaminándose con lentitud hacia la casa del alcalde saliente Sr. Francesc Baus Dalmau (alcalde de l'I de gener del 1902 a l'I de gener del 1904), ante la qual la coral la Tenora efectuó una serenata.

¡Cual desengaño el del "Orfeó Catalunya" que se creía dueño del campo y se veía rey empuñando el cetro del canto de esta vila".

Mestriño

Cassà de la Selva, 5 de Enero del 1904

EL AUTONOMISTA. 3 D'ABRIL DEL 1909. CASSÀ DE LA SELVA

Se presenta una moción al Ayuntamiento para que no se pongan luces al balcón del Ayuntamiento al pasar las procesiones religiosas... el Alcalde dimitió por razones de salud. (L'alcalde era Francesc Vidal i Saló)

EL AUTONOMISTA. 31 D'OCTUBRE (1907/09?)

Hi ha unes fotografies referents a l'Orfeó Catalunya de Cassà de la Selva.

Mossèn Gabriel Garcia: Director de l'Orfeó Catalunya de

EL AUTONOMISTA

ir las cualidades de observador de rico lenguaje y hermoso autor. Así no ha sido necesario *Marines* y *boscajes* para el temperamento del notable pro-

Lo que hay es que podrán apreciar las realidades, leyendo reunidas en narraciones. cuadros como *En Garet* en la al están magistralmente descri- bres típicas del pueblo de Bla- mo *Jacobé*, admirable ya por la samente dramática del asunto, de luz y de colores, con que está de la costa catalana, puede figu- miento asomo de exageración, al res: prosistas que ennoblecen á oler, Massó y Torrents, Case-

ifjes forma parte de la publica- vende al precio de 3 pesetas. ios á los que aman de veras la la buena literatura.

consejos de Costa

nos unitarios de esta ciudad no zo los consejos que el gran Cos- cientemente publicada. rte de la epístola que se refiere á eben observar los republicanos

is tomar nota de esta declara- carla ni autorizaría una excisión aunque me constara por presien ella vendría inmediatamente la in ella no se instauraría nunca. le? Pues no son palabras, porque historia de la caída de la unión in su día por mí. Será bien, será ; pero eso soy yo. Quien quiere me tome; y si no que me deje. l despenadero; pero todos juntos! Si alguna vez lo que hacen los bien á uno y cree que no debe rirlo, que se quede calladamente oes ni ruido, con una sencilla umo, sin pretender fundar igle-

itistecho el ilustre político. Sus) seguidos al pie de la letra. La monia reina entre los republica- a localidad. De nada sirvieron las gunos monárquicos pusieron en idirlos. n con personalismos. Si algo hay aeda ser motivo de agitaciones y go no trasciende al público. ¡Bue- es cuando precisa más cohesión ahora es cuando la conveniencia ja obrar con prudencia, reflexi- ntamente.

> cultos los republicanos de esta tir los incalificables hechos que el nombre de Valencia. Así, no deje de hacerse caso aquí de las hace en la aludida carta.

progresivas del pueblo, incluso el ayuntamiento.

En representación de la prensa me hallaba yo. La junta de la sociedad presidía el acto.

Cantáronse las bonitas piezas: *Els pescadors*, *Salut als cantors*, *L'Emigrant* y *Lo mar al revés*.

Usaron de la palabra los señores siguientes: D. Sebastià Oliver (miembro de Junta y Con- cejal electo) exponiendo el objeto y la importancia de la sesión, y dedicando un sentido recuerdo al iniciador del coro, señor Vilaret (D. José). Como siempre.

D. Domingo Vidal (corista) enérgico y breve, se portó bien.

El Sr. Vidal y Font, (corista y miembro de la Jun- ta) leyó un hermoso y concienzudo trabajo del se- ñor Botet (D. Domingo), que gustó mucho. En él se decía como los obreros no deben pensar en su re- dención interín los domine el odio y no los una el amor, ó lo que es lo mismo, mientras no estén consolidados.

D. Juan Cruz, (corista), abogó por el fomento de la coral sociedad, y por la paz entre los hom- bres, representada por el mútuo amor. Retórico.

D. Jorge Maymí, (corista,) relevó las excelencias del canto y de su higiene, diciendo ser muy pocos los cantores que mueren físicos. Bien.

D. Manuel Torres, (corista y miembro de Junta) trató casi el mismo tema que el señor Maymí, ha- blando de las dulzuras y bellezas del canto en un sencillo pero bien pensado escrito que leyó.

D. Pedro Arenas, (protector), abundó por la armonía entre las clases sociales, única fórmula del general bienestar. Feliz.

D. Eduardo Vilaret, (protector,) fué precedido de una salva de aplausos. Hizo notar las relacio- nes que existen entre el Arte y la Libertad, dicen- do ser éstos hermanos, y presentando por modelo de su tesis al artista pueblo griego. Muy bien.

Todos tuvieron frases de los para el Arte y los artistas de la voz, entre los que se distinguió como pocos don J. Anselmo Clavé.

Este primer acto terminó con las gracias que el presidente señor Tolosa, dirigió al auditorio por su asistencia, empezando en seguida el

EPILOGO DE LA FIESTA

La muchedumbre abandonó el local y encami- nóse con lentitud hacia la casa del alcalde salien- te señor Baus. ante la que *La Tenora* debía hacer una serenata de gratitud, por la honrada gestión municipal de dicho señor.

La luna enviaba sus rayos de plata, cubriendo la tierra de una suave claridad, que realizó en gran manera el edificante cuadro. La temperatura, á pesar de la estación, no era rigurosa. Los hombres envueltos en sus capas y gabanes, y las señoras en sus paletós y boas escucharon con fruición otras dos piezas que se cantaron; tras las cuales el ex-alcalde, en nombre propio y de la mayoría re- publicana del pasado Consistorio, dió las más ex- presivas gracias á *La Tenora*, que no cesó de re- cibir elogios (así como su Director señor Sanz, y la Junta Directiva) de todos, tirios y troyanos, sin excepción.

¡Cual desengaño el del *Orfeó Catalunya*, que se creía dueño del campo; y se veía rey, empuñando el cetro del canto en esta villa!

MESTRIÑO

Cassà de la Selva 5 Enero 1904

40 Anys
d'Experiència ens
avalen



Construïm idees!!

La feina és la nostra garantia!

VOLS FER OBRES?

Reforma
Obra nova
Assessorament tècnic
Restauració de masies
Renovació de banys i cuines
Venda de sòl industrial a Cassà i Campllong

Per a més informació: 972.46.35.23



JOSE VILARET Y VILA

progenitores, aún cuando los hijos hubiesen atiborrado la cacería.

Y, pues, la moralidad de nuestra vida, que les permite vivir al trabajo que les permite vivir, pues vienen de padres trabajadores, que han podido subvenir a todas las necesidades de su instrucción que ha avivado su desgracia, emancipándoles de tutela por haciéndoles gozarse con libertad por su propia conciencia.

La desgracia taponera se hicieron crónicas, si la transformación que los niños van imprimiendo hallasen resistencias en estos industriales y obreros, y en estos de riqueza genuinamente pareciese de esta comarca, emigran a mejores regímenes o más adelantadas las condiciones de vida, no por una regresión lamentable que produjera una regresión del carácter de estos industriales?

endemos que todo industrial, todo fabricante mejoras en la fabricación de aquel que acepta con exposición de los adelantos que puedan hacer arrastrar la industria taponera, hace un te sueldo la industria taponera, en esta comarca, y que cuantos, en presencia probable de tal industria, estuiera de dar satisfacción al ansia de dar nuestros obreros, establecimientos, trabajarán más por el progreso de nuestros conciudadanos predicando para mejorar las costumbres a modo de fomentar la riqueza abundante, para la y dando medios abundantes, para la educación y la instrucción pública.

DOMINGO BOTET.

19 de Marzo 1903.



La villa de Cassà de la Selva ha dado pruebas de mayor cultura que muchas otras poblaciones de mayor categoría, y su Municipio ha demostrado más patriotismo que la inmensa mayoría de las corporaciones políticas y administrativas de España.

Hace unos diecisiete años el vecindario de Cassà de la Selva, considerando insuficientes e incompletas para la buena educación de sus hijos las escuelas públicas municipales, que respaldaría la fundación de un colegio privado, que respaldaría la mejora a las necesidades de ese centro agrícola e industrial. Alentados y dirigidos los casanenses en tan noble empresa por su ilustre compatriota, el



Número 2 y 3

Suplemento Literario mensual

Febrero y Marzo de 1903

Editor: Dario Rahola Llorens

S. A. de la Imprenta: Plaza Independencia, 9, Prol., 1.ª

CASSÀ DE LA SELVA

carretera de Girona a San Feliu de Guíxend al viajero, una población llena de por su aspecto demuestra ser hija de una multitud de hombres fuertes, que en

cruza al paso con los cultos obreros que en las horas de asueto corren a gozar un momento de las incógnitas dichas del hogar, no duda que se halla en una de esas poblaciones en cuya mente no hay sombras del pasado, en cuyo espíritu no hay más que esperanzas en el porvenir, en cuyos ojos hay la visión clara de la ciudad nueva de los soñados.



Vista general de Cassà de la Selva. Villa de 3.200 habitantes. Dista de Girona 12 kilómetros. Produce cereales, vino y aceite. Su principal industria es la del corcho. (Fotografía de A. Mauri).

rebelión constante contra el destino, labran su felicidad enérgicos y perseverantes. Es la hermosa villa de Cassà cuyo grabado va al frente de estas líneas.

El que pascas por sus calles siempre llenas de la luz del sol y de la alegría que da el bienestar a sus habitantes; el que a un lado y otro ve levantarse las blancas moradas de sus laboriosos hijos, siempre limpias, sonrientes siempre; el que se

res que ha de crear el esfuerzo humano.

¡Qué contraste entre éste pueblo, blanco por fuera y azul por dentro, y aquellos otros pueblos por dentro negros, negros por fuera!

El fanatismo engendra esa oscuridad y esa tristeza de las poblaciones tenebrosas; el espíritu democrático, progresivo y libre levanta en las campiñas esas comunidades de hombres que como

Cassà de la Selva

Orfeo Catalunya.

Escrit de Xavier Montsalvatge

Robert Rich, mestre tripler.

Joan Vidal, mestre barítons.

EN SIDRO CALZADA

Molts recordareu en Sidro Calzada, barber, que vivia al començament de les Barraquetes, on posteriorment hi va viure la família Albert-Masgrau davant del carrer de la Llet. També havia treballat de cambrer al Centro. Era una home apersonat, força ple, amb una bona panxa. Un dia estava esperant a la seva filla a l'escola i hom li va preguntar: "Sidro que esperes nen o nena?" : I ell que li va respondre: "Res, aquest és el meu natural."

EL COSTUM DE BLASFEMAR

Acabada la guerra es va instaurar una sanció per blasfemar. A un carrioter que el matxo no li volia tirar, i en presència d'un burot se li va escapar "Me cago amb la mare que et va parir!"

El burot es va veure amb l'obligació de multar-lo

"Noi ho sento, són cinquanta pesetes".

El carrioter li va donar un bitllet de vint duros mentre s'anava "paleiant" amb el matxo que es feia el sord.

EN MER, EL COLL BONI I EN VADÓ D'AGULLANA

Al costat de can Xebra, al carrer de Girona, on avui hi viu la família Cienfuegos-Cerezo, hi viuen tres homes solters: en Mer, el Coll Boni i en Vadó d'Agullana, que subsistien poc més que de caritat. En Collboni havia treballat a cal Sillé de carrador. Recordo que quan al barri hi havia alguna gallina malalta, pensem que al pati de cada casa hi havia un galliner amb un mínim d'aviram, conills, ..., els avisaven i els hi donaven perquè la

matessin, la fessin bullir i: gallina per dinar!. La mare els n'hi havia donat més d'una.

EL CAFÈ DE L'AGRÍCOLA

Acabada la guerra del 36-39, es va inaugurar aquest cafè a on avui hi ha la farmàcia Frigola al carrer Major a tocar la Coma i era el cafè del Sindicat Agrícola Sant Isidre. Va durar un temps que a cal Sillé no hi anava tanta gent. El meu avi Narcís Maymí Pica, el de cal Sillé, mentre carrava els taps de suro, cantava: "Avui els pagesos no volen venir, se'n van a l'Agrícola i a cal Noi Martí".

Recopilat per: Joan Maymí

Reproduccions d'imatges de: Arxiu de la Biblioteca Pública de Girona Carles Rajola i de l'Arxiu municipal de Girona



El perquè del nom de la Plaça de la Coma

Recordo que anys enrere havia sentit explicar que la plaça de la Coma portava aquest nom per la cessió d'uns terrenys que va fer al municipi el propietari del mas Comes el qual tenia la masia, a la banda nord-oriental de la plaça, on avui hi ha la casa coneguda popularment per can Benet, al final del carrer Barraquetes. Si aquest era el motiu per aplicar aquest nom a la plaça sembla que s'hauria d'haver anomenat plaça d'en Comes o de can Comes, servint el nom del generós donador i no alterant-lo amb el de Coma.

Si busquem l'etimologia d'aquest mot que té diverses accepcions i escollim la que té un significat d'accident orogràfic, es constata que segons Coromines (DECat), COMA prové de CUMBA = "vall" o "valleta" i és un mot arreladíssim en els dominis del francès (combe), occità (comba), gascó (coume) i és comú arreu del domini del català i abundantament documentat des dels orígens de la llengua. El seu significat arreu és el mateix "vall poc fonda".

El mas Comes i les 13 vessanes de terra que hi tenia l'any 1733 uni-

des a la masia limitaven per ponent, en part, amb Domingo Xiberta, amb en Pere Monràs i amb en Jaume Carbó i Aygües; pel nord les tancava el curs del torrent del Castell; per l'est afrontaven amb terres de Narcís Grahit; i pel sud les limitava el camí públic de Cassà a Monells i a la Bisbal. Per tant el que avui és el final del carrer Barraquetes, tot el carrer Indústria i part del carrer de La Bisbal tancaven pel sud la finca del mas Comes; pel nord, ho feia el torrent indicat; per ponent, els límits indiquen que entre can Comes i can Monràs hi havia la casa d'en Domingo Xiberta que, pel nord, l'envoltava l'hort d'en Monràs i aquest, també pel nord, el tancava en Jaume Carbó i Aygües, la qual terra s'eixamplava fins al torrent del Castell; per l'est limitava amb en Grahit que tenia una peça de 4 vessanes que anava de l'indicat torrent (nord) a l'avui carrer de La Bisbal(sud); per l'est el tancaven les terres del mas Carbó de Les Serres i, per l'oest, les del mas Comes.

Bé amb el descrit fins ara es veu com a mitjans del segle XVIII més enllà de can Comes tot eren conreus

amb algun petit clap boscós fins a trobar el mas Carbó.

El nom de plaça de la Coma donat a aquesta superfície triangular de poc més d'una vessana i mitja (1,63 vs.) sembla evident que derivaria precisament de la documentada Coma del Castell o Coma de Cassà que ho és des dels segles XIII i XIV. Aquesta coma o vall del Castell és drenada pel citat torrent del Castell que encercla per orient i sud el puig on hi havia el Castell i ara hi ha la masia de can Català del Castell. Si seguim els límits de migdia de la seva conca, veurem com des del mas Carbó de Les Serres, vers ponent, continuen cap al Firal i, en la mateixa direcció, segueixen cap al carrer Indústria al final del qual giren lleument cap a nord-oest seguint pel sud de la plaça de la Coma des d'on decanten llavors cap al carrer de la Mel, el carrer d'Ocata, la plaça de Mossèn Cinto, el carrer de Girona i travessen els carrers d'Avall, del Progrés i del Remei, continuant cap a can Palau i les antigues terres d'aquest mas que, vers ponent, arriben fins al carrer de la Via.

Cal fer referència a un camp de can

Un dibuix de la plaça de la Coma, aparegut a "La Il·lustració Catalana", al 1890.

Comes que era conegut amb el nom de camp de la Coma i comprenia la zona d'on avui hi ha la Carretera Provincial i des del marge esquerre del torrent del Castell, més o menys a l'alçada d'on hi havia la finca de can Masgrau o cal General al carrer Enric Coris, limitant amb terres d'en Grahit, baixava pel que avui és la carretera de La Bisbal i Provincial, fins a trobar els límits ponentins ja indicats de la finca. La seva propietària, la viuda Comes, l'any 1857 establí diverses peces de terra del camp citat, a diferents adquiridors que, pel nord, afrontaven amb el torrent del Castell i, per migdia, en un camí de carros. Això indica que la carretera de Girona a Sant Feliu tot hi haver-ne iniciat la seva construcció l'any 1851 encara no havia arribat a aquest indret de Cassà de la Selva. En altres documents dels anys 1892, 1898 i 1923, referits a altres parcel·les del mateix camp de la Coma, ja indiquen que, a migdia, afrontaven amb la carretera Provincial i pel nord amb el citat torrent. Si ens preguntem com és que un camp de can Comes tenia el nom de camp de la Coma i no camp d'en Comes o de can Comes, és perquè senzillament el camp formava part de les terres compreses dins l'esmentada coma o vall que era el topònim antic i característic que donava nom a la fondalada. La plaça de la Coma en estar integrada dins la conca indicada és normal que se li apliqués també l'apel·latiu de coma igual com s'aplicava al camp indicat.

Mercès a un capbreu de l'any 1752 queden aclarides quines eren les cases i els seus propietaris que ocupaven la banda nord de la plaça. El capbreuant era en Pere Carbó i Ayguas i declarava que tenia a directe domini, pel domer de Cassà, el reverend Francesc Balaguer, cinc vessanes de conreu situades a prop de la vila les quals afrontaven a sol ixent amb Josep Comes, pagès del mas Comes. Al sud part en honor de Pere Monràs fuster; part en honor del magnífic Pere Puja-des, doctor en medecina, de la Bisbal; part en honor d'en Pere Llambí fuster; part en honor del mateix decla-



rant Pere Carbó; part en honor d'en Benet Carós; part en honor de Sebastià Barnés estudiant; part en honor d'en Grau Casanovas teixidor de llana; part en honor del mateix declarant que havia sigut d'en Gelabert anomenat camp de la Canamera. A ponent part en honor del declarant pel camp de la Canamera i part amb el camí que va de la vila de Cassà al Castell vell de la vila. Al nord amb l'anomenat torrent del Castell.

Manifestà que les cinc vessanes li pertanyien com a hereu universal de la seva mare l'Anna Maria Ayguas, muller del difunt Jaume Carbó, segons testament del 29 de juny de 1695 i a la seva mare li pertanyia com a filla i hereva d'Antoni Ayguas, difunt paraire, pel testament fet favor seu el dia primer de febrer de 1694.

En Pere Carbó i Ayguas tenia la seva casa amb hort al darrere que per migdia, igual que els altres veïns, donava a la plaça de la Coma. Les cinc vessanes de conreu tancaven per orient i migdia els horts de les altres cases de la plaça.

Hem vist que per orient limitava amb les terres del mas Comes (avui can Benet); per migdia amb l'hort del fuster Monràs, corresponent avui a can Serra; amb l'hort del metge Puja-des, avui part de can Trinxeria; amb l'hort de can Llambí, la part restant de can Trinxeria; amb l'hort del mateix Carbó, avui Cafè-Pizzeria 2012; amb l'hort d'en Benet Carós, avui una botiga de modes; amb l'hort d'en Sebastià Barnés, avui la BonArea; amb l'hort d'en Grau Casanoves, avui el local del Centre Recreatiu; d'aquí vers ponent

hi havia el camp de la Canamera que limitava per ponent amb el camí del Castell Vell de la Vila, avui Baixada de la Coma; per tant, a la data indicada, a partir del Centre Recreatiu, hi havia el camp indicat de gairebé una vessana. Els límits de ponent, part, afrontaven amb el camp de la Canamera i part amb el camí del Castell Vell; pel nord tancava la peça de terra capbreuada l'anomenat torrent del Castell.

Situant-nos al mig de la plaça i mirant cap a tramuntana eés fa comprensible on eren els límits situats en aquest punt cardinal a mitjans del segle XVIII.

Un altre punt a tenir en compte és la situació del camí del Castell que passant pel carrer Major en arribar a la plaça de la Coma es bifurcava i la limitava per ponent, prenent direcció nord, per on baixava fins a trobar el torrent del Castell que traspassava a gual. Per tant, seguint aquest camí amunt s'arriba a can Català del Castell, situat damunt el puig del Castell que antigament era conegut amb el nom de puig Delfí. Malgrat que del Castell no en queda cap vestigi queda evident on estava situat. Des de la bifurcació citada limitava la plaça per migdia el camí ral de Cassà a Monells i La Bisbal que, com s'ha dit, passava pel carrer Indústria, el carrer de La Bisbal i arribava a can Carbó de Les Serres; d'allà començava la pujada cap a Santa Pellaia a través de la serra del Gatellar situada a la perifèria del massís de les Gavarres, formant part del nostre municipi.

Joaquim Mundet



Yolanda Rodríguez Martínez, autora de la recerca genealògica fins a descobrir els seus orígens ganxons i cassanencs. A la dreta, Mayagüez, actualment amb prop de 80.000 habitants, la població on s'instal·là Grau Carbó Gispert a començaments del segle XIX amb la intenció de fer-hi fortuna.

Emocions repartides a banda i banda de l'Atlàntic

Les arrels cassanenques d'una família de Puerto Rico

Aviat és dit, però no tan fàcilment assimilat. Fa més de seixanta-cinc anys que, darrere el destí, abandonava el bressol natal. Des de llavors, tres coses he estat perseguint àvidament de Cassà de la Selva: la seva geografia que, tal com m'agrada de fer-ho en les obres d'art, em permet de resseguir – gairebé com si les palpés – les seves textures per explorar fins al més mínim detall tota l'esplendor de la seva bellesa; la seva història que, igualment com la dels pares i familiars, m'agradaria no arribar al capvespre de la vida sense haver-ne conegut els seus secrets més recòndits; i la seva gent, per continuar, com invisible cordó umbilical, estretament lligat al lloc dels

meus orígens. Els dos primers anhels me'ls ha satisfet a bastament LLUMIGUIA en aquests primers setanta-cinc anys de publicació; el tercer, malgrat que m'ho posa fàcil des de les innumbrables fotografies que em proposa mensualment, gairebé sempre resulta debades quan vull reconèixer de quina casa és cada una de les cares dels meus convilatans actuals. L'administració de la revista, però, sap sobradament, malgrat aquestes petites frustracions, amb quina ànsia espero – cada començament de mes – l'arribada del nou número. La meua més sincera enhorabona, per tant, per aquesta envejable efemèride I, si us plau, no defalliu. Gràcies! De seguida,

el tema que proposo.

A PUERTO RICO, CASSÀ DE LA SELVA AL COR

L'any 2013, després de sortir publicat el llibre "Can Carbó de les Serres, origen d'una extensa nissaga", des de diversos indrets geogràfics del planeta ens arribava una allau de comunicacions, després que moltes famílies havien endevinat que també ells provenien d'aquell llinatge i, naturalment, volien deixar-ne constància o nodrir-nos de valuosa informació perquè, en successives edicions, els tinguéssim molt en compte. Així des de Mèxic, Argentina, Estats Units, Filipines, França, Lanzarote, Santa Cruz de Tenerife, Menorca, Madrid, Burgos, Tortosa, Tarragona, València, Alacant, Barcelona, Sant Iscle de Vallalta, Sant Genís de Palafolls, Arenys de Munt, Blanes, Lloret de Mar, Darnius, Palafrugell, Sant Feliu de Guíxols, Amer, Campllong... I, ara, des de Puerto Rico. És veritat que, en un dels capitols, ja assenyalàvem que deixàvem a la sala d'espera moltes persones i famílies que, tot i saber que tenien el dret de figurar-hi, a causa de diversos interrogants irresolts els havíem hagut de deixar, dolorosament, aparcats per a una altra ocasió.

Aquest era el cas de la família Dausà – Delmàs, que havia emigrat a Estats Units i a Puerto Rico i hi prospe-

No facis el numeret si després no trobes el teu numeret preferit.

La Grossa

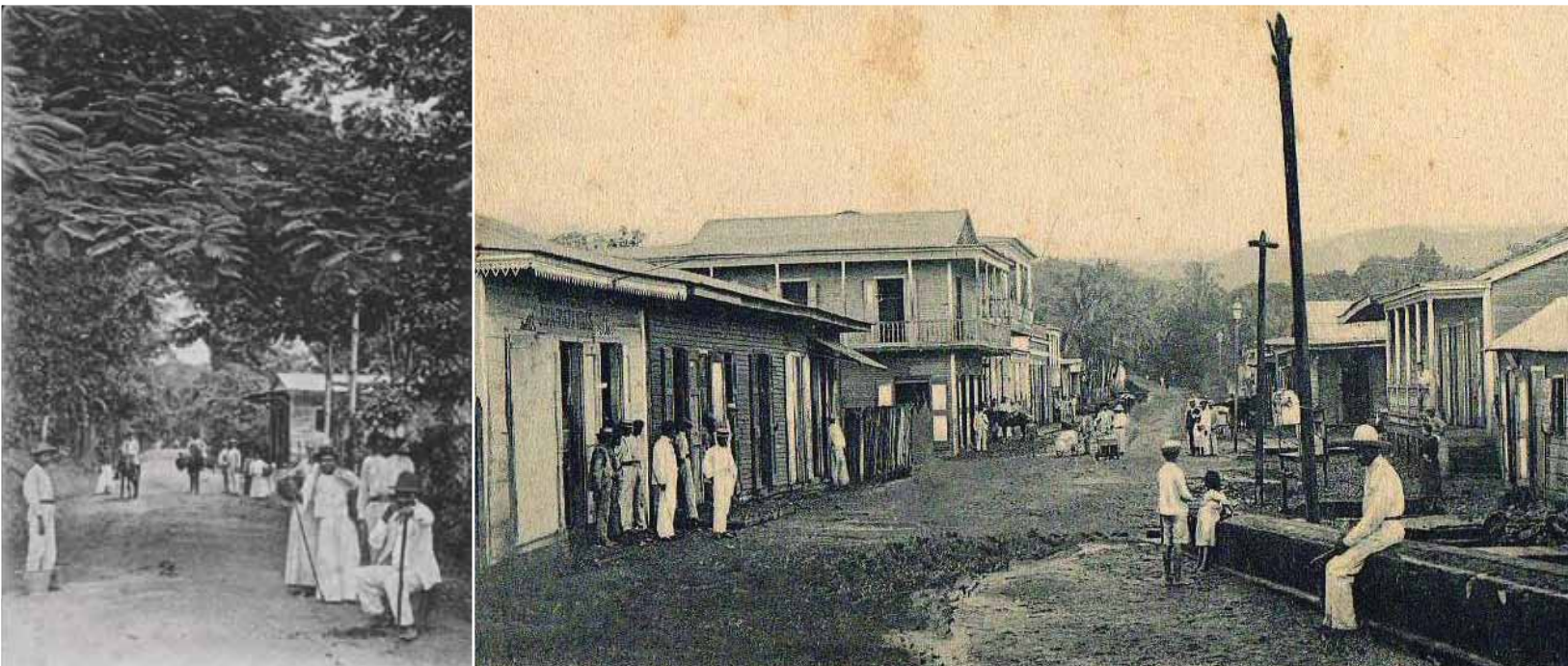
Guanya fins a 200.000€

foto i video

can

Psg. Vilaret, 33 17244 Cassà de la Selva
Tel: 972463973 - info@fotovideocassa.com

aniversari
75à



Escenes com aquestes són les que va contemplar i viure el nostre protagonista en arribar a Mayagüez.

raren (segles XVIII i XIX). Vam deixar, però, una pista oberta, perquè pensàvem que, després d'examinar els documents, hi aprofundiríem. Allà escrivíem: "El dia 19 de juliol de 1891, en aquesta església parroquial de Sant Martí de Cassà de la Selva, bisbat i província de Girona, el reverend Pere Pelegrí, prevere coadjutor, vaig batejar solemnement Artur, Enric i Lluís, nascut a les quatre de la matinada del dia 15 del mateix mes i any. És fill de Narcís Dausà, de Guamaya (Puerto Rico) i de Prisca Langüesa, de Borja (Saragossa). Avis paterns: Narcís Dausà, de Cassà, i Josefa Castro, de Guamaya. Avis materns: Manuel Langüesa i Teodora Biana, tots dos de Borja. Padrins: Salvi Carbó Maymí i Lluïsa Dausà Dalmàs, els dos de Cassà."

AVUI EL SOMNI D'UNA ALTRA FAMÍLIA PORTO-RIQUENYA AMB ORÍGENS CASSANENCS

El dimarts, 21 de maig de 2019, inesperadament rebíem aquest missatge, signat per Yolanda Rodríguez, tot fent-nos saber que, massa tard malauradament, s'havia adonat de les nostres recerques genealògiques. "No parlo el català –deia ella– però el llegeixo per les raons que ja endevinareu. Darrere la recerca dels meus ancestres, el passat setembre de 2018 vaig visitar Girona i especialment Sant Feliu de Guíxols, on coneixia que, durant segles, havien habitat els meus avantpassats. De retorn, vaig passar molt a prop de Cassà de la Selva, població de la qual, molt boirosament, sabia que la meua família en podia ser oriünda. Em va quedar gravada a la memòria la rotonda amb uns taps de

suro gegants. Des de llavors, visc un somni: veure amb els propis ulls i conèixer tots els detalls del poble que, ara sé, és el dels meus orígens familiars. Us puc garantir que no tardaré gaire a convertir el meu somni en realitat". Des d'aquella data, les comunicacions han sovintejat per poder treure tot l'entrellat del seu llinatge; comunicacions que ja han donat el seu fruit.

MATRIMONIS ENTRE EL MAS CREIXELL (ARA TORREMANSA) I CAN CARBÓ DE LES SERRES.

Amb aquestes aliances va començar la història d'aquesta família porto-riquenya que, més de quatre-cents anys després, descobreix joiosament i documentada les seves arrels a Cassà de la Selva.

Àngela Carbó (+3/8/1597), la púbbilla de can Carbó de les Serres es va casar amb Miquel Creixell (1550 – 1596) que, des del moment que passà a viure a la masia de l'esposa, va ser conegut amb el nom de Miquel Creixell, àlies Carbó, tal com es va convenir. Els fills de la parella, per aquest mateix conveni, assumiren, com a primer cognom, el de la mare.

Seguint el recorregut històric, descobrim que Miquel Carbó, un dels nés de la parella, habità la Torremanca (1640) en qualitat de pagès, masover i jover. Es casà en primeres núpcies amb Margarida Carbona (en el document no es determina el cognom de soltera) i, en quedar vidu, en segones núpcies esposà Magdalena Rovirola, vídua de Jaume Andreu. El seu fill Miquel, igualment com el pare, va viure una experiència similar i es casà en primeres núpcies amb Maria

Crosas (1661) i, en enviudar, amb Eulàlia Galzeran en segones núpcies (1674).

D'aquestes aliances matrimonials, sorgiren les famílies Carbó Torrent i Carbó Barnés que enllacen amb la genealogia de Yolanda Rodríguez Martínez, la comunicant porto-riquenya. La seqüència del llinatge comú, ella l'expressa així resumidament:

Joan Carbó Torrent (Cassà de la Selva) – Grau Carbó Carreras (Sant Feliu de Guíxols) – Grau Carbó Gispert (Sant Feliu de Guíxols – Puerto Rico) – Llorenç Carbó Vargas (Mayagüez, Puerto Rico); Joana Felipa Carbó, rebesàvia; Providència Carreras Carbó, besàvia; Carmen Teresa Rivera Carreras, àvia; Flor Nativitat Martínez Rivera, mare de la comunicant.

LA FAMÍLIA TEMPTIJA SANT FELIU DE GUÍXOLS PER PROSPERAR I HI ARRELA

"El 25 de maig de 1692, a la casa del senyor Paradís, pescador, en lo Arenal de Tueda de Sant Feliu de Guíxols, el reverend Jaume Feu, vicari del molt il·lustre abat, esposà Pere Carbó, fill de Miquel Carbó i de Maria Crosas, cònjuges de Cassà de la Selva, amb l'honesta Peronella Paradís, filla de Joan Paradís, traginer, i de Mariana Ruscada."

I, encara. "El 21 d'octubre de 1776, a la casa de Josep Rovira de Sant Feliu de Guíxols, essent-ne testimonis los reverends Josep Rovira i Josep Carbó, preveres, i amb llicència de l'il·lustre senyor abat, lo reverend Anton Matutano, prevere, esposà Grau Carbó, fill legítim i natural de Joan Carbó, pagès, i de Rosa Torrent, cònjuges, de la parròquia de Cassà de la Selva, però lo contraent



A l'esquerra, Flor Natividad Martínez Rivera, que va traspasar tota la memòria dels seus avantpassats ganxons i cassanencs a la seva filla Yolanda. A la dreta, alguns components d'aquesta família. D'esquerra a dreta: Grisela Martínez Rivera, que té al costat la filla de Mayra Martínez Rivera; Mayra Martínez Rivera que té a la falda la seva neta; Yolanda Rodríguez Martínez, Alma Luz Martínez Rivera, Luís Delfín Martínez Rivera i Grace Morales Martínez amb el seu nebot.

domiciliat a Sant Feliu, amb Maria Comadira, filla de Josep Comadira, mariner, i de Maria Anna Dalmau.”

Des d'aquests esdeveniments i molts d'altres de documentats, l'arrelament dels Carbó entre els ganxons va ser definitiu i s'ha mantingut fins a l'actualitat. Al llarg d'aquests segles, tanmateix, entre els ganxons trobem els Carbó com a pagesos, traginers, pescadors, mariners, mestres de cases, mestres d'aixa, comerciants, hisendats, indians, etc.

ALGUNS FAMILIARS ALBIRAREN NOUS HORIZONS

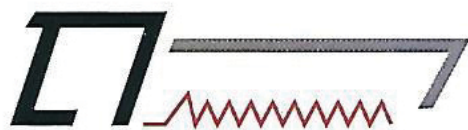
Òbviament el mar no els era desconegut i, per l'ofici d'alguns d'ells, fins i tot s'havia convertit en amic i aliat com a forma de vida. Gens estrany, per tant, que els cants de sirena d'Amèrica els seduïssin de ple. Ens

situem al primer terç del segle XIX.

Josep Carbó Martinell optà per Cuba i l'èxit fou espectacular. El 1859, en morir el seu pare Grau Carbó Comadira, rebé en herència tres cases a Sant Feliu de Guíxols. “Llavors – escriu Martín Rodrigo, a Indians a Catalunya – cregué que havia arribat el moment de mostrar públicament el seu èxit davant dels paisans. A l'estiu de 1859 comprà tres cases més situades entre el carrer del Mar i el de Sant Llorenç. Després les feu enderrocar per construir-hi un nou edifici on finalment s'ubicà el Casino Guixolenc. Tanmateix, en tornar a Catalunya, Josep Carbó Martinell no s'instal·là a Sant Feliu, sinó a Barcelona. I, a partir de 1867, començà a invertir en sumptuoses finques de la capital catalana. En suma, l'indià Josep Carbó Martinell desemborsà els darrers anys de la seva vida més d'un

milió de pessetes en la compra de finques urbanes a Barcelona, fruit del capital acumulat en la totalitat durant la seva dilatada trajectòria empresarial a Cuba, primer com a comerciant a Matanzas i després com a hisendat sucrer a Yaguajay. El seu fill i hereu, Josep Carbó Cantó, no va tenir la mateixa sort. El 1887, els seus negocis a Cuba estaven en situació de fallida i s'hagué d'endeutar. En tornar a Barcelona, els creditors obligaren Carbó a cedir les diverses finques que el seu pare havia comprat o edificat a Barcelona i que ell s'havia vist obligat a hipotecar. En aquelles dates, Carbó ni tan sols podia pagar a la seva madrastra la pensió de setanta duros mensuals que havia fixat el seu pare en el testament”. De moment, aquí queda interrompuda la recerca d'aquesta branca familiar. Per ara, no n'hem pogut saber més.

Grau Carbó Gispert, en canvi, optà per Puerto Rico. “El meu avantpassat hi arribà – explica Yolanda Rodríguez – entorn de l'any 1830 i s'establí a Mayagüez, coneguda també com la Ciutat de les Aigües Pures, en unes terres altes i fèrtils que miren la badia de Mayagüez (població molt semblant –puc dir ara que l'he visitat– a Sant Feliu de Guíxols). Es va casar amb una dona criolla, Juana Bautista Vargas Lugo. Ell no va aconseguir mai grans riqueses; diríem, més aviat, que va ser, un hisendat modest, dedicat al cultiu del cafè, la canya de sucre i els fruits menors. També va ser esclavista, com ho certifica el document abolicionista de 1872 on hi figuren els esclaus que s'acrediten com de la suc-



FUSTERIA EL CARRILET S.L.

C/ de la Via, 92 . Polígon Industrial . 17244 Cassà de la Selva
Tel. / Fax 972 461 380 . Eduard 699 932 063
info@fusteriaelcarrilet.cat . www.fusteriaelcarrilet.cat

aniversari
75à



A l'esquerra, el cementiri de Sant Feliu de Guíxols guarda les restes de Grau Carbó Comadira i del seu nét Josep Carbó Cantó. Sobre aquestes línies, l'antic tramvia de Mayagüez

cessió de Grau Carbó i que, en aquelles dates, estaven gestionant el seu alliberament, alguns dels quals van voler conservar el cognom de Carbó per a la posteritat. Actualment a Puerto Rico hi ha moltes branques familiars que ens sabem descendents dels Carbó ganxons i cassanencs, entre els quals força Carbó amb l'apel·latiu de l'africà per raó del color de la seva pell. Per a la nostra branca familiar, que tenia clara la seva ascendència ganxona, aquest 2019 ha estat i continua essent un any ple d'emocions perquè, després de molts anys de recerca, hem pogut retrocedir encara més en el coneixement dels nostres orígens, ara que també ens sabem cassanencs. Ens plau doblement d'haver-hi arribat en aquest moment tan singular en què la revista local LLUMIGUIA celebra els setantacinc anys d'existència ininterrompuda. Felicitats i fins aviat, quan convertirem el somni en realitat i ens passejarem pels carrers de la vostra vila!"

Xavier Carbó Cañiguer

Fotos i imatges: **Yolanda Rodríguez Martínez**



LAMPISTERIA GIRONA

Reparació de Calderes
(Servei tècnic propi)

AIGUA
 LLUM

AIRE CONDICIONAT
 CALEFACCIÓ

AIRE CONDICIONAT DE 3.000 frigories AA+ Super Inverter



Mod. FORCALI 832,30€



Mod. BAXI ANORI 892,80€



Mod. SAMSUNG FH5412 923,30€



Mod. DAIKIN INVERTER 983,55€



Mod. MITSUBISHI MSZ-DM35VA 953,30€



Mod. DAIKIN TXB35C 983,55€

EL PREU INCLOU LA INSTAL·LACIÓ + IVA

SOM UNA EMPRESA 24h. ATENEM URGÈNCIES

699 072 291 - 972 469 374
c/ Cervantes, 30 - CASSÀ DE LA SELVA

aniversari
75à

octubre 2019 · núm. 800 · Llumiguia 59

Lliurament del guardó Josep Dalmàs a Llumiguia

Un exemple de voluntarisme local que cal saber mantenir

Parlament llegit per la col·laboradora de la revista M. Dolors Godoy, amb motiu del lliurament del 15è guardó Josep Dalmàs a Llumiguia, l'11 de setembre de 2019:

"És per a mi una autèntica satisfacció ser l'encarregada d'agrair aquest homenatge que avui Esquerra Republicana ret a la nostra Revista local.

Una revista que des del seu naixement l'any 1944 fins avui dia, amb els conseqüents canvis de nom, ha tingut sempre un sentit totalment vocacional de servei al poble sense cap afany de lucre.

Aquelles cartes que un grup de joves d'Acció Catòlica ciclostilava per tal que els companys que estaven fora de casa fent el servei militar estiguessin informats dels fets del poble i a les qual batejaren com a "Círcular, es va decidir un dia donar-los-hi més abast ciutadà i passaren a dir-se "El coreo del Ausente":

La primera, amb una tirada de 100 exemplars, aparegué el novembre de 1943. Al cap de cinc mesos els promotors de la idea, empesos per Josep M. Vidal President dels joves d'Acció Catòlica decidiren convertir aquesta publicació en un periòdic local i el juny del 1944 sortia el primer exemplar. De fet la revista era el portaveu del Centre d'A.C. i es pogué publicar gràcies al fet que el Bisbe li va donar la consideració de publicació del Bisbat.

Per això el núm. 6, ja fet per impremta, portava com a capçalera "Suplemento de la Hoja Parroquial". Ja se n'editaren 225 exemplars que contenien gravats i fotografies i el núm. 51 ja passà a dir-se només,



M. Dolors Godoy en el parlament que pronuncià amb motiu de l'atorgament del guardó Josep Dalmàs a Llumiguia.

fins a l'any 1984, "Luz y Guía". Això sí, tot en castellà. No fou fins als anys 1979/80 que, quan, encara sota aquest nom, s'intercalaren escrits en castellà i català i, finalment, en el núm. 362 de juliol de 1981 ja, sota el nom de "Llumiguia", es féu tota la revista en català. Un llarg camí.

Durant els anys 1946/47 hi hagué

un veritable degoteig de Circulars del Ministerio de Información de Girona recordant-nos que no podíem imprimir cap escrit, dibuix o fotografia que no hagués passat la censura i calia donar el nom i cognom dels que signessin amb pseudònim.

Guardem les dues circulars més curioses de la censura avisant-nos que

MS manuel serra
Fabricació i exportació de Taps de suro per vi

Manuel Serra, sa - Pol. Ind. c/ Pla de l'Estany, 6-8 - 17244 Cassà de la Selva (Girona) Spain - Tel: +34 972 460 273 - Fax: +34 972 463 162 - E-mail: manuelserra@manuelserra.com

de repetir els fets clausurarien la revista: una per haver fet un escrit en català i l'altre per parlar de la Guerra Civil que sols es podia anomenar "Guerra de liberación o Cruzada".

EVOLUCIÓ EDITORIAL

Des del núm. 241 figurava com a editora de Llumiguia la Junta Parroquial d'A.C.

Per imperatius legals i fiscals calia que l'editora fos registrada i fou el juny del 1989, com consta en el llibre d'actes, quan es va celebrar l'Acte de constitució d'Editora Cassanenca i se'n redactaren els Estatuts i es féu arribar l'acta i els estatuts a la delegació de justícia

Crec que cal recordar aquestes persones, les pioneres de les cartes i els que varen crear la nova editora de la qual Francesc Nadal fou el primer president fins a la seva defunció el 1997. i en Pere Abellí, que ens va deixar el 1998 en fou el Secretari i en Joan Codolà, l'Administrador

Els són els qui es mereixen, per damunt de tot, aquest homenatge d'avui. Per això demano un fort aplaudiment per tots ells.

Jo vaig tenir el goig d'incorporar-m'hi en la segona reunió que tingué lloc el mes de desembre del mateix any i se m'assignà la Vicepresidència i la meua tasca era fer de Presidenta interina quan ens deixaren el Sr. Nadal i el Sr. Codolà. Hem de remarcar, però que la veritable ànima de Llumiguia i el que ha deixat més forta empremta ja estat el sr. Joan Codolà i Surís qui, a partir de la mort del sr. Nadal assumí la responsabilitat de la Presidència, l'Administració i la Gerència de la revista.

El 1994 el seu fill Joan Carles accepta dur les tasques de redacció i hi incorpora a Eva Arderiu i Pi que hi restà un any.

Al 1998 té lloc la sentida mort del fins llavors Secretari, sr. Abellí i la srta. Guadalupe López que feia tasques d'oficina el va substituir com a Secretària d'Actes per transcriure i signar les mateixes. El 2003 la substitueix Meritxell Massa, filla del sr. Joaquim Massa, un dels assidus col·laboradors de la Revista.

El 2004 ens deixa el capità de la nau, el sr. Codolà. La Meritxell assumeix la secretaria i en Joan Carles l'administració i gerència i l'any següent la presidència; també hi entrar el sr. Josep Hernández com Assessor comptable i jo la Secretaria, administració i tresoreria fins el dia d'avui que he passat el relleu a la meua neta Alba que ho ha de compaginar amb la feina i els estudis.

I EL FUTUR?

I ara ve la pregunta que ens angixa: Quin serà el futur de la Revista? Hauré de dir prou com ho han hagut de fer tantes prestigioses revistes comarcals que per manca de gent voluntària han hagut de contractar personal, cosa que no han pogut assumir i han hagut de dir prou?

Us heu plantejat mai quina feina comporta fer la compaginació i maquetació de la revista i la recollida d'originals i els tractes amb la impremta?

Qui procura no deixa de banda cap comerç, empresa o indústria que comença, per tal de fer-los anunciants?

I permeteu-me un incís per agrair de manera ben sincera i contundent a tots els anunciants la seva col·laboració a la publicació de Llumiguia, sense ells seria molt difícil que continués sortint Llumiguia.

Qui porta la comptabilitat, demana

subvencions, imprimeix les etiquetes, les posa en els sobres i les porta a Correus? Qui posa les Revistes en els sobres quan arriben de la impremta? Fins que la salut i la mort els hi va permetre ho havien fet l'Assumpció Vilahur, la seva germana Concepció, en Narcís Dalmau i en Josep Arbussà. Recentment, en Joan Dausà i la Quimet, als quals agraïm el seu suport.

Tindrem mai un equip de reforç preparat per fer els relleus inevitables i tan il·lusionat com ho han estat tots els que han tirat endavant la revista aquests 75 anys?

Els que estimeu Llumiguia teniu la resposta. Nosaltres aguantarem tant com ens sigui possible.

Gràcies de nou Esquerra republicana pel reconeixement i per donar-nos la oportunitat d'explicar el nostre moment actual".

Maria Dolors Godoy

103.1FM
ràdiocassà

L'ALCALDE RESPON

Programa de Ràdio Cassà

Programa institucional mensual en què l'alcalde de Cassà, Robert Mundet, respondrà a totes les queixes, suggeriments i peticions fetes pels ciutadans.

Les peticions s'han de fer arribar prèviament per correu electrònic a **radio@radiocassa.cat**, al telèfon: **972 46 37 77**, per les **xarxes socials** (no es contestaran per aquesta via) o per escrit a l'emissora municipal.

La data d'emissió serà el **dimecres més proper al dia 15 de cada mes a les 13 h.**
 La reemissió serà el dissabte següent a la mateixa hora.

[@ajcassa/radiocassa](https://www.instagram.com/ajcassa/radiocassa)

Ràdio Cassà de la Selva | Placa de la Coma, 3 | 17244 - Cassà de la Selva | T. 972 46 37 77 | T. Publicitat: 972 46 00 05 (ext 131) | radio@radiocassa.cat

Amb el suport de:

Seguirà tota la programació a les xarxes socials

Racó de poemes

LLEGINT

M'agrada llegir, ma parla catalana
quan bufa rabiós el vent de tramun-
tana,

llavors la sento bé i em fa respecte,
i acullo els seus encisos amb l'afecte,

de passar per un món desconegut
encantat i ple de servitud,
els fulls van girant-se amb misteri
i el meu cor s'encén amb gran tem-
peri,

els minuts no saben esperar
i la ment encantada no sap plegar,
l'ànima està plena d'emoció,
i les nines lluen plenes de passió.

Són màgics els fulls i saben mirar
tenen la virtut de fer-se estimar,
de fer viure, fent després pensar,
de fer enyorar i després recordar.

Poema dedicat a la nostra revista
cassanenca Llumiguia, que durant 75
anys ha estat la llum que ha il·luminat
a la nostra població a mantenir viva la
nostra llengua. Ha fet de guia a gene-
racions de cassanencs que per diver-
sos motius: l'exili, el servei militar, la
feina, els estudis; han viscut allunyats
del poble i sense la tecnologia i els
mitjans de comunicació actuals, rebi-
en la informació i el caliu de la gent
de Cassà.

Moltes gràcies.

Enric Albertí Mias

Una visita al cementiri molt especial

La Lola tenia per costum, havent di-
nat, anar a fer un tomb pels camps
de la sortida de casa seva.

Li agradava omplir-se els ulls del cel

blau, de la gran volta oberta sobre
aquests i del verd que puntejava en
els camps de sembrats. Allò li omplia
el cor i els ulls i tornava a casa seva
amarada de llum i de colors.

En la seva passejada, de vegades,
entrava al cementiri per donar-hi una
ullada. També allà dintre del recinte hi
sentia més l'impuls de la vida que ofe-
ria a l'exterior i es detenia en alguns
ninxols dels quals coneixia els noms
dels difunts i les seves famílies i els hi
oferia algun record i pensament.

Un dia, donant el tomb per allí, es
trobà en un ensurt que de moment no
sabria de què es tractava, perquè era
una cosa totalment inesperada. D'una
tomba oberta sortien unes cames
amb unes sabates que es movien com
intentant sortir-se'n d'allà. La Lola in-
tentà recular però, sobreposant-se a
l'ensurt, preguntà tot espantada:

- Què hi feu aquí? Què us hi ha ficat?

- No dona! - respongué des de
dintre. - He vingut a netejar-me el se-
pulcre - i al moment saltà a fora, una
dona, tota mal pentinada, amb els ca-
bells a l'aire per l'esforç de netejar i el
cos, i el vestit, tot polsós.

- Quina manera de fer el bèstia -
li digué la Lola. - Ja hi ha els treba-
lladors del cementiri per fer aquesta
feina.

- No, no - continuà atrafegada la im-
portunada. - No ho fan prou net!

- Mal aventurat - la increpà la Lola.
- Vols dir que estàs bé del cap? - No
la coneixia a aquella dona, ni la com-
prenia tampoc.

- Cada una fa les coses com li sem-
blen. - Continuà tot espolsant-se la
roba. - A mi ningú m'ha de dir res
per cuidar-me dels meus assumptes.
Ara he d'arrencar aquests llepons que
creixen a la vorera i estarà tot enlles-
tit.

La Lola se'n va anar, deixant-la amb
les seves particularitats.

Quan va sortir del cementiri, va tro-

bar un empleat del recinte, l'enterra-
dor, que era una mica "especial" i li va
preguntar a la Lola:

-Que em necessiteu?

- No! - va dir la Lola. - Per ara, no!

- Ah! És que quan em necessi-
tareu, segur que no m'ho podreu dir.

- Crec que així serà - contestà la
Lola en tot fent-se la foteta. - Després
fes el que vulguis amb mi, com si em
vols empassar.

La Lola va sortir d'aquell recinte de
pau, a on també, de vegades, s'hi tro-
bava algú ben especial, i se'n va anar
a continuar el camí entre els camps
verds i el cel intensament blau.

Margarita Garriga Vidal

7a Diada solidària d'Oncolliga Cassà

Ja són 7 anys seguits que Cassà
respon i ens demostra que any rere
any se solidaritza amb la diada de la
Fundació Oncolliga. Saber que Cassà
respon així, ens encoratja a poder
pensar en la 8ena diada.

Aquest any vam començar els actes
un dia abans, on el grup d'havaneres
Cabotatge ens va delitar amb un fabu-
lós concert, al teatre del centre cul-
tural, i on tots els beneficis van anar
íntegrament al programa "guapes i
valentes" de la Fundació Oncolliga.

L'endemà i de bon matí vam seguir
amb la multitudinària participació tant
de la bicicletada com de la caminada,
que, sens dubte, ens demostra que
Cassà ja espera cada any aquestes
activitats, on a part de fer esport es
col·labora amb l'entitat.

Donar també les gràcies a l'Enric,
el rector de Cassà, que va dedicar la
missa de les 12h per als familiars i
malalts del càncer.

No podem deixar de banda l'Esbart
Dansaire que va oferir una actuació a

El meu racó

Flor eterna

Et regalo una flor,
enredada amb un vers,
pintada amb les meves paraules
perquè no mori, mai més.

Perquè visqui en el record,
preciosa i acolorida,
amorosa i resplendent,
de entre totes, la més bonica.

Melosa i perfumada
delicada i poderosa,
persistirà en el temps,
lluïnt encisadora.

i entre totes les demés,
es realçarà afavorida,
lliure eternament
tot i essent la més petita

M. Carme Ariza





totes les persones que es va aplegar a la plaça de la Coma. I després a totes les famílies que amb els seus fills segueixen la cercavila de gegants fins al pavelló polivalent. Un cop allà vam superar les 550 persones en el dinar solidari que com cada any és un dinar amb molts voluntaris servint i ajudant a tota l'organització.

Moltes gràcies a tots els músics i artistes que van voler amenitzar aquest dinar i sobretot volem donar les gràcies a tothom per tota la participació i col·laboració. No ens cansarem mai de repetir que els importants en aquesta diada sou vosaltres, els que veniu, els que participeu i feu que cada any puguem recaptar molts diners per la Fundació i així invertir-los en la millora i ajut pel malalt de càncer.

El resultat econòmic d'enguany, i que va íntegrament al compte de la Fundació, supera els 10.000€. En aquests moments encara s'estan rebent aportacions! Això és d'agrair.

Moltes gràcies a tothom, voluntaris, col·laboradors, gegants, entitats del poble, entitat gastronòmica de Cassà, artistes, i molt especialment a tota la gent que forma part de la Delegació de Cassà, sense vosaltres la gent no



respondria com ho fa any rere any. Gràcies!

En aquestes pàgines de Llumiguia us oferim unes quantes imatges de la jornada.

Us recordem que si en alguna cosa us podem ser útils, estem a la vostra disposició al carrer del Suro, 1 (Antic tanatori). Ens hi trobareu cada dimarts de 18 a 21h.

Alfons Martin

Delegat Fundació Oncolliga Cassà de la Selva / tel. 669 861 463





Raciocini

Lluitar és fracassar

Sense gens de ganes, considerablement espès i amb un punt de molèstia m'obliga a escriure aquestes línies. Per primera vegada en aquesta supèrflua secció, el que vull dir, més enllà de ser pensaments que pul·lulen eventualment pel meu cervell, és potser quelcom que necessito treure'm. Però no per compartir-ho, només per recalcar-m'ho a mi mateix. Pur egoisme, quelcom que no hauria de sorprendre a ningú si no em llegeix per primera vegada.

Dubtar és fracassar. D'acord, molt bé, és una afirmació com a mínim qüestionable. Però què coi vol dir? Doncs evidentment el significat que cadascú li vulgui donar. Pel meu entendre és un dogma. Un dogma que indica com un ha de comportar-se davant la vida, per molt exagerat que pugui sonar. I és que dubtar és fracassar. Quan dubtes de tu mateix, ja has perdut. Tots, absolutament totes les persones estem plenes de dubtes, som hipòcrites i moltes vegades, alguns més que d'altres, fracassem. I és que a vegades el que vols senzillament no surt, per molt que ho intentis. És així, és el que hi ha i em sembla perfectament vàlid i just. Tanmateix, encara que el fracàs és pràcticament inevitable i tard o d'hora arriba en més o menys mesura, no ha de ser motiu per no intentar aconseguir el que es busca. S'ha de ser ambiciós dins les possibilitats i limitacions de cadascú.

Jo no sóc una persona religiosa. Admiro la fe, en reconec la seva labor i fins i tot la importància, però no crec en un suposat més enllà ni en res que tingui a veure amb la reencarnació. Desconec si hi ha quelcom més, si hi ha una energia superior. No ho sé, tot i que prefereixo pensar que no és així. Vull viure pensant que no hi ha res més, que el valor de la vida, que no el sentit, és el nostre, el que vivim, el del dia a dia. Així doncs, per mi, en realitat tot es redueix en una premissa molt trivial: només es viu una maleïda

vegada. Tots acabarem morint, d'això no se n'escapa pas ningú. Per tant, val més intentar ser feliç. És simple. O potser no tant. O de fet, gens ni mica. Sempre hi ha barreres, quelcom que surt fora del nostre control; limitacions que ens impedeixen ser, senzillament ser el que es vol ser. És complicat i molt personal. Per això no vull donar a entendre que tothom s'ho pot aplicar o que sempre funciona. No obstant això, crec que val la pena tenir aquesta filosofia com a model, com a eix vital. Dubtar és fracassar. Per tant no dubtis, creu. Creu en la teva puta capacitat.

I em fa ràbia. Sens dubte m'enerva i llegint el que acabo d'escriure em cabrejo amb mi mateix. Detesto veure-ho com un discurs motivacional, com quelcom que es pot resumir amb un: no et rendeixis, lluita pels teus somnis. Em sona ridícul, infantil i propi d'un idealista que encara no se l'ha fotut amb prou força contra el metafòric mur que és la realitat... però ho segueixo pensant. Ho segueixo veient coherent i viable. Segueixo creient que la inseguretat és l'arrel del fracàs propi i personal, de l'estancament.

Tal com he començat dient, aquest és, fins al dia d'avui, l'article més personal, l'únic que transparentment ha plasmat la meua opinió sense filtres, donant-me la llicència d'expressar-me d'una manera un pèl més grollera, més meua. Jo ignoro moltíssim i no seré mai portador de veritats irrefutables. Tinc clar que no sóc ningú excepcional. Però vull pensar que seguiré ferm en les meves conviccions, que potser acabaran mutant o canviant de direcció. Els dubtes venen, o potser sempre hi són, però seria una veritable llàstima fracassar per falta de fe en un mateix.

Pol Esteba Masjuan

UN LLOC PER CADA COSA I CADA COSA AL SEU LLOC

Fa 53 anys que casa nostra es al carrer Rosselló; pels qui desconeixin la ubicació d'aquest carrer, es troba al nord-oest del poble, al costat de la Urbanització can Cebrià, darrera la betzina B.P., des de la carretera no es veu, és un lloc que no és de pas ja que el nostre carrer no té sortida, expliquem això perquè creiem que moltes persones de Cassà desconeixen l'existència d'aquest lloc. Sempre havíem pensat que les empreses, sobretot les més grans, s'havien d'ubicar en un polígon industrial. Al costat de casa, o sigui adjacent amb les parets de casa nostra, existeix una activitat surera que ocupa uns 15.000m². És d'aquelles que se les qualifica de sorollosa, molesta i amb risc d'incendi, ja feia uns quants anys que funcionava il·legalment, ara fa uns dos anys que està legalitzada, aquest lloc no és zona industrial, doncs està qualificat de rústic. Val a dir que com a veïns som els més perjudicats, amb diferència, ja que els altres estan més allunyats.

Al nostre poble s'està parlant molt de "posar Cassà al mapa", doncs en aquest aspecte està molt ben aconseguit, us assegurem que ja podeu voltar per tot Catalunya que la quantitat de suro que s'emmagatzema aquí, especialment a l'estiu amb el risc que això comporta, no la troba-



riu enlloc. Si algú està interessat a saber-ne més detalls estem a la vostra disposició.

I per acabar volem repetir: Un lloc per a cada cosa i cada cosa al seu lloc. Si us plau!

P.T. i C. S.

Aplec de Sant Martí

El diumenge 10 de novembre de 2019 a la finca Can Violant de Mont-Roig (Km1 GI-6741), celebrarem el XXIè aplec de Sant Martí dels veïnats de Mont-Roig i Serinyà.

Programa d'actes:

10:30 Missa Solemne amb l'acompanyament de la Cobla la Principal de Cassà.

Tot seguit, mitja audició de sardanes amb la Cobla la Principal de Cassà.

12:00 Versions acústiques amb l'actuació de Crimage.

Com cada any, durant el matí hi haurà trencada d'olles i taula de dibuix per la mainada i la instal·lació del galliner de Sant Martí.

Durant l'acte s'oferirà torrada de castanyes amb degustació de vi novell i moscatell.

En cas de mal temps es celebraran tots els actes al Pavelló Polivalent de Cassà.

Organitzen: l'Ajuntament de Cassà de la Selva i els veïnats de Mont-roig i Serinyà.

ÚLTIMS ACTES DELS 30 ANYS DE CÀRITAS CASSÀ

Ja som a la recta final d'aquest any i això vol dir que també s'acaba la celebració dels 30 anys de Càritas Cassà. Ha estat un any per compartir moments de germanor, agrair la tasca feta durant aquests anys i per donar a conèixer la feina que fem a Càritas Cassà. El proper mes de novembre ve carregat d'un seguit d'actes:

- Dissabte 9 de novembre, acte commemoratiu dels 30 anys de Càritas Cassà. A 2/4 de 12 del migdia, a l'auditori Salvador Coma. Ponència central a càrrec de la Vicqui Molins, teresiana dedicada al món dels marginats. Porta per títol: La dignitat de la persona aparentment perduda en els marginats.
- Divendres 22 i el dissabte 23 de novembre, a tots els supermercats de Cassà, 12a edició del Gran Recapte d'aliments.
- Dissabte 30 de novembre per cloure l'any de celebració, excursió a Barcelona amb visita guiada al recinte modernista de l'hospital sant Pau de Barcelona (Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO). Tot seguit dinar en un bufet lliure i s'acabarà amb una visita al parc de la Ciutadella. Tots els actes són oberts a tothom. Esperem veure-us-hi!

Per qualsevol dubte o consulta us podeu posar en contacte amb Càritas Cassà a: caritascassa@gmail.com o a la Trav. del Passeig Vilaret, 17 (local 5) els dilluns de 3 a 5 o divendres de 4 a 5 de la tarda o al telèfon 686.82.79.16.

Hi esteu tots convidats!



SOLUCIONS ALS ENTRETENIMENTS (PÀGS. 165 I SEGÜENTS)

Mots encreuats 401

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	
1	E	X	T	R	A		L	L	U	M	I	G	U	I	A		V	U	I	T	C	E	N	T	S	
2	D	A	R				T	R	E	U	R	E	D	E	L	C	A	P		S	A	R	A	G	A	T
3	I	R	I	D	I	A	N	A			S	O	L	T	E	R	I	A		R	U	B	O	R		N
4	F	O	B	I	A		T	P	R			N	A	R			R	I	U	D	E	L	L	O	T	S
5	I	P	U	S		C	S		A	G	I	T	A	D	O	R	A		A	T	E	A			N	C
6	C		T	A	P	O		A	S	T		I	P	E	R	I	T	A		A	R	T		A	R	
7	A	S		C	O	N	D	I	C	I	O	N	A	R		C	O	L	L		S	R	A	V	I	
8	N	O	R	A	N	T	E	N	A		F	A	S		C	A	L	L	O	S		A	C	U	T	
9	T	T		R		R	O	S	C	A	R		S	A	L		L	I	N	I	A		O	J		
10		A	V	I		A	N	A	U		E	D	I	T	A	D	A		E	N	F	A	R	D	A	
11	T	N	E	D	I	R	T		L	O	N	A		A	V	E		U	T	I	L	I	T	A	T	
12	R	A	L		M	I	O	L	S		E	L	A	P	E		A	R	A	S	U	M			I	
13	E		E	M	B	A	L	A		T	S	I	V	E	R	P	M	I		T	I	S	O	R	A	
14	P	E	R	U	A		O	E	S	T		N	O	I	A		P	R	O	R	R	O	G	A	R	
15	A		I	N	T	E	G	R	A		O	I	R	T		P	L	E		E	I	N	A	M		
16		R	A	T	U	B	I	R	T		C	A	R		A	R	A		O	E	A	C	A	T		
17	F	E		E	T		E	I	R	E	S		I	N	T	E	R	I	N	E	S			D	O	
18	A	C	O	S		E	S		A	L		A	B	O	R	C	I	O		L		U	C	A	R	
19	R	A	L		O	R			P	U	G	I	L		A	A	A		G	I	R	I	N		N	
20	A		L	A	P	O	B	L	A	D	E	S	E	G	U	R		T	U	T	E	L	A		A	
21	O	N	A	N	I	S	M	E		I	R	A		I	S	I	D	R	E		G	O	R	G	S	
22		A	D	O	N	I		M	E	R	I	T	A	R		E	R	O	L	E	S		O	U	S	
23	I		A	D	A	O	B		R		O	S	T	E	N	S	I	B	L	E		A	V	I	O	
24	N	U		A	B	N	E	G	A	T		O	L	L	A		B	A			S	I	S	A	L	
25	I	D	A		L	A	N	I	D	S		P	E	L	S		L	L	E	D	O	N	E	R		
26	C	O	N	V	E	R	G	E	N	T		A	T		C	O	A	L	I	C	I	O		A	T	
27	I	L	L	E			A	S	E	F	O		I	R	U	C		E	X	C	A	V	A		R	
28	A		E	S	C	O	L	A	R	C	A		C	A	T	R	E	S		C		E	B	R	E	
29	D	E		T		A	A	R	R		L	P		M		E	N		O		I	D	E	E	N	
30	O	R	D	I	A	R		F	A	N	G	A	L		T		C	I	S	M	A		L	D	C	
31	R	E	S	T		G	E			A	S	I	L	L	A	B	I	C		A	R	A	L	I	A	T
32	S	S	S	S	S		E	M	P	R	E	S	A		C	E	S	S	I	O		F	A	R	T	

Sudoku 163

2	1	3	6	9	4	8	7	5
5	7	9	2	8	1	6	3	4
4	6	8	3	5	7	1	9	2
9	5	4	7	1	2	3	6	8
3	8	1	5	6	9	2	4	7
7	2	6	4	3	8	9	5	1
8	9	7	1	4	6	5	2	3
6	3	2	8	7	5	4	1	9
1	4	5	9	2	3	7	8	6

Sopa de lletres 401

A	V	B	D	W	Z	N	I	P	U	N	O	A	Z	F	X	S
X	N	W	T	R	L	Z	Z	F	L	E	I	F	S	O	L	H
O	E	S	P	E	R	T	A	D	O	R	B	I	M	L	K	C
N	L	P	V	O	F	R	R	R	F	T	A	U	F	Z	V	S
A	G	D	U	N	G	E	W	N	N	T	K	G	T	W	C	P
P	I	G	P	O	Q	Z	T	L	I	I	F	X	X	Q	S	I
K	Z	N	N	E	D	A	P	G	C	I	K	T	J	E	A	M
G	U	O	E	R	N	W	I	O	Q	U	I	Q	R	B	J	C
C	R	X	E	V	L	D	G	Q	L	V	R	J	Z	D	Z	A
C	S	F	I	N	Z	P	O	B	Z	S	P	H	S	P	Z	Y
H	O	L	Z	I	S	G	O	L	F	Z	E	R	D	S	A	Z
E	R	T	S	P	A	R	E	T	V	Z	D	R	O	H	B	T
I	R	T	A	A	F	V	R	M	Q	Y	A	I	A	G	F	U
P	A	K	U	M	D	E	B	W	Q	K	S	N	K	F	G	E

Joc proposat per Carles Torrent Pagès (pàg. 3):
(47x16+48), (48x16+32), (49x17-33).

Economia d'estar per casa (106)

La memòria de paper

En aquest número especial commemoratiu del 75è. Aniversari de la nostra revista, voldria aprofitar per parlar d'una altra revista, ara desapareguda, que en format de setmanari apareixia a Figueres entre els anys 40 i 70 del segle passat. Coincideix en els seus orígens amb Llum i guia, ja que ambdues sorgeixen d'organismes vinculats a Acció Catòlica. Vida Parroquial de Figueres, anomenada després "Vp", celebrava el seu número 1.500 cap allà el 1968, amb un extraordinari de Nadal, amb portada a color, molt poc habitual en aquella època, il·lustrada per una pintura de Dalí, concretament el Crist de la Tramuntana, evocant el poema de Carles Fages de Climent. L'elenc de col·laboradors és excepcional, encapçalats per l'aleshores bisbe de Girona, Narcís Jubany, escriptors i periodistes com Emili Casademont, Jaume Guillaumet, Joan Guillaumet, Carme Guasch, Jaume Miravittles, Montserrat Minobis, Montserrat Vayreda, Octavi Saltor o Josep Pla. Tots ells escriuen sobre Figueres, l'Empordà i el paisatge que els envolta.

En aquells moments la direcció de la revista l'ostentava Mn. Manel Pont que també ho era de Ràdio Popular de Figueres, emissora pertanyent al Bisbat de Girona, que posteriorment s'integra a la COPE.

Un dels aspectes significatius és la presència d'escriptors en català que conviuen amb d'altres en castellà, la qual cosa per l'època de la qual estem parlant, gairebé era una provocació.

Una de les coses interessants que té repassar velles edicions és veure l'evolució dels pobles i com, al cap d'anys, allò que era important, potent i font de riquesa ja no hi és.

Observo en els anuncis publicats, que la majoria dels comerços, petites i mitjanes indústries que en aquells moments eren ben vives ja no en queda res, la mateixa revista, i la radio tampoc hi són. Aleshores que ha passat? Els cicles econòmics queden reflectits en aquests retalls de paper. Una ciutat comercial, dinàmica, oberta i que feia ombra la mateixa capital, amb un esperit innovador i amb ganes d'obrir camí, es va anar apagant a poc a poc. Men-

trestant tant la mateixa premsa local es fa ressò d'aquesta davallada que comença els anys 80 i que encara no ha acabat, i que coincideix amb el despertar de Girona, amb l'empenta que li va suposar la recuperació de la universitat, el creixement de Roses, i el desballestament de les duanes de Port Bou i La Jonquera. Tot plegat va tenir la seva incidència en la vida econòmica, social i cultural de la capital de l'Empordà. Pels vincles que ha mantingut Cassà amb Figueres, sobretot per aquells que hi van passar alguns anys al col·legi de La Salle (allà es coneix com Els Fossos) potser recordaran la vitalitat de la ciutat, la rambla, i la vida cultural encapçalada per dues entitats, el Casino Menestral i la Societat Coral Erato, posteriorment s'hi afegí Joventuts Musicals i altres entitats, que amb les seves seccions de cine-club, teatre, esports o excursionisme. Poc de tot això resta, el paper n'és testimoni mut, però només és això.

De Cassà no en tinc tanta memòria, els primers escrits per a Llumiguia els vaig fer cap el 1.990, a proposta del recordat director Joan Codolà, amb qui compartíem ofici. També Cassà em va semblar una població dinàmica, molt activa i amb un potencial industrial encara prou potent, sempre tenint en compte els dalts i baixos que sempre ha tingut la indústria surera.

Després d'uns anys d'absència, en retornar, el panorama del poble era diferent, havia crescut, amb un notable nombre de persones emigrants, amb moltes entitats bancàries i molt poques empreses sureres supervivents, amb un comerç que ha anat desapareixent sense recanvi i amb unes entitats encara prou valentes i actives però que es quexen, i amb raó, que no hi ha relleu.

Vaig tornar a col·laborar amb Llumiguia, ara amb en Joan Carles com a director, i és un honor poder celebrar amb tots els lectors, col·laboradors i editors, aquests setanta-cinc anys d'una publicació que, justament, fa de memòria de paper.

Per molts anys.

J. H.

Casal de jubilats i pensionistes de Cassà de la Selva i comarca

AGENDA NOVEMBRE 2019

Diumenge, 3, tarda a les 5, ball amb Gemma i Lluís. Preu rifa: socis 3 €; no socis 4 €.

Dijous, 7, tarda a les 5, ball berenar amb botifarra, pernil salat, embotit o formatge. Música en viu a càrrec de David Magem (reserva de tiquets al casal) Preu berenar: socis 7 €; no socis 8 €.

Dissabte, 9, a les 2 del migdia, Castanyada 2019 al Pavelló Polivalent, amb dinar. Després un company ens farà passar una bona estona amb els seus acudis i ball amb Francisco.

Diumenge, 10, tarda a les 5, ball amb Xus, de Llagostera. Preu rifa: socis 3 €; no socis 4 €.

Dijous, 14, tarda a les 5, ball berenar amb truita, pernil salat, embotit o formatge. Música en viu a càrrec de Ferran Prunell (reserva de tiquets al casal) Preu berenar: socis 7 €; no socis 8 €.

Diumenge, 17, tarda a les 5, ball amb l'Andreu. Preu rifa: socis 3 €; no socis 4 €.

Dimarts, 19. Excursió a Isona. Promoció: 4 €

Dijous, 21, tarda a les 5, ball berenar amb botifarra, pernil salat, embotit o formatge. Música en viu a càrrec d'Àlex Peris (reserva de tiquets al casal) Preu berenar: socis 7 €; no socis 8 €.

Dissabte, 23 Excursió al Museu de la Patum de Berga

Diumenge, 24, tarda a les 5, ball amb Albert Roncerp. Preu rifa: socis 3 €; no socis 4 €.

Dijous, 28, tarda a les 5, ball berenar amb truita, pernil salat, embotit o formatge. Música en viu a càrrec de Jordi Bofill (reserva de tiquets al casal) Preu berenar: socis 7 €; no socis 8 €.

Horari d'hivern: els diumenges i festius el ball comença a les 5 de la tarda. El berenar es podrà encarregar fins el dimecres a les 19'30 h.

Preocupació per la indefinició de l'equip de govern de JxCat i PSC a Cassà

Esquerra Cassà mostra la seva preocupació per la indefinició de l'equip de govern de JxCat i PSC a Cassà amb el desenvolupament dels nous trams de via verda i la possible pèrdua de subvencions en aquests dos punts:

- La passada legislatura es va aconseguir una subvenció de 750.000€ pel desenvolupament de nous trams de via verda.

- L'equip de govern de JxCAT i el PSC va renunciar, al mes d'agost, a poder optar a una subvenció de fins a 400.000€, malgrat disposar del projecte per presentar-s'hi.

El mes de maig del 2016 es va presentar una moció conjunta que es va votar per unanimitat de tots els grups polítics, inclosa l'antiga CiU, per potenciar nous trams de vies verdes al municipi de Cassà de la Selva (foto superior).

Aquest va ser l'embrió pel desplegament del projecte de la nova via verda, que fins abans de les eleccions municipals sempre havia rebut el suport unànime d'Esquerra Cassà al govern i de l'antiga CiU a l'oposició.

El maig del 2019 es va aconseguir la subvenció de 750.000 euros per l'execució d'un nou tram de via verda, que obria nous trams, i unia Cassà amb els municipis de Sant Andreu, Campllong, Fornells i Llambilles.

Aquest projecte, a més, va ser valorat amb la millor puntuació de tots els projectes que es van presentar a aquesta convocatòria a Catalunya.

Finalment l'equip d'Esquerra Cassà va tirar endavant la redacció d'un projecte perquè Cassà de la Selva, de manera individual, pogués optar a una nova subvenció de la Generalitat pels plans de foment turístic, mirant d'aconseguir, amb un bon projecte com el que teníem, una quantitat més important de recursos d'altres administracions que podia haver arribat fins a un màxim de 400.000€ addicionals als recursos ja aconseguits.

Després de les eleccions calia seguir treballant i fent passos per l'execució del projecte i no perdre la subvenció. Des d'Esquerra Cassà, es van realitzar diverses reunions amb l'equip de govern i l'alcalde en les quals es va posar a disposició tota la informació, i com es preveia finançar tot l'import del projecte, inclosa la consecució de la subvenció de turisme.



Tanmateix l'equip de govern de JxCAT i PSC va decidir renunciar al mes d'agost a presentar el projecte, que ja estava redactat, de manera individual a les subvencions de la Generalitat pels plans de foment turístic i poder aconseguir així 400.000€ addicionals per finançar el projecte.

400.000€ per tant, que segur que no es podran disposar i que hauran de sortir, en bona part, dels recursos de l'Ajuntament de Cassà.

Malgrat tot, els responsables d'Esquerra Cassà de l'anterior equip de govern van exposar a l'alcalde la manera com finançar aquest important projecte a l'actual equip de govern, però tot i així el ple de setembre no va preveure cap partida per fer front a les obres d'execució d'aquest projecte.

Per tant no és cert que manquin recursos per fer-ho, finançar-ho, en part, a partir de subvencions era possible, i estava tot preparat per fer-ho, però l'equip de govern de JxCat i el PSC ha preferit o no ha volgut fer-ho, com a mínim de moment.

ELS BENEFICIS I EL RETORN DE NOVES VIES VERDES

A finals de setembre el Consorci de Vies Verdes de Girona va elaborar un estudi econòmic en el qual es quantificava l'impacte econòmic en l'economia gironina de les diverses rutes de vies verdes.

Els beneficis ascendien a gairebé 3 milions d'euros anuals, derivats dels visitants, productes i activitats econòmiques que s'articulen al voltant de les vies verdes i el cicloturisme.

Per tant s'acredita també el retorn que suposaria una inversió d'aquestes característiques per Cassà i els po-

bles de l'entorn. Que tal com hem explicat tenim possibilitat de realitzar i finançar si hi ha voluntat política de l'equip de govern de JxCAT i el PSC.

La demora en l'execució del projecte de la via verda pot comportar la pèrdua de la subvenció, cosa que suposaria perdre l'oportunitat de realitzar aquests nous trams i connexions de via verda, la qual cosa seria incomprensible tenint en compte que l'equip de JxCAT havia mostrat repetidament el seu suport al projecte al llarg de l'anterior legislatura.

Mala gestió o manca de dedicació en la gestió dels recursos de tots els cassanencs?

El 15 de juny de 2019, amb el canvi de govern s'havia executat un 32,92% del pressupost de l'Ajuntament de Cassà de la Selva. L'equip de govern d'Esquerra Cassà, va entregar un ajuntament econòmicament sanejat, i amb les despeses controlades. La qual cosa significa, que en total li quedava al nou equip de govern de JxCAT i el PSC pràcticament el 70% del pressupost per poder decidir i executar.

ALTRES PREOCUPACIONS

Tanmateix al ple de setembre vam observar algunes actuacions o afirmacions preocupants del nou equip de govern:

1. D'entrada ens preocupa que de les primeres decisions que prengui el nou equip de govern de JxCAT i el PSC sigui **l'increment de sous i retribucions** a determinades places de la policia municipal, àrea gestionada pel regidor del PSC. Estem a favor de la millora de les condicions dels treballadors de l'Ajuntament de Cassà, sempre que aquestes millores siguin per tots els treballadors i no només per uns llocs de treball en concret.

Volem remarcar que, en aquest punt, vam sol·licitar a l'equip de govern que retirés la proposta per estudiar-la i debatre-la amb deteniment amb la voluntat de posar tota la informació sobre la taula. Petició que no va ser escoltada i que va tirar endavant només amb els vots a favor de l'equip de govern, malgrat haver-nos informat d'aquesta proposta només dos dies abans del ple, i sense justificar-ne els motius.

2. Després de la insistència de JxCAT en ampliar els aparcaments públics la passada legislatura, ara re-

tards en l'execució dels nous aparcaments de la Carretera Provincial i del carrer Primitiu Artigas i del Carrer Hospital, malgrat disposar dels recursos per fer-ho. Esquerra Cassà també va posar de manifest al ple de l'ajuntament la demora en l'execució de les més de 100 noves places d'aparcament que estaven previstes des d'inicis del 2019.

A inicis de l'any 2019 es van ratificar convenis amb els propietaris de l'antiga fàbrica de suro Rich-Xiberta a la carretera provincial, i de l'antiga fàbrica Can Molinas que fa cantonada amb el carrer Primitiu Artigas i el Carrer Hospital.

A més també es disposen al pressupost de l'ajuntament dels recursos necessaris per poder executar les actuacions, malgrat això, a dia d'avui no s'han iniciat les obres en cap dels dos espais i per aquest motiu des del grup d'Esquerra es va posar de manifest la manca de voluntat de l'equip de govern de JxCAT i el PSC per solucionar el problema de l'aparcament tot i disposar de tots els recursos per fer-ho.

I constatant que no es tracta d'un problema pressupostari, la nostra sorpresa va ser en preguntar sobre la demora en l'execució de les obres del nou aparcament de la carretera Provincial a l'antiga fàbrica de Can Rich-Xiberta. El govern de JxCAT i el PSC desconeixia que disposava, reservats i previstos al pressupost de 210.000€ per executar aquesta actuació, i ens van respondre que no tenien recursos per poder desenvolupar l'obra. Immediatament els vam explicar que sí que disposaven dels recursos i vam haver d'indicar-li al regidor d'hisenda en quina partida pressupostària els tenien, efectivament, previstos.

Això mostra que el que realment passa és més preocupant: el nou equip de govern de JxCAT i el PSC, amb més de 100 dies, no s'han dedicat a conèixer amb profunditat i gestionar amb eficàcia els recursos de tots els cassanencs i cassanenques. No conèixer amb detall cada partida del pressupost és comprensible, però ignorar completament que es disposen de 210.000€ dels recursos de tots, que segons el govern "no havien vist", i més per una actuació tant rellevant com la d'ampliar espais d'aparcament és preocupant i denota una mala gestió dels recursos de tots.

3. En preguntar sobre les obres d'arranjament d'alguns panots del carrer Major, posant de manifest que amb l'actuació que s'havia fet encara quedaven molts panots trencats i que caldria finalment aixecar tot el carrer de nou més endavant, amb les afectacions al trànsit que això suposa, el mateix Alcalde, el Sr. Robert Mundet, **va reconèixer que es tractava d'un**

pedaç i que els recursos destinats a aquesta actuació s'hauran malgastat perquè més endavant caldrà reposar-los de nou. De nou una mostra preocupant.

4. **L'equip de govern de JxCAT i el PSC aprova adherir-se al Consorci de Benestar Social sense saber els costos que això suposarà:** al ple de Setembre, l'equip de govern JxCAT i el PSC va aprovar l'entrada de l'Ajuntament de Cassà al Consorci de Benestar Socials Gironès-Salt. Tanmateix es va proposar i aprovar amb els seus únics vots a favor ja que l'entrada a aquest organisme es fa sense saber ni haver negociat els costos que això suposarà per l'Ajuntament de Cassà.

Vam sol·licitar a l'equip de govern que ens detallessin els costos que suposaria l'entrada al consorci, cosa que no es va concretar. Veient això, vam demanar a l'equip de govern la retirada d'aquest punt, per tal de poder-lo estudiar amb deteniment, i concretar els costos. De nou, aquesta petició no va ser escoltada i van tirar endavant amb tots els riscos que això comporta.

Des del grup d'Esquerra Cassà, hem treballat sempre per disposar d'uns serveis socials de qualitat i que cobreixin les necessitats d'aquells cassanencs i cassanenques que més ho necessiten. Degut a les normatives i legislació actual, l'Ajuntament de Cassà no té competències per prestar l'atenció social, i ha de fer-ho a través d'altres organismes supramunicipals o els consell comarcals i en contraprestació assumir els costos que això representi.

Tanmateix, l'adhesió i l'entrada al Consorci de Benestar Social es fa sense saber què ens costarà a tots els cassanencs i cassanenques.

Per aquest motiu des del 2009, tots els governs, inclosos els de Convergència i Unió, hem declinat l'adhesió i l'entrada al Consorci, en ser impossible determinar el cost total d'aquests serveis.

Al nostre parer una decisió poc prudent, i que ens retorna a una manca de rigor en la gestió de l'Ajuntament de Cassà per part de JxCAT i el PSC, ja que no és prudent, tractant-se dels recursos de tots, adherir-nos o emprendre qualsevol acció que no sapiguem amb detall el que ens costarà.

CARRERS A LES FOSQUES

Les darreres setmanes nombrosos carrers, i alguns més d'una setmana seguida han quedat a les fosques. L'equip de govern de JxCAT i el PSC va atribuir-ne la causa a l'empresa encarregada del manteniment de l'enllumenat públic.

Tot i així, després de tants dies a les fosques, la responsabilitat no pot ser

només de l'empresa encarregada del manteniment, si no també dels responsables polítics de l'Ajuntament en el seguiment d'aquestes incidències.

EL REGIDOR DEL PSC CONSIDERA QUE LA REVISTA LLUMIGUIA TÉ Poca CREDIBILITAT

A poc més d'un mes per celebrar els actes de celebració del 75è aniversari del Llumiguia, el regidor del PSC, va comentar al darrer ple municipal, que "fa temps que no llegeix la revista Llumiguia" i "que li agradaria poder citar una altra font d'informació amb més credibilitat que aquesta".

Tota una declaració d'intencions envers una revista cassanenca i la seva tasca imprescindible de documentació, recull i difusió de tot el que passa a Cassà. Diversos regidors del grup d'Esquerra Cassà vam mostrar el nostre rebuig a aquestes consideracions, davant d'un sorprenent silenci absolut de l'equip de govern de JxCAT.

FINALMENT PUBLICAT "EL PACTE" ENTRE JXCAT I EL PSC: UN ACORD DE REPARTIMENT DE CÀRRECS I SOUS

Finalment, després de tres mesos d'insistència i poques hores abans del ple de setembre, sense anunciar-ho, van penjar al web de l'ajuntament el pacte escrit entre JxCAT i el PSC on queda palès que ha estat, fonamentalment, un repartiment de càrrecs: el PSC li dona l'alcaldia a JxCAT, i JxCAT li dona una regidoria i un lloc de treball durant quatre anys al número 2 del PSC (que no va sortir escollit com a regidor). Cap menció de pacte de programa de govern.

Un pacte de repartiment de càrrecs entre JxCAT i el PSC, fet de pressa i corrents per tal d'aconseguir l'alcaldia, i penjat a poques hores del ple, que van preferir fer abans de seure, oferir un pacte per escrit i mirar de parlar amb Esquerra Cassà (que va presentar-los una oferta concreta i escrita de programa i de govern), per mirar d'aconseguir un pacte que demanava tota la ciutadania.

Així mateix, caldrà analitzar amb calma el contingut del Pla d'acció municipal (PAM) que han presentat el mes de setembre, que d'entrada dista molt de ser un programa concret, ja que ni tan sols detalla els anys en què es volen fer les actuacions ni es detallen amb la concreció necessàries les accions que es voldran dur terme, denotant de nou aquesta deixadesa, fent les coses a última hora, que de moment hem pogut observar en l'actual equip de govern.

Esquerra Cassà de la Selva

Un pacte de govern transparent

En el ple de juliol el cap de llista del grup d'ERC, ens reclamava insistentment el contingut del pacte de govern. Els vam dir que els termes generals ja els havíem fet públics en la roda de premsa del mes de juny passat i que més endavant ja donaríem a conèixer els acords programàtics. I així ho hem fet. El dijous dia 26 de setembre vam penjar aquesta informació al web de Junts per Cassà i al web de l'ajuntament per què la pugui consultar qui hi estigui interessat.

Vam ser transparents alhora de fer l'acord i ens hem espavilat per presentar aquesta primera versió del Pla d'Actuació Municipal que recull les directrius que tenim ganes de desenvolupar al llarg d'aquests propers quatre anys tots els regidors de l'equip de govern. Volem fer memòria que en la passada legislatura, el pla de govern no es va fer públic tot just començar, sinó fins el mes de gener de l'any següent.

El que a nosaltres també ens agradaria que s'aclarís públicament són les converses que va tenir ERC amb el PSC l'endemà de les eleccions municipals i les propostes que els van fer. Pel que sembla es volia arribar a un acord concret per governar tot i proclamar als quatre vents que no volien tenir-hi cap relació. A nosaltres també ens interessa saber-ho.

EL GRAN PROJECTE DE LES VIES VERDES

En política cal mesurar molt bé les paraules per què sinó pots cometre errors de mal arreglar. Per aquest mo-

tiu donem la nostra versió dels fets.

Per començar cal que retrocedim al juny de 2018, quan es van aprovar les bases reguladores per a la concessió de subvencions a operacions de les entitats locals i determinats consorcis per a l'execució d'actuacions de vies ciclistes susceptibles de finançament procedent del Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER). És a dir, hi ha possibilitats de rebre una subvenció a nivell europeu per la implantació de vies verdes.

Al cap d'un mes es feia un Consell d'Alcaldes, reunió de tots els alcaldes del Gironès al Consell Comarcal del Gironès, on es va informar que les actuacions corresponents a la "Línia 2, Vies ciclistes en àmbits d'interès natural o cultural destinades principalment a un ús turístic", es coordinaran i es presentaran directament a través del Consorci de Vies Verdes. Per tant ja es deixa clar que qui coordinarà i presentarà documentació no serà en cap cas, cap Ajuntament.

En aquest moment ja es diu que qui pren la iniciativa és el Consorci de les Vies Verdes. Ho deixa clar el punt 3.1 de les bases reguladores de la subvenció de la RESOLUCIÓ TES/1849/2018, on s'expliquen les bases que regularan aquestes actuacions: s'especifica que poden optar a les subvencions regulades en aquestes bases les diputacions, els consells comarcals i els ajuntaments de poblacions de més de 20.000 habitants, així com aquells consorcis de què formin part ens locals que tinguin com a objecte i finalitat el manteniment, des-

envolupament i millora de vies ciclistes i la promoció del seu ús. L'Ajuntament de Cassà per tant no pot rebre directament la subvenció!

Mesos més tard, en el ple del mes d'octubre del 2018, es passava la Proposta de sol·licitud de subvenció del projecte VIA VERDA – TRAM CASSÀ DE LA SELVA a la convocatòria de subvencions per fomentar l'execució d'actuacions de vies ciclistes de les entitats locals i determinats consorcis susceptibles de finançament procedent del Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER) (RESOLUCIÓ TES/1849/2018, de 24 de juliol, ref. BDNS 410257).

Per deixar ben clares les coses, en el Primer acord de la moció ja s'especificava sol·licitar al Consorci de les Vies Verdes de Girona, que procedeix a la presentació davant del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya de la petició corresponent a l'execució del projecte VIA VERDA – TRAM CASSÀ DE LA SELVA. En el Segon punt d'acord, es delegava en favor del Consorci de les Vies Verdes de Girona perquè porti a terme tots els tràmits necessaris relacionats amb la petició esmentada en el punt anterior. I en el Quart, com es finançava: s'havia de finançar la meitat del projecte així com de la totalitat de l'IVA corresponent al total del cost del projecte.

La votació es va fer per unanimitat de tots els regidors, deixant clar des de l'oposició que calien altres vies de finançament per què sinó era un projecte de massa envergadura.



Atenem urgències
 972 42 42 46 | Anglès
 972 46 21 17 | Cassà de la Selva
 de dilluns a divendres



**CLÍNICA DENTAL
ESTACIÓ**

L'equip de govern d'aleshores ja havia encarregat el projecte del pas de la via verda pel centre urbà i del pas pels veïnats.

Hi ha les eleccions el mes de maig hi ha un canvi de govern. Per la documentació que rebem inicialment, sembla que podem optar a una subvenció des del Pla de Foment Territorial del Turisme del Departament d'Empresa i Coneixement de la Generalitat, que pot oscil·lar entre 350.000 i 400.000€. Per fer-ho, cal tenir redactat un Pla de Foment Turístic, que resulta que ja està encarregat.

El 17 de juliol se'ns presenta el treball de Promoció Turística de Cassà que s'ha d'adjuntar a la documentació que se'ns demana per a poder optar a la subvenció de Turisme de la Generalitat. Dos dies després, el 19 de juliol, rebem un comunicat que el Consorci de les Vies Verdes on se'ns comunica que presentarà un projecte de Pla de Foment Territorial Turístic conjunt pels 7 projectes que formen part de l'ampliació de la xarxa de Vies Verdes. El treball fet des de Cassà s'hi adjuntarà com annex.

El 23 de juliol hi ha una reunió a la Diputació i ens comuniquen l'import subvencionat pel FEDER. A més se'ns comunica que es farà una sola licitació i que aquesta anirà a càrrec del

Consorci de les Vies Verdes. També ens recorden que l'obra haurà d'estar acabada el 31 de desembre del 2020 si volem rebre la subvenció. I per últim, que cada poble haurà de fer el seu projecte propi i que si un Ajuntament se'n desdii, tot el projecte queda anul·lat. Per tant hem de treballar en equip amb els altres pobles que estem dins del mateix projecte: Campllong, Llambilles, Fornells de la Selva i lligar la connexió amb Sant Andreu Salou i Girona.

El president del consorci ens comunica que s'ha enviat la sol·licitud de subvenció al Pla de Foment, vinculada a la taxa turística, i ens aclareix que aquesta subvenció es dona a projectes superiors a 800.000€ i que la subvenció pot ser de 400.000€. En aquest cas, seria aquesta xifra a repartir entre els 7 projectes seleccionats.

Amb tota aquesta extensa explicació volem deixar clar que:

0.- El projecte presentat és molts ambiciós i pot representar un impuls en la promoció econòmica del territori,

1.- L'Ajuntament està dins un projecte comú amb altres pobles;

2.- La subvenció que se'ns ha fet arribar del fons FEDER és de 750.000€ per a tot el projecte;

3.- No hem deixat perdre cap subvenció en cap moment;

4.- Amb data 3 d'octubre tenim el compromís del president de la Diputació de revisar el no inicial (manifestat tan per ell com pel vicepresident Sr, Pau Presas) i fer-nos una nova proposta d'ajuda als municipis;

5.- Ens hem reunit varies vegades amb els alcaldes del mateix projecte i tenim clar que sense ajudes externes és difícil tirar endavant;

6.- El govern de Cassà treballa per tenir tota la documentació necessària per complir amb els terminis demanats i per això es va fer una modificació de crèdit en el ple del mes de setembre per pagar els nous projectes. Ja se'ns pot criticar però la partida destinada a treballs tècnics estava liquidada quan va entrar el nou equip de govern;

7.- La decisió que es prengui definitivament serà realista, possibilista i intentarà no perjudicar l'estabilitat presupostària del consistori; i per últim,

8.- Estem amatents a qualsevol altra proposta o presa de decisió que prenguin administracions superiors i organismes externs per ajudar-nos a finançar aquesta obra.

Secció local de Junts per Cassà



BELIGHTING
IL·LUMINACIÓ LED PROFESSIONAL

- Projectes d'il·luminació
- Estalvi energètic
- Il·luminació decorativa
- Il·luminació interior/exterior

@belightingled

Carrer de la Via, nº 114 - Pol. Ind. El Carrilet • 17244 Cassà de la Selva
Tel. 972478846 • info@belighting.es



L'alcalde, Robert Mundet (JxC), i el regidor Pau Presas (ERC), en dues intervencions al ple del mes de setembre. A sota una de les votacions de la sessió.



El sou del cap de policia i el Consorci, els temes més debatuts

Ple maratonià que evidència el desacord entre govern i oposició

Gairebé tres hores i mitja de ple per tornar de les vacances d'estiu demostren que els cent dies de gràcia ja han passat i els disset regidors que integren el plenari poden donar molt de joc si es manté el ritme d'intervencions que es va veure en el que es va celebrar el mes de setembre. I això que faltaven dues regidores de l'oposició (ERC) que haguessin pogut fer encara més ampli el punt de torn obert de paraules que entre preguntes i respostes es va allargar més d'una hora.

De debats, propostes contrapropostes n'hi va haver forces i de temes variats, des de les obres del carrer Major fins al projecte de vies verdes o la dimissió del cap de la policia local; però un dels temes destacat va ser el conveni de benestar social amb el Consell Comarcal del Gironès un tema que ja fa uns quants anys que s'arrossegava i que l'actual govern vol resoldre de manera urgent.

La sessió ja va començar evidenciant que no seria un camí fàcil per

a l'equip de govern de JxC i el PSC ja que van demanar que entres amb caràcter d'urgència una proposta sobre la valoració de llocs de treball i des d'ERC s'hi van oposar i van demanar que es treballés bé el tema i les conseqüències que tindria el canvi a la plantilla municipal i es deixés sobre la taula. La majoria de l'equip de govern va aconseguir fer entrar el tema al ple.

DIMISSIONI DURANT 22 HORES DEL CAP DE LA POLICIA LOCAL

A l'hora de debatre el tema, l'alcalde, Robert Mundet, va exposar que el treball fet per l'anterior equip de govern no tenia validesa ferma, tota vegada es va signar un preacord amb els treballadors que no era definitiu. Segons l'alcalde, el procés no estava acabat, ja que hi havia una valoració de llocs de treball i com que els treballadors no han pogut al·legar no es pot considerar definitiva. Mundet va reconèixer que no es tractava de

llençar la feina feta anteriorment sinó de culminar el procés correctament i per això no volien aprovar els complements previstos.

El regidor d'ERC Pau Presas va sintetitzar dient que "per concretar el que es tracta a la pràctica és incrementar el sou del cap de la policia i el sergent" i segons ERC no és el que els havien comunicat. Presas va recordar que l'11 d'abril d'enguany es va ratificar l'acord de la valoració dels llocs de treball amb els treballadors municipals amb el 80% dels vots a favor i es va fer la proposta de les places tal com es va acordar en l'anterior retribució prevista en la valoració dels llocs de treball. Segons ERC la proposta de l'actual consistori discrimina positivament aquests dos llocs de treball i per tant aquesta proposta trenca la coherència i el treball fet per aconseguir unes retribucions pactades amb els treballadors. Presa considera que aquest canvi significa un mal precedent per la gestió dels acords



S'ha analitzat els tipus d'incidències produïdes al llarg del darrer mes. El seguiment i anàlisi és necessari per adaptar les accions policials de forma que siguin més efectives en la seva resolució.

Iniciem un nou projecte a llarg termini que ha d'estalviar recursos i augmentar l'efectivitat dels cossos policials de la nostra població i de poblacions veïnes. El projecte de mancomunar els serveis policials de diferents poblacions comença per la iniciativa de l'Ajuntament de Cassà de la Selva i ja hem arribat amb acords amb les policies de Llagostera i Caldes de Malavella.

EL PSC DUBTA DE LA VERACITAT DE LA INFORMACIÓ FACILITADA PEL MATEIX AJUNTAMENT I PUBLICADA A LLUMIGUIA

En el ple del mes de setembre el regidor Marià Montsunyer va dubtar de la veracitat de la publicació Llumiguia en relació a una informació publicada el mes d'agost sobre un acord de Cassà amb les policies locals de Llagostera i Caldes de Malavella. Segons el portaveu d'ERC, Martí Vallès, aquest acord encara no s'ha arribat a fer i per això el regidor del PSC va dir que el que deia Llumiguia no era cert, afegint "que jo ja fa mesos que no llegeixo la revista".

Arran de la intervenció del regidor del PSC, diferents regidors d'ERC van sortir en defensa de la revista; en aquest sentit, Meritxell Rabionet va dir que no es podia posar en dubte la veracitat de Llumiguia una revista que "molts altres pobles no poden tenir i que existeix gràcies al voluntariat de les entitats". Rabionet va ser molt contundent dient que "menystenir el Llumiguia, no li passo i li recomano que el llegeixi i coneixerà més el poble on és regidor ja que quan li van fer l'enquesta de coneixement de Cassà no en va encertar ni una". També va

sortir en defensa de Llumiguia el regidor Josep Ferrer demanant respecte per a Llumiguia i la gent que hi escriu però l'alcalde va tancar el debat dient que des del consistori el respecte cap a Llumiguia és total però sense permetre més intervencions sobre el tema.

Per informar els lectors i comentar només el tema de la veracitat adjuntem un retall de la nota facilitada per l'Ajuntament en relació a aquest tema que va ser transcrit de manera literal, com s'ha fet des de fa anys a la secció Des de la Casa de la Vila, on es publiquen les informacions que ens facilita el mateix Ajuntament tal com tenim acordat i es va ratificar en una reunió amb l'alcaldia a inici del nou mandat. El responsable de comunicació que va facilitar la informació (via correu electrònic) a més era el número 2 a la llista del PSC a les anteriors eleccions i és el càrrec de confiança contractat d'acord amb el pacte de govern.

Des de la direcció de Llumiguia lamentem que s'hagi posat en dubte la veracitat de les informacions que es publiquen a la revista i encara més en un cas com aquest en el que ens limitem a ser transmissors de la informació facilitada pel mateix Ajuntament.

ENDESA RECLAMA 35.000€ A L'AJUNTAMENT DE CASSÀ

El ple va aprovar una moció conjunta en suport a la Llei 24/2015 i Contra el Tall de subministrament Elèctric a les Famílies amb Deute, per part d'Endesa i altres companyies. Al juliol es va rebre a l'Ajuntament de Cassà la carta de l'empresa ENDESA que especificava els deutes de diverses famílies vulnerables i que procediria al tall de subministrament a partir de l'1 d'octubre i no es pagava el deute. Endesa reclamava a Cassà 35.000 € i per això l'Ajuntament va aprovar la moció que entre altres acords, proposa instar la Generalitat a establir un conveni per regular la gestió del deute de les famílies en situació de vulnerabilitat social, així com exigir a Endesa que assumeixi responsabilitats per garantir els drets de la ciutadania en situació de vulnerabilitat al subministrament elèctric i garantir que ni aquestes famílies ni les administracions locals hagin de fer front al deute. Igualment la moció defensa la Llei 24/2015, de 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica, que el Parlament de Catalunya va aprovar per unanimitat, com a marc d'actuació conjunt i vigent a Catalunya. Per tant, ningú no pot tallar cap subministrament a cap família considerada vulnerable, d'acord amb l'article 6 de l'esmentada llei. Des d'ERC, el portaveu Martí Vallès va lamentar l'actitud de l'empresa elèctrica, ja que "no podem tolerar l'amenaça de privar d'un dret bàsic les persones més vulnerables".

als quals s'arribi amb el personal, tot recordant que no hi va haver cap al·legació ni d'altres grups municipals ni dels treballadors durant el procés d'exposició al públic.

Presas va insistir a demanar que es retirés el punt de l'ordre del dia per negociar-lo amb comoditat i amb tota la informació sobre la taula.

Marià Montsunyer (PSC), regidor de governació va destacar que l'acord esgrimit per ERC no estava complet ja que hi faltaven alguns tràmits i que allò era un preacord i que com que es volia actuar amb rapidesa mantindrien el tema per no dilatar la solució en el temps.

Mundet va tornar a insistir que no era un acord sinó un preacord, ja que hi faltava la signatura del secretari i la del responsable de recursos humans i que per tant no es podia considerar definitiu. Abans caldria passar-ho als treballadors i després tramitar-ho

amb recursos humans i al ple que serà quan el document tindria validesa. A més va recordar que quan l'anterior govern havia signat aquest preacord no van informar-ne l'oposició.

Durant el ple es va parlar de la polèmica de rerefons del tema que era la dimissió del cap de la policia local que dos mesos després de ser nomenat va presentar la dimissió... només durant 22 hores, ja que segons va confirmar l'equip de govern va retirar la renúncia, ja que no podia fer-la efectiva. El nou cap al·legà qüestions econòmiques si altres propostes de feina per demanar la dimissió i amb la proposta aprovada al ple es va tornar al cap i sergent de la policia local als sous del 2018 per al 2019 per aquests dos càrrecs.

DEBAT SOBRE EL CONSORCI DE BENESTAR SOCIAL

En el ple es va donar compte d'una

sentència en relació al contenciós amb el consorci de Benestar Social amb el Consell Comarcal del Gironès presentada el 2015 per la valoració de les despeses indirectes. La resolució judicial diu que com Cassà no està dins el consorci no cal reclamar i cal anar per una altra via. Per això l'equip de govern proposa que Cassà de la Selva s'integri dins el Consorci mentre que des d'ERC es va demanar que s'aturés aquest procés "fins que no sapiguem exactament el que ens costarà aquesta adhesió". El regidor d'hisenda Joan Ignasi Gisbert va recordar que ara es reclamaven 250.000€ a l'Ajuntament de Cassà i "tenim un deute que pot anar creixent ja que els serveis es donen i si no ho arreglem podem prendre mal". Helga Nuell va recordar que els costos dels serveis directes ja s'anaven pagant i que el dubte estava en saber quins eren els costos indirectes que mai no

havien estat aclarits des del Consorci i aquí s'havia originat la disputa.

Nuell va recordar que el fet que es reclami 250.000€ a l'Ajuntament no vol dir que s'hagin de pagar (en el mateix ple s'havia donat compte d'una sentència que desestimava una petició de l'exsecretari Domènec Valls que demanava cinc milions d'euros a l'Ajuntament) i que es tractava d'aclarir exactament el que es pagava.

Segons ERC el millor és no pagar fins no saber exactament el que costarà i els conceptes abonats; en canvi l'equip de govern considera que si ara el deute és de 250.000€ no es pot anar fent la bola més gran i entrar dins el consorci per posar el tema sobre la taula des del primer dia per decidir què es fa en el futur.

DISCULPES PER UNA PUBLICACIÓ AL WEB

En el torn dels informes d'alcalde i regidors el batlle Robert Mundet va demanar disculpa pública per l'aparició de dades referents a l'excalcalde Martí Vallès al web dels pressupostos participatius i va instar l'empresa que gestiona el procés a tenir més cura de les dades personals. I també va disculpar-se per no haver tramitat la invitació a la inauguració del curs del col·legi La Salle.

També l'alcalde va informar de les obres d'impermeabilització del pavelló del Foment, que es demanaria una auditoria independent sobre el nou enllumenat instal·lat al camp de futbol i va tenir un record per l'exconserge municipal Jordi Figueras, mort el mes de setembre.

SOBRE LES REMUNERACIONS DELS CÀRRECS

Igualment Mundet va informar del seu sou de 10.500€ anuals bruts, per assistència per ser membre del Consell Comarcal del Gironès i que també havia passat a formar part del Consorci de Vies Verdes, "a veure si podem desencallar alguns dels temes pendents al territori".

Des de l'oposició es va demanar si ara que era conseller comarcal l'alcalde deixaria la dedicació exclusiva i va recordar que el sou de Mundet passaria de 45.000 a 55.500 i seria superior al que cobrava l'anterior alcalde.

Mundet va insistir que el fet de ser al Consell Comarcal "no em traurà ni una hora de dedicació a aquest ajuntament", ja que una alcaldia com la de Cassà demana dedicació "24 hores al dia 365 dies a l'any i és el que tindran. I no ho poden posar en dubte"; i va recordar a Vallès "que vostè es va trobar en la mateixa situació", ja que treballava a la privada. Vallès va recordar

Els temes del ple de setembre

1. Aprovar acta ple municipal de 22/07/2019. S'aprova per unanimitat
2. Donar compte dels decrets d'alcaldia núm. 2019/1447 al 2019/1829. Es dona compte.
3. Donar compte de la sentència núm. 190/19 de desestimació del recurs contenciós administratiu interposat per Domingo Valls. Es dona compte.
4. Donar compte de la sentència núm. 636/2019 contra el Consorci de Benestar Social Gironès-Salt. Es dona compte.
5. Aprovar l'adhesió al Consorci de Benestar Social Gironès-Salt. Nou a favor i sis en contra
6. Aprovar augment del 0.25% del sou dels treballadors de la Societat Gestió Serveis Municipals Cassà S.L. Aprobat per unanimitat
7. Deixar sense efecte la dedicació parcial de la regidora Silvia Martí Suñer. Aprobat per unanimitat
8. Aprovar el Conveni de cessió gratuïta de bé patrimonial a Asset Gestió. Aprobat per unanimitat
9. Aprovar inicialment la modificació puntual núm. 16 del POUM i de l'Estudi Ambiental Estratègic. Aprobat per unanimitat
10. Aprovar inicialment la modificació puntual núm. 20 del POUM, Sòl Urbà Clau i2 de l'antic Peri Reliàble Aprobada per unanimitat
11. Aprovar modificació de crèdit

3sc 2/2019 Fons de contingència. Aprovada amb nou vots a favor i sis en contra

12. Aprovar modificació de crèdit 3sc 4/2019 Fons de contingència Aprovada per unanimitat

13. Aprovar modificació de crèdit 3sc 3/2019 Amortització deute. Aprovada per unanimitat

14. Aprovar modificació de crèdit 3ce 1/2019 Inversions financera-ment sostenibles. Aprovada amb l'abstenció dels sis regidors d'ERC i nou vots a favor (JxC i PSC).

15. Aprovar modificació de crèdit 3tc 02/2019 Transferència de crèdit. Aprovada amb l'abstenció dels sis regidors d'ERC i nou vots a favor (JxC i PSC).

16. Aprovar caducitat dels expedients sancionadors gossos perillosos Aprobat per unanimitat

17. Moció conjunta en suport a la Llei 24/2015 i Contra el Tall de subministrament Elèctric a les Famílies amb Deute, per part d'Endesa i altres companyies. Aprovada per unanimitat (estava presentada conjuntament)

18. Moció conjunta en suport a la 3a Vaga pel Clima del 27S i per l'Emergència Climàtica. Aprovada per unanimitat.

19. Tema urgent: Modificació de l'acord de la valoració dels llocs de treball. Sis vots en contra (ERC) i 9 (JxC i PSC) a favor

20. Informes d'alcaldia i regidors

21. Precs i preguntes

que ell no tenia dos sous públics "i aquí una certa diferència i això ho entendre qualsevol cassanenc". Mundet va dir que des d'ERC hi havia una doble vara de mesurar ja a més del cas de Vallès actualment el Sr. Presas també cobra de l'Ajuntament i de la Diputació, "i la passada jo mateix també cobrava com a regidor i al Consell Comarcal i cobrava assistències i que és el que cobraré ara".

Els regidors de l'equip de govern van fer un ampli repàs a l'activitat desenvolupada en cada una de les seves àrees

Ja en el torn de precs i preguntes els diferents regidors de l'oposició van estar especialment crítics vers l'equip de govern, començant per l'excalcalde, Martí Vallès que va començar demanant una mica més de rigor als seus successors a l'hora d'informar de la feina feta i que no costaria res que s'advertís que ho havia començat l'anterior equip de govern i compartir els mèrits de l'actuació feta; sobretot va mostrar la seva preocupació per alguns temes endegats pel seu equip i que consideren aturats com els apar-

caments a can Molina i can Rich, l'enllumenat de la carretera Provincial, el retard en els processos participatius, els dubtes en el projecte de les vies verdes o la reducció de personal a promoció econòmica.

Mundet va respondre que seria temerari i irresponsable si temes aprovats pel poble els tirés enrere o es deixessin enrere i que des del govern s'havien entomat els temes que hi havia sobre la taula i mirarien de resoldre's de la millor manera.

Tant l'alcalde com els regidors responsables van respondre a les demandes amb alguna sorpresa com quan el regidor d'hisenda va dir que no hi havia partida per fer un dels aparcaments i el seu antecessor Pau Presas li explicà que hi havia una reserva de 210.000 en el pressupost.

S'acabà el ple amb la intervenció d'un veí que advertí de possibles irregularitats en el rebut de l'aigua que cobra obres que ja haurien d'estar amortitzades.

Text: **Joan Carles Codolà**

Fotos: **Eduard Duran**

També es difon el Pla d'Actuació al web municipal

Es fa públic el pacte de govern entre JxC i el PSC

En el ple del mes de setembre des d'ERC es va tornar a demanar el contingut del pacte de govern PSC / JxC i el govern va anunciar que ja estava penjat al web a l'abast de tots els ciutadans, cosa que va agafar descol·locada l'oposició que ho ignorava; l'aclariment que hi era des dos dies abans va clarificar la situació. Igualment van demanar més concreció en alguns punts que estaven especificats en el pla d'actuació municipal, també recent publicat al web i que, en essència era el programa electoral consensuat entre els dos grups.

Des del govern es va recordar que el pla d'actuació ERC el van publicar al cap de set mesos "i nosaltres ja ho hem fet".

Els documents del pacte JxC/PSC són els següents:

ACORD PER A L'ESTABILITAT DEL GOVERN MUNICIPAL A CASSÀ DE LA SELVA DURANT LA LEGISLATURA 2019-2023

PREÀMBUL

Els resultats de les eleccions municipals celebrades el 26 de maig de 2019 van deixar els següents resultats a la Cassà de la Selva: vuit regidors per Junts per Cassà, un regidor pel Partit Socialista de Catalunya i vuit regidors per part d'Esquerra Republicana de Catalunya. Donat que la majoria absoluta en el consistori se situa a 9 regidors, es fa imprescindible aconseguir un acord de govern que permeti desenvolupar una legislatura amb l'estabilitat suficient a fi i a efecte de garantir els serveis, inversions i compromisos propis de l'Ajuntament de Cassà de la Selva vers els ciutadans del municipi.

És per això, que Junts per Cassà (d'ara endavant JxC) i el Partit Socialista de Catalunya (d'ara endavant PSC) signen el següent acord:

Punt 1: JxC i PSC formaran part del Govern Municipal en la totalitat dels regidors escollits en els comicis del 26 de maig de 2019.

Punt 2: JxC i PSC votaran a favor del candidat a l'alcaldia proposat per JxC en el ple de constitució de l'Ajuntament per a la legislatura 2019-2023.

Punt 3: L'Alcalde disposarà de dedicació exclusiva per poder fer front a les tasques pròpies del càrrec.

Punt 4: JxC i PSC acorden la següent distribució de regidories: 8 per JxC i una per PSC.

Punt 5: Els canvis en la titularitat de les regidories seran definits per l'Alcalde. En cas que la regidoria afectada per un canvi de titularitat sigui responsabilitat del PSC, el canvi de titularitat es portarà a terme previ acord entre el representant del PSC a l'Ajuntament i l'Alcalde (o el representat de JxC designat per ell mateix).

Punt 6: Aquest acord compromet a votar en el sentit requerit pel regidor que presenti la proposta a Ple, Comissió de Govern o Comissió informativa en aquells aspectes recollits en l'Annex I i en tots aquells afers que afecten a la gestió diària del municipi, en especial però no de forma exclusiva, el pressupost anual i les ordenances fiscals.

Per aquells afers propis del municipi que no siguin recollits en l'Annex I, es requerirà que tots els regidors firmants de l'acord indiquin el sentit del seu vot abans de la presentació del punt al ple municipal.

LLIBERTAT DE VOT EN TEMES NACIONALS

Punt 7: Els regidors afectats per aquest acord disposaran de llibertat de vot en aquells aspectes que no afectin de forma directa al municipi de Cassà de la Selva i que corresponguin a l'àmbit nacional, autonòmic o estatal i que siguin presentats en el Ple Municipal en forma de moció.

Punt 8: Els regidors de JxC i PSC participaran dels diferents òrgans de gestió municipal com a membres de l'equip de govern en els termes definits pel Reglament Orgànic Municipal i les diferents lleis que els regulin.

Punt 9: Els regidors de JxC i PSC participaran dels diferents òrgans de gestió dels possibles ens, associacions i empreses municipals com a membres de l'equip de govern en els termes establerts per la llei.

Punt 10: El PSC podrà disposar d'un càrrec eventual. Les funcions seran acordades pels dos partits.

Punt 11: La firma d'aquest acord impossibilita als seus signants per a la firma d'acords de govern municipal amb altres forces polítiques durant la legislatura 2019-2023.

De la mateixa manera, els firmants d'aquest acord es comprometen a no utilitzar el recurs de la moció de censura durant la legislatura 2019-2023 [sic].

PLA D'ACTUACIÓ MUNICIPAL

(Punts acordats dels programes electorals de JxC i PSC). El Pla d'Actuació Municipal (PAM) és el document base on queda reflectida les intencions polítiques i de programa acordats entre tots els membres de l'equip de govern municipal pel mandat dels propers quatre anys.

El PAM 2019-2023 és un document viu i per tant s'anirà modificant i ampliant al llarg d'aquesta legislatura, aportant-hi les aportacions, suggeriments i demandes dels veïns i veïnes, entitats, grups polítics i d'altres administracions.

En publiquem un extracte de continguts per àrees:

GOVERNACIÓ

Consolidar la plantilla del cos de policia local.

Maximitzar la capacitat resolutiva.

Prioritzar la formació permanent.

Reviscolar el seu protagonisme en la nostra societat.

Mancomunar serveis amb poblacions properes per tal de cobrir les mancances existents i maximitzar recursos.

Control de tots els accessos amb càmeres al nostre municipi i identificació dels incidents per aplicar-ne mesures correctores.

CIUTADANIA:

Portar a terme un apropament a la ciutadania cercant mecanismes més comunitaris que punitius.

Lluitar contra l'incivisme.

Controls de velocitat i alcoholèmia en determinades vies de Cassà.

Educació, Sala Galà:

Repensar el programa del recicla text.

Apropar Ràdio Cassà als infants i joves del poble (Hora del Pati) assegurant així el relleu generacional de col·laboradors.

Presentar els projectes Cicle Formatiu de Grau Mitjà d'Emergències i protecció civil, i activitats físicoesportives al Departament d'Ensenyament.

COMUNICACIÓ

Portar la comunicació a tots els

segments de la població.

Millorar el contingut de la informació per tal que sigui més útil i clara.

Democratitzar els canals.

Conscienciar a la ciutadania sobre el bon ús dels serveis i infraestructures municipals, millorar la convivència i la qualitat de vida.

Seguir amb el funcionament dels processos participatius de participació ciutadana.

Publicar periòdicament el Pla d'Actuació Municipal.

Adaptar el Gestor d'Expedients a les necessitats de l'administració, que és la principal eina per la gestió de la documentació i arxiu.

Millorar la usabilitat de les webs municipals, adaptant l'estètica i funcionalitat als estàndards actuals.

Potenciar Ràdio Cassà com a canal municipal de comunicació de qualitat, tenint en compte la seva tasca com a servei social que cal aprofundir.

JOVENTUT:

Dissenyar i executar el Pla Local de Joventut 2021-2024.

Vetllar per la dinàmica del Casal Jove i estudiar la viabilitat d'ampliació d'aquest.

Remodelar l'exterior de l'Espai Jove l'Escorxador.

Potenciar les xerrades i formacions als centres educatius de secundària.

Treballar sobre la perspectiva de gènere amb els joves de Cassà.

Impulsar i crear el Consell Local de

Joventut

FIRES I FESTES:

Impulsar la Festa Jove amb actuacions de grups de música locals.

Renovar la cavalcada de reis i adaptar-la a un format més participatiu.

ESPORTS:

Fer el manteniment i millora que precisen les instal·lacions esportives.

Potenciar l'entorn de la zona esportiva com a reclam per al turisme familiar i esportiu.

Estudiar la creació d'un espai per a la pràctica del tennis taula.

Estudiar la viabilitat d'una nova piscina descoberta.

Millorar la ventilació del PAV3.

Fer una jornada conjunta amb una planificació d'activitats diverses amb les entitats esportives per la Marató de TV3.

CULTURA:

Millorar l'estat dels equipaments culturals i assegurar-ne el manteniment.

Treballar per disposar d'un espai d'exposicions permanent

Treballar en la promoció i el suport dels autors locals

Crear cicles literaris orientats a un gènere literari concret

Potenciar la creació literària a través dels premis literaris.

Donar suport a l'edició i publicació de llibres que donin a conèixer el poble de Cassà.

Promoure la creació d'un cicle de teatre amateur

Potenciar els dos festivals de música que se celebren al municipi (Solfeiant i Càntut)

Promoure la publicació online dels diferents treballs i llibres editats per l'Ajuntament

PROMOCIÓ ECONÒMICA:

Redefinir el sistema d'accés al coworking i el sistema de tarificació i els imports

Establir sistemes de col·laboració amb altres centres de coworking per crear sinèrgies

Disposar d'un inventari d'empreses i parcel·les dels polígons Industrials de Cassà i d'un sistema d'actualització de dades com a mínim trimetral.

Creació de la figura del "Gestor de Negocis" que acompanyi a les empreses que es volen instal·lar en el municipi al llarg del seu procés

Passar la gestió del mercat de la Policia Local a l'Àrea de Promoció Econòmica

Crear imatge de marca de Cassà

Promoure nous sistemes de gestió

Promoure nous formats de productes i de venda

Donar continuïtat a la Fira del Tap

Posar al servei del comerç local la figura del "Gestor de Negocis"

SERVEIS SOCIALS I SALUT:

Hospital Geriàtric: La prioritat són els residents, per tant cercarem el sistema per tal de dotar de unes bones instal·lacions i unes bones eines de treball.

Conveni de l'Ajuntament amb Gicor

L'Ajuntament de Cassà de la Selva i l'Associació Gironina de Prevenció i Ajuda a les Malalties de Cor (GICOR) han subscrit un conveni de col·laboració pel qual es crea un projecte de rehabilitació cardíaca en fase 3 a les instal·lacions municipals de la piscina coberta.

Amb aquest conveni l'ajuntament posa a disposició de Gicor la infraestructura per dur a terme aquest projecte de rehabilitació cardíaca en Fase 3

Actualment la rehabilitació cardíaca en fase 2 es du a terme a l'hospital Santa Caterina i tant sols un petit percentatge d'aquests pacients continua en la fase 3

Amb aquest conveni Gicor pretén augmentar la oferta de places per la Fase 3 i a l'hora acostar aquesta al domicili de els pacients. L'objectiu és augmentar el percentatge de pacients que accedeixen a la Fase 3 i així contribuir, tal com demostren molts estudis fets i constaten i recomanen tots els especialistes en malalties cardíques, a un major qualitat de vida i menor risc de reincidència

d'aquets pacients. Per dur a terme el projecte, Gicor conta amb especialistes formats a la unitat de rehabilitació cardíaca del Santa Caterina i amb l'assessorament tècnic del coordinador d'aquesta unitat.

Segons informa l'Ajuntament de Cassà, les sessions de rehabilitació cardíaca es realitzaran els dimecres i divendres, de 8 h a 9 h del matí, a les instal·lacions de la piscina coberta municipal, amb el personal propi de l'Associació Gironina de Prevenció i Ajuda a les Malalties de Cor (GICOR).

El consistori, en interès de la població cassanenca, dona el suport necessari per engegar aquest projecte, que millorarà significativament la qualitat de vida de les persones afectades que necessiten aquesta fase 3 de la rehabilitació cardíaca. Aquest projecte també és molt interessant per tal d'inculcar hàbits positius i evitar el sedentarisme en una bona part de la població, a més de fomentar i divulgar la prevenció i el control de l'aparell circulatori.

GICOR és una associació sense ànim de lucre, reconeguda amb molts



anys d'experiència, i que porta a terme actuacions de suport i prevenció de malalties de l'aparell circulatori. L'Associació fomenta els acords amb institucions per tal d'acostar els seus serveis a malalts coronaris i descongessionar els serveis hospitalaris. Es tracta d'una iniciativa que és pionera arreu d'Europa.

Impulsar i implementar les polítiques necessàries per a prevenir, atendre i promoure la inclusió i inserció social en les situacions d'exclusió social.

Atacar el problema actual d'habitatge que actualment estant patint moltes persones del nostre municipi buscant la implicació d'altres entitats especialitzades per tal de facilitar la recerca d'habitatges amb lloguers socials.

Reorganitzar el funcionament dels serveis socials actuals per tal de poder atendre millor a les persones que s'hi dirigeixen.

Fomentar l'atenció personalitzada a la gent gran de la nostra vila per tal de que se sentin acompanyats i acompanyats en la seva vida diària.

Mantenir continuar i ampliar a més famílies "L'hora del Te" per donar eines a les famílies per tenir cura dels seus a tots nivells.

Vetllar perquè cap cassanenc o cassanenca pateixi les conseqüències a causa de la manca de recursos per cobrir les despeses energètiques.

VIA PÚBLICA:

Pla d'asfaltatge anual.

Acabar el procés participatiu i activar el Pla de Mobilitat.

Control a través de càmeres de videovigilància dels accessos al nucli urbà.

Treure a concurs la gestió de la zona blava.

Contractació d'Agents Cívics.

App per als caps d'àrea municipal, regidors i policia per a controlar desperfectes a la via pública.

Destinar nous espais a aparcament públic.

Disseny i disposició d'elements per a reduir la velocitat dels vehicles.

Conscienciar a la ciutadania sobre la rellevància del respecte al medi ambient i a l'espai públic.

Col·locar nous jocs infantils a diferents espais del poble.

MEDI AMBIENT:

Millora del servei de recollida d'escombraries. Programació setmanal i seguiment quinzenal de la feina que fa l'empresa que recull les escombraries.

Seguiment de la inversió que s'ha de fer a la Depuradora Cassà - Llagostera.

Propostes de recollida i re-utilització d'aparells elèctrics i electrònics.

Foment de la pràctica de l'autocompostatge.

Substitució de bosses de plàstic d'un sol ús per bosses re-utilitzables.

Promoció de productes i mercats de segona mà.

Promoció de punts de lloguer/intercanvi de materials compartits.

Taxes vinculades a la generació de residus.

Fomentar la compra entre els ens locals de productes amb criteris de

prevenció de residus.

ESCOMBRARIES I NETEJA:

Millora del servei de recollida d'escombraries.

Control i neteja dels abocaments incontrolats.

Modificació de les ordenances fiscals per ajustar-les a qui més volum faci d'escombraries.

Millora de la recollida selectiva.

Campanya de sensibilització.

Campanya de sensibilització i millora de la recollida de l'oli domèstic.

Ampliació de l'horari de la deixalleria.

Augment del servei de recollida comercial i a grans tenidors.

Estendre l'ús del reciclatge a les escoles al 100%.

Campanya sensibilització sobre medi ambient a les escoles.

Canvi en el sistema de recollida de l'oli domèstic.

Reforç de contenidors on faci falta.

Campanyes de sensibilització per la necessitat d'augment del reciclatge.

Gestió dels voluminosos a la via pública.

Campanya sensibilització adreçada a empreses de gestió de comunitats de veïns i a totes les escales d'edificis plurifamiliars.

Pla d'implantació de noves papere-res.

Seguiment de la neteja de la via pública i pla de neteja amb aigua a pressió a diferents carrers.

Campanya: No surtis de casa sense una ampolla i una bossa.

Instal·lació de nous punts de pipican.

Control de plagues: coloms, rates i insectes.

Planificació de neteja d'escocells i aplicació de sistemes que evitin l'ús de fungicides.

Renovació del servei de la deixalleria a través CCG.

Ampliació de l'horari de la deixalle-

ria.

VEÏNATS

Elaborar un pla d'asfaltatge dels principals camins veïnals.

Millora de la senyalització de cases i veïnats

Manteniment de camins secundaris amb àrid reciclat

Manteniment del ferm dels trams ja asfaltats

App per a incidències veïnals

Reforç de la senyalització en casos d'emergència

Activitats agrícoles i ramaderes

Itineraris veïnals per fer salut i conèixer territori

Pasallis veïnat Esclet

Incrementar els circuits de carrils bici

Nous circuits de camins saludables

HISENDA

Formar un equip econòmic

Anàlisi del cost de les despeses fetes per cada regidoria.

Mantenir un endeutament mig equilibrat.

Publicar el cost i l'origen del finançament de les despeses més rellevants.

Revisar els serveis fets per tercers.

Reducció de la pressió fiscal

Reduir el termini de pagament.

Facilitar el pagament del impostos.

Revisar les taxes i els preus públics.

Revisar les bonificacions fiscals.

ORGANITZACIÓ MUNICIPAL:

Cobrir la plaça de secretari.

URBANISME:

Remodelació i actualització de la Crt. Provincial c-250a (1,26 km).

Construcció d'un nou camp futbol 7.

Construcció de pistes poliesportives en el municipi per a la realització d'esports per part dels no federats.

Connectar tot el poble amb una anella per vianants i carril bici.

Sensors per la gestió d'aparcaments i pantalles digitals que informen del nombre d'aparcaments lliures.



C/GIRONÈS, 5
17244

CASSÀ DE LA SELVA
TELÈFON 972 46 45 47
Mòbil: 635 40 45 09

Email: fustimofermi@gmail.com

FUSTERIA I MOBLES FERMI, S. L.

Mobles a mida, mobles de cuina,
obra nova, reformes, restauració.



Un moment del taller de selecció de les propostes dels pressupostos participatius.

La millora de la zona obté la millor puntuació en el taller de selecció

El Grup Sant Josep lidera els pressupostos participatius

Al 2016 va guanyar la proposta destinada a millorar els patis escolars; al 2017 el parc de cal·listènia va ser el que va obtenir major nombre de vots; i l'any passat va ser la proposta de millora de l'enllumenat del camp de futbol. Les mobilitzacions de pares d'escolars, de joves atletes o de socis del club de futbol van ser claus per aconseguir que les propostes fossin les guanyadores del procés dels pressupostos participatius en les tres anteriors edicions. Enguany sembla que la mobilització d'un sector de veïns de Cassà, el que resideix al Grup Sant Josep té moltes possibilitats de ser la que aconsegueixi els 60.000 € destinats als pressupostos d'aquesta edició.

El dimarts 24 de setembre es va fer el taller de participació ciutadana que havia d'escollir les deu propostes que passaran a la fase final de votació popular el mes que ve.

Cadascuna de les propostes vàlides rebudes va ser puntuada de forma col·lectiva pels assistents al taller mitjançant una dinàmica participativa de caràcter grupal.

Les propostes que passaran a la fase final de votació són les que van

quedar en les primeres 10 posicions. Aquestes propostes són les que van obtenir una puntuació global superior o igual als 32 punts (la puntuació màxima que podia rebre cada proposta era de 60). Les propostes que passaren a la fase de votació final són les que van obtenir una puntuació mínima de 5,3 punts en una escala del 0 al 10.

Al llarg del taller es va palesar que la proposta de millora de la zona de "Les cases barates" (Grup Sant Josep) era de les que es perfilaven com a guanyadores i de fet va obtenir una puntuació molt bona en cada grup de treball (en total, 55 punts sobre 60).

Després de la sessió l'Ajuntament treballarà per pressupostar de manera concreta cada proposta per tal de definir quines són les que finalment s'executen, d'acord amb les votacions públiques del mes que ve. La votació es podrà fer en línia a través de la plana web del procés (participa.cassa.cat), o bé de forma presencial dipositant una butlleta a les urnes que s'habilitaran a diferents punts del municipi.

LES PROPOSTES ESCOLLIDES

Resultats del taller TOP 10! per escollir les 10 propostes finalistes. Propostes que aconseguiren la puntuació necessària per passar a la fase final de votació:

1.- MILLORA DEL GRUP SANT JOSEP

Descripció: Millora de la zona verda, instal·lació de mobiliari urbà i reg automàtic. També es reforçaria la il·luminació en alguns punts (a la pujada i als dos carrers sense sortida).

La pavimentació del Carrer Llagostera ja està prevista.

Categoria €: MITJANA

Puntuació (sobre 10): 9,2

2.- AMPLIACIÓ DE L'SKATEPARK

Descripció Ampliar l'skatepark actual (per qüestions tècniques l'ampliació ha de ser direcció a la carretera, és a dir, a lo llarg i no d'amplada)

Categoria €: GRAN

Puntuació (sobre 10): 7,3

3.- MILLORA DEL PARC DE L'ESTACIÓ

Descripció Fer algunes millores als jocs infantils existents i instal·lar algun altre joc (petits) per mainada de menys de 6 anys

Categoria € PETITA

Puntuació (sobre 10); 7,2

4.- MILLORA DEL PAVIMENT DE LA ZONA DE JOCS DE LA PLAÇA XESCO BOIX

Descripció Instal·lació d'un nou paviment per evitar que es formin basses a la zona de jocs infantils del parc.

Categoria € PETITA

Puntuació (sobre 10); 6,3

5.- MILLORA DE LA SALA D'ACTIVITATS DIRIGIDES I ADQUISICIÓ DE NOU MATERIAL (també el relatiu a les activitats aquàtiques)

Descripció Millora del paviment de la sala d'activitats dirigides i renovació del material que s'utilitza per realitzar-les, així com del material per fer activitats d'aigua.

Categoria € PETITA/MITJANA

Puntuació (sobre 10); 6,2

6.- MILLORAR LA IL·LUMINACIÓ DELS PASSOS DE VIANANTS

Descripció Il·luminar els passos de vianants del carrer Marina, el carrer de la Via, la Rambla Onze de Setembre i la zona del CAP per tal d'incrementar la seguretat dels vianants.

Categoria € GRAN

Puntuació (sobre 10); 5,6

7.- RENOVACIÓ DE LES MÀQUINES DE FITNESS DEL GIMNÀS

Descripció Adequar i canviar la maquinària de fitness més obsoleta i/o antiga del gimnàs

Categoria € GRAN

Puntuació (sobre 10); 5,6

8.- MILLORA DEL MOBILIARI DE LES PISTES POLIESPORTIVES EXISTENTS A L'AIRE LLIURE

Descripció Renovació de cistelles i porteries de les pistes del Mas Cubell, la pista del parc dels fruiters, la pista del carrer Guillerries i la pista del parc de l'estació

Categoria € PETIT

Puntuació (sobre 10); 5,5

9.- ELIMINACIÓ DE BARRERES ARQUITECTÒNIQUES A LA RAMBLA ONZE DE SETEMBRE I AL CARRER DE LA VIA

Descripció Millora de l'accessibilitat i les voreres de la Rambla Onze de Setembre i del Carrer de la Via

Categoria € GRAN

Puntuació (sobre 10); 5,3

10.- MILLORA DELS ELEMENTS DE JOC DELS PATIS DE LES ESCOLES PÚBLIQUES DEL POBLE

Descripció Instal·lació de nous elements de joc al pati de l'escola Puig d'Arques i al pati de l'escola Aldric

Categoria € GRAN

Puntuació (sobre 10); 5,3

PROPOSTES ELIMINADES

Propostes que no aconseguiren la puntuació necessària per passar a la fase final de votació:

11.- BIBLIO PLACES: PUNTS D'INTERCANVI DE LLIBRES. Punts: 5,3. *Nota:* Per bé que aquesta proposta té la mateixa puntuació que els projectes que van quedar en novena i desena posició, els assistents al taller TOP 10 van decidir que es quedés fora de les finalistes per resoldre el triple empat que es va produir.

12.- MILLORA DE L'ACTUAL SKATEPARK. Punts: 5,2

13.- MILLORAR EL SO DEL PAVELLÓ TRIPLE. Punts: 4,8

14.- VORERA PER A VIANANTS AL C/BARCELONETA. Punts: 4,6

15.- ACONDICIONAMENT I ADEQUACIÓ DEL PARC DEL SUROLÍ. Punts: 4,5

16.- PAVIMENTACIÓ DEL CAMÍ D'ACCÉS AL CLUB DE TENNIS CASSÀ. Punts: 4,3

17.- MILLORAR ELS ESPAIS RECREATIU PER A GOSOS. Punts: 4,2



18.- MILLORA DE LA CLIMATITZACIÓ DE LA PISTA DEL PAVELLÓ TRIPLE. Punts: 4,2

19.- ARREGLAR ELS LLUMS DEL PARC DE L'ESTACIÓ. Punts: 3,8

20.- RENOVACIÓ DEL MOBILIARI DE LA BIBLIOTECA. Punts: 3,8

21.- RENOVACIÓ DELS BANCS PÚBLICS. Punts: 3,8

22.- MILLORA DE LA CLIMATITZACIÓ DELS VESTUARIS DEL PAVELLÓ TRIPLE. Punts: 3,5

23.- BANC D'INSTRUMENTS DECOBLA. Punts: 3,5

24.- ADEQUACIÓ DELS VESTUARIS I WC DEL TEATRE SALA CENTRE RECREATIU. Punts: 3,3

25.- INSTAL·LACIÓ DE FANALS AL CAMÍ PEATONAL DEL MAS CUBELL. Punts: 3,2

26.- EMBELLIR EL PATI DE CAN TRINXERIA. Punts: 2,8

27.- MILLORA DE L'ESPAI VERD QUE HI HA ENTRE EL C/TRAVESSERA DEL SUD I EL C/POMPEU PASCUAL I CARBÓ. Punts: 2,8

28.- NOU COTXE 100% ELÈCTRIC PER LA BRIGADA. Punts: 2,6

29.- ROCÒDROM INTERIOR. Punts: 2,6

30.- NOVA PISTA DE PÀDEL. Punts: 2,6

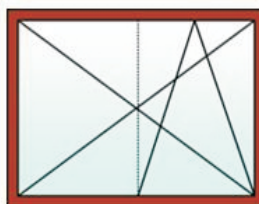
31.- ADQUISICIÓ DE CÀMERES DE VIGILÀNCIA. Punts: 2,2

32.- MILLORA DE LA CRUÏLLA DE LA CARRETERA DE CALDES AMB LA RAMBLA ONZE DE SETEMBRE. Punts: 2,2

33.- PISTA DE FUTBOL I BÀSQUET A L'AIRE LLIURE. Punts: 2,2

34.- PAVIMENTACIÓ DEL CAMÍ PEATONAL DEL MAS CUBELL. Punts: 1,8

35.- ADEQUACIÓ D'UN CAMÍ PEATONAL DES DEL MAS CUBELL FINS A LA PINEDA FOSCA. Punts: 1,3



TOTTAN

TOT EN TANCAMENTS DE ALUMINI I PVC

- Finestres de PVC o alumini
- Mallorquines
- Mosquiteres
- Porticons
- Tancaments de terrasses
- Persianes
- Tanques i portes de jardí
- Mampares de bany
- Portes seccionals
- Automatismes

C/ Indústria, 41, baixos
17244 Cassà de la Selva

Tels: 680 622 113
676 888 720

www.tottan.com
c.e.: info@tottan.com



Dos moments del taller de participació celebrat el 8 d'octubre passat a l'Escorxador.

També es volen eliminar els aparcaments a la vorera de la carretera

El pla de mobilitat proposa instaurar zona verda a Cassà

Racionalitzar els aparcaments a la Carretera Provincial eliminant els estacionaments sobre les voreres i deixant només un costat de la carretera per aparcar, estudiar la implantació de xona verda en algunes zones de Cassà per afavorir que els veïns puguin fer ús dels espais d'aparcament, o el replantejament d'algunes zones blaves, són alguns dels temes que es van tractar a la sessió del procés participatiu sobre el pla de mobilitat a Cassà celebrat el dimarts 8 d'octubre al capvespre a la Sala l'Escorxador.

Només quinzena de persones van participar en aquesta sessió (alguns regidors inclosos), xifra fins i tot inferior a la d'anteriors trobades d'aquest pla de mobilitat que si s'ha de valorar per l'efectivitat de les convocatòries de participació no està aconseguint gaire suport ciutadà.

En la tercera trobada el tema a tractar era el dels aparcaments i després de parlar en les anteriors sessions de la circulació a peu i en bicicleta i la dels vehicles, en aquesta es va valorar els espais d'aparcament sempre partint de la necessitat d'actuar en base al pla d'actuació municipal que preveu donar més importància a la circulació a peu i en bicicleta que a la dels vehicles.

Per això en les propostes tractades no hi havia cap referència a crear nous espais d'aparcament tot i que l'Ajuntament té sobre la taula dos projectes pendents d'acabar-se d'enllestir per crear zones d'aparcament a les antigues fàbriques Molinas i Rich Xiberta.

En l'estudi previ presentat pels redactors del pla es va fer especial esment en què les places actuals d'aparcament que hi ha a Cassà serien suficients tota vegada que no estan gairebé mai plenes del tot i que per tant es podria avançar en afavorir l'ocupació de les places que queden lliures i treballar per tal que la gent entengués que a Cassà es pot anar a peu des dels aparcaments públics sense necessitat de caminar gaire estona.

En aquest sentit es va remarcar que en un radi de 300 metres gairebé s'assegura l'aparcament per anar a qualsevol, punt del centre del poble i des de l'equip dinamitzador de la sessió es van proposar algunes accions per ratificar aquest missatge i incentivar la circulació a peu. Es van proposar diferents actuacions per informar els usuaris dels aparcaments de la situació dels comerços i serveis locals insistint també en la distància que hi hauria de cada bossa d'aparcament a aquests punts per anar implantant la idea que els recorreguts a peu són una bona alternativa.

Ja entrant en el tema més important de la sessió, la proposta que es va sotmetre a debat plantejava la necessitat d'eliminar els aparcaments sobre la vorera que hi ha a la carretera Provincial per tal de complir la llei sobre l'amplada que havia de tenir la vorera i eliminar els desperfectes que ocasionen a la vorera. Els assistents no es van oposar a la reducció, sempre que es plantegessin alternatives d'altres zones d'aparcament per compensar les places que s'eliminaven. També es van plantejar propostes i dubtes sobre les zones d'aparcament per a minusvàlids, i es va acordar fer un estudi sobre la viabilitat de la creació d'una zona verda a Cassà o les tarifes de les actuals zones blaves, qüestions que s'incorporaran al document de treball de pla que s'està elaborant sobre la mobilitat.

**FAMÍLIA DE CASSÀ AMB DOS
FILLS BUSCA CASA DE LLOGUER**

pels propers 20 anys (o més)

OFERIM: pagament puntual,
som nets i polits.

ES DEMANA: mínim de 3 habitacions,
amb sol i bon estat.

Interessats, **TRUQUEU** a en
RAFEL 646 640 649

Text i fotos: **Joan Carles Codolà**



Dues imatges incloses la instància de queixa dels veïns

L'activitat de l'empresa Kingspan, centre de la polèmica

Queixes i reclamacions de veïns del carrer del Castell

El dilluns 30 de setembre un grup de cent veïns de la zona del CAP Cassà van presentar una instància a l'Ajuntament per demanar la retirada de la fàbrica Poliuretans (actualment Kingspan) que es situa entre els Carrers Castell i Enric Coris.

El motiu és que, segons els veïns, des de la compra de la fàbrica per part d'inversos estrangers, ha tornat l'activitat a la fàbrica antiga, creant molèsties als veïns. Aquestes són estacionament de camions al C/Castell a l'alçada del núm. 51, cosa que genera soroll i brutícia, ja que aquests deixen la brossa al carrer. També es queixen dels sorolls de maquinària i polsim blanc provinent de la manipulació de material.

Així mateix els veïns reclamen millores als carrers que es troben en mal estat, neteja a la zona (que actualment no es realitza) i el soterrament de les línies elèctriques del C/Puig Aldric, Músic Coll, Pompeu Fabra i Ramón Llull.

Reproduïm diversos extractes de la instància presentada que exemplifiquen les queixes i demandes dels veïns de la zona:

"Davant la passivitat de l'Excel·lentíssim Ajuntament de Cassà de la Selva a les queixes dels veïns i la nul·la inversió a la zona delimitada al voltant del carrer del Castell (segons imatge) s'ha presentat una instància a l'Ajuntament amb les següents queixes:

1. SOBRE L'ESTACIONAMENT DE CAMIONS DE GRAN TONATGE.

.../... Continua el problema d'estacionament de camions de grans dimensions. Sense anar més lluny, el dimarts 30 de juliol vam tindre un camió estacionat de les 17h fins les 21h, que la policia va haver de retirar. Així mateix el dia 06 d'agost de 2019, es va haver de trucar dos cops a la policia, una a les 18h i l'altre a les 20h, per l'estacionament de 3 camions. També el dia 08 d'agost es va estacionar un camió a les 15h i no va marxar fins que vam trucar a la policia sobre les 16h.

.../... El dia el dissabte 13 d'abril de 2019 a les 07:15 del matí, una furgoneta es va posar a tocar el clàxon de

forma repetitiva i continuada perquè l'obriessin. Personalment el vaig avisar que no podia fer tal conducta amb les següents paraules: "Perdona, són un quart de vuit del matí, una mica de respecte pels veïns, no pot tocar vostè el clàxon aquestes hores de forma continuada". El noi d'aspecte jove em va respondre "que no era el seu problema, que ell venia a treballar i que si tenia algun problema truqués a la policia". A les 07:22 em vaig posar en contacte amb la Policia Local de Cassà de la Selva, aportant la matrícula i informant dels fets.

.../... Cal dir que els camioners no se'ls pot dir res, perquè la majoria són uns mal educats que no respecten les normes, pel qual ja hem optat per trucar sempre a la policia per evitar problemes. El cas més sonat va ser el del dia 05 de juny de 2019, el qual dos camioners es van encarar amb amenaces, tocades de clàxon i acceleracions amb el camió. Aquests fets van ser posats en coneixement de la policia que va intervenir. Durant la trucada a la policia, que està enregistrada per aquesta última, es pot sentir clarament com acceleraven i tocaven el clàxon.



fustes Garolera

magatzem de fusta i construcció.
fustes exteriors, tropicals...




www.fustesgarolera.com



Tot i la intervenció de la policia, quan van acabar de descarregar i la policia ja havia marxat, van tornar a tocar el clàxon per molestar. Un dels camions va tornar la setmana següent i va tornar a fer el mateix.

.../... Una prova d'incivisme i molesties que generen els camions que aparquen de forma il·legal en aquesta zona, és que deixen l'orina en ampolles de plàstic tirades davant de l'habitatge del C/Castell núm. 51, al costat del transformador elèctric, així com altres deixalles (llaunes, ampolles de vidre...).

Sol·licitem:

PRIMER: Resposta per escrit sobre els fets exposats per part de l'Ajuntament i les mesures que s'adoptaran, així com el compliment de la normativa. També que l'Ajuntament exercici la potestat sancionadora en cas d'incompliment.

2. PETICIÓ DE RETIRADA DE LA ZONA INDUSTRIAL POLIURETANOS I I POLIURETANOS II SEGONS LA TRAMA URBANA CONSOLIDADA.

.../... Trobem inadmissible que aquesta fàbrica l'any 2019 estigui situada en aquesta zona, quan en el seu voltant es troben sòls urbans on actualment hi ha habitatges edificats. Els habitatges edificats tenen una antiguitat de 30 anys. És cert que la fàbrica ja estava anteriorment, argument que ha fet valer sempre l'Ajuntament, per tal de no canviar les coses. L'argument empleat per l'Ajuntament jurídicament és correcta, perquè la normativa urbanística no té caràcter retroactiu (quelcom que no hauria de ser així). Però si vostès pregunten als veïns que porten vivint a la zona, tots els diran: "A nosaltres ens van dir que la fàbrica anava a fora i això aniria per a zona verda". Amb això denota dues coses:

1) L'engany als veïns per part dels promotors dels habitatges.

2) La mala planificació urbanística

de l'Ajuntament, doncs és inadmissible autoritzar la construcció d'habitatges al voltant, un d'ells a tan sols 10 metres.

.../... 3) Que la intenció de l'Ajuntament i de la societat és el trasllat de la fàbrica que es troba a Poliuretanos I i Poliuretanos II a la zona del Trust, tal com s'expressa en els punts sisè i setè de l'exposició del Conveni.

Per tant vist els elements claus d'aquest acord, és clar que l'Ajuntament admet que no és adequat que aquesta fàbrica es trobi en aquest enclavament. Per tant aquí denota clarament un canvi de criteri per part de l'Ajuntament, on la intenció de qualificar el terreny com sol urbà és clara. Per tant entrem a qüestionar ja en aquest punt la validesa jurídica de l'argument empleat per l'Ajuntament de què la fàbrica és anterior als habitatges.

.../... Finalment destacar que el 30 de juliol de 2019, un camioner que anava a la fàbrica, es va equivocar de carrer i va entrar pel C/Antoni Gaudí. Quan va arribar a l'altura del C/Ramón Llull nº2 es va adonar que s'havia equivocat. En intentar donar la volta entre el C/Pompeu Fabra nº22 i C/Ramón Llull nº2, va donar un fort cop al mur d'un veí, destrossant aquest per complet, i va marxar sense dir res. Un veí va veure els fets i va avisar als propietaris, que van denunciar els fets a la policia. QUART: per segon any consecutiu, la fàbrica ha expulsat un polsim de color blanc de poliuretans, que ha deixat totes les terrasses brutes dels veïns del costat, així com la piscina de la comunitat de propietaris del C/Aldric, Castell i Pirineus.

.../... CINQUÈ: En algunes ocasions sentim sorolls de maquinaria industrial provinent de la fàbrica a partir de les 07 del matí. Concretament d'una màquina que realitza un soroll repetitiu cada 2 segons en forma de cop de martell.

SISÈ: Els veïns del C/Bassegoda,

en especial els que viuen a l'altura del nº70 a 78, es queixen també de sorolls d'impacte provinents de la fàbrica. També els veïns que viuen al C/Enric Coris a l'alçada del nº43 al 47, afectats per la societat Kingspan plastisol SL (abans Plastisol Cassa SL), que pertany al mateix grup societari que Kingspan Insulation S.A.

Sol·licitem:

.../... Realització d'una inspecció de la contaminació acústica y interposar la sanció en cas que sigui pertinent, segons la potestat atorgada a la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica a l'Ajuntament.

Inspecció per verificar que es compleixen les mesures mediambientals, així com la corresponent sanció segons la normativa en cas que sigui pertinent, i cessament definitiu de les immissions del pols blanc., segons les competències atorgades en l'Ajuntament en el Decret 150/2019, de 3 de juliol, d'atribució de competències sancionadores derivades de l'aplicació de la normativa bàsica estatal en matèria de medi ambient.

Demandar el trasllat immediat de l'activitat als terrenys ubicats al Trust i que cessi l'activitat en la zona qualificada a la trama urbana com a Poliuretanos I i II.

3. SOBRE L'ELECTRIFICACIÓ DE BAIXA TENSIO AL DESCOBERT I TRANSFORMADOR DE MITJA TENSIO.

.../... El dia d'avui ens trobem que als carrers Ramón Llull, Músic Coll, Pompeu Fabra, Castell i Aldric el subministrament de llum de baixa tensió passa al descobert per uns pals de fusta que es troben en mal estat. A més a més al C/Castell, al costat de la fàbrica Kingspan Insulation tenim un transformador de mitja tensió. Considerem que és inadmissible que l'any 2019 ens trobem amb una infraestructura d'aquest tipus, quan a la resta del poble es troba

totalment soterrat.

.../... Al C/Pompeu Fabra nº8 trobem un pal de baixa tensió que passa per dins de la propietat privada de l'habitatge.

A l'altura del C/ Pompeu Fabra nº2 podem observar a la fotografia que s'adjunta a continuació, que el cablejat passa molt baix. L'alçada que es troba el cablejat del terra es troba a 3,60 del primer cable i a 4,30 del segon cable. Aquesta instal·lació pot provocar accidents greus. Si el camió del fet TERCER de l'apartat anterior que va donar un cop al mur, que va tenir lloc en aquest mateix punt, hagués enganxat amb algun d'aquests cables, podria haver provocat un incendi. Tenint en compte que un camió de les característiques que s'han mostrat anteriorment té una alçada de 4 metres, poden arribar en alguns casos a 4,5 metres,

.../...

Sol·licitem:

PRIMER: Que l'Ajuntament insti a Fecsa-Enher, S.A. a complir l'acord mencionat i soterrí l'encreuament dels C/Ramon Llull i Pompeu Fabra. En cas que Fecsa-Enher, S.A. es negués o no fos pertinent dita petició, demanem que assumeixi l'Ajuntament el cost de l'obra o faci les actuacions pertinents perquè es compleixi l'acord.

SEGON: Inversió de millores a la zona, soterrant el cablejat elèctric restant dels carrers mencionats per part de l'Ajuntament.

4. SOBRE LA NETEJA I MANTENIMENT DELS CARRERS I ALTRES ELEMENTS DEL MOBILIARI URBÀ.

.../... L'Ajuntament no realitza cap mena de neteja als carrers de la zona, excepte la recollida d'escombraries que és deficient. Cap dels veïns de la zona hem vist mai que la brigada municipal o una empresa externa faci cap mena de neteja als carrers de la zona. Creiem que l'Ajuntament hauria de netejar els carrers de la mateixa forma que ho fa al centre del poble, on allà sí es produeix la neteja.

SEGON: En els contenidors destinats a l'abocament de la poda d'arbres, algunes persones aboquen tota mena de residus en comptes de portar-los a la deixalleria. Destacar que l'empresa encarregada del buidatge dels contenidors, ho fa a les 07 del matí. Creiem que és un horari inapropiat i es podria fer en hores on no afectin el descans dels veïns. .../...

TERCER: la resta dels contenidors tampoc es troben en millor situació, ja que des de fa temps aquests no es



netegen i fan males olors.

QUART: La inversió en el manteniment de carrers és deficitària per part de l'Ajuntament. Mentre que al centre el poble s'han arreglat la majoria de carrers, en aquesta zona fa molts anys que no es fa cap inversió. No només es troben malmesos el ferm de l'àrea mostrada al principi d'aquest document, sinó que trobem voreres trencades i herbes sense tallar. En alguna ocasió han tallat les herbes i han deixat la brutícia al mateix carrer.

CINQUÈ: Així mateix demanem que es posi un pas de vianants elevat a l'altura següent altura del C/Castell i C/Agudes, juntament amb una senyalització vertical de zona residencial limitada a 40 km/h. Concretament els punts serien:

Els motius de demanar un pas elevat de vianants són:

1) Els cotxes que es dirigeixen al veïnat de Matamala circulen a altes velocitats un cop passat el pas de zebra elevat del C/Castell a l'alçada del nº43.

2) Per una circulació més segura pels veïns i pels nens que juguen al parc del costat, demanem un pas de zebra senyalitzat, ja que a partir del C/Castell nº43 fins al final del C/Agudes no hi ha cap.

3) La reixa de clavegueram tal com està ara, es troba enfonsada per culpa del pas dels camions de gran tonatge. En estar enfonsada, quan passen cotxes i camions, el ferro pica i fa molt de soroll.

SISÈ: Al C/Puig Aldric trobem una reixeta d'evacuació d'aigües pluvials que està trencada des de fa anys. Els veïns de la zona s'han queixat algun cop, ja que pot ser perillós per si passa un nen

petit pugui ficar el peu a dins i fer-se mal. A més a més per aquest forat algun cop han sortit rates.

SETÈ: Els veïns del C/Pompeu Fabra nº5 es queixen que darrere de casa seva tenen un terreny que és de l'Ajuntament. Entenem que és una antiga servitud de pas. En tot cas en ser terreny de l'Ajuntament, aquest té l'obligació de netejar-lo, cosa que de moment no està fent.

VUITÈ: L'espai per gossos que es troba al C/Castell actualment es troba brut. La gent és molt incívica i incompleix la normativa que s'exposa a l'entrada de l'espai de recollir els excrements dels gossos. .../...

Sol·licitem:

PRIMER: que l'Ajuntament prengui les mesures necessàries per millorar el servei de neteja.

SEGON: que l'Ajuntament arregli totes les deficiències de la via pública exposada i faci una inversió en arranjament i pavimentació de carrers.

TERCER: que l'Ajuntament prengui les mesures pertinents perquè els usuaris recullin els excrements i limiti les hores d'utilització.



MAGIC

centre de suport familiar

C/ Remei núm.113
17244 Cassà de la Selva

627382306 (Ariadna)
hola@imagica.com



Els actes de dissabte, els més afectats pel mal temps

Capicua de pluja, però força èxit, a la Fira de Santa Tecla

La pluja va obrir i tancar la Fira de Santa Tecla d'enguany. Entremig una jornada de pausa que va permetre que la diada forta de la "festa petita de Cassà", el diumenge, pogués cele-

brar totes les activitats programades amb una considerable presència de convilatans i forasters que van donar vida a Cassà entre els dies 18 i 20 de setembre.

La fira va començar divendres al capvespre amb la inauguració de les exposicions dels alumnes de l'Escola d'Art Josep Lloveras i de fotografies nocturnes de Leandre. També es va



Divendres de la Fira: inauguració d'exposicions i sopar de tapes.

fer la presentació oficial dels equips del Foment Deportiu Cassanenc i més de cinc-centes persones van congrega-se a la plaça de la Coma per assistir al sopar de tapes, en el que van participar diferents establiments de la vila coincidint amb les sardanes de la Nit del Cremat.

Dissabte ja va ser una altra cosa i la majoria d'actes es van haver de suspendre o canviar de lloc; les previsions meteorològiques es van complir i això va impedir que es poguessin

dur a terme els actes a l'aire lliure, que solen ser l'eix de la fira.

Sí que es va poder dur a terme la presentació del llibre de l'Eduard Sadurní, 'El Voluntari' i espectacle familiar amb l'actuació de Magarrufa i es va poder celebrar, canviant d'escenari, al pavelló polivalent, el sopar de la botifarra a càrrec del gremi de carnisers de Cassà i ball amb La Banda del Drac.

El diumenge va sortir esplendorós i sense núvols; això va reanimar la





Gegants i capgrossos de tot arreu, a la Fira d'enguany.







Fira de Santa Tecla i va permetre la celebració de les curses que organitzen els Amics de la Pineda Fosca, l'esmorzar popular, la trobada de gegants (amb colles de diferents municipis gironins per celebrar el 60è aniversari dels Gegants de Cassà), el mercat del petit botiguer, la trobada de puntaires, la fira d'intercanvi de llibres, el carrusel ecològic... a més de les parades de botiguers locals i productes artesans que ocupaven la plaça de la

Coma.

Els mòbils ja anunciaven que diumenge a la tarda tornaria la pluja i per això el concert a càrrec d'Albert Martínez and Friends va començar d'allò més puntual intentant que es mantingués el programa però al cap de 45 minuts la fira es va remullar i va obligar a retallar el concert que de manera magistral oferia el cantant cassanenc a la gent que ompli la plaça de la Coma.

Des de l'Ajuntament es va fer una valoració positiva de la fira i també es va agrair a totes les entitats, establiments i persones que, a títol individual, van col·laborar en la fira d'enguany.

(En aquestes pàgines us oferim un ampli reportatge gràfic del que fou la Fira de Santa Tecla d'enguany).

Fotos: **Eduard Duran, Brauli Gener i Joan Carles Codolà**







Albert Martínez va seduir el públic de Cassà... fins que la pluja va obligar a suprendre el concert a mig fer.





FUNDACIÓ MORITZ: GOSSOS QUE AJUDEN A FER LA VIDA MÉS FÀCIL

Un els estands de la Fira de Santa Tecla estava dedicat a la Fundació Moritz una entitat que es dedica a ensinistrar, preparar i oferir gossos que ajudin a persones en dos àmbits ben diferents: gent gran i dones amb vulnerabilitat.

Els gossos tenen una bona capacitat d'emfatitzar amb la gent gran. Especialment en aquells casos amb símptomes de pèrdua de capacitats cognitives la presència de gossos s'ha demostrat com una manera de millorar la qualitat de vida d'aquestes persones grans, ja que gràcies al contacte amb s'estimulen i això els ajuda a relacionar-se amb l'entorn.

En el cas de dones que han patit algun tipus de violència de gènere, els gossos estan preparats per defensar-la en el cas d'algun atac o agressió i encara que no el fereixen l'agressor sí que l'immobilitzen i permeten a la víctima demanar ajuda.

Segons explica Josep Sayeras, un dels impulsors de la fundació Moritz (que porta el nom del primer gos que van tenir destinar als serveis a la gent gran), seria molt bo que les qualitats que poden tenir els gossos es poguessin aprofitar amb accions com aquestes que el que fan és donar una major qualitat de vida i suport a un col·lectiu de persones especialment febles o vulnerables.



La sentència de
l'1 d'octubre
mobilitza la
ciutadania

Cassà manifesta la seva indignació

El 14 d'octubre, tot i la pluja, gran concentració a la plaça de la Coma de rebuig a la sentència del Tribunal Suprem contra els polítics catalans.



Un miler de persones manifestant-se el dia 14 d'octubre al vespre sota la pluja; el ple municipal aprovant amb el 94% dels vots (el regidor del PSC s'hi va presentar); una moció demanant l'amnistia; una concentració espontània davant la casa de la vila; la paralització de la vida social i cultural local durant unes hores; talls de carretera i protestes contundents; intervenció dels Mossos d'Esquadra contra ciutadans que eren atacats de manera indiscriminada; una marxa de torxes que quinze dies abans ja ha-

via manifestat el seu rebuig davant el que es veia que acabaria passant; cassolades espontànies... Van ser les respostes de la ciutadania de Cassà a la sentència pels fets de l'1 d'octubre en la que el Tribunal Suprem espanyol va condemnar a gairebé cent anys de presó els polítics i líders socials empresonats fa dos anys.

VII MARXA DE TORXES

Començant amb la crònica dels actes seguint el calendari, la primera concentració va ser amb motiu de la

setena marxa de torxes per la independència que va congrega més de dos-cents cassanencs i cassanenques a la convocatòria de la secció local de l'ANC. La marxa estava previst que se celebrés el 10 de setembre anterior però la pluja ho va impedir i es va traslladar a una jornada igualment significativa, l'u d'octubre, i es va poder celebrar amb normalitat tot i algun llampec que acompanyà el recorregut.

Abans de la marxa es van llegir dos manifestos sobre la transcendència



A la Marxa de Torxes del dia 1 d'octubre ja es presagiava la condemna als presos polítics catalans

de la Marxa de Torxes. Sílvia Soliguer evocant Isabel-Clara Simó que va demanat que “diguem no als opressors” i alertant que “si els nostres polítics no treballen per aconseguir la independència els passarem per sobre. Que ho tinguin clar i prenguin nota!”.

El coordinador local de l'ANC, Àlex Capdevila, va recordar els presos i exiliats polítics catalans destacant que aquesta és només una mostra de la repressió que patim els catalans que estem a l'espera d'una sentència “que serà dura, injusta i llarga”. I va demanar a la gent que es preparés per a les accions que s'haurien d'afrontar: “Cal que retrobem la complicitat, la confiança i la iniciativa. Cal que tornem a fer pinya, ja que, si el camí que hem d'agafar és el de la desobediència hem d'estar preparats.

Després d'encendre les torxes es va fer una marxa pels carrers del nucli antic del poble i es va acabar de nou a la Coma amb el cant dels Segadors, acompanyat del grup Daltabaix.

REPERCUSSIONS DE LA SENTÈNCIA

Diumenge al capvespre ja s'anunciava que la sentència estava al caure i l'ANC de Cassà ja va convocar una cassolada a la rotonda dels Taps per demanar la llibertat dels presos polítics; l'endemà, el dilluns, 14 d'octubre es va donar a conèixer la sentència del Tribunal Suprem que condemnava a penes d'entre 9 i 13 anys de presó els líders polítics i la mobilització ciutadana va ser molt ràpida. Primer, a les 12 del migdia, amb una concentració davant l'Ajuntament i després al vespre a la plaça de la Coma on més de mil persones van desafiar la pluja per manifestar el seu rebuig a la sentència i reclamar la llibertat dels presos polítics.

Al migdia, l'alcalde, Robert Mundet, va fer públic el sentiment d'indignació davant la sentència que condemna diversos càrrecs del govern català, la presidenta del Parlament i els líders d'entitats ciutadanes pel delictes de sedició: “votar no ha de ser mai un crim, és la via democràtica per resoldre els problemes”. A Cassà es va decretar un “tancament per dignitat” a les dependències municipals que també va afectar el centre cultural Sala Galà, l'Escorxador, tots els equipaments esportius i algunes entitats com

Ja al vespre, tot i la pluja que va fer-hi acte de presència, centenars de cassanencs van omplir la plaça de la Coma



per demanar la llibertat dels presos polítics i manifestar el seu rebuig a la sentència pel referèndum de l'1 d'octubre.

GRAN CONCENTRACIÓ A LA COMA

L'acte que cada dilluns duu a terme la secció de l'ANC de Cassà per la llibertat dels presos polítics, va tenir una rellevància especial amb motiu de la sentència condemnatòria. A més de les lectures i cants habituals, s'hi van afegir representants dels partits ERC i Junts per Cassà -Carles Casanova i l'alcalde Robert Mundet- que van criticar amb duresa la sentència judicial i van instar la ciutadania a donar una resposta clara a aquest atac a la democràcia i a la llibertat d'expressió. També van intervenir el secretari de l'ANC, Santi Devesa i un representant del Marxant de Paraules, Quim Massa, així com el músic Francesc Cla que acompanyà l'acte amb el seu fiscorn.

TALLS DE CARRETERA

El dimarts al matí centenars de manifestants van congregarse a la “rotonda dels taps” on van tallar la carretera des de primera hora fins a les 10 del matí. Quan ja havien

TINTORERIA LA RAMBLA
RBLA. 11 SETEMBRE, 88
17244 - CASSÀ DE LA SELVA
TEL: 972 463725

BUGADERIA
RENTAT EN SEC
SERVEI A DOMICILI



deixat la zona els Mossos d'Esquadra van carregar contra els congregats cosa, amb persecucions pels carrers del polígon industrial. Una acció desproporcionada que provocà una queixa formal de l'alcalde de Cassà que va emetre el següent comunicat:

"Amb motiu de l'actuació desproporcionada i fora de lloc per part de la brigada mòbil de la policia dels Mossos d'Esquadra aquest matí a Cassà de la Selva voldria manifestar:

1.- L'actuació de la policia pels carrers del polígon mereix la més severa crítica i repulsa ja que els manifestants ja havien marxat de la rotonda dels Taps de la C65 i no tallaven cap carrer ni accés al poble. Per tant, la concentració començada a primera hora del matí ja havia finalitzat i es marxava del lloc amb tranquil·litat.

2.- Lamentem els fets ocorreguts i denunciem els comportaments violents que hem viscut i presenciats. En tot moment les reivindicacions s'han fet de manera pacífica i no violenta.

3.- Desitgem la ràpida recuperació dels contusionats.

4.- Som gent de pau i defensarem sempre la llibertat d'expressió i d'opinió, que han de ser respectades per tothom.

5.- Faré arribar la meua queixa al director dels Serveis Territorials a Girona i li demanaré explicacions del procediment que s'ha seguit aquest matí".

PLE EXTRAORDINARI -SENSE EL PSC- DE REBUIG A LA SENTÈNCIA

Dimecres es van repetir alguns talls de carretera al matí i a les 7 del vespre, es va celebrar un ple extraordinari sense la presència del regidor del PSC. Marià Montsunyer havia acat la sentència a través de les xarxes dient

que manifestava "la voluntat de diàleg entre les forces polítiques pacífiques i el respecte a la llei com a marc imprescindible per portar a terme aquest diàleg". Tanmateix Montsunyer manifestava la seva voluntat de servei "per resoldre els problemes reals de la població a Cassà de la Seva i dintre de les responsabilitats adquirides per governar el municipi".

En el ple del dia 16 des d'ERC no es van estalviar les crítiques a la postura del PSC i també van instar el grup

de JxC que es valorés si el pacte que tenen al govern de la vila "és el que es mereix Cassà".

Els setze regidors presents al ple van votar de forma conjunta la moció presentada pels grups municipals 'ERC i de JxC de rebuig a la sentència dels condemnats per l'1-O. La moció, semblant a l'aprovada en altres institucions de Catalunya consta de deu punts on es destaca el caràcter pacífic i no violent del moviment independentista, es demana respecte a les

HOME SWEET HOME

La Primera HOME

Mobles Molla

Des de 510€

LOT 1

MOBLES D'INTERIOR: Molla empaquetada fàbrica molla 210 m² a 400€ (car, casa, regidor, etc.)

MOBLES D'EXTERIOR: Molla empaquetada fàbrica molla 210 m² a 400€ (car, casa, regidor, etc.)

MOBLES D'INTERIOR: Molla empaquetada fàbrica molla 210 m² a 400€ (car, casa, regidor, etc.)

MOBLES D'EXTERIOR: Molla empaquetada fàbrica molla 210 m² a 400€ (car, casa, regidor, etc.)

MOBLES Molla: C Raval 15 / CASSÀ DE LA SELVA / 972 460 487

octubre 2019 · núm. 800 · Llumiguia 95

Imatges del tall de carretera a la C-65 el dimarts al matí i de l'actuació dels Mossos d'Esquadra quan ja s'havia desconvocat l'acció.

persones escollides per la ciutadania, es reclama la llibertat i l'amnistia pels presos polítics i s'adhereix a les mobilitzacions especialment a la del proper 26 d'octubre. A més es va incloure enviar la moció aprovada als presos polítics per tal que en tinguin coneixement.

L'alcalde de Cassà, Robert Mundet, va comentar la moció i va insistir que la sentència no és un acte de justícia sinó de venjança i després de remarcar les irregularitats del judici i de tot el procés va considerar que la sentència volia ser un escarment per a tots els independentistes però, va recordar, "si es pensen que claudicarem és que no ens coneixen". I va acabar sentenciant que "a Espanya voler votar és ser un criminal".

Per la seva banda Martí Vallès en nom d'ERC va fer seves les paraules de Jordi Cuixart dient que "ho tornarem fer i ho farem junts" i també va recordar un missatge d'Oriol Junqueras que considera que l'empresonament no significa el fracàs del procés tot evocant les figures de Mandela o Gandhi que també van ser empresonats per les seves idees polítiques.

UNA MOCIÓ PER LA LLIBERTAT

En extracte, els deu punts de la moció són els següents:

PRIMER. Manifestar el rebuig a la sentència condemnatòria emesa pel Tribunal Suprem, constatant que representa una regressió dels drets i les llibertats de la ciutadania de Catalunya.

SEGON. Reclamar la llibertat immediata de tots els presos i preses polítiques i exigir l'amnistia de tots ells i elles, i de tots els exiliats i exiliades, com a reconeixement de l'absència

TERCER. Mostrar el compromís amb el dret a l'autodeterminació, dret polític fonamental recollit en tractats internacionals com la Carta de les Nacions Unides i el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, signats també per l'Estat espanyol, i reivindicar-lo com a dret en virtut del qual resoldre el conflicte polític existent, per via democràtica i pacífica.

QUART. Reafirmar-nos en el caràcter pacífic i no violent del moviment independentista català.

CINQUÈ. Exigir al govern de l'Estat espanyol que respecti la legitimitat de les persones escollides democràticament a les diferents institucions catalanes, així com les decisions i acords que se'n derivin, com a màxima expressió de la sobirania popular.



SISÈ. Comprometre'ns a treballar conjuntament amb el Parlament de Catalunya, del Govern de la Generalitat de Catalunya i convocar-nos a participar, com a representants legítims de la ciutadania, en una assemblea d'electes a favor dels drets polítics i la llibertat.

SETÈ. Mostrar l'adhesió de l'Ajuntament de Cassà de la Selva a totes les mobilitzacions de rebuig a la sentència del Tribunal Suprem, tant a nivell

nacional com internacional, i convidar la ciutadania a participar en totes les lluites compartides i pacífiques a favor dels drets i les llibertats. I comprometre'ns a participar en l'acte convocat pel President de la Generalitat el dia 26 d'octubre al Palau de la Generalitat.

VUITÈ. Expressar la més ferma voluntat de seguir treballant, dia rere dia, per garantir els drets i les llibertats de tota la ciutadania



NOVÈ. Fer avinent la situació de repressió política i de vulneració de drets fonamentals que estem vivint com a ciutadania i com a país als municipis agermanats.

DESE. Fer arribar aquest acord a la Presidència del Parlament de Catalunya, a la Presidència de la Generalitat de Catalunya, a la Presidència del Congrés de Diputats, a la Presidència del Govern de l'estat, a la Presidència del Parlament Europeu, a l'Associació Catalana de Municipis i a l'Associació de Municipis per la Independència. I donar conèixer el contingut d'aquesta moció a la ciutadania del municipi pels mitjans que es creguin oportuns.

DIMISSIÓ DEL CONSELLER BUCH

Després del ple -al qual van assistir més d'un centenar de cassanenc que omplien la sala i l'entrada de can Nadal- a les portes de l'Ajuntament es va llegir un manifest condemnat l'acció dels Mossos d'Esquadra per les càrregues policials de dimarts al matí quan la policia va perseguir i colpejar la gent que abandonava la concentració, pels carrers del polígon industrial. Es va acabar demanat la dimissió del conseller d'interior Miquel Buch que hores abans havia comparegut en roda de premsa per justificar les actuacions de la policia autonòmica.

Text: **Joan Carles Codolà**
Fotos: **Eduard Duran i J. C.C.**



El públic a fora i a dins de la sessió de plens per assistir a la sessió del dia 16 d'octubre i la lectura del manifest que condemnava l'acció dels Mossos d'Esquadra en les càrregues del dia abans.





CLINICAN
CLÍNICA VETERINÀRIA

Unitat de Reproducció Canina de Catalunya


clon España



C/ Pla de l'Estany, 5 17244 CASSÀ DE LA SELVA
Tel.: 972 46 08 58
info@clnican.es www.clinican.es

40 anys de la farmàcia Agustí Domingo

“Actualment, potser s’abusa del consum de medicaments”

El 23 d'octubre d'enguany la farmàcia Agustí Domingo celebra el seu 40è aniversari. El mes de gener del 1977, un cop acabada la carrera i els compromisos militars, l'Agustí va tornar al seu poble a exercir la seva professió començant d'adjunt amb el farmacèutic Joaquim Botet i Muñoz, que era un dels dos professionals establerts a Cassà.

Com vares decidir estudiar farmàcia?

La meua relació amb el Sr. Botet havia estat curiosa tota la vida, era cosí del meu pare i quan jo era petit i treia bones notes al col·legi La Salle passava sempre per la farmàcia a ensenyar-li la cartilla, que era el document oficial de l'escola. Com a premi ell em donava una capsa d'una mena de pastilles Juanola. Quan em vaig anar fent gran sempre em deia que havia de ser farmacèutic.

T'agradava la perspectiva?

De fet no, ja que a mi el que m'agradaven eren les matemàtiques però en arribar al moment de decidir què estudiar, vaig pensar quina carrera em podia donar més sortides i la de farmàcia semblava que m'obriria més portes.

Però et vares quedar a Cassà...

Vaig intentar entrar a la indústria farmacèutica. Ho vaig provar en dues empreses però en ser tan jove i sense experiència em va passar el mateix que a molts acabats de llicenciar, que no em varen voler contractar. Aleshores vaig decidir venir a treballar a casa del Sr. Botet que ja m'estava esperant perquè la seva salut no era gaire bona.

Comença la teua vida laboral...

Vaig començar a la farmàcia Botet i em vaig estar amb ell fins que a mitjans de 1979 ell es va morir, de fet havia de ser el seu hereu professional perquè no tenia fills i fins i tot vàrem formar societat l'abril de 1978. Però la seva vídua no ho va veure bé i va posar la farmàcia a la venda per tothom sense respectar el desig d'en Quimet, tot i que al final vaig ésser jo qui la va comprar després de superar un piló d'entrebancs i el dia 23 d'octubre de 1979 es va produir la obertura de la



farmàcia a nom meu.

O sigui que ara fa 40 anys...

Si aquest mes d'octubre ha fet 40 anys que vàrem inaugurar la meua farmàcia i per això fem una petita celebració amb els clients donant-los un detall de record.

Sempre ha estat com la veiem ara?

No, no. Primer vaig quedar-me a la farmàcia Botet que estava situada a l'altre costat de la plaça concretament on ara hi ha una estètica; però el local i la casa eren molt vells i amb molta humitat pel que als medicaments i a l'alimentació infantil no els anava bé i vaig buscar un altre lloc que reunís més condicions. Casualitats de la vida, un dia parlant amb el meu bon amic Josep Ruscalleda li vaig dir que el lloc ideal era la cantonada de l'altre costat de la plaça que era un terreny buit.

És on sou ara?

Sí; resulta que el Dr. Ruscalleda era molt amic de la família Almeda que n'eren els propietaris i els hi va preguntar si em vendrien un tros per fer-

hi una farmàcia nova. L'endemà em deia que ja hi podia anar a parlar. Com que l'any 1980 em vaig casar amb la Montse i vivíem en un tercer pis sense ascensor i teníem un fill petit, en David, vàrem aprofitar per fer-nos una casa amb la farmàcia als baixos. L'estiu de l'any 1985 es va acabar la farmàcia i l'any següent la casa en el lloc en què les escriptures diuen que era l'hort de la Rectoria.

Què vol dir això?

Segons hem va explicar el Sr. Josep M. Almeda, antigament la rectoria era a la actual plaça del Dr. Botet separada de Can Barril per un pas molt estret i l'hort de la rectoria era la finca de la que parlàvem. Per millorar la seva propietat, la família Barril havia fet un intercanvi amb el bisbat construint la rectoria actual i tirant a terra l'antiga per fer una plaça. Al costat d'aquest edifici hi havien les peixateries

Quins records tens de “can Botet”?

En treballar amb ell i amb en Rafael Geronés vaig aprendre molt

tant de medicina antiga com moderna. Encara es feien moltes fórmules magistrals perquè no hi havia tant d'especialitats coma ara i al doctor Pascual li agradaven molt. Una curiositat de tot això és que a la farmàcia hi havia un soterrani on és guardaven alguns productes per fer fórmules i allà hi vaig trobar un garrafó de vi de Màlaga que s'havia fet servir per fer xarops per fer venir gana (similar a la Quina San Clemente que da unas ganas de comerrrrrr) i que va resultar ser molt bó i els doctors Emili Ayats i Francesc Sureda que em venien a veure sovint perquè érem tots joves i sanitaris em deien si els convidava a una copeta del vi del soterrani. Va durar poc.

Una altre particularitat del soterrani és que s'inundava i un any especialment plujós va quedar completament colgat d'aigua (1,80 m). Amb aquest detall us podeu imaginar la humitat que hi havia per tot arreu.

La medicina era com ara?

La medicina en aquests 40 anys ha

L'antic "hort de la rectoria", on ara hi ha la farmàcia Domingo.

canviat molt, quan jo vaig començar hi havien dos metges els Drs. Josep M. Pascual i Josep Rusalleda. Eren dies on la medicina era molt més personal i pater-nalista quan anaves de visi-ta a casa del metge aquest et coneixia a tu i a la teva família i el tracte era molt familiar i proper. Malgrat la diferència de edat, amb en Josep Rusalleda vaig entaular una gran amistat que va durar fins que va morir als de 102 anys i ara encara la mantinc amb la seva vídua, la senyora Conxita Nadal.

I els medicaments?

Ara tenim una varietat de medica-ments molt gran i la medicina ha aga-fat una importància vital, potser una mica massa. Això fa que les persones vagin de seguida al metge, fa uns any primer prenies una Aspirina, un Opta-lidon o un Piramidon e intentaves que passés el malestar i la majoria de cop es solucionava el problema i no calia anar-hi.

De fet dels tres medicaments que he esmentat només segueix viva la As-pirina. De l'Optalidon podem explicar la

anècdota de què era una anfetamina pura que és un estimulant molt potent i era doping pels esportistes per això animava molt i donava forces a qui el prenia. Ara està prohibida pel risc per la salut que comporta el seu ús, com també el Piramidón, aquest per la raó que era tant eficaç fent baixar la fe-bre que podria provocar col·lapses. Però hi ha medicaments molt antics que encara existeixen ara i segueixen essent molt importants com la Cafini-trina, la Digoxina.....

Què penses de la medicina moderna?

La medicina ha avançat molt en aquest 40 anys, allargant considera-blement els anys de vida de tothom però com tota la vida s'ha tornat més complicada, només s'ha de llegir un prospecte actual d'un medicament,

són llarguissims i amb infinitat de precaucions i contraindica-cions perquè ningú els pugui denunciar, una pràctica que a països com Estats Units és el pa de cada dia. Personal-ment penso que fem una mica d'abús dels medicaments i es-pecialment dels antibiòtics que s'haurien de guardar per ca-sos de necessitat i es va ser-uir massa a la lleugera amb el que hem aconseguit és que molts ja no curin perquè s'han creat resistències de tant fer-los servir sense necessitat.

I la teva professió com ha canviat?

Els primers anys penso que feia una tasca molt més assistencial, més pro-pera al client que no ara. Ara som una mena de buròcrates connectats a un ordinador que és el que ens diu el que podem donar i el que no. Espe-cialment des de que hi ha la recepta electrònica en què gairebé no podem canviar res i ens porta problemes amb alguns clients que es pensen que som nosaltres que no ho volem ar-re-glar. La R.E. té molts avantatges però també inconvenients, la solució seria fer el que ja hi ha vàries comunitats autònomes que ho fan, només cal pre-sentar la tarja sanitària i ja et surt tot el que cadascú gasta, no cal portar un paper.



RM

ART I ESTIL

Perruqueria - Estilisme - Tractaments d'estètica
Depilació làser - Solàrium - Pedicura/Manicura
Extensions - Micropigmentació - Pírcings

C/ Mollí, 78, Cassà de la Selva
Tel. 972 46 03 06 - info@rmartiestil.cat

Cassà de la Selva, 24 de novembre de 2019

Amics de la Sardana

Ajuntament de Cassà

II PART DE LA DIADA DEL SOCI

- A les 12 del migdia, a la Sala del Centre Recreatiu:

CONCERT AMB COBLA
a càrrec de **LA SELVATANA**
(dintre de la Campanya de Música per a Cobla de la Diputació de Girona)

- A 2/4 de 5 de la tarda, al Pavelló Polivalent Municipal:

Doble ballada de Sardanes a cura de les cobles
OSONA I BAIX EMPORDÀ

NOTA: La Junta d'Amics de la Sardana es reserva el dret de modificar el present programa si causes imprevistes li obliguessin.

Diputació de Girona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Tenim participacions de la Grossa de Cap d'any:



L'Ernest en diferents etapes de la seva vida: quan es va casar a Porqueres; amb 21 anys, treballant a Tossa de Mar; i fa trenta anys a Cassà; a l'altra pàgina, una foto recent de l'entrevistat.

Tot recordant amb... Ernest Sànchez (75 anys)

“A l'escola de Montjuïc vaig aprendre a jugar a escacs”

Estem a finals del mes de setembre 2019, el meu fill en David fa vacances i aprofito per invitar-lo a dinar al Restaurant la Brasa Grillada, bon servei i bona cuina. Després de dinar he aprofitat per anar a saludar al Sr. Ernest i de passada poder-li fer l'entrevista.

INFÀNCIA

Vaig nèixer el 13 de març de 1944, a Vélez (Màlaga). Vaig viure una infantesa que puc dividir en dues etapes. Fins als quatre anys, vaig viure còmodament i no ens faltava de res a casa meua. A partir del 1948, la meua mare va decidir marxar per sempre de Màlaga, molt castigada per la Guerra Civil espanyola; sobretot en els anys de la postguerra, i

anar a viure a Madremanya (Girona), ja que coneixia aquest lloc i hi tenia coneguts de l'època en què ella mateixa havia viscut allà, fugint de la guerra, és a dir, quan jo encara no havia nascut, en plena Guerra Civil, la meua mare havia estat refugiada a Madremanya.

Recordo que jo era un nen de set anys i acompanyat de la meua mare i alguns dels meus germans vam viatjar amb vaixell fins a Barcelona. De Barcelona a Girona, hi vam anar amb tren i finalment ens vam establir a Girona, concretament vivíem a Montjuïc. Era l'hivern i recordo que feia molta fred. Com que no teníem aigua corrent, baixàvem a Sant Daniel o a Pedret a carregar garrafes d'aigua potable.

A quin col·legi vares anar?

Immediatament vam començar a anar a l'escola de Primària de Montjuïc. Tot i que era una escola molt modesta, en guardo un gran record; amb molt d'afecte, ja que ens vam sentir molt acollits. Els meus germans i d'altres nens ho feien en català. Això no va ser mai cap problema, al contrari, tant els meus germans com jo vam fer bons amics molt aviat.

Una anècdota molt significativa per mi va passar en aquells anys, ja que va ser precisament un mestre d'aquella escola qui em va ensenyar per primera vegada a jugar escacs. Un joc que al llarg de la meua vida sempre m'ha acompanyat i que ha estat i encara és molt important per mi. Aquell mestre, era el senyor Ruiz, un home més aviat seriós i decidit i amb moltes ganes d'ensenyar i d'estar per la mainada.

Quines eren les vostres diversions?

Pel que fa els jocs que ens entreteníem normalment; re-



FUSTERIA

C/ Raval, 8 - Telèfon 972 46 04 53 CASSÀ DE LA SELVA

cordo jugar amb les “caniques”, fer voltar o llençar la baldufa, i quan érem una colla, a futbol. Però si una activitat destacava d'entre totes, aquesta era la lectura de novel·les de l'oest, per exemple les de Marcial Lafuente Estefanía, o bé de còmics, o del que fos. Fins als nou o deu anys el que fèiem era anar als quioscos a intercanviar lectures; això era ben habitual i sobretot barat. Més endavant, molt a prop d'on actualment hi ha la Casa de la Cultura de Girona, hi havia la Biblioteca Infantil. En aquella biblioteca hi vaig passar llargues tardes llegint i imaginant històries increïbles.

Després de l'escola de Primària vaig començar a anar al Taller escola de Sant Narcís per tal d'estudiar-hi mecànica. El que ara seria uns estudis de Secundària amb un cicle formatiu.

Conservo molt bon record de la majoria del professorat de Sant Narcís; especialment del Sr. Ibars, del doctor Nogué i del senyor Tarrades.

Encara que posteriorment no em vaig dedicar mai a la mecànica professionalment; vaig gaudir d'aquells anys aprenent el funcionament de diversos mecanismes. Més endavant vaig dedicar moltes hores i esforços per aconseguir enregistrar una patent sobre un pàrquing intel·ligent.

Quan encara no era major d'edat, precisament gràcies a l'ajuda del doctor Nogué, vaig poder viatjar a Suïssa, a Zurich concretament, i allà em va recomanar a uns seus familiars que regentaven la Taverna catalana de Zurich. També em vam procurar una feina en un restaurant de prestigi suís, el Kaiser Reblane. De la meua estada a Suïssa, sobretot destacaria la disciplina en el treball, l'ordre en tots els àmbits de la vida i la bona relació que manteníem tots els treballadors i propietaris del restaurant.

SERVEI MILITAR

Als 21 anys vaig haver d'anar a fer el servei militar. Primer vaig fer el campament a Sant Climent i després el servei a la Residència d'oficials de Girona. No puc pas dir que tingui cap mal record d'aquella època. La veritat és que tenia la confiança dels oficials i no vaig patir cap penalitat. Per exemple, no vaig anar gairebé mai vestit de militar, ja que tenia una ocupació al menjador.



CASAMENT, FILLS...

Vaig conèixer la Maria Grau Masó, la meua dona i mare dels nostres cinc fills, a la sala de ball “La piscina” de Girona. Recordo que em vaig fixar en la Maria per primer cop un dia en què jo estava a la plaça de la Independència i la vaig veure baixant d'un autobús per anar a la Sala de ball. Ella venia de Banyoles. I tot ballant ens vam conèixer. Vam festejar una mica més de quatre anys i ens vam casar a Porqueres i en el mateix moment obríem el Restaurant la “Brasa Grillada” a Cassà de la Selva. Llavors teníem 23 i 24

anys. Jo sóc un any més jove tot i que la Maria sempre ha fet més goig que jo. Després de casats, en vuit anys van néixer per aquest ordre: la Maria Mercè, en Joan, la Glòria, en Narcís i l'Albert. En l'actualitat són en Joan i en Narcís, els fills que han continuat el negoci familiar.

Què fas ara, en l'actualitat?

El proper mes de març compliré 76 anys i en aquests moments de la vida disfruto de la companyia de la meua família. Ens trobem tots plegats per celebrar aniversaris, sants, partits de lliga, de campions i tot el que podem ja que per mi no hi ha res com la família. Ah ! Som tots del Barça i del Girona.

D'altra banda, individualment, dedico temps a pintar i a jugar a escacs. La meua dedicació a la pintura és més recent que als escacs, joc al qual m'he dedicat pràcticament tota la vida.

Com veus el moment de la política actual?

Finalment, en els moments en què contesto aquesta entrevista, acabem de saber que els ciutadans haurem de tornar a votar el proper 10 de novembre, perquè els polítics no han estat capaços d'entendre's per formar govern. M'imagino que com tanta altra gent, em sento decebut per uns polítics que no estan a l'altura de les circumstàncies.

Hem acabat de fer el tallat mentre fèiem l'entrevista al Sr. Ernest. Encara que ell no ho digui, va ser un dels fundadors dels escats de Cassà de la Selva.

Ens acomiadem amb una forta encaixada de mans i fins una altra.

Xavier Carrera Bosch

Xevi, Servei de TAXI

8 persones



Els nostres serveis:

- Serveis a particulars
- Serveis a empreses
- Tramitació de paquets
- Recollides urgents
- Servei sanitari (trasllats a geriàtrics, CAP, hospital, diàlisi, mútues...) i recollida a laboratoris amb servei urgent
- Servei turístic

Mòbil 627 440 440 - 24h - 365 dies

xevitaxi@gmail.com

Serveis de gestions (gestories, bancs...) i diversos pel poble



L'Agustí Bota, en imatges d'alguns llocs visitats: a Timphu, Butan (un dels països que considera més interessants) i davant la glacera prop de Kangerlussuaq a Groenlandia.

Gent de Cassà amb empenta: Agustí Bota Fabrellas

Això és passió per viatjar: ha visitat tots els països del món

Aquest mes d'octubre contactem amb l'Agustí Bota Fabrellas, un cassanenc que amb els seus 54 anys pot afirmar ser una de les poques persones que ha viatjat a absolutament tots els països del món.

L'Agustí és llicenciat en dret i té un Màster en Administració i direcció d'empreses. En la seva trajectòria

professional ha estat dos anys exercint com a advocat, un any treballant en banca i compta amb més de vint anys d'experiència en assegurances. Actualment és el cap de vendes a Sanitas Girona, posició que ocupa des del gener de 2016.

Aquesta entrevista, a diferència de les anteriors, no està enfocada en la

seva feina, sinó en la seva vocació: viatjar. I és que ell no solament ha viatjat als cent noranta-tres països oficials reconeguts per l'ONU més els dos afiliats (Palestina i la Ciutat del Vaticà), sinó que també ha visitat els dos-cents vint-i-tres municipis de la província de Girona, totes les comarques catalanes i també totes les províncies d'Espanya, illes incloses.

Evidentment es considera una persona amb una gran vessant viatgera: **"Viatjar és pràcticament la meua vida, és el que més m'agrada. Però no solament viatjar, també gaudeixo de tota la fase prèvia. Preparo intensament i amb força antelació cada viatge, fent-me un guió amb tot el que necessito saber. Un cop arribo al lloc escric tot el que em passa. Tinc relatats tots els viatges de la meua vida, i els lleixo per recordar-ho. En gaudeixo abans, durant i després, i de fet quan torno estic estimulat, amb energies renovades"**.

Comenta que va començar a viatjar des del moment en què va tenir certa autonomia, en època universitària, però no va ser fins a arribar a la tren-



CalifredCassà

**REFRIGERACIÓ
AIRE CONDICIONAT**

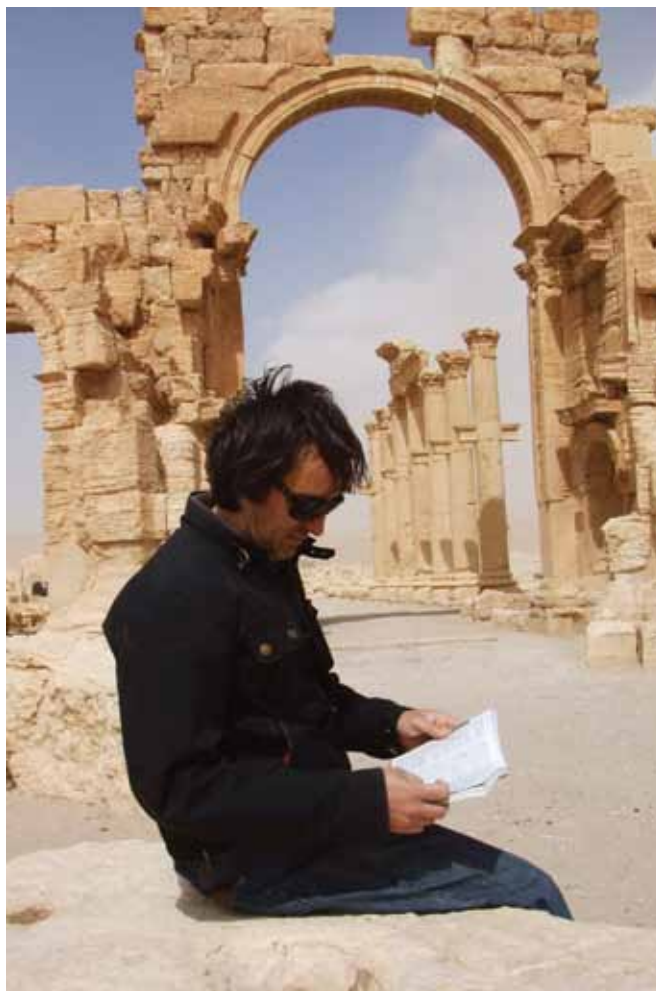
Pol. Ind. El Carilet
C/ Cerdanya, 4
17244 Cassà de la Selva
T 972 463 395 F 972 464 126
califred@califred.com
www.califred.com

Davant l'Arc de Triomf destruït, de Palmira a Síria.

tena quan es va proposar recórrer tot el món. Inevitablement, un es pot preguntar el perquè. Per què voler visitar tots els països del món més enllà de completar una llista? **"Probablement és un sentiment egoista. És el fet de convertir una il·lusió en un projecte, de decidir que el somni sigui un objectiu. Recordo una conversa que vaig mantenir a un avió amb una persona que havia viatjat a més de cent països. Aleshores vaig parar-me a comptar el nombre de països als quals jo havia estat, i en tenia entre setanta i vuitanta. A partir d'aquell moment em vaig plantejar fer un pla per poder viatjar-hi a tots, ja que tenia el temps i els recursos econòmics per fer-ho. Ha estat un objectiu a llarg període, que s'ha complert aquest gener en arribar al lemen".**

El seu criteri general a l'hora de viatjar es basa en dues premisses objectives: un lloc en què no hagi estat i que tingui quelcom considerat patrimoni de la humanitat. Contràriament, però, no confia en guies, sinó que prefereix informar-se del país que vol visitar a través d'experiències d'altres viatgers. **"Moltes vegades les guies estan escrites a partir d'altres guies i no estan actualitzades. No són experiències pròpies. Jo faig entre deu i dotze viatges cada any, i el que necessari són coses pràctiques, com per exemple el preu d'un taxi o com arribar a tal carrer des de l'aeroport. I aquest tipus d'informació es troba en pàgines web com 'Most Traveled People', on els grans viatgers comparteixen experiències".**

Afirma haver tingut sempre un gran interès per la història i cultura de cada país, i intenta contactar amb gent local per conèixer quina és la realitat. **"Viatjar amb molts diners et tanca portes, et tanca en el teu nucli d'exclusivitat. Si agafes un avió i et plantes a un hotel de cinc estrelles d'Abu Dhabi durant una setmana probablement no has viscut res del país. No tens cap mena de contacte amb ningú. Has estat al país? Sí. L'has conegut? No ho sé. Jo viatjo sol, amb recursos limitats, i per tant m'he de moure en àmbit**



local. Interactues amb la gent per força, i la gent és molt més amable que problemàtica".

Viatjar sens dubte l'ha canviat, al mateix temps que li ha obert una perspectiva molt més àmplia: **"Entenc que hi ha molts punts de vista diferents de qualsevol cosa. Per això en viatjar intento no implicar-me emocionalment. Jo no jutjo ni tampoc pretenc salvar el món".**

Una altra pregunta, una d'inevitable i bàsica, quasi banal i indubtablement difícil de contestar: Quin és el lloc que més l'ha fascinat de tots els que ha visitat? **"És difícil. Quan tens cinc camises és fàcil triar quina és la que més t'agrada, però quan en tens mil no tant. Si em fessin escollir per força, podria destacar-ne un de cada continent. D'Àsia em quedaria amb Bhutan: és un país exclusiu, amb el turisme limitat i que té la filosofia de vida de la felicitat. El govern té instaurat un ministeri de la felicitat. La felicitat és un objectiu dels bhutanesos, i es nota absolutament tant punt arribes al país. D'Amèrica diria clarament Bolívia: és el país americà en què menys es nota la influència europea, i això li dona una identitat. Hi ha una barreja molt interessant entre la cultura espanyola i la seva pròpia. D'Àfrica en destacaria Etiòpia: és**

un país extraordinari amb un gran orgull, que mai ha estat envaït ni colonitzat. És molt bonic i té molt a visitar. Pel que fa a Europa, si jo tornés a néixer, voldria ser italià. Si hi ha un criteri objectiu de bellesa al món, aquest és el patrimoni de la humanitat, i Itàlia és el que més en té, sobretot per la feina que es va fer durant el renaixement. D'Oceania només hi ha Austràlia i Nova Zelanda, a banda de la resta de micro països... Potser el que té més per visitar és Samoa, tot i que s'està despoblant. Em quedaria amb Nova Zelanda, ja que és el país que crec que s'hauria de tenir com a model de societat. La ciutadania té un concepte de societat diferent, menys individualista i honesta".

Per l'Agustí tots els països tenen característiques magnífiques i es poden visitar; encara que òrgans com el Ministeri d'Exteriors Britànic tinguin publicades llistes estrictes de països no recomanats, sota el cri-

teri de molta prudència. **"Hi ha més de trenta països que es diu que no s'hi pot anar. És ridícul. Avui en dia es pot anar per tot, fins i tot en països en guerra, que no vol dir plantar-se al front, passa que requereix un mínim de contactes. Evidentment depèn de cada persona. Jo entenc que l'atzar és un factor de la vida, i un accident el pots tenir a qualsevol lloc, però això no vol dir que busqui el risc. Una altra qüestió és les dificultats legals que et posen alguns països per entrar-hi. Per accedir a Angola, Aràbia Saudita o Líbia necessites una sèrie de documents específics que t'ho posen extremadament difícil. Hi ha països molt complicats en què has d'estar molt predisposat. Però països perillosos com a tal no n'hi ha cap, que això no vol dir que no hi hagi zones conflictives".**

De males experiències, però, sí que n'ha viscut. **"A mi m'han atracat tres vegades: a Washington, a Ginebra i a Manila. A tres grans ciutats del món, no zones especialment conflictives. Per tant és molt relatiu. Al final és més l'actitud amb què fas les coses el que et pot generar problemes que no pas anar a llocs determinats. Per exemple, no m'exposo anant sol a**

la nit amb pantalons curts, un bitllet de cinc-cents i ensenyant un iPhone pels carrers de Brazzaville, però sí que puc circular-hi de manera normal sense cap problema”.

En relació amb el perill i els conflictes, també és important parlar de la informació, les notícies que ens arriben de diversos indrets. La informació està manipulada i adulterada? **“Totalment i absolutament. Ho puc garantir. Jo he estat a llocs on es deia que hi havia un caos absolut i em preguntava: quin caos? Si joestic a la Plaça Tahrir del Caire i no hi passa res. Aquestes imatges d'on les han tret? Jo no dic que sigui amb afany d'enganyar, però sí d'exagerar, de fer el titular. I sobretot perquè estan desinformatos. Moltes vegades l'enviat per cobrir una notícia informa des de l'altra punta del país i això provoca que la informació es dilueixi. Si hagués fet cas de la informació periodística o oficial no hauria anat ni a la meitat**

dels països”.

L'Agustí ha estat a tots els països, sí, sent una de les menys de tres-centes persones del món que han aconseguit aquesta fita, però els ha visitat tots amb profunditat? **“No. En alguns hi he estat molt poc. Però com a mínim hi he estat una nit a tots. També és en funció del que es pugui veure i visitar. A Burundi no hi ha gaire més a part del monument de Livingstone-Stanley, per exemple. Però sempre hi ha quelcom a veure de qualsevol lloc. He estat a tots els països, però a alguns hi tornaré per visitar-los més. Quan vaig anar al Mali fa uns quatre anys només vaig poder anar al sud, ja que la zona nord estava sota un conflicte i no hi havia mitjans de transport per anar-hi. Si no hi ha ni taxis locals significa**



A Megadan, Rússia

que hi ha un cert risc, i per tant no vaig poder-hi anar. Encara em queden coses per veure, però sí que puc dir que he vist el més destacable i rellevant”.

Veure tantíssim també significa viure experiències que deixen anècdotes insòlites i sorprenents: **“Estava a l'aeroport d'Ankara just en embarcar en un vol cap a Irbil i se'm va acostar un empresari siríà per preguntar-me què hi feia allà. Li vaig explicar que era un turista i que no tenia ni hotel on allotjar-me. Ell em va invitar a casa seva, em va regalar un mòbil amb targeta SIM per poder trucar cada dia i em va donar diners locals en efectiu. No sabia res de mi i m'ho va pagar tot. Increïble. Aquestes coses tan sols poden passar en un país àrab”.**

Viatjar és la seva filosofia, la seva passió, i com bé diu encara té coses a veure. No té cap intenció de parar o estar-se quiet: **“Viatjo cada quinze dies, i tinc pagats els bitllets d'avió fins al setembre de l'any que ve. Faig entre sis i set viatges grans cada any”.** Finalitza amb una reflexió sobre el seu estil de vida, el seu camí: **“Trobar el teu camí com a passió a la vida és molt important. El que sigui. Treballar, pintar, escriure, tenir fills... Jo tinc la immensa sort que he trobat el meu: viatjar. M'agrada tot de viatjar. Ho gaudeixo tant que per mi és com una injecció de vida. Tinc un esperit positiu, m'agafa la vida en positiu, i considero tots els entrebancs com a mers obstacles que del final se n'obté experiències personals de vida”.**

Pol Esteba Masjuan

farmàcia
Anna Laguillo Sala
Ctra. Provincial, 289
17244 Cassà de la Selva
(A prop de la gasolinera BP)
Tel. 972 46 45 55

farmàcies
ecoceutics

Targeta client
Descobriu-la. Tot són avantatges

Qualitat farmacèutica a bon preu.
Productes ecoceutics
Deixa't aconsellar!

Horari
De dilluns a divendres de 9 a 21 h
Dissabtes de 9 a 14 h

No tanquem al migdia

Maria del Mar Bonet



Miquel Gil



Maria del Mar Bonet i Miquel Gil, al Càntut 2019

El Festival Càntut prepara una nova edició: un cap de setmana dedicat a la música de tradició oral, amb actuacions i activitats per a tots els públics que es durà a terme a Cassà entre els dies 15 i 17 de novembre

Una de les actuacions que ja s'ha confirmat per a l'edició d'enguany és el concert de Maria del Mar Bonet, que inaugurarà el festival el divendres 15 de novembre (21:30 h, 15 € anticipada – 18 € taquilla) amb un espectacle especial anomenat **50 anys de música popular i tradicional** als escenaris. Acompanyada del guitarrista Borja Penalba, la cantant mallorquina arriba al Càntut per oferir un repertori exclusiu que viatjarà per tota la història de la música catalana, amb cançons com el Cant dels Ocells, La Balanguera o La Dama d'Aragó.

Una altra de les propostes que es podrà veure a l'edició d'enguany és l'espectacle **A vore**, un projecte de Sònia Gómez i Ramon Balagué que confronta i integra al mateix temps els conceptes "modern" i "tradicional": des de la música electrònica i la dansa contemporània fins a les jotes, les dolçaines i els cants



de llaurar, passant per textos antics, experiments tecnològics i moviments ancestrals. Una proposta arriscada, vitalista i divertida que barreja dansa, música i folklore i amb l'objectiu de plasmar l'imaginari popular i l'essència de la comunitat catalana partint de la tradició de les Terres de l'Ebre. L'espectacle, que va ser guardonat com el Millor Espectacle de Dansa als Premis Butaca 2018, es podrà veure el dissabte 16 de novembre a la Sala del Centre Recreatiu (21:30 h, 10 € anticipada – 13 € taquilla).

Aquesta quarta edició compartirà, també, amb la presentació del nou treball del cantador valencià Miquel Gil, el diumenge 17 de novembre a la Sala Centre Recreatiu (18:30 h, 6 € anticipada – 9 € taquilla). El disc Geometries (Temps Record, 2019) és un conjunt de cants oberts i cançons amb textures noves que parteixen de les melodies d'arrel i tenen la música mediterrània com a denominador comú.

Les entrades per a aquestes quatre propostes es poden comprar al web www.cantut.cat.

L'espectacle **A vore**, es podrà veure el dissabte al vespre, a la Sala Centre Recreatiu.

Aquestes actuacions se sumen al curs de dinamització de cantades a les escoles, Carles Belda & Càntut, un taller ideat amb repertori de cançons de tradició oral i coorganitzat amb l'AEMCAT (Associació d'Ensenyants de Música de Catalunya). El curs es realitzarà a partir del 12 d'octubre a Cassà de la Selva i les places estan a punt d'exhaurir-se. Durant el festival, els alumnes d'aquest primer taller duran a terme una actuació per mostrar-ne els aprenentatges.

PROJECTE CÀNTUT

El projecte Càntut. Cançons de tradició oral neix l'any 2012 per recollir i difondre la música popular i tradicional recordada per la gent més gran de les comarques gironines i reivindicar, així, unes cançons i uns repertoris musicals lligats a la cultura catalana. Compta amb un cançoner allotjat a la pàgina www.cantut.cat amb més de 1.200 enregistraments de 200 cantadors, recopilats per una seixantena de caçadors de cançons que han fet recerques en 60 poblacions gironines. A més, també compta amb el festival que té lloc cada tardor a Cassà de la Selva, així com amb un apartat de produccions pròpies, com el disc Càntut, de Belda & Sanjosex, coproduït amb Bankrobber; l'exposició Peret Blanc de Beget, coproduïda amb l'Èsdansa de Les Preses; el taller de percussió corporal de Santi Serratosa & Càntut, que ha donat lloc a l'edició del llibre didàctic Càntut: Les cançons de tradició oral a través de la percussió corporal, i l'actual curs de Carles Belda & Càntut, dut a terme conjuntament amb l'AEMCAT.

PROGRAMACIÓ

Joan Amades, la memòria d'un poble

Exposició
Del divendres 15 al divendres 22 de novembre
Inauguració divendres 15 de novembre, 19:30 h, a Can Trinxeria
Gratuït

Maria del Mar Bonet

Concert
Divendres 15 de novembre, a la Sala Centre Recreatiu, a les 21:30 h
Preu: 15 € - 18 €

Pirates de la sal + Randellaires

Càntut al bar
Divendres 15 de novembre, al Bar Centre Recreatiu, a les 23 h
Gratuït

Escola La Salle
Càntut a les botigues



Dissabte 16 de novembre
Itinerant (sortida pg. Vilaret), a partir de les 10 h
Gratuït

Els cosins gegants

Biblionadons
Dissabte 16 de novembre, a l'Auditori Centre Cultural Sala Galà, a les 11 h
Gratuït (aforament limitat, amb inscripció prèvia)

Els números canten

Presentació llibre
Dissabte 16 de novembre, a 2/4 de 12, a Can Trinxeria
Gratuït

El cançoner de Can Ventura

Presentació llibre
Dissabte 16 de novembre, a les 12 del migdia, a Can Trinxeria
Gratuït

Vermut cantat amb Carles Belda & Càntut

Càntut a taula
Dissabte 16 de novembre, a 2/4 d'1, a la Plaça de la Coma
Gratuït

Lo Barber. Concert

Dissabte 16 de novembre, de 16 h a 20:30 h a la barberia Quim Rocas
Gratuït

Càntut: Les cançons de tradició oral a través de la percussió corporal.

Presentació llibre
Dissabte 16 de novembre, a les 5 de la tarda a Can Trinxeria
Gratuït

Escola Folk del Pirineu

Tòcut al Carrer
Dissabte 16 de novembre, a partir de les 6 de la tarda, espectacle itinerant (pl. Doctor Botet)
Gratuït

Arnau Obiols. Concert

Dissabte 16 de novembre, a les 7 de la tarda, a la Plaça Petita
Gratuït

¡FOLK! Una mirada a la música tradicional.

Documental
Dissabte 16 de novembre, a 2/4 de 8 de la tarda, a l'Auditori Centre Cultural Sala Galà.
Gratuït

A Vore. Concert

Dissabte 16 de novembre, a 2/4 de 10, a la Sala Centre Recreatiu
Preius: 10 € - 13 €

FanFarra + Fenya Rai!

Càntut al bar
Dissabte 16 de novembre, a les 11 de la nit, al Bar Centre Recreatiu
Gratuït

Cor Maimons. Càntut al carrer

Diumenge 17 de novembre, a 2/4 de 12 del migdia, a la Travessera de les Mesures. Gratuït

TartaRelena. Concert

Diumenge 17 de novembre, a 2/4 d'1 del migdia, a la Plaça Petita
Gratuït

Dinar de cantadors. Càntut a taula

Diumenge 17 de novembre, a les 2 del migdia, a Can Quirze
Preu: 20 € (aforament limitat)

Paula Grande i Anna Ferrer

Diumenge 17 de novembre, a les 5 de la tarda, a la Sala Gala
Preu: 4 € - 7 €

Miquel Gil. Concert

Diumenge 17 de novembre, a 2/4 de 7, a la Sala Centre Recreatiu
Preus: 6 € - 9 €

Arrels de Gràcia. Concert

Diumenge 17 de novembre, a les 8 de la tarda al Bar Centre Recreatiu
Gratuït

Meteorològiques

SETEMBRE 2019

Temperatures:

Mitjana del mes: 20,5° C. La mitjana de setembre a Cassà és de 20,05° (+ 0,45°)

Màxima absoluta: 31,6°C dia 1 a les 12 menys dos minuts del migdia

Mínima absoluta: 10,6°C el dia 7 a 3/4 i 7 minuts de les 7 del matí.

Mitjana de les màximes: 27,32 °C

Mitjana de les mínimes: 13,7 °C

Pluges:

Nou dies amb quelcom de precipitació:

Dia 1 4,1 l

Dia 2 0,7 l

Dia 5 12,7 l

Dia 9 3,7 l

Dia 10 25,5 l

Dia 11 13,3 l

Dia 14 0,5 l

Dia 21 43,4 l

Dia 27 1,8 l

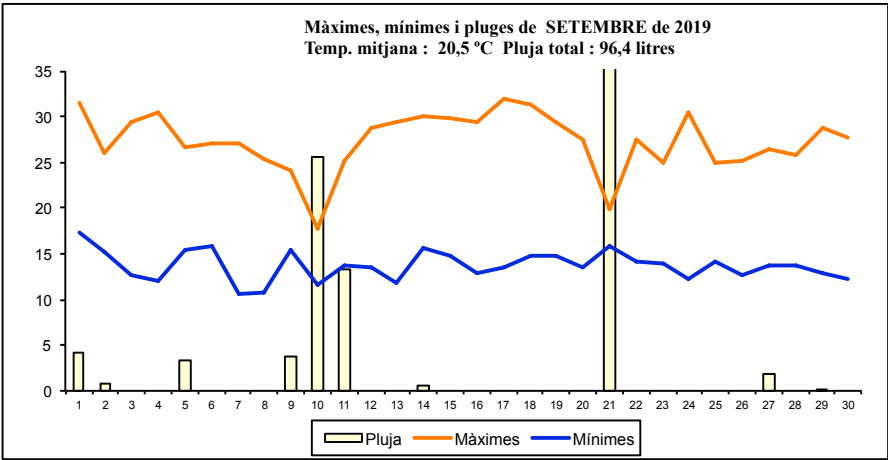
Precipitació total: 96,4 litres (*).

La mitjana global de tots els mesos d'agost és de 73,66 litres.

Vent dominant: Xaloc (ESE) i Gregal (NNE) durant 13 dies cada un. Ràfega més forta de vent : NNE (Gregal), 47,2 Km/h el dia 10 a les 11 i 4 minuts de la nit

(Dates tretes del Meteocat)

(*) Aquestes són les dades del Meteocat de Cassà, l'estació del qual està situada al Mas Bassets. A l'es-



tació de l'Ajuntament, la precipitació ha estat de 61,4 litres, és a dir 35 litres menys, la majoria són del dia 21.

DE MOMENT HAN AUGMENTAT LES PLUGES

La característica del que portavem d'any era la sequera, i aquest mes ha plogut força, al menys en els registres de l'observatori meteorològic oficial, ja que al nucli urbà la xifra ha estat força menor. Coses del clima mediterrani, que es caracteritza per la irregularitat.

Pel que fa a les temperatures han estat les normals del mes

Recordem que es poden seguir les dades meteorològiques de l'observatori de l'Ajuntament. Només s'ha de clicar: cassa.cat/meteo/

Policia Local

ACCIDENTS MES DE SETEMBRE

ACCIDENTES AMB DANYS MATERIALS:

Dia 04: - Psg. Vilaret, 1 . Ve-hicles implicat : Nissan Interstar i Santana Anibal

Dia 15: -Plaça Coma, 16 . Vehi-cles implicat: Opel Mokka

Dia 27: -C/ Puigcogul /Bona-vista . Vehicles implicats: Peugeot Expert i Honda FES125

Estadístiques / Necrològiques

Defuncions

SETEMBRE 2019

Isidoro Morales Cortés

Va morir el dia 12 de setembre de 2019 a l'edat de 82

Tanatori de Cassà de la Selva
Pensa en els teus, deixa-ho tot resolt

Electium és un nou concepte en serveis funeraris que ofereix la possibilitat de contractar en vida el teu funeral i evitar a la família la presa de decisions i el pagament en un moment tan dur com és la pèrdua d'un ésser estimat.

A més, permet decidir fins l'últim detall atorgant la màxima personalització al servei. Electium va adreçat a persones que no disposen d'una assegurança de decessos i que vulguin deixar solucionat tot el que gira entorn el funeral.

Més informació al mateix Tanatori de Cassà de la Selva

634 919 449 david@funus.cat

anys; era casat amb Ana Cortés Lara i deixa cinc fills: Andrés María, José Luís, Isidoro i Juan. La cerimònia exequial es va celebrar el dia 14 de setembre de 2019 a les 11 del matí a la Sala de cerimònies del Tanatori de Cassà.

Jordi Figueras Nadal

Va morir el dia 15 de setembre de 2019 a l'edat de 76 anys; deixa una filla, Esther. La cerimònia exequial es va celebrar el dia 16 de setembre de 2019 a les 12 del migdia a la Sala de cerimònies del Tanatori de Cassà.

Maria Alió Basuldo

Va morir el dia 20 de setembre de 2019 a l'edat de 87 anys; era vídua de Joan Esteva Cabarrocas i deixa dos fills, Mari Carmen i Josep Maria. La cerimònia exequial es va celebrar el dia 21 de setembre de 2019 a les 5 de la tarda a la Sala de cerimònies del Tanatori de Cassà.

Maria Teresa Pecharroman Santamaria

Va morir el dia 29 de setembre de 2019 a l'edat de 85 anys; era vídua de José Velasco Merino i deixa un fill, José Luís. La cerimònia exequial es va celebrar el dia 30 de setembre de 2019 a les 4 de la tarda a la Sala de cerimònies del Tanatori de Cassà.



A les imatges, actuacions d'Alidé Sans, Toti Soler i Gemma Humet i Jordi Molina.



Campllong clou el XVIè Musicant

Aquest agost de 2019 ha tingut lloc a Campllong el cicle de Música del país Musicant. Amb l'esperit de continuar amb la mateixa filosofia dels seus inicis, aquesta 16a edició ha ofert quatre concerts de música íntegrament catalana.

El dimarts 27 vam poder escoltar a Toti Soler i Gemma Humet presentant el seu recull de poemes musicats amb el títol genèric de Petita Festa. El públic assistent, entre el que hi havia el Molt Honorable President de la Generalitat Sr. Joaquim Torra, va gaudir d'un recital íntim, suggerent i d'un excels nivell musical. Una veu femenina perfectament envoltada per quatre instrumentistes de corda i percussió.

El següent dia, dimecres, va estar dedicat a la música aranesa, amb la cantautora Alidé Sans acompanyada per Carles Belda. Aquesta jove intèrpret va mostrar la seva personalitat escènica amb una personal proposta, alegre i reivindicativa, perfectament encaixada amb les ben travades pistes del guitarrista acompanyant Paulin Courtial. El dijous 30 vam tenir el plaer d'escoltar el grup del tenora i compositor Jordi Molina. Conduït magistralment pel seu instrument solista, la formació integrada a més per guitarra, teclat, bateria, percussions, contrabaix i la encantadora veu de la seva filla Júlia, mostraren una compenetració perfecte en unes peces originals que fusionaven aires mediterranis, ètnics, jazzístics, populars...Tot un aire fresc a la música de creació catalana.

El concert de fi de cicle va estar protagonitzat per Els Pets, presentant l'espectacle que dona nom al darrer treball amb el títol genèric Som. El grup de Lluís Gabaldà pot presumir de tenir un concert compacte que satisfà als seus fidels, entre els quals alguns esperaven la cançó icònica Bon dia que a la fi no van interpretar.

Com cada any l'organització del Musicant, encapçalada per la Comissió de festes de l'ajuntament de Campllong agraeix a tots els patrocinadors, col·laboradores i molt especialment al públic fidel que en gran part repeteix any darrera any en una mostra de fidelitat que encoratja a continuar

Gràcies i fins el proper Musicant!

Fotos: **Toni Márquez, Sílvia Tubert i Àlex Carreras**



**Liquidació total
per jubilació**

gamma

moda íntima i complements

C/Barraquetes, 29 Cassà de la Selva
972460184

gammacassa@gmail.com
Instagram: @botiga_gamma

Ens hi hem posat de ple

En aquests primers 100 dies del nou consistori hem engegat nous projectes i hem donat continuïtat a aquells que ja estaven en marxa.

Hem fet tres licitacions noves: la de la gestió de l'Escola Municipal pel curs 2019-2020; la de la impermeabilització de la coberta del Pavelló del Foment; i la del Servei de logopèdia a les escoles.

Hem formalitzat tota una sèrie de contractacions: les obres de la nova zona d'aparcament del Passeig Ferrocarril (àmbit 2); l'obra de l'endegament del torrent que va del carrer pla de l'Estany a la carretera c-65, dins del polígon industrial; el contracte mixt de subministrament i obres per la renovació de l'enllumenat del camp de futbol municipal i el contracte de la renovació de l'enllumenat de la Ctra. Provincial.

CONVENI AMB GICOR

Aquest mes de setembre hem establert convenis de col·laboració amb l'entitat Gicor, per a donar servei a aquelles persones que han tingut alguna malaltia coronària i amb la Cambra de Comerç de Sant Feliu de Guíxols, per tal d'enfortir la relació i buscar sinèrgies per fer actuacions en el tema de promoció econòmica.

PLA LOCAL D'EDUCACIÓ

Ens trobem en la recta final per definir



el Pla Local d'Educació (PLE) que desenvoluparem els propers anys. Per aquest motiu, un cop determinada una diagnosi educativa del municipi i establertes les principals línies de treball, cal delimitar accions concretes a desenvolupar dins del Ple. El passat dilluns 30 de setembre tècnics i l'equip de govern de l'Ajuntament vàrem fer una reunió de treball per tal d'anar concretant accions concretes a realitzar des de les diferents àrees.

DADES DELS CENTRES EDUCATIUS DE CASSÀ

1) LLAR D'INFANTS

En aquest centre hi ha 84 infants en total (des de PO a P2). 1 classe de PO, dues de P1, 3 de P2 i una aula mixta de P1 i P2. A la llista d'espera hi ha 7 infants de PO en llista d'espera a partir del gener i 2 de P1 i 2 de P2 en llista d'espera per començar a l'octubre.

Tot i que el servei es donava des del curs passat, hem regularitzat l'import de 20€ del servei de recollida dels infants de 2/4 de tres de la tarda fins a les 15h.

2) ESCOLA PUIG D'ARQUES

En aquest centre hi ha 151 alumnes d'educació infantil i 291 alumnes de primària, amb 3 línies a P3 i 2 línies des de P4 fins a 6è de primària.

3) ESCOLA ALDRIC

En aquest centre hi ha 437 alumnes: 142 d'educació infantil, 295 d'educació primària, amb 2 línies a cada curs.

4) COL·LEGI LA SALLE

En aquest centre hi ha 667 alumnes: 138 d'educació infantil, 298 d'educació primària i 231 d'ESO.

5) INS CASSÀ

En aquest centre hi ha 616 ALUMNES: 459 D'ESO i 157 de Batxillerat. Hi ha 5 línies de 1r a 3r d'ESO, 4 línies a 4t i 1r de batxillerat, i tres línies a 2n de batxillerat.



NOVES MESURES PER MILLORAR LA SEGURETAT I L'ACCÉS ALS CENTRES ESCOLARS DE CASSÀ

Amb motiu de l'inici del curs escolar 2019-20 la regidoria de Governació de l'Ajuntament ha engegat diferents actuacions per tal d'assegurar els entorns segurs a l'accés a les escoles de la població.

Aquestes mesures promouen la convivència i la seguretat de tots els usuaris dels carrers, i tenen com a objectiu calmar i maximitzar l'agilitat del trànsit.

Les tres actuacions que s'han fet: el tancament durant 10 minuts del carrer de l'Hospital, l'obertura d'una nova entrada a l'esplanada U d'Octubre, que es fa servir com aparcament provisional, i la nova senyalització davant de l'Institut, donen prioritat als vianants sobre el trànsit rodat.

L'afluència intensa de persones i menors als centres educatius en un curt espai de temps obliga a extremer les mesures que permetin fer aquestes tasques amb garanties de seguretat.

CONTRA EL CANVI CLIMÀTIC HI HEM DE SER TOTS

A partir de la iniciativa Fridays for Future es va convocar una vaga el divendres dia 27 contra del canvi climàtic, una aturada que es va estendre a nivell mundial.

A Cassà, l'alumnat i professorat de cicle superior de primària de l'Escola Aldric de Cassà va organitzar una manifestació en contra del canvi climàtic que va fer extensible als altres directors dels altres centres de Cassà. Els manifestants de les diferents escoles (Aldric, Puig d'Arques i la Salle) es van dirigir a l'Ajuntament i davant la presència de l'alcalde, regidors i veïns es van llegir tres manifestos escrits per alumnes de les tres escoles de primària del poble. Aquest mateix divendres a l'Institut Cassà també es va fer un acte propi.

El dia abans, en el ple, tots els regidors del consistori van aprovar una moció donant suport a la 3a vaga pel canvi climàtic i van explicar els motius per aquesta reivindicació.



La presentació del nou curs de Batxillerat es va fer a la Sala del Centre Recreatiu. La sessió va comptar amb la presència de l'atleta cassanenc Marc Pinsach que va fer una sessió de motivació personal.

6) CENTRE CULTURAL SALA GALÀ

En aquest centre hi ha: 45 inscripcions en cursos diversos; 52 inscripcions a l'Escola d'Art Josep Lloveras i 165 alumnes a l'Escola Municipal de Música Pere Mercader.

Es va haver de fer una licitació d'urgència aquest mes d'agost per a la gestió de l'Escola de música. La licitació que es va fer abans de les eleccions va quedar aturada per les al·legacions que es van presentar. La urgència va venir ocasionada per què ja estaven en marxa les inscripcions i per què l'anterior empresa que ho gestionava es va dissoldre. La nova empresa que es cuidarà de la gestió és la de l'Aida Hospital, professora del centre i que ha subrogat el professorat que ja hi havia.

Aquest canvi de gestió es va comunicar al professorat i explicar als pares i alumnes el funcionament d'aquest nou curs i els canvis que estaven previstos.

ALFABETITZACIÓ

El servei d'alfabetització no podrà començar fins al gener. Després de veure la documentació preparada per a la seva licitació, que es va preparar en la passada legislatura, es va considerar aturar el procés, revisar el projecte i ampliar els serveis.

Vam replantejar el projecte i a partir d'ara es portarà des d'educació i no des de promoció econòmica, ja que és un servei de formació. Amb la mateixa partida econòmica establerta per l'equip de govern anterior podrem oferir ara 3 serveis: alfabetització en català, alfabetització digital i acompanyament en IOC (Institut

PLAÇA DE CA LA MARCEL·LA

Comuniquem a tots els veïns i veïnes que l'horari a partir del mes de setembre és de 9 del matí a les 8 de la tarda.

En aquesta plaça, a part de les trobades nocturnes, "botellon" i zona utilitzada com a abocador, motius pels quals es va posar una porta d'accés, ha estat víctima del vandalisme urbà amb el trencament dels jocs infantils.



Obert de Catalunya).

CURSOS DE CATALÀ

Està tancada la inscripció dels cursos de català. Hi havia previstos dos cursos, un de nivell Bàsic 1 i un altre de nivell Bàsic 2.

En el curs de nivell Bàsic 1 hi ha

25 inscrits. El curs de nivell Bàsic 2 s'ha hagut d'anul·lar perquè hi havia poques persones inscrites.

Hi haurà un nou període d'inscripció en el mes de desembre per als cursos que començaran a partir del gener.

SERVEI DE LOGOPÈDIA



PROJECTES, CONSTRUCCIÓ I MANTENIMENTS DE JARDINS

XAVIER DAUSÀ FRIGOLA

C/ Bassegoda, 20 17244 - Cassà de la Selva

Telf. 972 463 654 Telf. mòbil: 649 396 193



OBRES A LA ZONA ESPORTIVA

Les obres d'urbanització de la zona esportiva, que han començat a mitjans de setembre, es van adjudicar el juny passat càrrec de l'empresa Excavaciones Ampurdan i tenen un cost de 225.090,25 €.

Tot just començar, s'ha hagut de fer una contractació addicional per millorar el sistema de desguàs de l'aparcament.

Amb aquesta obra es donarà resposta a la millora dels

accessos als equipaments esportius, l'ampliació dels aparcaments pels usuaris de les instal·lacions esportives i els veïns de la zona, s'afegeix un nou tram de via verda i es cobreix la riera Susvalls que no està canalitzada en aquest tram.

Degut a la durada de les obres s'adequarà un espai al veïnat de les Serres, senyalitzat per accedir a les instal·lacions de la piscina coberta i PAV3.

A principis d'aquest mes de setembre es va adjudicar de la contractació del servei de logopèdia a les escoles Puig d'Arques, Aldric i la Salle mitjançant procediment obert va licitar el passat mes d'agost per tal de poder començar a fer el servei aquest mateix setembre.

CREC

S'ha canviat el protocol de treball i comunicació. Hi haurà una xerrada informativa des del CREC als tutors d'aquells alumnes que utilitzen aquest servei en les diferents escoles de Cassà. També es realitzarà una entrevista amb les famílies un cop l'any i serveis socials assistirà a les reunions de coordinació.

PRÒXIM COMENÇAMENT DELS CURSOS DE FORMACIÓ GRATUÏTS A CAN TRINXERIA

Els serveis municipals de Promoció Econòmica han programat uns interessants cursos de formació destinats a millorar les competències professionals de la població de Cassà i dels pobles de l'entorn. Són cursos que es faran entre els mesos d'octubre i desembre, estan adreçats a diferents públics i responen a diverses orientacions professionals.

JORNADA SOBRE CIUTATS EDUCADORES

El passat dijous 26 de setembre hi va haver una jornada titulada "Poble educador i governança local". Al matí era pels tècnics i regidors de l'Ajuntament i a la tarda per a les escoles, ciutadania, associacions i entitats. Tenia dues parts: una conferència presentada pel sociòleg Jordi Collet i un taller organitzat per Angèlica Sàtiro, secretària General de l'AICE, realitzats tan al matí com a la tarda.

Van sortir propostes molt interessants que enviarem resumides a totes les persones convocades i que caldrà tenir presents a l'hora de fer el Nou Pla d'Educació.



S'ofereixen formacions que van des de cursos per obtenir carnets professionals, a cursos per aprendre o millorar programes informàtic, fins a cursos professionalitzadors en algunes matèries. Tots els cursos s'impartiran a les aules de Can Trinxeria.

LES ENTITATS ESPORTIVES

Tot i que el canvi de govern va comen-

çar pràcticament a l'estiu, des de la regidoria d'esports es van iniciar converses amb algunes de les entitats esportives i amb d'altres es faran ara amb el començament del nou curs escolar. En el traspass d'informació del govern anterior, va anar molt bé i ja hi havia alguns temes començats i que es duïen a terme durant l'estiu: piscina descoberta, casals, estades



Centre de podologia

Sara Blanquera i Cañiguerà
Podòleg col·legiat núm. 960

Mútues concertades: DKV, Medifiac, Sanitas,
Mútua General de Catalunya, CASER

Hores convingudes
C/Avall, 11
17244 CASSÀ DE LA SELVA

**Tels. 972 460 769
629 305 287**



CARLES RODRIGUEZ VILAHUR

Telf. 680 17 57 01

construccions & Reformes
VILAHUR



esportives, campionats varis i arranjament d'alguna instal·lació.

Al futbol s'ha fet la col·locació de les llums, un projecte engegat per l'antic equip de govern i que va guanyar en els pressupostos participatius dels 2018.

La il·luminació resultant de la col·locació de les llums no és la que s'esperava, un dels motius és degut al fet que l'alçada de les torres, que són les que ja hi havia, no són suficientment altes i on estan col·locades tampoc és el lloc més adequat. Els llums actuals són de leds i per tant el seu consum energètic serà inferior.

També s'ha adequat l'antic vestuari i s'han creat dos espais, un de magatzem i l'altre de gimnàs per recuperacions de lesions musculars i tonificació específica dels esportistes. La zona on s'havia enderrocat l'edifici afectat per aluminosi en la legislatura passada, ara s'hi ha creat un espai amb gespa artificial destinat a l'entrenament de porters.

Aquest estiu s'ha fet una neteja exhaustiva dels vestidors del foment i PAV3, i s'ha pintat la pista del PAV3 i les portes dels vestuaris del foment, manteniment que s'ha d'anar fent sovint. A la piscina coberta s'ha arreglat el terra de la zona de dutxes i Sauna.

Aquest estiu hi ha hagut força moviment a la zona esportiva, Casals d'estiu de patinatge, bàsquet, hoquei, futbol i bicicletes, activitats a la piscina descoberta com la iniciació al submarinisme, Panna Futbol Freestyle organitzat per l'espai jove l'escorxador, al camp de futbol els mes de juny i juliol es va disputar el torneig de futbol 7, el 27è trofeu vila de Cassà, les 24 hores de tenis taula i campionat de petanca.

Tot han estat activitats on les entitats esportives hi ha posat moltes hores de dedicació i moltes ganes, totes han fet que durant l'estiu hi hagués ambient a la zona esportiva, i des de la regidoria d'esports i de l'ajuntament volem felicitar-vos per la feina feta i per fer poble.

Aquest setembre també ha començat amb molta força pel que fa a les activitats de les entitats esportives, des de l'Ajuntament estem treballant per dur a terme projectes en la millora i manteniment de les instal·lacions esportives, les quals són utilitzades per molts cassanencs i cassanenques i visitades per molta gent, tant del poble com de fora.

Canvi de política amb el tema de Benestar Social

En el Ple del mes de setembre es va donar compte de la sentència que acordava declarar inadmissible, el recurs presentat per l'Ajuntament de Cassà contra l'acord de 10 de desembre de 2014 de la Junta General del Consorci de Benestar Social Gironès-Salt, per manca de legitimació.

És a dir el jutge no troba procedent presentar una demanda quan tu no formes part del Consorci. Per tant, no s'ha entrat a valorar el contingut i l'exposició de motius que van portar a l'Ajuntament per presentar el recurs: la representativitat en el consell de direcció del Consorci i de retruc la valoració de les costes indirectes del servei.

Resumint, com que l'ajuntament de Cassà no ha signat els estatuts i no està dins el Consorci, no té legitimitat per presentar una demanda. Aquesta posició de litigi ja dura molts anys, des del 2011. Des d'aleshores hi ha hagut converses entre l'Ajuntament i el Consorci però no s'han posat d'acord.

Amb aquesta sentència a les mans el nou equip de govern ha pres la decisió de presentar recurs a la sentència dictada i al mateix temps entrar dins del Consorci per reclamar el que és just. No podem deixar la sentència com a ferma per què hi ha motius de base que ens han motivat a presentar la demanda. Si no estàs d'acord amb el que se't factura has de demanar explicacions i si es dóna l'ocasió arribar a un acord.

En el punt 2.2 dels Estatuts ja es manifesta aquesta possibilitat: La integració en el Consorci de nous municipis de la Comarca del Gironès serà automàtica i efectiva des del moment en què acreditin haver adoptat l'acord d'adhesió i d'aprovació dels estatuts, passant a exercir els seus drets i obligacions immediatament.

Creiem que arribats a aquest punt el millor és canviar d'estratègia i discutir des de dins. Cal dir també que la reclamació econòmica que se'ns reclama puja a 250.000 €. Una xifra que si no comencem a discutir i a trobar alguna solució, anirà creixent i creixent. No ens podem quedar de braços plegats esperant el recurs que hem presentat a la sentència judicial per què pot tardar varis anys. Si continuem no fent res deixarem una herència enverinada a qui li toqui rebre la sentència definitiva.

També cal concretar i dir que l'altre ajuntament que no estava d'acord amb el Consorci, per les mateixes raons, és l'Ajuntament de Celrà. La diferència és que els de Celrà sempre ho han pagat tot. No han deixat de pagar les factures, ni dels imports directes del servei ni dels indirectes que li arriben del Consorci. A Cassà no ha sigut així. Ni s'han pagat els imports indirectes, ni s'ha fet la provisió de fons per pagar quan calgués. El que està clar és que en aquesta passada legislatura no s'ha arribat a cap acord i que el deute ha crescut.



METALL-LÒGIC
S.L.

Construccions Metàl·liques

Zona Industrial COTEC - Nau B
Ctra. Caldes P.Q. 0'83
Tel. 972 46 16 25 - Fax 972 46 17 59
17244 CASSÀ DE LA SELVA
E-mail: metall-logic@gm.es

Escola d'Art Municipal Josep Lloveras



NOVA TEMPORADA D'EXPOSICIONS

Amb la tardor comença la nova programació expositiva que cada any encetem amb la Fira de Santa Tecla. Enguany, hem inaugurat el curs amb dues exposicions, una mostra dels alumnes de dibuix i pintura de l'escola d'art i l'exposició "Cassà, La nit." de Leandre Hernandez. La primera, és una mostra dels treballs que els alumnes del curs de dibuix i pintura han anat desenvolupant al llarg de l'any dins l'aula. L'exposició els hi serveix per mostrar i posar en valor els aprenentatges i treballs desenvolupats durant el curs. És el moment de despullar-se i mostrar-se davant del públic. Tot un repte.

La segona exposició, de Leandre Hernandez, ens porta pels paisatges cassanencs nocturns i ens regala escenes curioses i diverses d'espais i moments que no estem acostumats a veure. Un treball minuciós, on el temps es para per captar el moment precís en la nocturnitat.

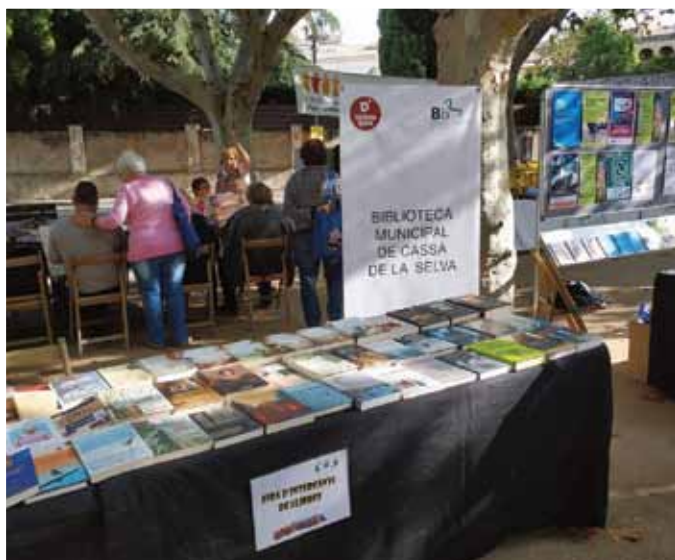
Agraïm a tots els artistes participants la seva implicació i bona voluntat per ajudar a vestir una programació expositiva de qualitat i els felicitem per la feina feta! A partir del gener arribaran més propostes interessants.

Mariona Puigbaldoyra / Coordinadora de l'Escola d'art Josep Lloveras



EXPOSICIÓ DE LÍDIA MASLLORENS

Acabades aquestes exposicions ens posem a treballar en una altra projecte que ens fa especial il·lusió: "Monotips" de l'artista Lídia Masllorens. La mostra, que es podrà veure des del 20 de novembre fins al 2 de febrer de 2020 a la Sala de la Coma i a can Trinxeria, farà un recorregut per alguns dels retrats que actualment es mostren a la Fundació Vilacasa de Barcelona.



Biblioteca Municipal de Cassà de la Selva

Propostes per a tots els gustos

Aquests mesos de setembre i octubre han estat plens d'activitats a la biblioteca!

Les tradicionals hores del conte han omplert l'auditori de nens i pares amb ganes de passar una bona estona. Al setembre ens va visitar l'Albert Estengre amb el seu espectacle "Entremaliadures" i a l'octubre l'Olga Cercós ens va explicar un clàssic de la literatura infantil: les aventures de Pinotxo.

Amb la tardor també arriben les fires i aquest any gràcies a la Diputació de Girona hem pogut assistir-hi i adquirir les últimes novetats editorials. La Fira LiberisLiber de Besalú arribava a la seva desena edició i 69 editorials independents esperaven que el públic s'hi acostés, remenés i comprés els seus llibres. I a Girona va tenir lloc el ja tradicional Girocòmic, un lloc de trobada per als amants del còmic, el manga i la cultura japonesa. Dues oportunitats per renovar el fons de la Biblioteca i adquirir aquelles novetats més ajustades als interessos dels nostres usuaris. A més a més a la biblioteca hem tingut una exposició produïda per Norma Còmics per tal de difondre les diferents tipologies i característiques del manga, un tipus

de còmic japonès que arrasa a tot el món. Des de la biblioteca estem ampliant el nostre fons per donar resposta a la demanda que ens fan sobretot el nostres joves.

També hem començat amb les visites escolars. Els alumnes de primer de la Salle ens van visitar i vam intentar incentivar-los en el gust per la lectura fent-los recomanacions de llibres i una activitat sobre contes clàssics que va resultar ser un gran èxit.

Després de les bones valoracions del taller de poesia realitzat el curs passat vam decidir fer-ne una segona edició. En Lluís Freixas pretén aprofundir sobre la mètrica, els recursos literaris, les estratègies temàtiques i textuals de la poesia, per tal d'ajudar els alumnes a afrontar la creació poètica amb més possibilitats d'èxit i també a gaudir més plenament del plaer de la lectura.

El cap de setmana del 21 i 22 de setembre, la biblioteca, amb motiu de Santa Tecla, va organitzar la ja tradicional Fira d'intercanvi de llibres. Enguany va ser un èxit de participació i vam bescanviar un total de 315 llibres! Moltes gràcies per apostar per aquesta fira i donar una segona vida

als llibres!

Aquest mes de setembre a més vam apostar per dur a terme dos tallers poc habituals. El taller de lectura amb gossos i el taller de jocs de taula. Gràcies als amics d'ATAGI (associació de teràpia amb animals) els nens i nenes que van participar van poder explicar contes a cau d'orella a la Mia i la Nube. Una experiència molt enriquidora que de ben segur repetirem!

El taller de jocs de taula malauradament no va tenir la rebuda que esperàvem i només una família es va acostar dissabte 14 de setembre a jugar amb nosaltres. Gràcies al Servei de Biblioteques de la Diputació de Girona, des de la biblioteca podem sol·licitar diversos recursos, entre els quals es troba el Bibliocarretó juganer. Una dotzena de jocs de taula didàctics triats amb l'assessorament de la botiga gironina Jugar per Jugar. Potser en una altra ocasió podem fer-ne més difusió i passar un matí ben juganer, també a la biblioteca!

Les vacances de cinema programades pels dies previs a la tornada a l'escola, a diferència de les que realitzem per nadal, no han tingut èxit. Replanterem aquesta activitat.



Dues imatges de la manifestació pel clima dels col·legis de Cassà al Parc de l'Estació el dia 27 de setembre. Petits: demaneu i exigeix als pares que us deixin anar sols o que us acompanyin a l'escola a peu, amb patinet o amb bici.

Apunteu-vos a la revolució climàtica: pugeu a la bicicleta!

Com diu el títol, **APUNTEU-VOS A LA REVOLUCIÓ CLIMÀTICA: PUGEU A LA BICICLETA; AGAFEU EL PATINET; GASTEU LES SOLES DE LES SABATES!**

Ja fa temps que el moviment "fridays for future" ha sortit a la palestra i es manifesta en la lluita per la conservació de l'equilibri ambiental al nostre planeta. Vol que les condicions ecològiques terrestres actuals, que són extraordinàriament particulars, singulars i escasses almenys en l'Univers conegut, es mantinguin, cosa que és necessària, com a mínim, per tres raons: perquè, com diuen els científics, són el resultat de la interacció (inconscient i encara amb mecanismes no del tot coneguts) entre totes les espècies del planeta; perquè han permès, en un període de temps llarguíssim, gairebé inimaginable a escala humana, l'aparició, el desenvolupament i l'evolució dels éssers vius (entre tots i com un més, l'espècie humana); i perquè, ara per ara, són les que garanteixen la continuïtat de l'existència de la major part d'aquestes espècies.

No és l'única organització que ho fa, però, sens dubte, la seva aportació principal és la de procurar la conscienciació i la implicació dels joves en aquesta lluita... simplement, perquè, des del món de la ciència, s'està constatant que la velocitat dels

canvis que s'estan produint és molt més vertiginosa del que els mateixos científics havien previst i avisat ja fa molts anys... perquè cada dia es van descobrint nous efectes que s'interaccionen, lligats en una xarxa que accelera cada vegada més els canvis, de manera que allò que estava previst que passés l'any 2080, ara sembla que s'esdevindrà l'any 2028... simplement perquè el temps s'acaba per a tots, i no és de justícia que els joves no puguin aspirar a tenir una vida semblant a la que hem tingut nosaltres. I menys quan sabem que els joves són els nostres fills, els seus fills i els fills dels seus fills...

LA VAGA PEL CLIMA

El punt culminant fins ara d'aquest moviment ha estat la "vaga pel clima", que es va materialitzar en les manifestacions del dia 27 de setembre passat, arreu del món i també a Cassà, on els alumnes dels col·legis es van manifestar al parc de l'estació, amb proclames verbals i missatges escrits en nombroses pancartes apel·lant a la reducció del CO2 de l'atmosfera i a la disminució de la contaminació del planeta.

Normalment, en les manifestacions se sol interpel·lar "algú", generalment les administracions públiques, perquè faci "alguna cosa" o alguna acció que és fora de l'abast dels manifestants.

En el cas de la vaga pel clima, pot tractar-se de la reclamació de més suport a les energies netes, de més investigació i foment de la mobilitat elèctrica, de la millora i l'abaratiment de la xarxa de transports públics... totes elles accions necessàries per incidir en l'esmortiment del canvi climàtic. Però l'actuació per revertir o, almenys, frenar el canvi climàtic és especial, perquè conté un element personal indefugible... simplement, perquè cadascú de nosaltres Sí que hi pot fer alguna cosa a nivell individual... perquè tant important com dir i exigir a les administracions públiques què han de fer, del que es tracta és que cadascú actuï, en la mesura que estigui al seu abast, per contrarestar el canvi climàtic. De fet, el deteriorament progressiu del clima s'ha produït per una actuació global de la societat humana, actuació global derivada de l'acceptació general per cada un de nosaltres d'unes normes de comportament "normal" que originen milions i milions d'actuacions individuals petites que, sumades, produeixen aquest deteriorament.

És clar que, en la mesura amb què, individualment, actuem més en pro del medi, empenyerem (i empenyarem!) més a les institucions perquè es moguin per solucionar els problemes de la vida diària que les noves maneres de fer produiran, però hem



75 ANYS DE LLUMIGUIA I DE LA FESTA DEL PEDAL A CASSÀ

Aquest mes, Llumiguia apleix els 75 anys de publicació, i hi ha una fotografia feta a Cassà durant la festa del Pedal del GEIEG de l'any 1944 (el mateix any del naixement de Llumiguia) que mostra una imatge de com eren la societat, i també el món de la bicicleta, en aquella època. És presa a la plaça de la Coma, i analitzant-la amb atenció podem adonar-nos de seguida dels canvis ocorreguts en 75 anys: veure la distribució de dones, homes i nens en la fotografia; la indumentària; els pentinats; la tecnologia de les bicicletes; l'aparença de les façanes; la distribució dels edificis a la plaça; etc... L'altra imatge correspon a la sortida de la Festa des del Pont de Pedra de Girona.

Tot això forma part de la història del nostre racó minúscul del planeta i no ens deixa indiferents, sinó que ens arriba al cor i ens toca la fibra... i ens permet prendre consciència de la magnitud dels canvis que poden succeir

en 75 anys i, per això, ens obre les portes a pensar que el canvi de paradigma és possible si ens hi posem ja des d'avui.

La foto és de Salvador Crescenti, un fotògraf autodidacte fill d'emigrants italians que es va establir a Girona i a Salt. Era un gran amant de l'esport, i recorria les nostres contrades amb bicicleta, captant imatges de l'època. Es tracta, sobretot, d'imatges relacionades amb l'esport, i segurament per això, va seguir l'esdeveniment que va portar els socis del GEIEG a Cassà aquell any 1944. Però el conjunt de les seves fotografies és un exercici de documentació històrica molt interessant que, a més, es pot consultar fàcilment perquè està en línia al web del Centre de Recerca i Difusió de la Imatge (CRDI) de l'Ajuntament de Girona.

També us adjuntem un retall de diari ("Los Sitios") de l'època que explicava aquell esdeveniment; l'hem pogut recuperar gràcies també a l'hemeroteca de l'arxiu municipal de Girona.

de tenir clar que l'augment del CO₂, l'acumulació de plàstics i de deixalles, la tala d'arbres, l'alteració als oceans de la pesca i de la vida dels grans cetacis (mamífers com nosaltres) són el resultat de la nostra manera global de viure, i és precisament això el que hem de canviar si volem mantenir les condicions ambientals del planeta i, per tant, garantir la nostra supervivència.

És imprescindible un canvi de vida, lligat no només a un canvi d'hàbits, sinó, també i sobretot, a un canvi social. Comprar a baix preu mercaderies que vénen de molt lluny i que han estat fabricades per humans com nosaltres però en unes condicions en què

nosaltres ens negaríem a treballar i sense tenir garantits ni els mínims més mínims; viatjar, també a baix preu i tantes vegades com vulguem, fins als racons més llunyans de la Terra; llençar una televisió sencera perquè reparar-ne una part petita surt tan car (o tan barat) com comprar tota una tele nova; canviar el mòbil que funciona perfectament però que resulta que no és de tecnologia 4G o que té una pantalla més petita del que voldríem; renovar constantment la Play, la Nintendo o la XBOX perquè surten jocs nous que no s'adapten a la màquina antiga, que funciona perfectament... tot això és el que hem de canviar... i, per poder-ho fer, per

força hem de canviar de mentalitat!

I, a més, no podem sortir-nos-en nosaltres sols... és una tasca global, que involucra tot el planeta i que exigeix, entre moltes altres coses, lleialtat entre humans, voluntat sincera de col·laboració, esforç igualitari, repartiment de les riqueses i justícia universal. Moltes vegades, no puc evitar pensar en les paraules d'en Narcís Artau en el sentit que cal seguir el que ell anomenava la "lleialtat natural", i de fet, és evident que cal trobar un consens generalitzat, un mínim desllorador que promogui l'acord entre tots els humans, un acord que ens permeti avançar, plegats, en una mateixa direcció tot i les diferències

profundes de pensaments i de cultures, que, indubtablement, són les que donen grandesa i riquesa al patrimoni de la nostra espècie.

Per això la "revolució climàtica" és una autèntica revolució...perquè es tracta d'un canvi de "paradigma"... és a dir, de canviar tot allò que, sobretot en les parts més riques del planeta però també en les parts més pobres, s'ha tingut fins ara per "normal" o, fins i tot, per "desitjable"; simplement, perquè s'està demostrant que tot això que ens havien venut és insostenible per a les generacions futures... i, fins i tot, insostenible a un termini angustiosament curt. Hem de dur aquesta revolució a la pràctica d'una manera senzilla però decidida, i cadascú ha de trobar actuacions concretes per fer-ho. No valen les proclames, només les accions canviaran l'estat de les coses... i, si no ens en sortim, no passa res perquè, sortosament, no tenim la capacitat d'extingir tots els éssers vius del planeta i, a la llarga o a la curta, d'altres espècies evolucionaran i, qui sap, alguna o algunes poden acabar construint un ens conjunt vertaderament intel·ligent que actui amb sentit comú per evitar l'autodestrucció.

Ara per ara, la quantitat de CO2

a l'atmosfera és un dels problemes principals a combatre, i, per tant, utilitzar la bicicleta, desplaçar-nos en patinet o anar caminant seran accions bones per a l'atmosfera (i, probablement, també per a la nostra salut) si les distàncies a recórrer ens són assequibles. Però, en la nostra vida diària, podem fer moltes altres coses concretes, i a totes les edats. Els petits, que us vàreu manifestar el dia 27 de setembre, demaneu i exigiu als pares que us deixin anar sols o que us acompanyin a l'escola a peu, amb patinet o amb bici. Els joves, que també us vàreu manifestar, exigiu-vos d'anar a l'institut a peu o amb bici, encara que visqueu a 2 o 5 Km de distància, i penseu si és de necessitat canviar-vos el mòbil o anar de festa fins a les tantes de la nit; i penseu si feu bé llençant l'entrepà del dia a la paperera o si, realment, la llibreta, les gomes d'esborrar i els llapis que llenceu no es poden aprofitar molt més. Gent gran, que teniu la capacitat de decidir coses amb el vostre vot, plantegeu-vos què hi ha de veritat i de fum o de mentida en els viatges idíl·lics a llocs llunyans, en la realitat dels refugiats i en els motius que poden empènyer algú que és talment com vosaltres a marxar per sempre lluny

de casa seva.

Tots aquests exercicis ens obliguen a sortir de la "comoditat mental" en què estem instal·lats, perquè ens fan reflexionar; però també ens donaran arguments per actuar en benefici del medi i de la societat i, per tant, en pro del nostre futur i del futur dels nostres joves... quina satisfacció més immensa sentir-se part participativa i activa d'un projecte planetari comú !

Xavier Viñas



Amb la col·laboració de:



www.valenti.cat

**Finançament a 12 mesos
al 0% d'interès**



**Instal·la't amb
nosaltres
l'aire
condicionat i
gaudeix tot l'any!**

C/Poeta Machado,s/n · 17244CASSÀ DE LA SELVA (Girona)
Tel./Fax972 46 36 39 · Mail: info@valenti.cat



A les fotos superiors, una bona colla de nens amb el seu primer 3000: el Bessiberri Sud. I l'Estany de Gémena, ideal per una bona banyada. A les fotos inferiors, gaudint del paisatge a la Pleta de Riu Malo, al Parc Natural d'Aigüestortes i l'equip dels macarrons: boníssims!.

Campament social a la Vall de Boí

El passat hivern, compartint el vestuari de la piscina, em van preguntar: Què és això del campament social de la Colla? Doncs és un campament adreçat a les famílies, sense límits d'edat per baix ni per dalt. Aquest any érem 65 persones, des dels 2 anys fins als 70! La Colla s'encarrega de la intenció i es fan grups de treball per cuinar i netejar els plats, tant grans com petits.

Cada dia s'organitza una o dues excursions per a totes les edats, amb possibilitats pels més menuts i també pels més valents. Aquesta vegada, al bell mig de la vall de Boí, hem pogut gaudir de l'església romànica de Taüll, que ens va salvar d'un primer dia de pluja, i del circuit d'orientació de Barruera, quan ja es va aclarir. Hem vist un munt de magnífics estanys, com el de Cavallers, els de Gémena, els de la Llebre i els del Pessó. També cims, com el Bessiberri Sud i el Comaloformo, tots 2 de més de 3000 m. De fet, una bona colla de nens han aconseguit aquesta fita, tot un repte!

És increïble com la mainada, acompanyada d'altres nens aconsegueixen caminar i gaudir de la muntanya. Segur que quan feu excursions sols amb els vostres fills haureu sentit: "quan falta?" o pitjor, "estic cansaaaaat!" Més aviat deuen estar avorrits.

Naturalment també hem tingut temps de passar bones estones al voltant d'una guitarra, jugant al joc de nit o corrent de tenda en tenda. Som com una tribu al mig d'un paisatge idíl·lic o, més ben dit, com una gran família.

Aquesta aventura de la Colla va començar l'estiu del 1980 al Pla de Lloseron a la Vall d'Aran, així que el pròxim any estarem d'aniversari, 40 anys del campament social! Ho haurem de



celebrar com cal. I mentre esperem triaré una de les imatges per retenir, un paisatge captivador com a fons

de pantalla que m'ajudi a passar els llargs mesos d'hivern que s'acosten. Fins l'any que ve!

Per la llibertat: il·luminant un dels fars de Montserrat

- *Hola Quim. 'La Boteruda del gra'.*
- *Què dius, Josep M.? De què parles...?*
- *Si, home. És l'agulla de Montserrat que em sembla més adient. L'he sol·licitat que reservin per a la Colla en el projecte 'Llums i llibertat', encara que no l'he escalat mai.*
- *Doncs fantàstic. Si tu l'has escollit de ben segur que anem bé. Creus que la puc pujar? Jo no he escalat mai a Montserrat.*
- *Sí home, sí. Ja ens ho muntarem. Els hi faré saber els joves que han vingut als meus cursets.*
- *Perfecte, endavant. Ja saps que pots comptar amb mi.*

Així va començar un projecte que va culminar el dia 1 d'octubre i que ens ha permès gaudir i ser part activa d'una fita històrica.

Els preparatius ens van portar a Castellvell i el Vilar per assistir a una reunió el dissabte 8 de setembre, atès que la primera data escollida per il·luminar les 131 agulles de Montserrat era la nit del 10 a l'11, per la diada. Les previsions meteorològiques eren nefastes però ningú va parlar de fer-se enrere. Vam recollir el farolet, un llum de leds molt potent (6000 lúmens), un tres peus i unes piles, pesants i grosses, que ens assegurava 48 hores de funcionament i un abast de més de 40 Km.

Acabada la reunió cap a les Agulles de Montserrat s'ha dit. Calia 'tastar' l'agulla i estudiar la logística i tot el que feia falta pensant en què uns quants dormiríem dalt del cim.

Tot i que no és tan petit el cim d'aquesta agulla com algunes altres, no volia dir que fos suficient per encabir, amb seguretat, els interessats a venir-hi. Ben aviat més d'una desena responia afirmativament la 'crida' d'en Josep M. animats per la 'gesta' i pel fet de ser festa l'endemà.

Ara bé, el dilluns 9 al vespre rebíem el comunicat de l'ajornament. Les previsions de les que parlàvem i tement per la seguretat dels més de 500 escaladors participants previstos aconsellaren a l'organització ajornar-ho, amb la vista posada en l'1-0

Tot i el fet de ser entre setmana, el dia 30 de setembre vam ser 10 els escaladors i escaladores dalt del cim de 'la boteruda del gra', dels quals 8, convenientment assegurats vam dormir dalt.

A l'hora convinguda (19:30) vam començar a il·luminar-se progressivament les agulles encara amb llum de dia. Una estona de neguit per la boira que ens anava encerclant i no ens permetia ni distingir a estones els 'veïns' de l'agulla més propera. Afortunadament, el vent va girar la direcció i la boira va anar baixant de cota per fer encara més espectacular la imatge que no podrem esborrar mai. Els helicòpters que captaven l'escena feien el que podien amb la darrera llum del dia i la boira tossuda.

Crits, missatges i cançons entre les agulles contribuïren



a la brillantor de l'espectacle. L'encert d'en Josep M. en escollir l'agulla es va fer evident en permetre veure prop de 50 de les 'torxes elèctriques' sobre els cims del Bisbe, el Lloro, el Faraó, etc. fins a Sant Geroni on hi va anar el President Torra. Embruixats per l'espectacle ni ens adonarem que era hora de sopar, refer forces i celebrar-ho amb la ratafia amb la que en Dani ens va obsequiar en dur-la ben protegida dins la motxilla.

Un goig immens poder compartir aquesta fita amb el jovent com la Marian, la Luz, la Marta, l'Aniol i en Llorenç, en Ramon i la Carlota. Aquests dos, un cop acabat el sopar, amb els frontals iniciaren el descens per a tornar a casa per l'endemà poder treballar.

Instal·lem el vivac, ens posem 'còmodes' dins el possible i a dormir. Algun 'ronquet' dona senyal que encara hi som.

No pensàvem que encara ens quedava gaudir d'una sortida de sol espectacular.

L'Aniol, previsor, poc abans de les 7 del matí ja tenia la càmera de fotos a punt. Amb les primeres llums vam poder veure com el Bages era cobert per un mar de núvols. Un color rosat tènue va anar augmentant d'intensitat mentre el sol anava traient el nas i les siluetes de les agulles i els seus 'escaladors' s'anaven retallant en un teló de fons d'un color entre vermell i ataronjat impossible de descriure. Les càmeres no paraven d'enregistrar el moment.

A les 8 apagarem el llum i després d'un lleuger esmorzar, això sí amb cafès i té calent,... a recollir-ho tot !! La Marta i en Llorenç són els primers de marxar per problemes laborals. La resta, un cop el lloc endreçat i net i les motxilles carregades abandonem l'indret en direcció al refugi d'Agulles,



on teníem concertat el dinar. Com que hi arribem d'hora en Josep M., que ja la portava de cap, ens anima a escalar una altra agulla propera, el Cap del Guerrier, que un cop superada després d'un ràpel molt aeri fa que ens presentem al refugi a les dues, a punt per assaborir l'arròs que en Llorenç, guarda del refugi, excel·leix. En

unes taules exteriors a l'ombra i amb un aïret refrescant va ser la manera perfecta d'arrodonir l'esdeveniment.

Unes imatges úniques que ens acompanyaran sempre en el record.

Quim Bosch

La Botigueta de la Núria, *la teva fruiteria a Cassà*



Estem al carrer de la pau núm. 48 i vam obrir el passat 12 de setembre. Us oferim fruita i verdura de temporada i de proximitat, una selecció de productes artesans de màxima qualitat amb productes naturals, uns bombonets per perdre els sentis, iogurts amb llet de

cabra i de vaca, vins de l'Empordà i vermutos a granel. També tenim fruits secs i galetes a granel, suc 100% naturals del Mooma, una selecció de vins i licors excepcionals, grana seca, pasta italiana i properament més cosetes que de ben segur que us agradaran. Per el que podeu necessitar la Núria resta al vostre servei.

Sigueu benvinguts!

El nostre horari és:

Dilluns, a la tarda, de 17:00 a 20:00

De dimarts a dissabte:

Matí, de 8:00 a 14:00

Tarda, de 17:00 a 20:00

També ens podeu fer la **comanda per telèfon o WhatsApp** i us ho portem a casa.

Botiga: 972746329.

Mòbil: 649274460.





Sortides de Santa Tecla

Una de les nostres intencions quan acol·lim a una persona gran a viure amb nosaltres és que pugui mantenir les activitats que feia al poble. La fira

de Santa Tecla és una oportunitat per consolidar aquesta ambició ja que es celebren moltes activitats al poble. La fira ens permet estar en contacte

amb la comunitat, viure l'ambient del carrer i no perdre vincles amb la gent coneguda i antigues amistats.

Així doncs com a activitat del cap de



BOADA
perruquers
per a homes

Pròtesis capilars
bicolors

Bones Festes!



setmana de la fira varem assistir a la festa de la gent gran organitzada per la llar de jubilats al pavelló polivalent del poble. Aquella tarda la meteorologia no acompanyava, de fet, pensàvem que la pluja faria que les persones grans del centre no volguessin participar de la sortida, algunes si que van optar per quedar-se al centre, però un grup va optar per assistir malgrat les inclemències del temps. I és que ben segur tenien el record d'anteriors festes on sempre ens hem sentit acollits per la gent del casal de jubilats del poble. Molts ja hi anaven abans de venir aquí al centre i continuar anant a les festes és una manera de retrobar-se amb les amistats de tota la vida. Volem agrair i molt la feina que fan des de la llar, per la gran rebuda que ens fan, per reservar-nos la primera fila perquè entenem que alguns de nosaltres hi accedim amb mobilitat més reduïda i per voler tenir present

a tota la gent gran de la residència i els que hi treballem. Des d'aquí volem aprofitar per donar-los les gràcies en nom de tothom per la bona estona passada.

L'endemà al matí la residència també va muntar parada per exposar totes les manualitats que es fan als diferents tallers. Aprofitant que pluja ja havia finalitzat i les temperatures eren molt agradables van acompanyar-nos a la parada moltes de les persones que fan les manualitats. Així doncs ens van donar un cop de mà i tothom que es s'hi va apropar va poder veure les coses tant boniques i que amb tanta paciència s'han fet als tallers. El dia de Santa Tecla aprofitem per vendre tot el que hem fet, el preu és simbòlic ja que per a nosaltres no té valor l'esforç que es dedica a realitzar els tallers i volem recordar que els beneficis que en traiem són per finançar el material de tots aquests tallers.

ARROSSADA A SOLIUS

El següent cap de setmana varem anar a dinar a Solius amb l'ajuda de la Creu Roja que ens va facilitar el trasllat amb ambulància. Un cop a l'any es fa aquesta tradicional arrossada i enguany tocava anar a la casa d'espiritualitat Santa Elena on podem gaudir de les fantàstiques instal·lacions exteriors.

Entre tots érem una bona colla, fer un arròs per a tanta gent no és tasca senzilla i per primera vegada la Maria i la Cèlia se'n varen ocupar, el resultat exquisit, tot i que més que el bon àpat el millor és l'estona compartida entre voluntaris la gent participant i els seus acompanyants. Per amenitzar la vetllada durant la tarda va actuar en Miquel amb una selecció de cançons i boleros. I per postres es va degustar la ratafia que s'havia fet als tallers de la tarda en el mes de juny.

Horaris:

Botiga:

de dilluns a divendres:
matins, de 9 a 1
tardes, de 5 a 8

Consulta veterinària:

de dilluns a divendres:
matins, de 12 a 1
tardes, de 5 a 8
disabtes, de 4 a 5 de la tarda





Dos moments del cremat de la Fira i l'Esbart a la Coma, col·laborant per l'Oncolliga.

Sardanes de la Nit del Cremat i per la Fira de Santa Tecla

Igual que en anys anteriors, la nit del cremat, la quarantena edició que organitza Amics de la Sardana, va venir emmarcada en un gran reguitzell d'actes que, amb motiu de la Fira de Santa Tecla va organitzar l'ajuntament. La vetllada va venir precedida pel sopar de tapes i la Coma ofería un magnífic aspecte..

La cobla va ser la Principal de Cassà

A la mitja part es va servir el tradicional cremat preparat per en Joan Mias i en Carles Casanova amb la seva traça habitual.

El temps, tot i que en principi s'anunciava pluja, es va portar bé i els actes

es varen fer amb normalitat.

La cobla va interpretar dues de les sardanes que, des del començament han estat emblemàtiques per aquesta diada : el Foc de Castelló de l'Antoni Agramunt i Els tres cafeters de Cassà, dedicada per en Miquel Tudela als autors del primer cremat: En Benet, el Xef i el Siller.

ACTUACIÓ DE L'ESBART D'ANSAIRE

L'Esbart dansaire havia d'actuar el dissabte 21, amb motiu de Santa Tecla, però tots els actes d'aquell dia es varen suspendre pel mal temps. Quan

si que ho va fer va ser el dia 29 amb motiu del Dia de l'Oncolliga. Va ser a la plaça de la Coma i va fer una bonica exhibició.

36A DIADA TARDORAL: DOBLE BALLADA I BOTIFARRADA POPULAR

Una vegada més Amics de la Sardana varen celebrar la seva Diada tardoral amb una doble ballada i una botifarrada popular.

Les cobles Ciutat de Girona i Flama de Farners varen ser les encarregades de la part musical. Mentrestant els organitzadors s'esmerçaven per



Sardanes i butifarrada en la diada tardoral, al passeig de Vilaret.

coure les 350 botifarres preparades que, pràcticament es varen exhaurir. He de dir que va ser un èxit de públic.

EL 36È CONCURS DE COLLES SARDANISTES HOMENATJA ALS GEGANTS DE CASSÀ PEL SEU 60È ANIVERSARI

El concurs de Colles Sardanistes, era la segona part de la Diada Tardoral, i va tenir lloc el mateix dia 5 al Passeig, a les 10 del vespre. En aquesta ocasió es va fer un homenatge als gegants de Cassà, Isaura i Aldric amb motiu del seu seixantè aniversari. Ja varen encapçalar la comitiva de colles que varen sortir de la Coma i que per les Barraquetes varen arribar al Passeig on varen fer el galop d'entrada. Als gegants se'ls li va dedicar la sardana de Germanor. Després d'unes paraules d'en Quim Massa felicitant la colla de l'Aldric i la Isaura. La sardana esmentada va ser: Geganter, peça de l'Antoni Mas que es va estrenar per la Nit dels Músics de quan varen complir 50 anys. Els gegants la varen ballar al bell mig del Passeig.

El repicó de la sardana va ser La Santa Espina, en homenatge als presos polítics i exiliats

L'alcalde de Cassà, Robert Mundet, el regidor de cultura, Joan Casabó, el cap dels geganters Jordi Riera i el president d'Amics de la Sardana, Pere Bosch, varen lliurar els trofeus a les colles participants, per cert, una placa metàl·lica molt bonica que recordava l'aniversari dels gegants.

I tornant al concurs en si, direm que aquesta edició, com les precedents, era vàlida per al Campionat Comarcal de les Comarques Gironines, però també ho va ser pel Bàsic d'Honor dels grans. Va guanyar Mare nostrum seguida de les Violetes del bosc i Mans amigues, colla cassanenca. Hi varen participar vint-i-una colles, entre les que hi havia el bo i millor de Catalunya.

La cobla, com a la tarda, va ser La Flama de Farners.

Aquest és el quadre classificatori

del campionat amb els resultats de les colles de Cassà:

Alevins

Comarcal:

2a: Taps De Cassà

Infantils

1a: Fent Gresca, de Banyoles

Juvenils

Comarcal:

1a: Il·lusions, de Cassà

Grans

Bàsic d'honor:

1a: Mare Nostrum, de Barcelona

3a: Mans Amigues, de Cassà

Comarcal:

1a: Mans Amigues, de Cassà

Veterans

Comarcal:

1a: Claror de Goges, de Banyoles

3a: Amics Dansaires, de Cassà

La sardana revessa la varen treure onze colles: Mans amigues, Taps, Fent gresca, Mediterrània jove, Aires gironins Albera dansa, Claror de goges, Riallera, Dolç infern, Mare nostrum i Mirant el cel.

COL-LABORADORS DEL CONCURS DE COLLES

A part de la Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura, la Diputació de Girona i l'Ajuntament de Cassà, aquestes són les empreses cassanenques que varen fer possible aquest concurs de colles sardanistes: Roser Group, Bon Àrea, Viatges Adònia, Rostisseria la Pilar, Embotits La Selva, Grup Cañigueral, Serralleria Trias Vicens, Construccions Freixas i Freixas, Restaurant la Brasa Grillada, Pastisseria Nèctar, Centre Recreatiu, Califred, Carnisseria Vilà, Fustes Garolera, Magnatura, Fusteria Bosch, PBosch arquitectura, Plats cuinats Can Joan, Hiper Cassà Farmàcia Baleri, Ballem Far Away, Campens cuinats, B F, Fotovideo Cassà.

ALTRES CONCURSOS

A part del de Cassà en aquest darrer mes hem de destacar els concursos següents:

TORROELLA (15 set. matí): Taps, 1a, alevins; Il·lusions, 1a, al Comarcal; Mans amigues, 1a al comarcal;

Amics dansaires, 4a.

BARCELONA (22 set. matí):

Mans amigues, 3a del Bàsic d'honor A; Amics dansaires, 1a al Bàsic d'honor B.

Propers concursos de les colles:

1 de novembre: Girona matí Comarcal. Totes les colles i Bàsic d'honor veterà

10 de novembre: Balaguer Bàsic gran final grup A, Mans Amigues.

24 de novembre: Girona (Pavelló de Sant Narcís). Final punts lliures

APLEC DE SANT MARTÍ

El 10 de novembre, a les 11, l'aplec de Sant Martí, amb ofici i sardanes a cura de la Principal de Cassà

II PART DE LA DIADA DEL SOCI

Serà el dia 24 de novembre, amb

Dimarts, tancat per descans setmanal

**ca la
petita**
PIZZERIA

Tel.: 972 46 37 99
Servei a Domicili

Plaça Petita, 1
Cassà de la Selva



A les fotos superiors, els gegants desfilant per les Barraquetes, un moment de la ballada i la colla Amics dansaires amb gegants i geganters. A la dreta, la colla aleví Taps amb les autoritats cassanenques i el cap dels geganters i a sota, la Raquel i l'Àngel d'Amics dansaires recullen el trofeu de mans de Quim Torra, President de la Generalitat i la M^a Àngela Vilallonga, consellera de Cultura, al concurs de Barcelona.

aquest programa: a les 12 del migdia al Centre Recreatiu, GRAN CONCERT DE MÚSICA PER A COBLA a cura de La Selvatana, dintre de la Campanya de música per a cobla de la Diputació de Girona. A 2/4 de 5 de la tarda, al Polivalent, doble ballada de Sardanes amb les cobles Osona i Baix Empordà.



Quan gira la sardana amb alegran-
ça
tot és deixat
Hi entra i en surt qui vol. Tothom
s'hi ajunta
en l'Empordà.
Del mocador de seda hom veu la
punta
aletejar.
Si refila el tenor, ai!, quina plena
sonoritat !

Fragment de la poesia **A Sant Pol de Mar**, de **Josep Sebastià Pons Llongueras**



El cartell de la trobada de Santa Tecla i els geganters de Cassà a la porta d'Elna.

Els gegants de Cassà, uns mesos amb molta activitat

Aquest any 2019 els gegants de Cassà, l'Aldric i l'Isaura, han complert 60 anys. Ja ho vam celebrar a l'engròs per la Festa Major; molts veïns de Cassà ja llueixen als seus balcons i aparadors la bandera commemorativa d'aquest aniversari i la Colla Gegantera ho hem celebrat fent més sortides que mai, hem tingut un calendari ben ple. Hem anat pels pobles passejant els gegants nous, la Isis, els capgrossos i els cavallets, que no paren de ballar al so de la nostra magnífica colla de grallers i timbalers.

FIGUERES

El dia 4 de maig vam ser una de les

10 colles convidades a les fires i festes de Santa Creu de Figueres. En un ambient festiu, gegants, gegantons, capgrossos i bestiar van recórrer durant un parell d'hores els carrers de Figueres. Juntament amb els Amics dels Gegants de Figueres hi havia les colles de Navata, Roses, Castelló d'Empúries, Lladó, Vilajuïga, Torroella de Montgrí, Platja d'Aro, Torelló, Sant Joan Despí i nosaltres, els de Cassà de la Selva. Un dels moments més esperats va ser l'entrada a la plaça de l'Ajuntament dels gegants de les onze colles participants, que acompanyats de grallers i dels aplaudiments del públic, sobretot familiar, van oferir una

exhibició de ball de gegants.

CASSÀ

Festa Major. La gran activitat que vam tenir aquesta festa major ja va sortir publicada en el Llumiguia d'estiu.

ELNA

El diumenge 30 de juny, en el marc de la Festa Antiga, vam ser convidats a Elna per apadrinar el seu nou gegantó nord-català, L'Anníbal Barca. La geganta Cleòpatra de les Borges Blanques i el nostre Aldric de Cassà li van fer de padrins. La festa commemora el pas d'Anníbal Barca per Elna, l'any 218 aC, i el seu passat imperial

Germans Gomez

NETEJA DE XEMENEIES

TOT TIPUS DE TREBALLS DE CONSTRUCCIÓ

EDUARD 649209564
MANEL 630479957

17244- CASSÀ DE LA SELVA GIRONA

germangomezalbarto@gmail.com

OL * TO

PERRUQUERIA

~ hores convingudes ~

C/ Major nº 14
17244, Cassà de la Selva (GIRONA)
Tel: 872 26 61 78



Imatges de la colla gegantera cassanenca, padrina del gegantó Anníbal i en les sortides a Roses i a Olot.

a l'època de l'emperador romà Constantí, quan Elna es deia Illiberis. Es guarneixen els carrers per a l'ocasió, els habitants vesteixen robes pròpies d'aquell temps, com túniques i sandàlies, i es programen espectacles que expliquen amb detall l'origen del municipi. Un dia molt calorós, però una experiència única fent cultura amb els germans de la Catalunya nord.

CALONGE

El 13 de juliol vam assistir a la trobada gegantera de la festa Major d'estiu de Calonge. Una vegada més feia moltíssima calor, però cal destacar que els nostres gegants són egipcis i sembla que com més calor fa, amb més delit ballen! I sempre els acompanyen l'incombustible Tonet, el nostre pagès amb la força i l'estelada, i en Baldufó, el gegantó que els nostres joves portadors, en Jan, en Youssef i en Lluís, fan dansar sempre davant dels gegants.

ROSES

El 15 d'agost vam ser convidats a la celebració de la 25a trobada gegantera de Roses, on vam participar dinou

colles –quasi mig miler de persones– arribades d'arreu de les comarques gironines. La trobada gegantera va començar a les 5 de la tarda amb la plantada davant la Porta de Mar de la Ciutadella, sota un cel amb uns nuvolots negres amenaçant pluja. A les 6 la cercavila es va passejar pel passeig de Roses fins a la Rambla riera Ginjolars, on es va fer la ballada de gegants. La cercavila gegantera va omplir els carrers de festa i gresca i milers d'espectadors, sobretot estrangers van poder gaudir d'una de les nostres tradicions més nostrades. Sempre és un al·licient tenir un públic tan fervorós, així que els gegants van ballar més contents que mai al ritme dels nostres grallers i timbalers, que també se sentien esperonats a tocar més i millor gràcies a l'escalf del públic. Cap a les 8 vam recollir els gegants i, mentre anàvem cap a la zona del sopar, va començar a caure una tamborinada d'aquelles d'estiu, que ho va deixar tot empapat: gent, taules, cadires, sopar, etc. Alguns es van refugiar sota les taules o sota un arbre, altres no van tenir tanta sort. Res, tot plegat va durar un quart d'hora i, tot

i que estàvem tots xops, no ens vam desanimar i vam sopar igualment en l'ambient de gresca que caracteritza els sopars geganters. Val a dir que ens van servir uns musclos calents, boníssims!

OLOT

El 25 d'agost vam ésser convidats al 40è aniversari dels gegants del barri de Pequín d'Olot. En un dia de molta calor els nostres gegants, gegantins i capgrossos varen poder ballar juntament amb gegants d'Hospitalet de Llobregat, de Monistrol de Montserrat, de la Vall de Bianya, de Ripoll i de les nombroses colles geganteres d'Olot. Després de la ballada de tots els gegants, va ser molt emotiu el parlament de Rosa Serra, escultora vigatana, fincada a Olot, i néta del mestre Lluís Carbonell, l'artista obsessionat amb Egipte, que ens va construir l'Al·dric i l'Isaura l'any 1959.

MÉS CASSÀ DE LA SELVA.

I després d'aquesta gran activitat estiuenca, per fi arriba Santa Tecla, la festa petita de Cassà, però una altra festa gran per als gegants i sobre-



tot la festa de la Colla Gegantera. El dissabte estava programada la cercavila del nostre drac, el Drac Cassiano, acompanyat de grallers i grups de percussió, per a fer la tradicional marxa de torxes. La pluja va impedir que el drac i el seu seguici sortissin a passejar; en Cassiano està trist i espera amb il·lusió la propera oportunitat per a sortir a ballar amb les nenes i els nens de Cassà. El diumenge de la fira, 22 de setembre, vam celebrar la 27a trobada gegantera; aquest dia és quan ens tornen la visita totes les colles geganteres dels pobles on nosaltres hem estat convidats. Van venir 8 colles convidades. La música com sempre va anar a càrrec de totes les gralles i timbals de les colles i de la Colla dels Grallers d'Espolla i la Banda Caliu. Com a excepcionalitat, aquest any van sortir a ballar pels carrers de Cassà la parella de gegants original. A questa vegada el temps va acompanyar i, com cada any, vam gaudir de valent en el marc d'aquesta fira tan nostra com és Santa Tecla, on tot Cassà surt al carrer, comerços, petits botiguers, firaries, entitats, etc

Cal destacar que el rètol de la trobada de gegants va ser ideat per l'artista local i membre de la colla, Clara Anglada i Roser, que va fer un disseny de cada parella de gegants o bestiar participants. Una obra d'art!

I MÉS CASSÀ DE LA SELVA.

Diumenge dia 29 de setembre vam tenir el plaer de fer cercavila pels carrers de Cassà en motiu de portar la gent del poble fins al pavelló on es celebraven els actes de l'Oncolliga. Després ens vam quedar al pavelló per al dinar de germanor, on hi havia més de 500 persones i on ens van servir una fideuada per a llepar-s'hi els dits. Gràcies a tots els organitzadors per a convidar-nos en una causa tan necessària i a totes les voluntàries i voluntaris per a fer-ho realitat.

Encara a Cassà, el dissabte dia 5 d'octubre, Diada de germanor dels Amics de la Sardana, vàrem acompanyar les colles sardanistes participants al concurs de sardanes de Catalunya, en la seva baixada per les Barraquetes i en la seva entrada al Passeig Vilaret fent el galop d'en-

trada. Va ser emotiu veure com els gegants de Cassà ballaven una sardana enmig de la gran rotllana de la sardana de germanor. Un altre dels moments memorables que ens regala la col·laboració amb les entitats del poble.

I les sortides continuen aquest mes d'octubre i novembre.

Tota aquesta activitat ha estat possible perquè la Colla s'ha renovat i, als components veterans del grup, que fa més de 25 anys que estan sota els gegants, els capgrossos o fent sonar la nostra música popular, se'ls han afegit jovent, a voltes famílies senceres, que han aportat nova il·lusió i empena a la colla. Som una colla plural, variada i oberta i sobretot som unes cassanenques i cassanencs orgullosos de passejar els nostres gegants i capgrossos i de mostrar les nostres tradicions i música de gralles i timbals a tots els pobles on se'ns convida. Sempre acabem les nostres trobades amb el crit de "Fal·lera gegantera"!

Hi vols ésser-hi tu també?

Colla Gegantera de Cassà

Instal·lacions Tècniques Cassà, S.L.

AIGUA, LLUM, INSTAL·LACIONS SOLARS, GAS, CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT, DOMÒTICA...

C/Ardenya, 9 / 17244 Cassà de la Selva
972 46 44 50 / 620 01 09 92
email: info@itcassa.com

PLANXISTERIA
PINTURA

Ferrocarril. 50 | 17244 Cassà de la Selva
Telèfon/Fax 972 46 18 79



Hem de salvar el nostre planeta

El divendres 27 de setembre a les 10h del matí les tres escoles de Casà de la Selva: l'Escola Puig d'Arques, l'Aldric i la Salle es van reunir al parc de l'estació, com esveu a les fotos superiors. Allà es van llegir diferents manifestos per conscienciar a la població i els propis alumnes de la importància de cuidar el planeta Terra.

EDUCACIÓ INFANTIL

Nous companys pels més petits de tota l'escola! Grups que neixen per créixer i passar moments de descoberta, aprenentatge... Algun company nou a la resta de grups. Tot plegat forma part d'aquest inici de curs 2019/20. Podeu veure les fotos dels grups a la pàgina següent.

CICLE MITJÀ: L'INICI DE CURS A 4T:

Els primers dies d'escola han sigut molt divertits perquè ens vam retrobar amb tots els amics. En una de les classes ha començat un nen nou i també un mestre nou. Tot i així, cada classe de quart continua a la seva aula.

Una de les coses que més ens ha



Activitats dels alumnes de 4t.

agradat és el material nou d'educació física que podem fer servir a l'hora d'esbarjo. Hi ha pilotes, cordes, vetes, pales i més material que ens permet jugar a més jocs. Això sí, hem de continuar fent volar la imaginació!!

Amb els mestres, estem aprenent moltes coses noves i molt interessants. La nostra primera excursió serà a les coves prehistòriques de Serinyà. És per això que a medi estem treballant com era la vida a la prehistòria. Per a fer-ho, a vegades fem ser-

vir els ipads per a buscar informació o aquelles inquietuds que van sortint al voltant del paleolític, el neolític o l'edat dels metalls. Ens està agradant molt aquest tema! És molt interessant! Ja hem après moltes coses!

Aquest any ens fa molta il·lusió fer piscina el segon trimestre. Tot i així, estem molt contents perquè l'educació física la podem fer al pavelló. D'aquesta manera tenim més espai per fer les activitats que ens proposa el mestre.



Quin munt de coses noves! Què divertit! Estem segurs que des d'ara fins a final de curs a més d'aprendre moltes coses, compartirem molt bons moments!

Els alumnes de 4t



Emergència climàtica: vaga mundial pel clima

El passat 27 de setembre, l'Escola es va unir a la iniciativa de Fridays For Future aturant les classes a les 9h del matí i fent una protesta contra el canvi climàtic fins a l'Ajuntament. En aquestes pàgines us n'oferim un recull d'imatges.

La iniciativa de manifestar-nos va venir dels i les alumnes de 6è i també 5è, els quals van informar totes les classes i d'aquesta manera, gairebé tota l'escola va sortir al carrer per expressar el malestar que sentim vers aquesta problemàtica.

Els nens i nenes van fer pancartes i vam sortir caminant fins a l'Ajuntament tot fent cridòria amb xiulets. Alguns alumnes del Puig d'Arques i de La Salle es van unir a la nostra proposta. Un

cop vam ser allà, l'alcalde, Robert Mundet, va dir unes paraules i dos representants de cada escola van llegir un manifest.

El canvi climàtic és un tema que treballlem molt a l'escola i a més a més, és l'eix transversal d'aquest curs. Cal que tothom prengui consciència de la gravetat que té i els efectes que implica; és indispensable que actuem amb responsabilitat. Hi ha moltes coses que podem fer cadascú de nosaltres, només cal una mica de voluntat!

MANIFEST DELS ALUMNES DE L'ESCOLA ALDRIC:

Aquest és el manifest que va escriure l'alumnat de 6è i la Gisela M. i l'Izzy LI.

van llegir a l'Ajuntament:

Nosaltres ens hem adonat que la terra està malalta i la volem curar, però nosaltres sols no podem fer-ho, necessitem la vostra col·laboració!

Els llacs s'estan assecant, els pols s'estan desglaçant, l'aire s'està contaminant i ens estem enverinant degut al plàstic que els animals marins ingereixen.

És per això que avui estem aquí manifestant-nos pels carrers de Cassà de la Selva per intentar ajudar la terra i així salvar-nos amb les següents propostes.

- Millorar el reciclatge (sistema porta a porta com per exemple a Vilablareix, Aiguaviva, Llagostera, Celrà...)

- Instal·lar aparells d'energies renova-



GIMCANA DE RESIDUS

A la tarda del 27 de setembre, 5è i 6è, van fer una Gimcana de residus; aquesta consistia en fer 10 grups de 10 alumnes i recollir tots aquells residus que trobessin a l'entorn proper a l'escola. Van apilar una quantitat molt gran de brosa i llavors van haver de seleccionar-la i dipositar-la

als contenidors corresponents.

Va ser una jornada necessària, però cal que vetllem pel futur del nostre planeta cada dia, perquè és el nostre futur, el de tots. Tothom pot fer petites aportacions que, posades en conjunt, signifiquen un canvi molt important.



bles als equipaments públics (plaques solars, molins de vent i plantes de biomassa...)

- Posar més carregadors per cotxes elèctrics.
- Millorar la xarxa de carril bici per reduir el número de cotxes dins el poble i els voltants
- Posar papereres de cada fracció (com les de l'Espai Gironès)
- Fer itineraris segurs per poder anar a l'escola amb els amics i no necessitar que ens acompanyin amb cotxe.

XERRADA A L'ESCOLA

Un cop vam tornar a l'escola, Cicle Superior va penjar les pancartes al pati i després van gaudir d'una xerrada de l'Eulàlia Ferrer, regidora de Celrà, la qual va parlar de la recollida de residus, el "porta a porta", el qual es va implementant cada vegada a més municipis.



- Substituir les llums dels llocs públics per leds quan els que hi ha ara s'espatllin.

CANVIEM DE CICLE

Dues alumnes de 3r expliquen com s'han sentit començant un nou cicle. Els primers dies sempre sentim pesigolles a la panxa, estem nerviosos perquè tenim ganes de començar.

També es van fer activitats per facilitar la cohesió a principi de curs.

"Aquest any he començat 3r i ja faig cicle mitjà. Aquest estiu he estat pensant que començaria un nou curs i ara ja em sento gran. Estem treballant el nom de la classe i ens diem els pingüins emperadors que estan en perill d'extinció".

Georgina LL. / 3rB

"Em sento molt feliç. Jo sóc nova a l'escola. Em sento molt bé perquè tots són molt amables i divertits. Tinc bons companys i m'agrada molt la meva mestra. Aquesta escola és molt guai i divertida i treballem molt. Estic fent molts amics i amigues. Tercer és una mica més difícil".

Emma D. / 3rA

Aquest curs, a cinquè no hi ha hagut molts canvis. Ara hem de tenir més responsabilitat perquè som el cicle més gran. Els plans de treball són una mica més llargs i també tenen

reptes més complicats. Estem repassant coses que hem oblidat, i estem aprenent coses que no sabíem. Estem molt contents de ser una mica més grans.

Mohamed R. / 5è B

Un alumne de 6è també ens explica com se sent a l'haver passat a 6è i ser dels grans de l'escola:

Penso que aquest any serà diferent perquè som els grans de l'escola i l'any que ve anirem al institut. Crec que a sisè aprendrem moltes coses, ens ho passarem bé i ens relacionarem amb gent amb qui no hem treballat mai. També aprendrem a respectar la natura i a combatre el canvi climàtic fent activitats divertides. També farem sortides amb bici, excursions, les colònies de final de curs i un munt d'activitats més.

Denis B. / 6èB

ELS NOMS DE LES CLASSES:

Enguany els noms de les classes s'han decidit en relació a l'eix transversal d'aquest curs Planeta Verd, els petits canvis són poderosos, per ajudar a prendre consciència sobre els problemes de sostenibilitat del nostre món.

EDUCACIÓ INFANTIL: hem basat els noms de les aules en les plantes i fruits de l'hort, per fer-ho proper. Paral·lelament treballarem els problemes del nostre entorn (ens fixarem en els bos-

cos, mars, rius, aire, contaminació, residus, etc) i buscarem solucions.

P3A: ELS TOMÀQUETS

P3B: LES MADUIXES

P4A: LES CARBASSES

P4B: ELS MELONS

P5A: LES PASTANAGUES

P5B: LES PATATES

CICLE INICIAL: els noms estan relacionats amb súper herois que hem creat i ens ajudaran a tenir cura del planeta:

1rA: ELS SÚPER APAGALLUMS

1rB: ELS SÚPER RECICLADORS

2nA: ELS SÚPER KM 0

2nB: ELS SÚPER PLANETA LLIURE (lliure de fum, de plàstics...)

CICLE MITJÀ: els noms giren al voltant d'espècies en perill d'extinció:

3rA: DOFINS ROSATS

3rB: PINGÜINS EMPERADORS

4tA: ÒS POLAR

4tB: TORTUGUES MARINES

CICLE SUPERIOR: es van decidir els noms en funció de problemàtiques ambientals actuals:

5èA: EL DESGLAÇ

5èB: ELS OCEANS

6èA: LES 4 ERRES

6èB: ESPÈCIES INVASORES

Aprofitem per dir que aquest mes d'octubre ja s'han posat en funcionament els Espais a Educació Infantil a P4 i P5. Aquests són: psicomotricitat, teatre, mediateca, arte (en castellà), científic, i construccions i minims.

Quan P3 s'incorpori a la roda dels Espais, n'afegirem tres més: caseta, espai fosc i mans fines.

EXTRAESCOLARS

Enguany, les activitats extraescolars que ofereix l'escola són: Anglès, Jugart, Multiesports, Gimnàstica artística, loga infants, Dansa, Arts creatives, Petits cuiners i Creativitat i Multimèdia..

L'ESCOLA ALDRIC JA TÉ FACEBOOK!

Ens pots buscar i trobaràs totes les novetats!

VORAGRAN 2001, S.L.

Foneria de ferro industrial i artística

C/Castell, S/N / 17244 Cassà de la Selva

Telf. 972 46 01 93

voragran@voragran.com





ELS MENUTS DE P3 A L'ESCOLA

Els nens i nenes de P3 fa pocs dies que hem iniciat una nova etapa a l'Aldric, l'escola dels grans! Les llàgrimes i els plors ens van acompanyar els primers dies, però cada vegada anem entrant més contents, i és que a la classe hi tenim cotxes, nines, animallets... cantem cançons, pintem, mirem contes, estem fent nous amics i juguem al pati amb pales i galledes, a les casetes, a fer pastissos... Quina aventura!



PISCINA A 2N I 4T

Com ja és habitual a l'escola, dins l'horari escolar, l'alumnat de 2n segueix formant part del projecte "Neda a l'escola", en el qual tots els nens i nenes del poble d'aquesta edat tenen l'oportunitat de fer un curs de natació i així, assegurar la seva flotabilitat. A més a més d'aquest projecte, els i les alumnes de l'Aldric de 4t tornen a la piscina per ampliar i millorar les seves habilitats motrius en el medi aquàtic. Més concretament, treballen els diferents estils de natació i iniciació al waterpolo. Part d'aquest projecte està subvencionat per l'Ajuntament i l'AFA.



A dalt, el claustre de l'Institut de Cassà per al curs 2019/20; a sota, tres moments de la jornada contra el canvi climàtic.



Encetem curs amb un clam per l'emergència climàtica

La setmana del 20 al 27 de setembre, el moviment Fridays for Future ha fet una crida a l'acció per denunciar l'emergència climàtica. Nosaltres, com a persones individuals, professors i estudiants, i com a centre educatiu, participarem en aquesta acció de denúncia de l'emergència climàtica amb aquest manifest.

L'emergència climàtica és innegable. Només tenim 11 anys per reduir un 50% les emissions de gasos i evitar que la crisi sigui irreversible. Se'n acaba el temps...

Aquesta situació és conseqüència del sistema consumista. Ara com ara, la humanitat i la biosfera estan sent sacrificades perquè uns pocs acumulin més

i més diners, més i més riquesa a costa de més i més mort. Tot això pot canviar ara i aquí. La crisi ambiental ens dona la possibilitat de construir una societat on capiguem la justícia i la solidaritat i de convertir la política en un acte d'amor a la gent, a la Terra i a la vida.

Som la natura defensant-se a si mateixa. Canviem les coses JA!



SORTIDA DE TUTORIA DE 2N D'ESO A LLAMBILLES

El passat dimarts, 24 de setembre, els alumnes de 2n d'ESO vam fer una excursió a Llambilles, on havíem de preparar el nostre "esmorzar saludable". Vam anar-hi caminant tots plegats, i després vam menjar en grups de 4 o 6 persones, que prèviament s'havien repartit el que s'havia de portar per esmorzar. Quan vam acabar, vam fer joc lliure: uns van jugar a futbol, altres a bàsquet, i en general la gent es va passar el matí xerrant i passant-s'ho bé amb els amics. Al cap d'una estona va ser l'hora de marxar, i vam tornar caminant. El camí, tant d'anada com de tornada, va ser bonic, però al migdia feia molta calor i vam quedar molt cansats. Tot i això va valer la pena! Va ser molt xulo!

Xènia Luis i Paula Tarrés / 2nA ESO



EXCURSIÓ A SANT CRISTÒFOL DEL BOSC

El dia 3 d'octubre els alumnes de primer d'ESO vam fer una sortida proposada des de tutoria. Vam pujar caminant a Sant Cristòfol del Bosc. Uns quants dies abans, a l'hora de tutoria, ens havíem organitzat per grups amb diferents companys i companyes que no coneixíem gaire i ens vam posar d'acord per preparar un esmorzar saludable i original. Vam passar un matí molt divertit, alguns van portar menjar casolà, i, tot s'ha de dir, alguns aliments van quedar més bons que d'altres... Un cop vam compartir l'esmorzar amb els companys, vam estar gaudint de la natura; alguns vam saltar a corda, altres vam jugar a pilota i altres fèiem petar la xerrada i vam acabar fent nous amics. Per sort, l'anada i la tornada es van fer molt curtes i no va sorgir cap entrebanc. Vam arribar tots sencers a l'institut!

Classe de 1rA





INTERCANVI AMB DINAMARCA

Del quatre al sis d'aquest mes d'octubre, hem acollit a l'institut i a la vila de Cassà diversos alumnes danesos, i els professors acompanyants, que participen en l'intercanvi que es du a terme des de ja fa uns anys amb un centre de Kerteminde.

Els alumnes danesos han fet estada en els domicilis dels nois i noies de l'institut que els han de retornar la visita pel gener de l'any vinent.





Les activitats que s'han dut a terme, a banda l'oportunitat de conèixer-se i practicar l'anglès, han estat la visita a Girona i a Tossa de Mar, on han pogut entrar en contacte amb la història i la cultura gràcies a una gimcana, i la visita a Barcelona, ja dimecres, abans d'agafar l'avió per retornar a casa. En aquestes dues pàgines, unes quantes fotografies que ens evocuem la trobada.

Dimarts al vespre, com cada any, s'havia fet el sopar de comiat a l'institut, amb l'assistència dels alumnes participants i el professorat coordinador de l'activitat més tots aquells que els han volgut acompanyar.

I ara, a preparar el viatge cap a Dinamarca!





Arriba la tardor...

...i, com sempre, porta colors i activitats ben diverses i engrescadores. Els més petits de la casa hem ajudat a decorar aules i passadissos, i hem treballat el que passa al nostre entorn amb el canvi d'estació.

També hem estat molt enfeinats coneixent-nos els uns als altres, i acostumant-nos a les noves aules i dinàmiques diàries. Fer-se gran és divertit, però vol molta feina! Ipads, treballs manuals, anglès, música... qualsevol recurs és bo si ens serveix per aprendre.





SORTIDA AL CAIXA FÒRUM

El dilluns 23 de setembre els nois i noies de 3r d'ESO van anar d'excursió al Caixa Fòrum per participar en unes jornades sobre empreudoria. Allà van poder participar a diferents xerrades i tallers dinàmics i interactius. La sortida estava pensada per motivar l'esperit emprenedor de l'alumnat, i preparar-los per una societat canviant i cada vegada més exigent.



ANEM A LA PISCINA!

Aquest curs els nens i nenes de segon de Primària seguiran anant a la piscina coberta de Cassà. Els beneficis de la natació en els infants són acceptats per tothom. Però tenim novetats: enguany els de cinquè s'han apuntat a natació, i els més grans també. Durant el primer trimestre hi aniran els de tercer d'ESO, i el segon trimestre, els de segon.





FisioVital Cassà
www.fisiovitalcassa.es

CENTRE DE FISIOTERÀPIA

Prevenció i resolució de problemes neuromusculosquelètics

C/de l'esport, 5, 17244 Cassà de la Selva | Girona | Tel. 972 46 44 69 | fisiovc@gmail.com



COLÒNIES A OLOT

El dijous 26 i el divendres 27 de setembre els nens i nenes de segon van anar de colònies a La Cot, a Olot. Van fer activitats relacionades amb el Medi Natural: visites a la Fageda d'en Jordà i a la fàbrica de iogurts La Fageda, tallers sobre volcans... També van poder jugar, ser autònoms, conviure i créixer lluny de casa.



CONVIVÈNCIES A LA SALLE

Cada any a principi de curs l'alumnat de La Salle, dels més petits fins als més grans, celebrem jornades de convivència. Aquestes activitats estan pensades per reforçar llaços i treballar els valors com ara la tolerància, la igualtat i la companyonia. En aquests tallers es dona una gran impor-

tància a la intel·ligència emocional. Cada grup fa activitats segons el seu nivell. Alguns es desplacen fora de l'escola i altres fan servir les instal·lacions del centre. Els més petits de Primària van aprofitar per fer una visita a la Sala Galà, a sentir com l'equip de bibliotecàries ens feia una sessió -com sempre, fantàstica- de motivació lectora.



El club s'acosta aquesta temporada a les 400 fitxes federatives

Un Cassà més gran que mai

Amb gairebé 400 fitxes d'esportistes la Unió Deportiva Cassà torna a trencar rècords aquesta temporada

i incrementa el nombre de jugadors repartits entre els diferents equips de l'entitat. Així ho va palesar el pre-

sident del club, Miquel Clapés durant l'acte de presentació celebrat el 27 de setembre al vespre al Camp Muni-





cial d'Esports.

La presentació va trencar els esquemes d'anys anteriors amb un discjòquei a la música (el davanter del primer equip, Lluís Santamaria) i un locutor d'excepció amb l'exjugador del Cassà i cantant, Albert Martínez que va animar la presentació del seguit d'equips masculins i femenins que enguany s'integren al club.

Després de la desfilada dels jugadors van fer els parlaments de rigor el president del club i l'alcalde de Cassà,

Robert Mundet. Clapés va destacar el suport rebut pel consistori amb les darreres millores al camp, amb l'espai destinat als porters i el nou enllumenat tot i que el propi ajuntament reconeix que cal revisar els llums i fer una actuació a la gespa que no dona el rendiment esperat. També des del club atès el creixement de fitxes es va tornar a evidenciar la necessitat de tenir un altre camp per poder entrenar i jugar, ja que les instal·lacions actuals són insuficients per encabir tots

els equips.

L'alcalde de Cassà, amb la samarreta del club que li van lliurar a a l'inici de l'acte, va agrair la feina feta des del club i va instar jugadors, entrenadors i familiars a donar suport a l'entitat en totes les tasques i activitats.

Després de la presentació es va jugar un partit amistós entre els veterans de la UD Cassà i l'RCE espanyol que va acabar amb clara victòria dels barcelonins. La sacada d'honor la va fer la vídua de l'expresident de la pe-



A dalt, els equips del Cassà i de l'Espanyol de veterans abans del partit del dia de la presentació del club; les altres imatges són del partit Cassà-Porqueres de 2a catalana (2-4)

nya cassanenca, Josefa Metje, que va agrair emocionada el reconeixement del públic i del jugadors del Cassà i de l'Espanyol.

EL PRIMER EQUIP NO AIXECA EL CAP

Si en la part social el club està en bona forma, no es pot dir el mateix del primer equip de la UD Cassà, que després de sis partits encara no ha aconseguit guanyar cap partit i només ha sumat un punt, en el partit contra el Can Gibert (2-2). La resta de partits s'han culminat amb derrotes tot i que el joc no es correspon amb el joc desenvolupat al camp. Els pals i la manca d'encert en els darrers metres han impedit aconseguir algun punt més per a un equip que es troba a la cua de la classificació del grup I de segona catalana.

En el darrer partit jugat a cassà els homes que entrenen en Ciscu i en David van perdre contra el Porqueres per 2 a 4 en un matx que va dominar -de manera infructuosa, això sí-



l'equip cassanenc sense aconseguir el premi del triomf.

Al Cassà li falta home gol i té algú lesionat; contra el Porqueres va retornar a la segona part, Marc Restrudisque s'espera que serveixi recuperar el gol; també va jugar uns minuts el retornat Raül Troyano i s'espera la recuperació de Karim Diallo per completar la plantilla; però li caldrà un canvi important d'efectivitat davant la porta contrària per superar aquest pèsim inici de temporada. Al partit del 12 d'octubre contra el Porqueres els visitants es van avançar gràcies a

un ingenu penal a la primera part i es van posar 0-2 a la segona vegada que van arribar a porta. El Cassà va lluitar amb moltes ganes i va aconseguir l'empat gràcies al sgols de Sergi Gumbau i Biel Gasca; encara els cassanencs van tenir ocasions per marcar el gol del triomf; però als darrers minuts, i ja en temps afegit, els vistants van aprofitar dues ocasions, la segona quan el joc estava mig aturat, per sentenciar el triomf dels del Pla de l'Estany.

Fotos: **Eduard Duran**



A dalt, tres imatges de la secció de patinatge durant la presentació del Foment Deportivo Cassanenc; a les fotos inferiors, dos moments de l'obertura i cloenda del campionat Federació Juvenil i Júnior celebrat a Cassà.

Presentació de la secció i primeres competicions

La Fira de Santa Tecla va començar pel patinatge amb la presentació de la temporada dels esportistes del Foment 2019 el divendres al vespre i va viure un cap de setmana intens

on Cassà va ser la seu del Campionat federació Juvenil-Sènior de Catalunya 2019. Sense representació cassanenca, per la lesió de la Cristina Lamiel a qui desitgem una prompta

recuperació, el campionat va tenir un munt de participants: 31 patinadores juvenils i 27 de sèniors i un bon nivell de patinatge.

També cal destacar la felicitació

El grup de promoció-xou Venecia 1347 acompanyats dels seus entrenadors

que el club és va endur de la Federació Catalana de Patinatge per l'organització del campionat. Des d'aquí agrair a patinadors, pares, personal del pavelló i Ajuntament pel suport rebut.

EL XOU PETIT DE PROMOCIÓ VENÈCIA 1347 OBTÉ EL SUBCAMPIONAT TERRITORIAL DEL CAMPIONAT DE PROMOCIÓ DE XOUS 2019

El 29 de setembre a Salt les nostres patinadores de promoció de xou en la categoria de grup petit: Abril Nogué, Dúnia Nogué, Júlia Sastre, Marina Juana, Nayra Avila, Nora Berna, Nora Ribugent, Queralt Julià, Raquel Tena amb la coreografia Venecia1347, molt ben acompanyades pels seus entrenadors David Canyet i Marina Tomàs i un munt de seguidors del Foment, van gaudir de valent amb l'actuació que els va donar el subcampionat i la classificació directa al Campionat Català de promoció de xous que es celebrarà a Juneda el 26 d'octubre. Molta sort!

Classificació Campionat territorial promoció xou petit:

1. Addicte a tu. Com - PA Breda
2. Venecia1347 - FD Cassanenc
3. És el que sóc - La Salle Girona



C/ Barraquetes, 13
Tel. 972 46 32 29
17244 CASSÀ DE LA SELVA



**Les aliances reflecteixen
l'amor pur, noble i
inalterable com el metall del
qual estan fetes.
A Joieria Comas hi trobareu
més de 200 models diferents**



Èric Jimènez, incorporació de darrera hora al sènior masculí

Aquesta temporada 2019 - 20 en el conjunt del bàsquet a Cassà de la Selva hi trobem un total de 179 jugadors i jugadores i 30 monitors.

El Foment Deportiu Cassanenc amb 14 equips més escoleta, 8 equips masculins i 6 equips femenins, aporta 78 nois i 61 noies; en monitors 15 nois i 11 noies, en total 26 monitors.

Un fet important és que des de la temporada 1998-1999 no hi havia equip de Premini femení al Cassanenc. Han hagut de passar 11 anys per tornar a tenir aquesta categoria. Cal dir que en la temporada 1992-1993 al col·legi la Salle Cassà sí que havia hagut el Pre-Mini femení.

Al col·legi la Salle Cassà hi ha 2 equips mixtes més escoleta; aporta 28 nois i 11 noies i 4 monitors, 2 nois i 2 noies.

SÈNIOR MASCULÍ

PARTITS AMISTOSOS:

FD Cassanenc (2a catalana) 72 - CB Salt (1a catalana) 68
CB Fontajau (3a catalana) 69 - FD Cassanenc 75

CAMPIONAT DE CATALUNYA 2a CATALANA SÈNIOR MASCULÍ:

CB Bescanó 73 - FD Cassanenc 61
Cassanenc: Abulí, Nuell (5), Ibanco (7), Ros (24), Gallardo (2), Fusté (7), Biri júnior (4), Busquets (4), Condom, Miquel (6), Jimenez (6). 28 faltes pers; eliminat Fusté; 10 de 16 tirs lliures; 9 triples: 4 Ros, 2 Jimenez, Nuell, Fusté, Biri júnior. **Parcials cada 5 minuts:** 18-13, 43-30, 59-50, 73-61.

L'equip cassanenc va sortir adormit i els locals es varen posar amb un 10-0; el temps mort demanat per l'entrenador Sergi Horta, per trencar el ritme del Bescanó, de poc va servir i al final dels 20 minuts el resultat era 43-30. El tercer període es va millorar en defensa (59-50). Al darrer quart a còpia de fer una bona defensa, al minut 36 el resultat era de 63-59, però amb un parcial 10-2 (73-61), es varen acabar les esperances de fer quelcom més positiu.

FD Cassanenc 86 - CB Sta. Eugènia de Berga 69

Cassanenc: Abulí (3), Nuell (3), Ibanco (2), Ros (31), Fusté (6), Eric Jimenez (22), Biri júnior (3), Busquets, Condom, Miquel (4), Gerard Jimenez (7). 23 faltes pers; 9 de 18 tirs lliures; 13 triples: 6 Ros, 4 Eric Jimenez,



Foto de l'equip de 2a catalana sènior masculí. Drets: Gallardo, Busquets, Horta (entrenador), Miquel, Condom, Ros, Rojals (ajudant entrenador); ajupits: Nuell, Abulí, Ibanco, Biri júnior, Èric Jimenez, Fusté, Gerard Jimenez.

nez, 2 Gerard Jimenez, Nuell. **Parcials cada 5 minuts:** 11-8, 36-28, 67-48, 86-69.

Primera victòria de l'equip del Foment a casa amb la presentació del jugador cassanenc l'Èric Jimenez que donarà a l'equip un potencial prou important durant tot el campionat. El partit ha estat un domini clar del nostre equip tot i uns primers minuts igualats (11-8), fins a arribar al descans (36-28). Al tercer període un recital de triples ha trencat la forta defensa del rival (67-48). Al quart període ha estat més igualat en moure més la banqueta.

CAMPIONAT DE CATALUNYA 2a CATALANA SENIOR FEMENÍ

FD Cassanenc 66 - CB Blanes 44

Cassanenc: Troyano (8), Boadella (11), Carreras, Gonzalez (4), Viana, Moya (2), Massegur (22), Hernandez (3), Asso (6), Rabassa (1), Mayoral (9), Ramirez. 21 faltes pers; eliminada Boadella; 15 de 29 tirs lliures; 3 triples: Boadella, Hernandez, Massegur. **Parcials:** 14-9, 30-17, 51-28, 66-44

Bon inici del campionat amb una contundent victòria davant el CB Blanes, amb un Foment que des del primer minut va posar la directa, amb un treball en una defensa pressió i amb un bon encert amb atac. Va obtenir un resultat clar i contundent.

C.E. Onyar 64 - FD Cassanenc 49
Cassanenc: Troyano (8), Boadella

(5), Carreras, Gonzalez (4), Moya (2), Massegur (16), Hernandez (1), Asso (5), Rabassa (1), Mayoral (4). 20 faltes pers; cap eliminada; 18 de 35 tirs lliures; 3 triples: Asso, Boadella, Massegur. **Parcials:** 21-12, 35-30, 59-44, 64-49.

Primera derrota del Foment, que no va estar gens encertat durant els 40 minuts, ni en defensa ni amb atac; les nostres jugadores no varen tenir el dia.

SOTS 25 MASCULÍ

Amistosos:

FD Cassanenc 65 - CB Arbúcies 56
Vedruna de Palamós 60 - FD Cassanenc 82
CB Salt 63 - FD Cassanenc 58

CAMPIONAT DE CATALUNYA:

Unió Girona - FD Cassanenc (aplaçat)
FD Cassanenc 69 - Joventut de Celrà 66

CAMPIONAT TERRITORIAL SOTS 25 FEMENÍ.

FD Cassanenc 45 - CB Roses 54

SOTS 21 MASCULÍ PREFERENT:

Amistosos:

FD Cassanenc 66 - CB Quart (3a catalana) 63
FD Cassanenc 46 - Bàsquet Girona 60
CB Llagostera (3a cat. Sènior masc.) 55 - FD Cassanenc 56

CAMPIONAT DE CATALUNYA SOTS 21 MASCULI PREFERENT Círcol Badalona 76 - FD Cassanenc 67

Cassanenc: Roca (7), Girals (10), Ortega (6), Torrent (10), Massegur (5), Teixidor (2), Ferre (6), Gonzalez (8), Torrentó (13), Benages (2). 8 faltes pers; cap eliminat; 3 de 13 tirs lliures; 4 triples: 2 Torrent, 2 Torrentó. **Parcials:** 27-12, 46-24, 66-37, 76-67.

L'equip cassanenc va fer un partit de dues cares; els nostres varen sortir amb molts de nervis produïts per ser novells a la categoria i el rival el Círcol va aprofitar aquests nervis, que es traduïen en molts tirs errats i desconcentracions constants en defensa, deixant que els locals fiquessin 10 triples a la primera part, posant quasi 20 punts de diferència per anar als vestidors. A la segona part tot va canviar. La bona actitud dels cassanencs, fent una defensa pressionant i l'encert en el tir van ser capaços de retallar la diferència fins a 9 punts, però no va quedar temps per a més.

FD Cassanenc 58 - Col·legi Cultural de Badalona 65

Cassanenc: Roca, Girals, Ortega (10), Torrent (13), Massegur (4),

Teixidor (6), Ferre (10), Gonzalez (4), Torrento (8), Benages (3). 27 faltes pers; eliminats: Roca i Torrentó; 8 de 20 tirs lliures; 4 triples: 2 Torrent, Ortega i Benages. **Parcials:** 15-14, 34-29, 44-42, 58-65.

Bon partit que es va veure al pav3 entre el Foment Deportiu Cassanenc i el Col·legi Cultural de Badalona, en el primer partit a casa. El nostre equip va portar la iniciativa en el marcador durant 34 minuts (50-49), sempre amb poques diferències; la precipitació en les passades i en els llançaments de tir a mitja distància, va provocar que els visitants es col·loquessin per davant en el marcador, minut 36 (52-55); els nervis els van perjudicar de tal manera que a l'últim minut el resultat era 55-62. Al final els visitants amb més encert es varen emportar el partit.

JÚNIOR FEMENÍ INTERTERRITORIAL

Partits amistosos.

CB Sant Quirze 60- FD Cassanenc 52

FD Cassanenc 58 - Unió Maristes 54

FD Cassanenc 55 - B. Sant Cugat 58

CAMP. DE CATALUNYA JÚNIOR FEMENÍ INTERTERRITORIAL

FD Cassanenc 51 - Femení Maresme B 49

Cassanenc: Carreras, Yaker, Tomás, Saubi, Porcell (11), Teixidor (3), Barnés (11), Rubio (2), Garcia, Torres (6), Albacete, Ramirez (18). 19 faltes pers; 8 de 13 tirs lliures; 5 triples: 2 Torres, 2 Ramirez, Porcell. **Parcials:** 13-12, 36-29, 44-41, 51-49.

Es va afrontar el primer partit de lliga contra un rival molt físic i amb molta tècnica individual i molta agressivitat en defensa. El Foment va començar molt tou i fluix, cosa que va aprofitar l'equip contrari per fer un 3-10; un temps mort per ajustar la defensa va permetre acabar el primer període amb un ajustat 13-12.

La resta del partit va estar molt igualat, amb molta intensitat en defensa per part de tots dos equips, costava molt anotar. Es va mantenir el marcador gran part del partit a favor de les nostres jugadores però es va patir fins als segons finals.

CB Grifeu de Llançà 71 - FD Cassanenc 72

Cassanenc: Carreras, Yaker, Tomás (2), Saubi (6), Porcell (23), Teixidor, Barnés (13), Rubio, Garcia (5), Tor-

Cares noves al bàsquet cassanenc

ERIC JIMÈNEZ LARA

Altura: 1m 88 cm- Nascut el 29 d'agost 1990. juga d'aler.

Historial Esportiu:

Ens el resumeix així:

Temp:1996 -98: Escoleta de bàsquet F.D.Cassanenc

1998 - 2000. Premini masculí.

2000 - 01: Mini masculí A.

2001 - 02: Preinfantil masculí.

2002 - 03: Infantil masculí.

2003 - 04: Infantil masculí.

En la temporada 2004-2005 fins a la temporada 2007-2008, vaig jugar amb l'Akasvayu de Girona amb edat júnior. Vam quedar sempre tercers de Catalunya per darrera del Barça i de la Penya, i gaudint d'alguns entrenaments amb l'equip de ACB.

Temporades 2008 al 2010: Fitxo pel Sant Josep de Girona a Copa Catalunya; vam quedar en tercer lloc del nostre grup i vaig quedar com a màxim anotador de tota la competició; aquell any també entrenava amb LEB d'Or i vaig arribar a disputar 3 partits.

Temporada 2010 - 11, LEB d'OR, amb el Sant Josep de Girona; aquell any ja em van fer fitxa de LEB d'OR, essent la meua primera temporada com a professional, vam aconseguir guanyar la LLIGA CATALANA LEB i això va fer que anéssim a jugar la Lliga Cata-



lana ACB al Palau blaugrana; a la lliga vam quedar vuitens i vam entrar a play off on vam donar la sorpresa eliminant a l'Iberostar de Tenerife, que era el màxim favorit per jugar ACB; vam perdre a les semifinals contra el Burgos

2011 - 12: Segona temporada a LEB d'OR amb el Sant Josep; va ser l'últim any en què el Sant Josep va tenir

un equip professional i l'any següent el primer equip estaria a la lliga EBA.

2012 - 13: EBA Sant Josep de Girona; érem un equip format de jugadors Sots 21 i vam aconseguir jugar fases d'ascens per pujar a LEB Plata, però sense èxit. Aquell any va desaparèixer el Sant Josep de Girona.

2013 al 2019: vaig estar jugant a la lliga EBA amb el C.B. Quart, esdevenint un referent de la comarca, fins a l'aparició del Bàsquet Girona de Marc Gasol. En tots aquests anys hem aconseguit estar lluitant per entrar a jugar fases d'ascens de LEB Plata.

En la temporada 2016 - 17 vam aconseguir entrar a fases per jugar a LEB Plata i vam quedar a una victòria d'aconseguir l'ascens.

Individualment en aquests anys sempre he estat dels màxims anotadors de la competició i la temporada passada vaig acabar com a millor triplista del grup de Catalunya.

Després d'un entrenament del sènior masculí hem pogut parlar amb l'ERIC el nou fitxatge pel F.D. Cassanenc de bàsquet. Li desitgem molta sort en aquesta nova etapa en el club on retorna, ja que va començar de petit a l'escola de bàsquet del Foment... d'això ja han passat 23 anys.

Xavier Carrera Bosch

res (16), Albacete (2), Ramirez. 22 faltes pers; eliminada: Ramirez; 9 de 16 tirs lliures; 11 triples: 4 Porcell, 5 Torres, Barnés, Garcia. **Parcials:** 10-21, 27-42, 50-54, 71-72.

Gran victòria a la sempre difícil pista del Grifeu de Llança i així es manté líder del campionat amb dues victòries. El nostre equip sempre va portar la iniciativa en el marcador, arribant a portar 15 punts de diferència en el marcador al final de la primera part (27-42). Al tercer període les locals van pressionar més en defensa i van reduir les diferències en el marcador (50-54). El darrer període va estar molt igualat arribant als minuts finals amb un ajustat 71-72.

CAMPIONAT TERRITORIAL SÈNIOR SOTS 25 FEMENÍ

Plantilla: Clara Busquets, Anna Repiso, Gemma Miralles, Seila Cabarrocas. Altes: Eva Pulido (CB Llagostera), Amanda Serradesamferm (CB Llagostera), Mireia Blanch (CB Caldes)

Entrenador: Salvador Fàbregas. L'equip Sèniore femení Sots 25 estarà en el grup O6 de la 1a fase amb el C.E. Palamós i el CB Roses.

FD Cassanenc 45 - CB Roses 54

CAMPIONAT TERRITORIAL CADET MASCULÍ

CB Blanes C 44 - FD Cassanenc 70
FD Cassanenc 56 - CB Llagostera 52 (amb pròrroga)

Bon inici del campionat amb dues victòries, en un partit molt emocionant contra l'etern rival el Llagostera; es va assolir la victòria a la pròrroga.

CAMPIONAT TERRITORIAL INFANTIL MASCULÍ

L'equip infantil masculí tindrà com a rivals els següents equips: Bàsquet Vilafant, B.C. Fontajau, CB Adepaf, CB Roses, CEB Girona, CB Sant Narcís, C.E. Palamós, CB Blanes A, CB Olot, CB Llagostera, Vedruna de Palamós, CB Farners i CB Salt.

Vedruna de Palamós 81 - FD Cassanenc 31

CAMPIONAT TERRITORIAL INFANTIL FEMENÍ

L'equip infantil femení en aquesta 1a fase tindrà com a rivals: CB Llagostera, B.C. Fontajau, CB Blanes i el FD Cassanenc.

FD Cassanenc 75 - CB Llagostera 56

CAMPIONAT TERRITORIAL MINI MASCULÍ

Plantilla: Oriol Nin, Aniol Perez, Marti Duran, Cecs Amat, David Montsuñer, Roger Julià, Marco Antonio Martinez, David Palomo.

Entrenadors: Eduard Artero i Marc Busquets.

L'equip de Mini masculí estarà en el nivell B i en la 1a fase tindrà com a rivals: CEB Tordera, CB Vilobí d'Onyar, Unió Girona blau, U.E. La Cellera i B.C. Fontajau.

CAMPIONAT TERRITORIAL MINI FEMENÍ

Plantilla: Julia Garcia, Anna Vilá, Marina Valentí, Aina Bosacomà, Emma Teixidor, Halima Dembelé, Martina

Pozo, Ivet Bagué, Mariona Lloveras, Laia Oller.

Entrenador: Gerard Jimenez i Clàudia Garcia.

L'equip de Mini femení en la 1a fase tindrà com a rivals els següents equips: C.E. Palamós, Unió Vedruna vermell i CB Sant Gregori.

FD Cassanenc 23 - C.E. Palamós 73

CAMPIONAT TERRITORIAL PRE-MINI MASCULÍ

Plantilla: Arcadi Vilá, Oriol Pau, Biel Serra, Eloi Reyes, David Sanchez, Nil Nin, Ivan Jimenez, Pau Fajula, Sergi Riera, Tomeu Defranchi, Nil Càceres, Alex Hidalgo, Jordi Senen. **Entrenador:** Marc Massachs

L'equip de Premini masculí estarà al nivell B i en la primera fase del grup O3 tindrà com a rivals: B.C. Fontajau, CB Nou Caulés, CB Sant Hilari, C.E. Sta. Eugènia i Bàsquet Lloret.

B.C. Fontajau 63 - FD Cassanenc 13

CAMPIONAT TERRITORIAL PRE-MINI MASCULÍ

Plantilla: Alex Hidalgo, Nil Càceres, Nil Nin, Sergi Riera, Jordi Senen, Denis Alexandru, Niels Heitbrink, Oriol Pellicer. **Entrenador:** Jan Teixidor.

L'equip de Premini masculí blanc jugarà amb els següents equips: CB At. Silenc, CB Tordera, CB Maçanet, CB Hostalric i CB Vilobí d'Onyar.

CAMPIONAT TERRITORIAL PRE-MINI FEMENÍ

Plantilla: Janet Oller, Gina Carbó, Nora Candelario, Etna Roura, Anna

Cares noves al bàsquet cassanenc: jugadores del sots-25 femení



AMANDA SERRADESANFERM

Data de naixement: 11 de novembre de 1995

Alt: 1m69cm. Joga de pivot

Historial esportiu: va començar a jugar a bàsquet al C.B. Sant Hilari dels 12 fins als 18 anys.

En la temporada 2018-2019 va jugar al C.B. Llagostera en la categoria de Sots 25. Aquesta temporada

2019 - 20 fitxa pel F.D. Cassanenc en Sots 25 femení.

MIREIA BLANC

Data de naixement: 23 de desembre del 2000, té 18 anys.

Altura: 1m 60 cm; juga d'aler.

Va començar a jugar a bàsquet als 9 anys a Caldes de Malavella fins aquesta temporada passada. Aquesta

temporada ha fitxat pel Foment en la categoria Sots 25 femení.

EVA PULIDO

Va néixer el 5 d'abril de 1983.

Altura: 1m65 cm. Joga de pivot.

La temporada passada jugava amb el C.B. Llagostera en la categoria de Sots 25 femení.

LA SALLE CASSÀ

Aquesta temporada 2019-2020 el col·legi La Salle Cassà competirà amb dos equips en el Campionat Territorial de Girona de bàsquet: mini mixt i Pre-mini mixt; també tindrà l'escoleta.

MINI MIXT

Plantilla de l'equip de Mini mixt: Adrià Solench, Ona Masó, Martí Amores, Xènia Amores, Isona Caballero, Sara Bey, Judith Serrano, Jan Maldonado, Guillem Torrent, Àlex Perez, Miquel Gomez, David Puigmolé i Luca Franccone. **Entrenadors:** Marc Busquets i Pol Mira.

L'equip de mini mixt en el campionat territorial jugarà amb els següents equips: C.B. At. Silenc, C.B. Palafolls B, Bàsquet Lloret, C.B. Sant Narcís i C.B. Llagostera.

Salle Cassà 72 - C.B. Sant Narcís 55

PREMINI MIXT

Plantilla de l'equip de Premini mixt: Nil Martínez, Pau Masó, Bruna Busquets, Léana Congost, Dan Sibils, Carla Juanals, Marc Serra, Joel Atala, Isaac Ulloa. **Entrenadores:** Paula Viejo i Gemma Miralles.

L'equip de Premini mixt jugarà al campionat territorial amb els següents equips: C.B. Salt, C.B. Besenó, C.E.J. Celrà, Unió Girona blanc i Bàsquet Masmitjà groc.

Salle Cassà 52 - Unió G. blanc 20



Equip mini mixt de La Salle Cassà. Drets: David Puigmolé, Adrià Solench, Sara Bey, Judith Serrano, Martí Amores, Xènia Amores; ajupits: Àlex Perez, Jan Maldonado, Miquel Gómez, Isona Caballero, Ona Masó. Entrenadors: Marc Busquets i Pol Mira.

ESCOLETA DE BÀSQUET

L'escoleta de bàsquet està formada per: Jordi Pararols (p3), Adrià Valentí (p4), Adrià Duran, Maria Pararols, Carme Busquets, Joan Dausá, Vinyet Parés, Robert Pulido, Jordi Llinás, Clàudia Serrano, Alex Puigmolé, Joel

Morales (tots de P5). Biel Congost, Arnau Cañiguer, Alex Valenti, Jan Bagudanch, Jan Renau, Alba Busquets, Marc Gich (tots de primer de Primària). Andreu Solench (2n primària)

Rojals, Aina Costés, Artet Costa, Paula Sonia, Paula Hidalgo, Bruna López.

Entrenadors: Gerard Jimènez i Carla Barnés

L'equip de Premini femení tindrà com a rivals els següents equips en aquesta 1a fase: Unió Vedruna blanc, CB Salt, Caldes de Malavella, Montessori Palau, B.C. Fontajau, Les Alzines "B", i U.E. La Cellera.

CB La Cellera 18 - FD Cassanenc 51

ESCOLETA

Plantilla: Pau Julià Constantins, Cecs Ros Vinyets, Pol Serra Cabezas, Aleix Xifra Lim, Clara Huix Gomez, Salvi Huix Gomez, Damia Riera Casadevall, Arnau Senen Molero.

Entrenadores: Laura Saubi i Laura Davesa.

NOTA: L'AMPA del Col·legi Puig d'Arques amb col·laboració de la secció de bàsquet del FD Cassanenc farà la escoleta els dies dijous i divendres de 2/4 de 5 a les 6 de la tarda; la monitora serà la Aura Sitjà; en cas de pluja es farà el gimnàs del col·legi.

Cares noves al bàsquet cassanenc

SERGI ROJALS VENTURA

Nascut el 19 d'Abril de 1972.
Viu a Campllong.

Historial esportiu com a jugador:

Desde el 1982 fins al 2005 jugador de la Salle Girona.

Historial com a entrenador:

Temp 2001 al 2003: Infantil Preferent del Sant Josep de Girona.

2003 - 04: Cadet femení del Vedruna de Girona.

2004 - 05: Sots 21 preferent masculí del Vedruna de Girona.

2005 - 06: Sènior masculí 2ª catalana C.B. Banyoles.

2006 - 08: Sènior masculí 3ª Catalana C.B. Sarrià de Ter.

2008 - 12: Sènior masculí 3ª Catalana Atlètic Silenc.

2012 - 16: Sènior masculí Copa Catalunya del C.B. Quart com ajudant del entrenador Marc Delemus.

2016 - 17: Sènior masculí 3a Catalana C.E. Sta. Eugenia de Girona.

2019 - 20: Sènior masculí de 2a Catalana al F.D. Cassanenc, com a ajudant de Sergi Horta.





El Foment fa la presentació de la 55a temporada del club

El divendres 20 de setembre es va dur a terme la presentació de les 3 seccions (Bàsquet, Hoquei Patins i

Patinatge Artístic) de l'entitat Foment Deportivo Cassanenc, fundada l'any 1964. Enguany va ser molt especí-

al, ja que van celebrar els seus 55 anys envoltats dels/de les nostres jugadors/es i de les seves respectives



famílies, i de l'organització planificada per aquest esdeveniment en va sortir un resultat espectacular.

La festa, dela qual n'hi ha algunes imatges en aquestes pàgones, va començar amb la desfilada de les 3 seccions i aquestes van anar sortint

respectivament amb tots els seus equips. La secció de Bàsquet va presentar als/les seus/ves jugadors/es i aquests es van quedar tots junts a la part esquerra de pista fins el final, mentre i la secció d'Hoquei Patins va fer exactament el mateix però a la

part dreta de la pista. La part del mig la va ocupar la secció de Patinatge Artístic, que va preparar un número especial per l'ocasió formant un gran 55 amb la bandera del Foment Sportiu Cassanenc i la senyera de Catalunya.

A continuació hi va haver uns par-



laments de l'actual president, el Sr. Carles Planas Domènech, donant la benvinguda i agraïnt el suport i la dedicació dels esportistes, Junta Directiva, etc. durant tots aquests anys... cal recordar que gràcies a aquests podem seguir tirant endavant l'esport i donar oportunitats des de ben petits a nens/es per engrescar-se al món de l'esport. Van fer presència d'aquest acte l'Alcalde Robert Mundet i la Regidora d'Esports Lourdes Martín, i el Sr. Alcalde va tenir unes paraules afectuoses cap a l'entitat i la relació amb el poble. També va sonar tant l'himne del Foment Deportiu Cassanenc com l'Himne de Catalunya, Els Segadors. Enguany es va decidir donar la insígnia de plata a en Josep Maria Martí Arderiu per la seva gran trajectòria a la nostra entitat.

En Josep Maria va començar a jugar Bàsquet al Foment Deportiu

Cassanenc en categoria Juvenil Masculí, la temporada 1972/1973. De la temporada 1975 a la 1978 va jugar en la 3a categoria Sènior Masculí i les temporades 1978/1979 i 1979/1980 va començar a fer d'entrenador a l'equip Juvenil juntament amb Carles Nadal.

La temporada del 1980/1981 va entrenar l'equip Júnior Masculí també amb Carles Nadal i l'any 1982 participa a les primeres 24 hores de Tennis Taula del Foment.

En la temporada 1986/1987 agafa l'equip Sènior Masculí de 3a Preferent, realitza la fase d'ascens a 2a Catalana i queden Sots Campions de Catalunya.

El 27 de juny, al Palau de Pedralbes de Barcelona, li fa entrega de la medalla de plata pels 12 anys d'arbitratge en el món del Bàsquet el Sr. Josep Lluís Vilaseca, Director de l'Esport de

la Generalitat de Catalunya.

La temporada 1988/1989 és el responsable de fer el CARNET DE SOCI "Amics del Bàsquet Cassanenc", que servia per ajudar a cobrir les despeses dels desplaçaments per aquesta secció.

El 15 de març del 1991 comença a formar part de la Junta Directiva del Foment Deportiu Cassanenc i actualment és un gran actor de Teatre amateur.

Finalment, per acabar la jornada, es van fer fotografies per seccions i la gran fotografia final conjunta de les 3 seccions, totes a càrrec d'Eduard Duran.

La coreografia i l'organització d'aquesta presentació va anar a càrrec de Jordi Dalmau, entrenador de Patinatge Artístic i Cati Fontané, Directora Esportiva.





Els membres de la secció d'hoquei en la jornada de presentació del club.

Comencen les lligues d'hoquei

Els dies 5 i 8 d'octubre passats van començar algunes competicions d'hoquei patins. Els resultats dels equips del Foment van ser els següents:

PRE-BENJAMÍ A
FD CASSANENC 1 - 3 GIRONA

PRE-BENJAMÍ C
FD CASSANENC 0 - 3 CP BREDÀ

BENJAMÍ
FD CASSANENC 2 - 13 GIRONA CH

ALEVÍ
CH LES FRANQUESES 5 - 6 FD CASSANENC

INFANTIL

CP MANLLEU 1 - 9 FD CASSANENC

JUVENIL
FD CASSANENC 14 - 2 CH MATARÓ

2A CATALANA
FD CASSANENC 3 - 6 CH FARNERS



Foment Deportivo Cassanenc

Fundat l'any 1964

C/ Piscina, s/n
17244 - CASSÀ DE LA SELVA (Girona)
NIF: G-17227405
Tel/Fax: 972 46 00 34
Email: fdassanenc@hotmail.com

Pavelló cobert amb pista de 44 x 22 m
Piscina: 33,3 x 15,5 m
Colors: Blanc i blau

ASSAMBLEA ORDINÀRIA DE SOCIS

dijous, 21 de novembre de 2019

A les 20:30h en el PAV3, en primera convocatòria i a les 21h en segona convocatòria.

ORDRE DEL DIA:

- Lectura de l'acta anterior.
- Aprovació de l'estat de comptes.
- Informes de la presidència.
- Modificació del règim intern.
- Informes de les seccions esportives.
- Aprovació del pressupost de la temporada 2019/2020.
- Precs i preguntes.

Cassà de la Selva, dijous 10 d'octubre de 2019




Carles Planas Domènech
President del FD Cassanenc

Seccions: NATACIÓ, BÀSQUET, HOQUEI SOBRE PATINS, PATINATGE ARTÍSTIC

HIPER CASSÀ

C. Via, 7 - Cassà de la Selva

DIRECTE DE FÀBRICA

Ferreteria

Parament per a la llar

No tanquem al migdia

Llibreria

Més de 10.000 productes

APARCAMENT GRATUÏT

Comida Asiática *Restaurante*

Shang Hai

C. de la Via, 9
Cassà de la Selva (Girona)
Reservas: 972 463 012
660 878 225 - 679 006 783

Buffet lliure a la carta

Restaurante shangai

Menú del Dia 9,50€
Menú especial para todos los días
A: 13,95€
B: 16,95€
Servicio a domicilio gratuito en Cassà de la Selva
Pedido mínimo 12€
Abierto todos los días
Horario: de 12.30 a 16.30h de 19.30 a 24.00h





A les fotos superiors: Anna Teixidor campiona de la 1a. Jornada de lliga i la mateixa esportista amb pitrall vermell en un dels combats de la 1a. Jornada de lliga. A les inferiors, Carlos Rodríguez (vermell) i Naïm Navarro (blau) en un dels combats de la 1a. Jornada de lliga



Cinc medalles en la primera jornada de la lliga estatal

Ha començat la temporada de taekwondo i val a dir que amb bons resultats per als esportistes del Gimnàs Jorsan.

ANNA TEIXIDOR, ANDREAS LEPAPE I ELIOT GUARDIOLA, OR A LA 1A JORNADA DE LLIGA

Per primera vegada s'organitza la lliga espanyola de taekwondo on el nostre club hi participa. Es faran dotze jornades de lliga repartides al llarg de la temporada i repartides també pel territori espanyol.

La primera jornada es va disputar a Marina d'Or (Castelló) el passat 21 i 22 de setembre. En representació del nostre club hi van participar dotze esportistes que després de les corresponents rondes de combat van obte-

nir tres medalles d'or i dues de plata repartides de la següent manera

- Andreas Lepape (precadet -33 kg.), OR
- Eliot Guardiola (precadet -36 kg.), OR
- Anna Teixidor (junior -49 kg.), OR
- Rayan Lamhamdi (precadet -33 kg.), Plata
- Arnau Company (senior -58 kg.), Plata

També hi van participar l'Àlex de Dios (cadet -37kg.) que va guanyar la primera ronda a l'actual campió de Catalunya, però va perdre a la segona 20-21 amb el valencià que es va endur el títol. En Carlos Rodríguez (cadet -61 kg.) que va perdre a quarts de final per només tres punts de diferència, en Naïm Navarro (junior -68

kg.) que també va quedar eliminat a quarts de final en un combat que estava guanyant per punts, però on el van desqualificar per faltes quan quedaven deu segons de combat, la Queralt Fajardo (infantil -27 kg.) que va perdre per tres punts de diferència amb la que es va endur el títol i la Ines Benetti (cadet -41 kg.) que va perdre a quarts de final en un combat molt ajustat per 1-3. També ens van representar l'Alba Company (cadet -41 kg.) i l'Aniol Company (cadet -41kg.) que van quedar eliminats per diferència de 20 punts i per 5-22 respectivament.

Moltes felicitats a tots els que heu participat en aquests campionats i moltes gràcies a tots els pares, mares i familiars que ens acompanyeu allà on anem.



STAGE DE PRETEMPORADA

Per preparar aquesta temporada alguns dels nostres esportistes van participar a l'stage que vam organitzar a Caldes d'Estrach el passat 5, 6, 7 i 8 de setembre. En aquesta tercera edició de l'stage es van reunir uns 80 esportistes que van gaudir de dos entrenaments diaris, exercicis de mental coaching i activitats lúdiques com jocs i piscina.

Del nostre club hi van participar la Queralt Fajardo, la Nadia Navarro, en Joel Biller, en Biel Fajardo, l'Àlex de Dios, l'Andreas Lepape, l'Eliot Guardiola, en Carlos Rodríguez, en Naïm Navarro, l'Oriol Pericot, l'Anna Teixidor i l'Adrià de Dios. Tots ells van gaudir de la convivència i dels entrenaments amb companys i amics d'altres clubs de Catalunya, València, Madrid i de França. A les imatges, els participants a l'stage i treball de mental coach en grup.



CARLOS RODRÍGUEZ PREMIAT A LA DIADA DE "L'ESPORT GANXO"

El nostre esportista Carlos Rodríguez va ser premiat el passat 27 de setembre a la diada de l'esport Ganxo que es va celebrar a St. Feliu de Guixols.

L'alcalde i el regidor d'esports de St. Feliu van ser els

encarregats d'entregar els premis en els esportistes locals que van destacar la passada temporada.

D'en Carlos destaquem en el seu currículum la medalla de bronze obtinguda a l'Open internacional d'Espanya cadet i la participació amb la selecció catalana al campionat "The Masters" disputat a Basauri (Euskadi) on va obtenir una merescuda medalla de plata.



Bon inici de curs dels ciclistes del Bike Club

Bon inici del curs 2019-2020 del Cassà Bike Club Esportiu (CBCE) amb prop d'una cinquantena de nens que practicaran aquesta disciplina esportiva. Les classes es desenvoluparan fins el mes de juny durant tres dies a la setmana en el camp de futbol de terra, de la zona esportiva cassanenca. Les sessions estan dirigides a nens i nenes des dels tres anys i s'adeqüen als perfils i les aptituds de cadascun d'ells: inici, perfeccionament, sortides, competició... sense oblidar temes tan importants com nocions de mecànica, manteniment i educació vial. L'escola té com a principal objectiu desenvolupar els valors que ofereix l'esport per mitjà de la seva pràctica regular i sobretot i no menys important que s'ho passin d'allò més bé. A la dreta, imatges d'alguns dels grups que participen a les activitats.



Esports

CTC / Tennis

Encetem curs al Tennis Cassà

El passat 2 de Setembre vam donar el tret de sortida a una nova temporada de l'escola de tennis i de pàdel del Club Tennis Cassà. Enguany comptem amb una escola d'uns 80 alumnes aproximadament, entre l'escola de base i l'escola d'adults. Però els nostres alumnes i els nostres socis no només tenen l'opció de venir a entrenar, tenim preparades moltes altres activitats per a ells aquest any.

Sense anar més lluny, el dissabte 12 d'octubre començà una nova edició de la Lliga Catalana de Tennis per equips, en la qual ens representaran tres equips. L'equip Absolut A del club prendrà part en el grup II, mentre que l'equip Absolut B (foto de la dreta) competirà en el grup III. Més endavant, a partir del mes de Gener-Febrer, serà el torn de l'equip +30 del club.

Pels aficionats al pàdel, el club està organitzant torneigs en format "Americana" un dissabte al matí de cada mes, pensats especialment per jugadors i jugadores principiants, però



obert a tot tipus de jugadors.

A més, el club va rebre una visita especial. La Fundació Tommy Robredo

va fer una visita al club i tots els cassanenecs van poder gaudir d'un clínic de Tennis Adaptat.

El Bac de les Ginesteres (Vinyes dels Aspres)

Els moments especials requereixen vins especials. Amb aquest número 800 de la revista, vull afegir-me a la commemoració parlant-vos d'un vi ideal per una bona celebració.

BAC DE LES GINESTERES, és un dels grans vins empordanesos que etiquetaríem com a vi dolç. Neix a Can Batlle, al municipi de Cantallops, una masia pairal amb llarga tradició vinícola ja esmentada al segle XVII i que, amb gran encert, les famílies Albertí-Molas ja fa uns quants anys van recuperar-ne l'activitat amb la creació del celler Vinyes dels Aspres.

Cantallops està situat al límit nord de l'Empordà, en un paratge de sòls pedregosos, granítics i de pissarra, tocat per la tramuntana. Can Batlle és una de les masies familiars i històriques envoltada de vinyes, mentre que els Aspres són les serres baixes entre la plana i les serralades de les Salines i l'Albera.

BAC DE LES GINESTERES és un vi de lledoner roig (garnatxa roja). El setembre de 2004 es van seleccionar 2105 kg per la seva elaboració. Aquest raïm es va assecar durant 59 dies i, posteriorment, fou premsat, com si és tractés de raïm fresc. Dels 1043 kg de panses resultants, el most obtingut concentrat en sucres va fermentar lentament durant mesos fins obtenir de forma natural el vi base. La criança és realitzada a sol i serena en damajoanes (recipients de vidre de 20 litres) durant 50 mesos. El resultat és un vi llaminer, elegant, aromàtic i amb cos, on destaquen els tocs de flor de taronger, llimona, préssec de vinya i confitura i també de fruits secs, cafè, torrats i mantega. El vi desprèn una varietat aromàtica molt àmplia i certa complexitat, amb una dualitat molt interessant entre un vi dolç i un vi ranci.

M'he permès poder escriure l'article el dia de Santa Pilar, tot recordant la bona sintonia que havíem tingut entre el celler i el Devissy a través de les magnífiques atencions d'en David i d'en Xavier sempre que els havíem visitat. He fet dos exercicis molt interessants al voltant del Bac de les Ginesteres. En primer lloc, poder tastar el vi en dos ampelles diferenciades en el temps, l'una guardada a casa amb uns 12 anys de repòs i l'altre de recent adquisició. Molt interessant: la més nova destaca per un toc més dolcenc i més accentuat, mentre que l'altra es caracteritza per una evolució més a ranci.

El segon exercici no és de tast, és d'oïda. BAC DE LES GINESTERES és un indret proper a les vinyes de Can Batlle (d'aquí bé una part del nom del vi) i també és una sardana del gran músic Eduard Toldrà i Soler (Vilanova i la Geltrú 1895 – Barcelona 1962), violinista, compositor i director d'orquestra. La seva vinculació amb Can Batlle i Cantallops neix del seu matrimoni amb Maria Sobrepera, filla de la Narcisa Vicens, l'àvia mestra que a principis del segle XX dirigia l'escola local i l'explotació vinícola de la finca. La masia actual encara conserva el piano del compositor i els detalls de cultura i música de les seves estades a Can Batlle.

He escoltat dues versions de la sardana, una actual i l'altre força més antiga. Val a dir que la peça en qüestió té més inspiració lírica que les sardanes més populars dels compositors empordanesos. En aquest cas, la versió més dolça l'he trobat en la gravació més vella, que curiosament he pogut escoltar en versió de vinil en un embolcall amb olor una mica a ranci, interpretada per la Principal de la Bisbal. La força, la netedat i simfonisme de la composició, en canvi, es fan molt més presents en la gravació més actual.

En Gerard Geli, sommelier del restaurant Vicus de Pals, recomana aquest vi amb un Tatin de poma amb crema gelada de flama a la vainilla. Segur que és una molt bona combinació. Jo també us el recomano, sobretot per una llarga sobretaula amb bona companyia.

Preu aproximat: 39 eur

Salut i que vagi de gust!

Joaquim Cadanet Artigas (sommelier)



La grip

Arriba la tardor i amb ella la campanya de vacunació contra la grip.

La grip és una malaltia produïda per un virus que habitualment té major incidència durant l'hivern. És per això que la vacunació preventiva s'inicia el mes d'octubre.

Tot i que aquesta malaltia afecta més a nens i adolescents, quan la pateixen els ancians els efectes sobre la seva salut són més greus, ja que són un grup de la població que habitualment presenten patologies cròniques associades. L'objectiu fonamental de la vacunació és evitar les complicacions de la grip en les persones amb patologies de base que es tradueixen en descompensacions, ingressos hospitalaris i morts. I també l'absentisme laboral.

La vacuna és molt segura i generalment ben tolerada. És a dir que el virus es troba inactiu i per tant difícilment pot generar infecció en la persona. Les molèsties més habituals són de tipus local en el punt d'injecció (dolor, escalfor i envermelliment) que solen durar dos dies. Eventualment poden aparèixer febre i dolors musculars.

GRUPS DE RISC A VACUNAR

1. Individus amb alt risc de complicacions:

- Persones de 60 o més anys d'edat.
- Persones internades en institucions tancades: residències geriàtriques, centres de malalts crònics, malalts mentals, etc.
- Adults i infants amb malalties pulmonars o cardiovasculars cròniques (incloses la displàsia broncopulmonar, la fibrosi quística i l'asma).
- Adults i infants amb malalties cròniques metabòliques (inclosa la diabetis mellitus), insuficiència renal, pacients en diàlisi, hepatopaties cròniques (hepatitis crònica, cirrosi hepàtica), enfermetats de la sang, asplènia, malalties neuromusculars greus o amb el sistema immunitari deprimat (receptors de trasplantaments) i malalties com síndrome de Down, demències, cel·liaquia i altres.
- Obesitat mòrbida.
- Infants i adolescents (6 mesos-18 anys) que reben tractament continuat amb àcid acetilsalicílic, per la possibilitat de desenvolupar una síndrome de Reye.
- Dones embarassades.

2. Individus o grups que poden transmetre la grip a persones d'alt risc

- Treballadors de la salut.



- Treballadors de residències geriàtriques o centres de malalts crònics, que tinguin contacte amb pacients o residents.

- Personal que presta assistència domiciliària a individus d'alt risc (infermeria, treballadors voluntaris, etc.).

- Contactes domiciliaris (inclosos els infants) de persones d'alt risc.

3. Altres grups als quals es recomana la vacunació:

- Persones que realitzen serveis públics essencials per a la comunitat: policies, bombers, personal de protecció civil, personal que treballa en emergències sanitàries, personal d'institucions penitenciàries, etc.
- Viatgers internacionals.
- Persones que es dirigeixen a zones on existeixen brots de grip aviària.

CONTRAINDICACIONS I PRECAUCIONS

La vacuna contra la grip no s'ha d'administrar a:

- Persones amb episodis previs d'hipersensibilitat greu a l'ou o a altres components de la vacuna.
- Adults amb malaltia febril aguda no han de ser vacunats fins que els símptomes desapareguin. De tota manera, una malaltia lleu, amb febre o sense, no suposa una contraindicació absoluta per a la vacunació, especialment entre els infants amb infecció del tracte respiratori superior.
- No s'ha d'administrar la vacuna als infants de menys de 6 mesos d'edat.

La campanya vacunal s'iniciarà a l'ABS de Cassà el 28 d'octubre. Per més informació trucar al CAP.

Equip d'Infermeria ABS Cassà de la Selva

**Venda
d'electrodomèstics
i mobles de cuina**

**Del paper,
a casa teva!**

C/de la via, 19, Cassà de la S.
972460711 contacte@elavia.cat

la via

**grup
carrera**
centres de confiança

Càrrega immediata en implants dentals



La implantologia és l'especialitat de l'Odontologia que tracta de recuperar les funcions estètiques, funcionals i masticatòries després de la pèrdua d'una o diverses peces dentals. Una especialitat que coneix bé el Dr. López de Calataiud, en la qual s'utilitzen implants realitzats amb materials biocompatibles de la més alta qualitat i garantia, que es fixen a l'os i sostenen al seu torn les noves peces dentals que substitueixen les perdudes.

Un tractament molt demandat actualment són els anomenats implants de càrrega immediata amb els quals s'aconsegueix eliminar el temps d'espera entre col·locació de l'implant i les dents fixes.

Es pot realitzar càrrega immediata en una sola dent o en tota la boca. El procés és el següent: el pacient acudeix a la consulta i se li extreuen les dents danyades, es col·loquen els implants i immediatament se li col·loca unes pròtesis provisionals fixes (no removibles) sobre els implants. Per descomptat que prèviament s'ha realitzat un detallat estudi clínic, radiogràfic i protètic del cas.

I tot en una sola sessió, amb el que això suposa per al pacient pel que fa a comoditat i recuperació de la funcionalitat i l'estètica. Després d'un període de 3 a 6 mesos es produeix la cicatrització i se substitueix la pròtesi provisional per una definitiva de porcellana.

Un dels avantatges amb què es compta actualment en els tractaments és el suport que suposa la tecnologia moderna (ortopantomografia digital i TAC, planificació per ordinador de la cirurgia, pròtesis dentals treballades amb CAD CAM, etc.)

Si abans els implants requerien de 4 a 8 mesos de tractament per recuperar l'estètica i la funció, ara amb la tècnica de càrrega immediata amb CAD-CAM la recuperació de la dent o dents, es realitza en només una sessió.

A això s'hi suma l'aplicació d'un programari que aporta a l'expert professional tota la informació necessària per dissenyar i posar en una mateixa sessió una corona o pròtesi fixa provisional, sempre que es compleixin tots els criteris per a la càrrega immediata.

Estudis realitzats han demostrat que els implants de càrrega



ga immediata tenen un alt índex d'èxit, sempre que els pacients compti amb suficient quantitat i qualitat d'os maxil·lar.

Com es dedueix de tot l'anterior, són molts els avantatges que ofereix la càrrega immediata d'implants dentals. Entre aquestes, destaca la recuperació de la funcionalitat (funció masticatòria) i estètica (millora l'autoestima del pacient) en una sola sessió; s'evita la utilització de pròtesis «de posar i treure».

Però el més important és que el pacient acudeixi a un centre dental avalat i amb qualitat contrastada, amb professionals amb experiència. Perquè la seguretat del pacient no té preu. No ho dubti i consultiu-nos el vostre cas, us informarem detalladament sobre quina és la millor solució per recuperar un somriure sa i bonic.

Manuel López de Calatayud Gaio

Llicenciat en Odontologia/ COEC 3800
Màster en implantologia
-periodòncia i rehabilitació oral (ESORIB)
(New York University Université de Paris).
Membre de la SEI. Diplomant en cirurgia general i implantologia



FUSTERIA BOSCH
Joan Bosch i Barrera

c/ de la via, 21 · 17244 CASSÀ DE LA SELVA
A/e: fusteriabosch@gmail.com
Tel.: 972 463 746 · Tel. Mòbil: 646 459 280

CLÍNICA DENTAL
Dr. Manuel López de Calatayud

IMPLANTS DENTALS I REHABILITACIÓ ORAL FIXA

*Viu l'experiència
de viatjar en un creuer
lluïnt un somriure
espectacular!*

A la nostra Clínica Dental, si et cal una Rehabilitació Oral completa
et regalem un creuer!

Consulta de la promoció al
www.lopezdecalatayud.com/promociones

Contacta amb nosaltres:
972 461 813
c/ Baixada Piscina, 8
Cassà de la Selva (GIRONA)

Una tassa especial

Ja se'n poden aprendre de coses anant de viatge! Es descobreix cada curiositat! Això sí, l'ocasió se't pot presentar si viatges al teu aire amb les antenes de la curiositat ben instal·lades. No es tenen tantes ocasions de fer-ho en aquells viatges de "ramat" en què ja tenen ben programat el que veuràs i el que et passarà per alt.

Bé, jo us voldria posar al corrent d'un fet molt curiós que, amb una mica de sort, doncs arreu on vas et trobes amb canvis i remodelacions, amb una mica de sort deia, el podreu constatar si aneu a Amsterdam i aterreu en l'aeroport de Schiphol. És l'aeroport més gran dels Països Baixos i allà hi tenen representació pràcticament totes les companyies aèries. Té unes grans dimensions i ofereix tots els serveis possibles: botigues, bars, connexió a Internet, els imprescindibles lavabos i fins i tot, si et ve de gust, t'ofereixen un massatge abans d'embarcar.

Però, al marge dels bons serveis, té una curiositat que, malgrat que avui dia sembla que ha trobat imitadors en altres aeroports, expliquen que allà és on va tenir el seu origen.

Ho haureu d'anar a cercar en un lloc força reservat i que, en cas de tractar-se d'una dona, potser tindreu dificultats per entrar-hi: ho heu de cercar en els lavabos de senyors!

Com ja deveu suposar jo no hagués anat mai a comprovar-ho visualment ni fent-me la distreta.

Per això, quan me'n vaig assabentar vaig pensar que el millor seria anar a

preguntar en un dels centres d'informació si trobaria algú entre el personal de servei que fos coneixedor de quelcom de la història del lloc i, especialment, d'aquell fet tan curiós. Vaig pensar que no caldria dir quin era l'objecte de la meua curiositat, el que importava era satisfer-la.

I, informant-me adequadament, puc ara donar-vos a conèixer la història de la tassa de VWC més original instal·lada en uns serveis masculins per tal que ells, com elles, puguin pujar a l'avió amb totes les necessitats satisfetes. Ja se sap que amb el menjar, el beure, els nervis, les presses...

Diuen que qui es va inventar semblant acudit fou un treballador de l'aeroport. Es deia Jos Van Bedoff i treballava en els serveis de neteja i un dels llocs que li tocava deixar net i polit eren els lavabos de senyors.

Estava fastiguejat de com els trobava de bruts i esquitxats! No us ha passat mai a vosaltres que un dia qual-sevol us ha vingut el rampell d'anar a regar una planta amb la regadora i enduts per la pressa us ha anat més aigua fora del test que a dins? Doncs això és el que passava en aquell reservat lloc on sempre s'hi solia anar apressat.

Però en Van Bedoff, allà pels anys 60, havia servit en l'exèrcit holandès i, ves per on, la seva feina era la mateixa que li assignaren en l'aeroport i com que a l'exèrcit s'havia trobat amb el mateix problema però encara agreujat, havia fet un invent que li va anar de meravella.



Sabeu quin fou el seu invent? Va dibuixar enmig de cada tassa (ja us podeu imaginar a quines tasses faig referència, en un punt estratègicament estudiat, una mosca!

Per què va escollir aquest insecte? Va pensar que als homes, i més encara els que feien el servei militar, els hi encantava fer punteria quan volien matar a un animal que es posés a tret (per desgràcia en l'exèrcit els preparaven per fer-ho amb animals racionals) i si ho aconseguien s'havien apuntat una victòria.

No sé si els soldats s'ho prengueren molt seriosament però el tema de la punteria era cabdal per a ells. Diuen que va ser un èxit en tots dos llocs on va treballar ja que, en la segona feina, li permeteren fer la prova i, segons els registres de l'aeroport, es varen estalviar molts diners en manteniment i les taques es varen reduir un 80%.

Tot per la picardia d'un servidor públic que es volia estalviar feina i brutícia i per la presència d'una mosca!

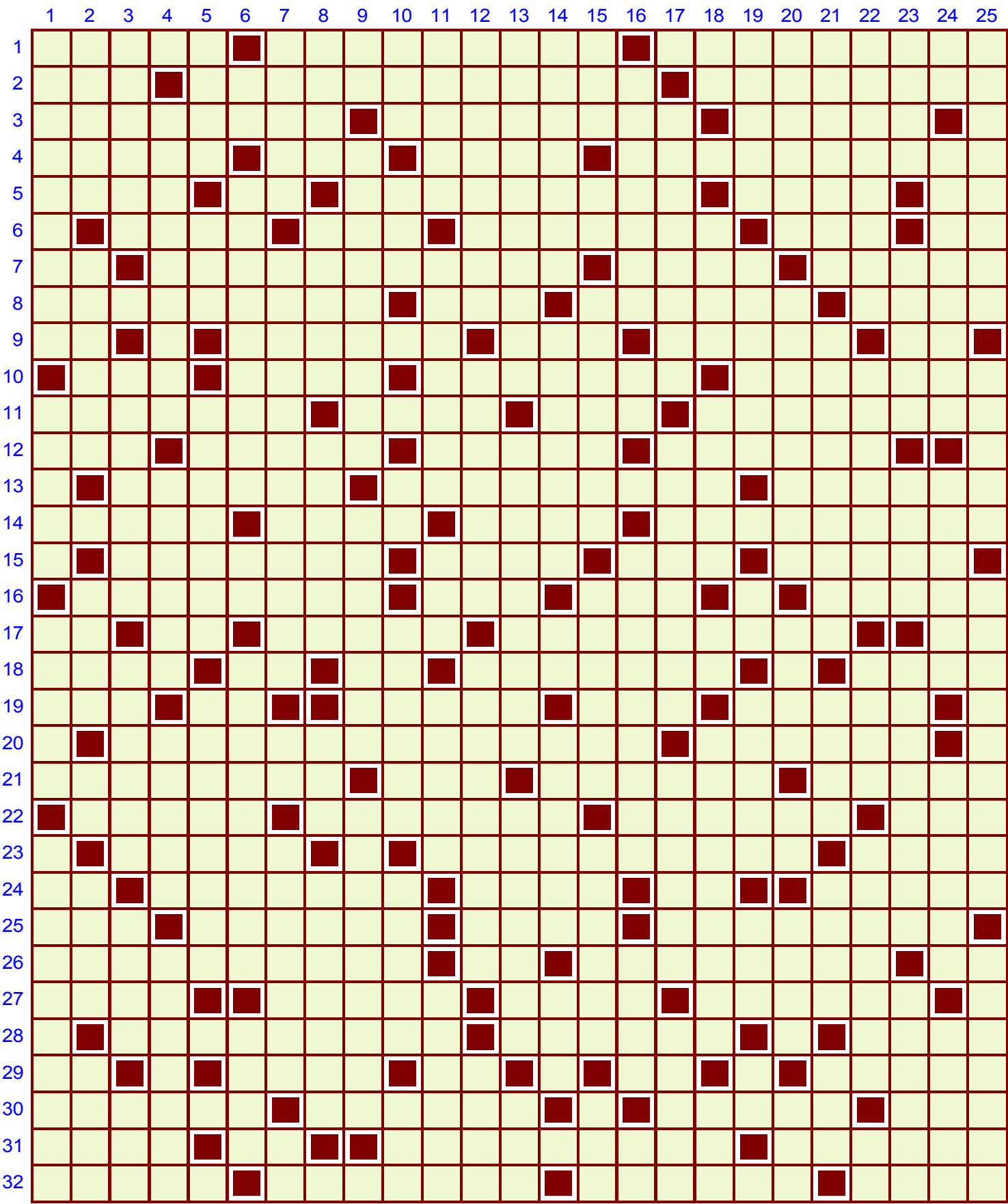
M. Dolors Godoy Rotllens

Lampistes des de 1950



Rabassedas Surós

Carrer del Molí, 64 17244 Cassà de la Selva 972 46 02 56
info@rabassedassuros.cat



Mots encreuats - núm. 401

Celebrem el 75è aniversari del nostre LLUMIGUIA, i en teniu a les mans el número 800. Per a més coincidències, en aquest exemplar, després de 400 publicacions de mots encreuats, encetem una nova

etapa amb el 401. I creiem que això es mereix un tractament diferencial. Per això us replem a un encreuat especial amb una graella de 800 quadres. Som-hi, doncs?

HORITZONTALS

1.- Paga de figurant. Amb aquest ja en van vuit-cents. El segle XIX. 2.- Donar. Oblidar tres paraules. Agitació brogent d'una colla de felins en zel. 3.- Relativa a l'iris de l'ull de la princesa de Gal·les. Celibat. Apareix ocasionalment per un sentiment de vergonya. El nord. 4.- Aversió angoixosa de caràcter patològic. El taper s'ha tornat mut. Narreu retallant el final. Municipi selvatà. 5.- Ajagut d'esquena, i vist també d'esquena. Ciutadans polititzats. Persona que fomenta l'agitació política. Agnòstica. No contesta. 6.- La primera de Cassà. Ho faig a la cassola perquè aguanti el vapor. Hi coc el pollastre donant-li voltes. Compost sulfurat emprat com a gas de guerra. Parc cassanenc. Acaba de finalitzar. 7.- Es baralla amb el número u. Tractar l'aire per controlar-ne la temperatura i la humitat. Cal posar-l'hi quan es requereix tot el nostre esforç. Municipi del Pla d'Urgell encarat a ponent. 8.- S'acosten al centenar però no hi arriben. Realitza. Té durícies a les mans però no en parla. Hi assisteix perquè té una idea enginyosa. 9.- Tot terreny. Cua de rosegador. Passar el mascle o la filera. Clorur de sodi. Comunicació telefònica a la sala de bingo. Pronom personal capgirat. 10.- El format de vídeo més estimat pels néts. Aneu a les Balears. Prepara-da per a la seva publicació. Disposa formant fardells i en presumeix. 11.- Forca que remet a una marca de xiclets, de dreta a esquerra. Teixit de tendal fet a Badalona. Tren volador per terres de Castella. Profit que es pot treure d'una cosa. 12.- Vint-i-cinc cèntims de pesseta trobats al mig del camí. Crits felins. Un disc de dues lletres. Perdrà el temps invertit a inspirar-se en les muses. Perill indefinit a la carretera, assenyalat dins un triangle. 13.- L'est. S'accelera quan va a la ca-cera del senglar. Que no s'ha pogut preveure i ha queda-t capgirat. La jugada de futbol preferida pel censor. 14.- Natural del Perú. En ve el vent de ponent. El rèptil més femení. Allargar el temps reglamentari del partit de futbol. 15.- Una escala de tisora. Sencera. Escullo, malgrat l'oposició, la composició musical amb tres veus. No queda un seient buit a la reunió general de l'ajuntament. Conjunt d'eines. 16.- Fer la declaració de l'IVA amb molta oposició. Cotxe per a milionaris afectats pel Brexit. En aquest moment llegeix aquest diari. Una mica d'oxigen. Ocell exòtic propi de Nova Zelanda, volant cap a ponent. 17.- En té perquè hi creu. Ali-enígena de pel·lícula. Successió numèrica decreixent. Aquestes noies exerceixen un càrrec com a suplents. Nota musical. 18.- La gírgola n'és un bolet (al revés). Existeix. Contracció gramatical. Avortament. Aquesta delata els conductors novells. Perseguir a crits. 19.- Moneda emesa pel rei. Se'n fa la barba qui s'enriqueix amb un negoci. Boxejador. Tres cavallets idèntics. Ex-pedeixin ordres de pagament. El nord. 20.- La primera d'avui. El municipi que manté més ben bones relacions amb les asseguradores. Protecció per a l'industrial del tèxtil. Final de jornada. 21.- Masturbació que afecta el creixement. L'organització terrorista més agressiva. Nom d'home. Piscines naturals en cursos fluvials. 22.- No s'escapi a l'atenció del donant. Merèixer. Petits plans al cim d'una muntanya. N'és la mare el quid de la qüestió. 23.- Lletre de pal i mai tan ben dit. Pas subter-rani d'una sèquia a contracorrent. Una que fa vibrar la guitarra. Fet amb la intenció que sigui ben aparent. Ae-ronau que comunica ciutats allunyades amb velocitats de rècord. 24.- Sense res. Que se sacrifica pel bé dels altres tot i la seva ineptitud. La de Núria és una cursa

de muntanya. Comença la baixada. La planta semblant a l'atzavara més temuda pels hipertensos. 25.- Un dia una mica agitat. Família d'ocells de l'ordre dels pas-seriformes. Contracció. Arbre de presó. 26.- Que es dirigeix cap a un mateix ideari que un altre polític. Con-clou el debat. Aliança temporal entre partits polítics. Comença l'atac. 27.- La llei del desordre. Ferida en la dignitat personal, dreta a esquerra. Guareixi invertint en línia. Explora un jaciment arqueològic. Comença a rajar. 28.- La més oberta de Cassà. Director d'una escola filosòfica antiga. Atuell on es triaven els taps. Cent romans. Lo riu que dona vida al delta. 29.- Prepo-sició. Parada de taxis. És rara i a més, desordenada. Disc de vinil reduït a la mínima expressió. Un miler de romans. Una altra preposició. L'oest. Tenen la inspira-ció per treure a la llum un nou invent. 30.- El camp de cereal més estimat pels cervesers. El fons fangós més trepitjat per un exentrenador del Barça. Cap de turc. Separació que provoca un terratrèmol polític. Tres ro-manes del Llenguadoc. 31.- Filera de butaques d'un teatre. Nom de consonant. No sil·làbic. Planta origi-nària de l'Àsia oriental, conreada com a ornamental. 32.- Ganxos de carnisser. El negoci de l'emprenedor. Transmissió d'un dret a favor de l'actor durant la repre-sentació teatral. Excés en qualsevol acció.

VERTICALS

1.- Que infon en els altres sentiments d'admiració per la seva dedicació a la construcció d'habitatges nous. Gent menyspreable que perfora cinturons per a fer-hi més forats. Sobirà egipci especialitzat a justificar els seus actes. Ho són els emprenedors que s'embarquen en un projecte nou. 2.- Solució medicinal. Jugada de futbol pròpia de seminarista. L'est. Sap greu. Títol de cortesia. El crit del llop més dolorós. Existies per batre el blat. 3.- Impost. La punta del campanar. Fabricació de teixit de seda per a navegants de la Christmas Race. Contingut d'un recipient de cuina a simple cop d'ull. Municipi del Rosselló conegut per la seva Maternitat, de baix a dalt. Els dosos s'han quedat sense vocals. 4.- Comença a remetre. Glícid format per dos monoglicídids units mitjançant un enllaç glicosídic. Cavalques i bats la nata. No li passa desapercebut aquell detall, però li inverteix el sentit. Sastres i modistes en dominen la tècnica. 5.- Excita les passions de la germana del seu pare. Ho fa la gallina quan s'amaga el sol. Invicte en la preparació de begudes de fruites refrescants. Que pot estar sotmès a diverses interpretacions. Comença per la cua. Un cavallet. Ganxo de carnisser. 6.- La cua de la pantera. S'oposa a les intencions de la seva rival. Un xai que mira enlaire. Desgastar el desig sexual. Esglaó ascendent. 7.- Els vidres de les ulleres que triguen més a fabricar-se. Estudis dels deures i de l'ètica professio-nals. El soroll ensordit d'una explosió. Article pirotècnic que fa festa major, però de baixa intensitat. És. 8.- En Simon i en McCartney de pots enlaire. Municipi de la comarca aragonesa del Sobrarb. No real, però en alça. La venen els apicultors de sud a nord. La tècni-ca de frasejar, un valor en alça. L'antiga matrícula de Madrid. 9.- Un tros de suro sense caps-i-puntes. El to-bogan que esquinça més els pantalons. Persona hàbil a enganyar els altres, a qui s'enxampa abans que a un coix. M'allotjaré en un immoble pagant una renda con-vinguda, com si fos una inversió. Senyal d'aparcament. 10.- Signe positiu al cobrament de la nòmina. Gran Turisme Injecció. La primera d'avui. Una mica d'oxigen.

Tot terreny. Evitar l'obligació de referir-se a una persona sense esmentar-la. Testifico sense vocalitzar. Accionar sense cap acció. 11.- Adequat perquè hi faci donacions. Dons que ofereixes a una divinitat alentint-ne la freqüència. Mascles de l'oca. El gegant de tres caps més gironí. Escaló de pujada. 12.- Substància semisòlida i elàstica que no requereix congelació per a la seva conservació malgrat el seu nom. Que desprèn un cert aire surrealista en les seves línies. Acció d'abandonar una religió per professar-ne una altra (al revés). Digerís en una nova contrada. 13.- S'excedeixi d'una manera no pertinent. Digne d'avversió. Propi d'un atleta. Antigament, allà. 14.- Torní a posar dret de baix a dalt. Compacte com una saca de taps de Cassà. Ho nego rotundament. Que es gira fàcilment. La memòria de la núvia. Cinquanta romans conductors novells. 15.- El riu suís que ara mareja. La medalla del guanyador. Post amb claus per a penjar-hi roba o altres coses. Tens un magnetisme especial quan et cordes els botons. Nat amb instint de protecció. Element que augmenta l'adherència del calçat del futbolista. 16.- La victòria que aporta més danys que no pas avantatges. Preposició. Senyal d'aparcament. Intervencions dentals sense garanties de durada. Color d'aspecte terrós. Allò que amb una sola lletra procura una satisfacció. 17.- Cinc romans cantant victòria. Títol que reben els principals caps religiosos xiïtes. Amplada. Esquiva un adversari avançant amb la pilota. Allò que captiva per la seva bellesa. 18.- Acció de fer servir. L'urani. Allà, on hi ha una illa capgirada. Un riure desordenat. Grup d'àtoms que tenen una càrrega elèctrica. Coses trobades en unes excavacions al recinte de l'envelat. La lletra que té més pics. 19.- Unitat anglesa de longitud. Teixit semblant a la lona, especialment quan surt de la rentadora. L'oest. A quin lloc? El xiscler d'animal més escoltat als parcs de Barcelona. Barra giratòria que uneix dues rodes. Animal que està fent estralls entre el bestiar del Pirineu. Pal d'escombra. 20.- Hospital gironí. Dany produït per un incendi al costat esquerre de l'edifici. Grup minoritari dominant. És. Decocció de vocals fins a fer-les desaparèixer. La capital illenca més versada en la construcció. 21.- Vaixells destinats a la instal·lació i el manteniment de cables submarins. Acudiries amb tota una colla a la manifestació com un torrent a

un riu més important. Irrigacions a la plantació. Planta emprada en la fabricació d'oli. El segon mes de l'any religiós jueu i el vuitè de l'any civil. 22.- Afectat per un excés d'amor propi. Pèrdua del sentit de l'olfacte, de baix a dalt. Olivera de Solius encara cap al nord. Quart període i sistema del paleozoic, de baix a dalt. Autofocus que dona inversament la nota. 23.- Van darrere en Jair Bolsonaro, però d'una manera diferent dels seus seguidors. L'embolica a la inversa per generar confusió sobre l'acord de tirar pel dret. Defeco rostos amunt. Esquinç gros produït de baix a dalt. El lloc els apicultors prefereixen situar l'envelat de la festa major. 24.- Parades per a taxis 4x4. Ho és la substància que modifica l'efecte del medicament principal, de baix a dalt. Mes del calendari musulmà. Farà la funció de GPS. Repetir una cosa amb les mateixes paraules. 25.- L'antiga llengua indoirànica que prohibeix alçar la veu. Animar el foc amb un ventall. Propietat de produir reflexos de colors un cop acabat el període de pluges. Herniat als ferrocarrils catalans.

J. M. Fusté

(solucions a la pàgina 66)

SUDOKU - 163

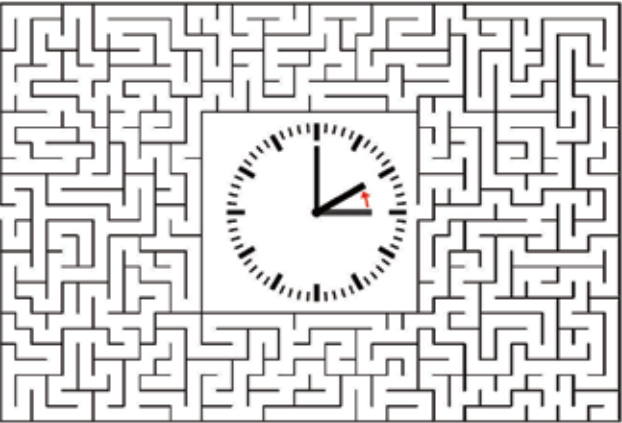
2				9		8		
		9	2			6		
4								
						3	6	
		1				2	4	7
					8	9		1
8			1	4				
	3	2		7				
		5	9	2		7		6

RETORN A L'HORARI D'HIVERN

A	V	B	D	W	Z	N	I	P	U	N	O	O	A	Z	F	X	S
X	N	W	T	R	L	Z	Z	F	L	E	I	F	S	O	L	H	V
D	E	S	P	E	R	T	A	D	O	R	B	L	M	L	K	C	P
N	L	P	V	O	F	R	R	R	F	T	A	U	F	Z	V	S	V
A	G	D	U	N	G	E	W	N	T	K	G	T	W	C	P	T	
P	I	G	P	Ò	Q	Z	T	L	I	Y	I	F	X	X	Q	S	I
K	Z	N	N	È	D	A	P	G	C	I	K	T	J	E	A	M	Q
G	U	O	E	R	N	W	I	O	O	U	I	Q	R	B	J	C	Z
C	R	X	E	V	L	D	G	Q	L	V	R	J	Z	Z	D	Z	A
C	S	F	I	N	Z	P	O	B	Z	S	P	H	S	P	Z	Y	D
H	O	L	Z	I	S	G	O	L	F	Z	E	R	D	S	A	Z	B
E	R	T	S	P	A	R	E	T	V	Z	D	R	O	H	B	T	R
I	R	T	A	A	F	V	R	M	Q	Y	A	I	A	G	F	U	U
P	A	K	U	M	D	E	B	W	Q	K	S	N	K	F	G	E	Z

Ha arribat el moment de fer el canvi d'hora i ens cal tornar a posar a prova la nostra memòria per no oblidar-nos de cap rellotge. N'hem amagat uns quants a la sopa i això us facilitarà la feina quan els hàgiu trobat. Són aquests: de pèndol, de paret, de butxaca, de polsera, digitals, cronògrafs, despertadors. I també s'hi amagen els de sol, i els de sorra

L A B E R I N T



Com cada any, i mentre els dirigents polítics no es posin d'acord a eliminar el canvi horari, el darrer cap de setmana d'octubre ens toca canviar l'hora del rellotge. Potser per algú suposa un gran trasbals, però almenys amb aquest canvi de tardor guanyem una hora per dormir, que sempre és d'agrair. A hores d'ara, ja només us deu quedar un rellotge per endarrerir: aquest del laberint. Podreu arribar-hi?

Càntut

Festival de Cançons de tradició oral
Cassà de la Selva, del 15 al 17 de novembre de 2019
www.cantut.cat



Maria del Mar Bonet / Miquel Gil / A Vore / Paula Grande i Anna Ferrer
Tarta Relena / Arnau Obiols / Vermut cantat amb Carles Belda & Càntut
Arrels de Gràcia / ¡FOLK! Una mirada a la música tradicional / Lo Barber
Càntut: Les cançons de tradició oral a través de la percussió corporal
Exposició Joan Amades, la memòria d'un poble / Escola Folk del Pirineu
Pirates de la sal+Randellaires / Els números canten / Fanfarra+Fenya Rai!
El cançoner de Can Ventura / Cor Maimons / Dinar de cantadors
Càntut al carrer / Els cosins gegants

Gestió integral:



Amb el suport:

